KINH
DIỆU PHÁP
LIÊN HOA

Phổ thơ

Hán Dịch: Tam tạng Pháp Sư Cưu Ma La Thập

Việt dịch: Tỳ kheo Thích Trí Tịnh

Phổ thơ: KT Cát Quang Huy

Biên tập:

Tiểu Long Nữ Huệ Tâm,
Tôn Nữ Như Hạnh,
Tôn Nữ Thanh Xuân,
Đức Dương Rose tự Đào Hồng pháp danh Diệu Huyền Thanh
Đạo Hữu Đỗ Xuân Phong

Nhân mùa dịch bệnh COVID-19, 2020-2021

Mê Sa Cung, Arizona, Hoa Kỳ

MỤC LỤC

QUYỂN 1 5
1.Phẩm "TỰA" thứ nhất 9
2. Phẩm "PHƯƠNG TIỆN" thứ hai 33
THÍCH NGHĨA 59
QUYỂN 2 61
3. Phẩm "THÍ DỤ" thứ ba 61
4. Phẩm "TÍN GIẢI" thứ tư 98
THÍCH NGHĨA 115
QUYỂN 3 117
5. Phẩm "DƯỢC THẢO DỤ" thứ năm 117
6. Phẩm "THỌ KÝ" thứ sáu 126
7. Phẩm "HOÁ THÀNH DỤ " thứ bảy 137
THÍCH NGHĨA 167
QUYỂN 4 169
8. Phẩm "NGŨ BÁ ĐỆ TỬ THỌ KÝ" Thứ Tám 169
9. Phẩm "THỌ HỌC VÔ HỌC NHƠN KÝ" thứ chín 180
10. Phẩm "PHÁP SƯ" thứ mười 186
11. Phẩm "HIỆN BỬU THÁP" thứ mười một 195
12. Phẩm "ĐỀ BÀ ĐẠT ĐA" thứ mười hai 208
13. Phẩm "TRÌ" thứ mười ba 218
THÍCH NGHĨA 224
QUYỂN 5 226
14. Phẩm "AN LẠC HẠNH" thứ mười bốn 226
15. Phẩm "TÙNG ĐỊA DŨNG XUẤT" thứ mười năm 241
16. Phẩm "NHƯ LAI THỌ LƯỢNG" thứ mười sáu 253
17. Phẩm "PHÂN BIỆT CÔNG ĐỨC" thứ mười bảy 264
THÍCH NGHĨA 276
QUYỂN 6 278
18. Phẩm "TÙY HỶ CÔNG ĐỨC" thứ mười tám 278

19.Phẩm “PHÁP SƯ CÔNG ĐỨC” thứ mười chín 285
20. Phẩm “THƯỜNG BẤT KHINH BỒ TÁT” thứ hai mươi.....299
21. Phẩm “NHƯ LAI THẦN LỰC” thứ hai mươi mốt.....307
22. Phẩm “CHÚC LỤY” thứ hai mươi hai.....312
23. Phẩm “DƯỢC VƯƠNG BỒ TÁT BỔN SỰ” thứ hai mươi ba.....314
THÍCH NGHĨA.....326
QUYỂN 7.....328
24. Phẩm “DIỆU ÂM BỒ TÁT” thứ hai mươi bốn.....328
25.Phẩm “QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT PHỔ MÔN” thứ hai mươi lăm 337
26. Phẩm “ĐÀ LA NI” thứ hai mươi sáu 344
27. Phẩm “DIỆU TRANG NGHIÊM VƯƠNG BỔN SỰ” thứ hai mươi bảy ..349
28. Phẩm “PHỔ HIỀN BỒ TÁT KHUYẾN PHÁT” thứ hai mươi tám.....357
THÍCH NGHĨA.....363

QUYỂN 1

NGHI-THỨC SÁM HỐI

--- chép từ bản kinh của Thầy Thích Tịnh ----

Nam-mô thập-phương tận hư-không
giới nhứt thiết Chư Phật. (1 lạy) Nammô
thập-phương tận hư-không giới
nhứt thiết Tôn Pháp. (1 lạy) Nam-mô
thập-phương tận hư-không giới nhứtthiết
Hiền Thánh Tăng. (1 lạy)
(Quì, tay cầm hương cúng dường phát
nguyện)

Nguyện mây hương mầu này
Khắp cùng mười phương cõi
Cúng dường tất cả Phật
Tôn Pháp, các Bồ-Tát,
Vô biên chúng Thanh-văn
Và cả thảy Thánh hiền
Duyên khởi đài sáng chói
Trùm đến vô biên cõi,
Khắp xông các chúng sanh
Đều phát lòng Bồ-đề,
Xa lìa những nghiệp vọng
Trọn nên đạo vô thượng.
(xá 3 xá, cắm hương lên lư)
(Đứng thẳng chấp tay xướng:)
Sắc thân Như-Lai đẹp
Trong đời không ai bằng
Không sánh, chẳng nghĩ bàn
Nên nay con đảnh lễ
Sắc thân Phật vô tận
Trí-huệ Phật cũng thế,
Tất cả Pháp thường trụ
Cho nên con về nương,

Sức trí lớn nguyện lớn
Khắp độ chúng quần sanh,
Khiến bỏ thân nóng khổ
Sanh kia nước mát vui.
Con nay sạch ba nghiệp
Quy y và lễ tán
Nguyện cùng các chúng sanh
Đồng sanh nước An-Lạc.

Án phạ nhựt ra vật. (7 lần)

Thường-tịch-quang tịnh độ
A-Di-Đà Như-Lai
Pháp-thân mầu thanh tịnh
Khắp pháp giới chư Phật (1 lạy)
Thật báo trang nghiêm độ
A-Di-Đà Như-Lai
Thân tướng hải vi trần
Khắp pháp giới chư Phật. (1 lạy)
Phương tiện thánh cư độ
A-Di-Đà Như-Lai
Thân trang nghiêm giải thoát
Khắp pháp giới chư Phật. (1 lạy)

Cõi An Lạc phương Tây
A-Di-Đà Như-Lai
Thân căn giới Đại-thừa
Khắp pháp giới chư Phật. (1 lạy)
Cõi An Lạc phương Tây
A-Di-Đà Như-Lai
Thân hóa đến mười phương
Khắp pháp giới chư Phật. (1 lạy)
Cõi An Lạc phương tây
Giáo hạnh lý ba kinh
Tột nói bày y chánh
Khắp pháp giới Tôn Pháp. (1 lạy)
Cõi An Lạc phương tây
Quán-Thế-Âm Bồ-Tát
Thân tử kim muôn ức
Khắp pháp giới Bồ-Tát (1 lạy)

Cõi An Lạc phương tây
Đại Thế-Chí Bồ-Tát
Thân trí sáng vô biên
Khắp pháp giới Bồ-Tát. (1 lạy)
Cõi An Lạc phương tây
Thanh-tịnh đại-hải-chúng
Thân hai nghiêm: Phước, Trí
Khắp pháp giới Thánh-chúng. (1 lạy)
(Đứng chấp tay nguyện:)
Con nay khắp vì bốn ơn ba cõi cùng
chúng sanh trong pháp giới, đều nguyện
dứt trừ ba chướng (1) nên qui mạng (2)
sám hối (3)
(1 lạy quỳ chấp tay sám hối)

CHÍ TÂM SÁM HỐI:

Đệ tử... và chúng sanh trong pháp giới, từ đời vô thỉ nhẫn đến ngày nay, bị vô minh che đậy nên điên đảo mê lầm, lại do sáu căn ba nghiệp (4) quen theo pháp chẳng lành, rộng phạm mười điều dữ cùng năm tội vô gián (5) và tất cả các tội khác, nhiều vô lượng vô biên nói không thể hết. Mười phương các đức Phật thường ở trong đời, tiếng pháp không dứt, hương mầu đầy lấp, pháp vị ngập tràn, phóng ánh sáng sạch trong chiếu soi tất cả. Lý mầu thường trụ đầy dẫy hư không.

Con từ vô thỉ đến nay, sáu căn che mù,
ba nghiệp tối tăm, chẳng thấy, chẳng
nghe, chẳng hay chẳng biết, vì nhân
duyên đó trôi mãi trong vòng sanh tử,
trải qua các đường dữ (6) trăm nghìn
muôn kiếp trọn không lúc nào ra khỏi. -
Kinh rằng: "Đức Tỳ-Lô-Giá-Na thân
khắp cả chỗ, chỗ của Phật ở gọi là
Thường-Tịch-Quang, cho nên phải biết
cả thảy các pháp đều là Phật pháp, mà
con không rõ lại theo giòng vô minh, vì
thế trong trí bồ-đề mà thấy không thanh
tịnh, trong cảnh giải thoát mà sanh ràng

buộc. Nay mới tỏ ngộ, nay mới chừa bỏ
ăn năn, phụng đối trước các đức Phật và
A-Di-Đà Thế-Tôn mà pháp lồ (7) sám
hối làm cho đệ tử cùng pháp giới chúng
sanh, tất cả tội nặng do ba nghiệp sáu
căn, gây tạo từ vô thỉ, hoặc hiện tại
cùng vị lai, chính mình tự gây tạo hoặc
biểu người, hay là thấy nghe người gây
tạo mà vui theo, hoặc nhớ hoặc chẳng
nhớ, hoặc biết hoặc chẳng biết, hoặc
nghi hoặc chẳng nghi, hoặc che giấu
hoặc chẳng che giấu, thảy đều được rốt
ráo thanh tịnh.
tử sám hối rồi, sáu căn cùng ba
nghiệp trong sạch, không lỗi lầm, căn
lành tu tập cũng trọn thanh tịnh, thảy
đều hồi hướng dùng trang nghiêm Tịnhđộ
khắp với chúng sanh, đồng sanh về
nước An-Dưỡng.
Nguyện đức A-Di-Đà Phật thường đến
hộ trì, làm cho căn lành của đệ tử hiện
tiền tinh tấn, chẳng mất nhân duyên
Tịnh-độ, đến giờ lâm chung, thân an
niệm chánh, xem nghe đều rõ ràng, tận
mặt thấy đức A-Di-Đà cùng các Thánhchúng,
tay cầm đài hoa tiếp dẫn đệ tử,
trong khoảng sát-na sanh ra trước Phật,
đủ đạo hạnh Bồ-Tát rộng độ khắp
chúng sanh đồng thành Phật đạo.
Đệ tử sám hối phát nguyện rồi qui
mạng đảnh lễ : Nam-mô Tây-phương
Cực-lạc thế-giới, đại-từ đại-bi, A-Di-Đà
Như-Lai, biến-pháp-giới Tam-Bảo.
(1 lạy)
(Lạy xong, tiếp Nghi-Thức tụng kinh)...

1.PHẨM "TỰA" THỨ NHẤT

Chính bản thân tôi nghe như thế
Một ngày kia nhân thể Phật về
Núi Kỳ Xà Quật làng quê
Ngoài thành Vương Xá bốn bề phồn hoa

Chúng tỳ kheo hai ngàn một vạn
Đều tựu thành La Hán viên dung
Tâm tư tự tại thong dong
Ràng buộc trống rỗng đã xong lợi mình

Phần công đức xứng phần viên mãn
Chuyện não phiền tính toán còn không
A La Hán thật rất đông
Sau đây xin kể vài ông gọi là:

A Nhã Kiều Trần Như, Ca Diếp
Xá Lợi Phất, Đại Mục Kiền Liên
Ma Ha Ca La Chiên Diên
A Nậu Lâu Đà, Kiều Phạm Ba Đề,

Kiếp Tân Na, Na Đề Ca Diếp
Ly Bà Đa, Ma-Ha Câu Hy La,
Phú Lâu Na,Tu Bồ Đề,
A Nan, La Hầu La, Nan Đà,

Các La Hán thật là rạng rỡ
Đức sáng ngời tỏ rõ oai nghi
Nói năng bất khả tư nghì
Ở trong đại chúng tức thì nổi danh

Được hai ngàn chúng tăng vô hữu
Đã chứng tu hoặc đủ hoặc chưa
Bao năm siêng học mới vừa
Hữu học vô học nhị thừa đã qua

La Hầu La có bà thân mẫu

Có hiệu là Gia Dú Đà La
Cộng thêm quyến thuộc trong nhà
Đều về câu hội để mà nghe kinh

Thêm sáu nghìn người nhà di mẫu
Phật Thích Ca bôn tẩu cùng về
Ma Ha Ma Xá Ba Đề
Cùng hàng quyến thuộc nhất tề đi theo

2. Ngoài ra có biết bao Bồ Tát
Các vị này đã phát nguyện cao
Vô Thượng chánh giác đã vào
Nghiệp tu bất thối ma nào chuyển lay

Hay thuyết Pháp biện tài vô ngại
Chuyển Pháp luân phải trái phân minh
Cúng dường chư Phật hàng nghìn
Vun trồng cội đức vững bền đường tu

Dùng đức từ tu thân giáo hóa
Phật ngợi khen là đóa hoa tươi
Thông tri đã đạt vẹn mười
Khéo chứng trí huệ mọi người tôn vinh

Khắp thế giới lừng danh cổ đức
Độ quần sanh tội phước đều qua
Thoát ra bể khổ Ta-bà
Trở về cứu cánh để mà bình an

Bậc đại sĩ tám muôn như thế
Kể một vài tạm để biết qua
Tên các Bồ Tát đó là
Văn Thù, Quán Thế, Bạt Đà, Đạo Sư:

VănThù Sư Lợi Bồ Tát.
Quán Thế Âm Bồ Tát,
Đắc Đại Thế Chí Bồ Tát,
Thường Tinh Tấn Bồ Tát,
Bất Hưu Tức Bồ Tát,
Bửu Chưởng Bồ Tát,

Dược Vương Bồ Tát,
Dõng thí Bồ Tát.
Bửu Nguyệt Bồ Tát,
Nguyệt Quang Bồ Tát,
Mãn Nguyệt Bồ Tát,
Đại Lực Bồ Tát,
Vô Lượng Lực Bồ Tát,
Việt Tam Giới Bồ Tát,
Bạt Đà Bà La Bồ Tát,
Di Lặc Bồ Tát,
Bửu Tích Bồ Tát,
Đạo Sư Bồ Tát

3. Thích Đề Hoàn Nhơn vua tối thắng
Cùng quần thần hai vạn theo sau
Sắp hàng tôn kính cùng nhau
Đồng về câu hội mà vào nghe kinh

Có Bửu Quang, Phổ Hương, Minh Nguyệt
Tứ thiên Vương đồng loạt xướng danh
Cộng thêm một vạn quần thần
Đồng về tham dự đạo tràng học kinh

Đại Tự Tại theo cùng Tự Tại
Và quần thần phải trái hai bên
Ba vạn quyến thuộc cùng lên
Đạo tràng tham dự tụng kinh tu thiền

Các đức vua Phạm Thiên tôn quý
Cõi Ta-bà làm chủ trị dân
Thi Khí theo với Quang Minh
Quần thần một vạn hai ngàn nghe kinh

Ngoài ra có Long Vương tám vị
Lại có thêm tùy hỷ quần thần
Theo hầu đếm được trăm ngàn
Cùng nhau tề tựu đạo tràng nghe kinh

Khẩn Na La có vương bốn vị

Thêm người nhà tôn quý và dân
Rủ nhau lớp lớp hàng hàng
Bao ngàn quyến thuộc về đàn nghe kinh

Có bốn vị Bà Vương Càn Thát
Cùng người nhà lác đác theo sau
Hàng ngàn quyến thuộc theo hầu
Hẹn nhau câu hội đồng vào nghe kinh

A Tu La có vương bốn vị
Ca Lầu La bốn vị cùng theo
Hàng ngàn quyến thuộc theo hầu
Hẹn nhau câu hội đồng vào nghe kinh

Lại có thêm vua A Xà Thế
Vi Đề Hi là mẹ của vua
Hàng ngàn quyến thuộc theo hầu
Hẹn nhau câu hội đồng vào nghe kinh

Toàn thể chúng thành tâm đảnh lễ
Phật Thích Ca rồi kế tăng ni
Cúng dường hoan hỉ lòng vui
Nhất tâm hướng Phật nghe lời Phật tuyên

4. Lúc bấy giờ Phật liền thuyết Pháp
Kinh Đại Thừa Bồ Tát lắng nghe
Vô lượng nghĩa xứ thoát mê
Vây quanh tứ chúng chắp tay cúng ngài

Phật nói xong ngồi đài nhập định
Vô lượng xứ thiền định vô vi
Không hề lay động như y
Trời mưa hoa báu thơm ngời thế gian

Hoa Mạn Đà ngát hương rực rỡ
Hoa Mạn Thù cánh đỏ hồng tươi
Rải lên mình Phật khắp nơi
Cùng hàng đại chúng người người đều thơm

Khắp cõi Phật động vang sáu điệu
Người thấy điều vi diệu mừng vui
Các hàng tứ chúng cười tươi
Chắp tay nhìn Phật không rời một ly

Lúc bấy giờ Như Lai thị hiện
Tướng lông mày điều khiển hào quang
Phóng ra luồng sáng huy hoàng
Rộng soi khắp cả tám ngàn một muôn

Thẳng một đường phương Đông thế giới
Từ cung Trời thấu tới U Minh
Thấy nhau các loại chúng sinh
Trời Sắc Cứu Cánh u linh A tỳ

Lại thấy rõ tức thì Đức Phật
Tại cõi kia thuyết Pháp giảng kinh
Ngồi nghe thập loại chúng sinh
Tỳ kheo cận sự tu hành thành tâm

Lại thấy cả hàng ngàn Bồ Tát
Món nhân duyên chế tác tu hành
Có lòng tín giải vững vàng
Oai nghi tướng mạo nhẹ nhàng đoan trang

Lại thấy cả kim thân Đức Phật
Nhập Niết-bàn thân rất vàng tươi
Trà tỳ thân Phật xong rồi
Dựng tháp bảy báu người đời thờ chung

6. Nghĩ thầm đó có ông Di Lặc
Bậc chân tu Bồ Tát ngôi cao:
"Hôm nay Đức Phật tại sao
Bỗng nhiên biến hiện biết bao điều lành

Chuyện thần thông nghĩ bàn hy hữu
Biết hỏi ai tín hữu hội ta
Phật đang nhập định sâu xa
Nên không hỏi được biết là sao đây"

Đức Di Lặc một hơi suy nghĩ:
"Có sẵn đây đệ tử ruột ngài
Văn Thù Sư Lợi ông này
Đã từng gần gũi muôn đời Thế Tôn

Đã cúng dường vô vàn Đức Phật
Đã từng gần Bồ Tát Đông Tây
Văn Thù ắt thấy tướng này
Ta nay nên hỏi chuyện ngài hiển linh"

Đúng lúc đó trong hàng tăng chúng
Từ Trời rồng cho đến quỷ thần
Cũng đều suy nghĩ thầm rằng:
"Biết ai nên hỏi phép thần Phật đây?"

7. Lúc bấy giờ vẫn ngài Di Lặc
Muốn trả lời nghi hoặc của mình
Xét thêm tâm niệm chúng sinh
Tăng ni cận sự tứ linh trời thần

Hỏi Văn Thù lời rằng như vậy:
"Cớ tại sao mà lại xảy ra
Tướng lành Đức Phật Thích Ca
Hào quang soi khắp chói lòa nơi nơi

Một muôn tám cõi trời chư Phật
Thấy trang nghiêm gồm tất chúng sinh
Phương Đông các giới hữu tình
Hiện ra trước mắt rõ hình như in

Ngài Di Lặc muốn tuyên nghĩa đó
Bèn dùng lời hỏi rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

8. Ngài Văn Thù Sư Lợi!
Đức Đạo Sư cớ chi
Lông trắng giữa chặng mày
Phóng ánh sáng khắp soi?
Trời mưa hoa Mạn-đà

Cùng hoa Mạn-thù-Sa,
Gió thơm mùi Chiên - đàn
Vui đẹp lòng đại chúng
Vì nhân duyên như vậy
Cõi đất đều nghiêm tịnh
Mà trong thế giới này
Sáu điệu vang động lên.
Bấy giờ bốn bộ chúng
Thảy đều rất vui mừng
Thân cùng ý thơ thới
Được việc chưa từng có.

9. Ánh sáng giữa chặng mày
Soi suốt thẳng phương Đông
Một muôn tám nghìn cõi
Đều ánh như sắc vàng.
Từ địa ngục A-tỳ
Trên đến trời Hữu-Đảnh
Trong các thế giới đó
Cả sáu đạo chúng sanh
Sống chết của kia đến
Nghiệp duyên lành cùng dữ
Thọ báo có tốt xấu
Tại đây đều thấy rõ.

10. Lại thấy các Đức Phật
Đấng Thánh Chúa Sư Tử
Diễn nói các Kinh điển
Nhiệm mầu bậc thứ nhất.
Tiếng của Ngài thanh-tịnh
Giọng nói ra êm dịu
Dạy bảo các Bồ Tát
Vô số ức muôn người
Tiếng Phạm-âm thâm diệu
Khiến người đều ưa nghe.
Các Phật ở cõi mình
Mà giảng nói Chánh Pháp
Dùng nhiều món nhân duyên
Cùng vô lượng tỉ dụ
Để soi rõ Phật Pháp

Mà khai ngộ chúng sanh.
Nếu có người bị khổ
Nhàm lìa già, bệnh, chết,
Phật vì nói Niết-bàn
Để dứt các ngằn khổ.
Nếu là người có phước
Đã từng cúng dường Phật
Chí cầu Pháp thù thắng
Vì nói hạnh Duyên Giác
Nếu lại có Phật tử
Tu tập các công hạnh
Để cầu huệ Vô Thượng
Phật vì nói tịnh đạo.

11. Ngài Văn Thù Sư Lợi!
Tôi ở tại nơi đây
Thấy nghe dường ấy đó
Và nghìn ức việc khác
Thấy rất nhiều như thế
Nay sẽ lược nói ra:

12. Tôi thấy ở cõi kia
Có Hằng sa Bồ Tát
Dùng các món nhân duyên
Mà cầu chứng Phật đạo.
Hoặc có vị bố thí
Vàng, bạc, ngọc, san hô,
Trân châu, ngọc như ý,
Ngọc xa cừ mã não,
Kim cương, các trân bửu
Cùng tôi tớ, xe cộ
Kiệu, cáng trưng châu báu
Vui vẻ đem bố thí
Hồi hướng về Phật đạo
Nguyện được chứng thừa ấy
Bậc nhất của ba cõi
Các Phật hằng khen ngợi.
Hoặc có vị Bồ Tát
Xe tứ mã, xe báu
Bao lơn che tàng đẹp

Trau tria dùng bố thí.
Lại thấy có Bồ Tát
Bố thí cả vợ con
Thân thịt cùng tay chân
Để cầu Vô Thượng đạo.
Lại thấy có Bồ Tát
Đầu, mắt và thân thể
Đều ưa vui thí cho
Để cầu trí huệ Phật .

13. Ngài Văn Thù Sư Lợi!
Ta thấy các Quốc vương
Qua đến chỗ của Phật
Thưa hỏi đạo Vô Thượng
Bèn bỏ nước vui vẻ
Cung điện cả thần thiếp
Cạo sạch râu lẫn tóc
Mà mặc y Pháp phục
Hoặc lại thấy Bồ Tát
Mà hiện làm Tỳ-kheo
Một mình ở vắng vẻ
Ưa vui tụng Kinh điển
Cũng thấy có Bồ Tát
Dõng mãnh và tinh tấn
Vào ở nơi thâm sơn
Suy xét mối Phật đạo
Và thấy bậc ly dục
Thường ở chỗ không nhàn
Sâu tu các thiền định
Được năm món thần thông
Và thấy vị Bồ Tát
Chắp tay trụ thiền định
Dùng ngàn muôn bài kệ
Khen ngợi các Pháp vương
Lại thấy có Bồ Tát
Trí sâu chí bền chắc
Hay hỏi các Đức Phật
Nghe rồi đều thọ trì
Lại thấy hàng Phật tử
Định huệ trọn đầy đủ

Dùng vô lượng tỷ dụ
Vì chúng mà giảng Pháp
Vui ưa nói các Pháp
Dạy bảo các Bồ Tát
Phá dẹp chúng binh ma
Mà đánh rền trống Pháp
Cùng thấy vị Bồ Tát
Vắng bặt yên lặng ngồi
Trời, rồng đều cung kính
Chẳng lấy đó làm mừng,
Và thấy có Bồ Tát
Ở rừng phóng hào quang
Cứu khổ chốn địa ngục
Khiến đều vào Phật đạo
Lại thấy hàng Phật tử
Chưa từng có ngủ nghỉ
Kinh hành ở trong rừng
Siêng năng cầu Phật đạo
Cũng thấy đủ giới đức
Uy nghi không thiếu sót
Lòng sạch như bảo châu
Để cầu chứng Phật đạo.
Và thấy hàng Phật tử
Trụ vào sức nhẫn nhục
Bị kẻ tăng thượng mạn
Mắng rủa cùng đánh đập
Thảy đều hay nhẫn được
Để cầu chứng Phật đạo
Lại thấy có Bồ Tát
Xa rời sự chơi cười
Và quyến thuộc ngu si
Ưa gần gũi người trí
Chuyên tâm trừ loạn động
Nhiếp niệm ở núi rừng
Trải ức nghìn muôn năm
Để cầu được Phật đạo.

14. Lại thấy vị Bồ Tát
Đồ ăn uống ngọt ngon
Cùng trăm món thuốc thang

Đem cúng Phật và Tăng,
Áo tốt đồ thượng phục
Giá đáng đến nghìn muôn
Hoặc là vô giá y
Dùng nghìn muôn ức thứ
Nhà báu bằng Chiên - đàn
Các giường nằm tốt đẹp
Để cúng Phật cùng Tăng
Rừng vườn rất thanh tịnh
Bông trái đều sum sê
Suối chảy cùng ao tắm
Cúng cho Phật và Tăng,
Cúng thí như thế đó
Các đồ cúng tốt đẹp
Vui vẻ không hề nhàm
Để cầu đạo Vô Thượng.

15. Lại có vị Bồ Tát
Giảng nói Pháp tịch diệt
Dùng các lời dạy dỗ
Dạy vô số chúng sanh
Hoặc thấy vị Bồ Tát
Quán sát các Pháp tánh,
Đều không có hai tướng
Cũng như khoảng hư không
Lại thấy hàng Phật tử
Tâm không chỗ mê đắm
Dùng món diệu huệ này
Mà cầu đạo Vô Thượng.

16. Ngài Văn Thù Sư Lợi!
Lại có vị Bồ Tát
Sau khi Phật diệt độ
Cúng dường Xá-Lợi Phật
Lại thấy hàng Phật tử
Xây dựng các tháp miếu
Nhiều vô số Hằng sa
Nghiêm sức khắp cõi nước
Bảo tháp rất cao đẹp
Đều năm nghìn do tuần

Bề ngang rộng xứng nhau
Đều hai nghìn do tuần.
Trong mỗi một tháp miếu
Đều có ngàn tràng phan
Màn châu xen thả xuống
Tiếng linh báu hòa reo
Các vị Trời, Rồng, Thần,
Người cùng với phi nhơn
Hương, hoa, cùng kỹ nhạc
Thường đem đến cúng dường.
Nên trang sức tháp miếu,
Ngài Văn Thù Sư Lợi!
Các hàng Phật tử kia
Vì cúng dường Xá lợi

Cõi quốc giới tự nhiên
Thù đặc rất tốt đẹp
Như cây Thiên thọ vương
Hoa kia đang xòe nở

17. Phật phóng một luồng sáng
Ta cùng cả chúng hội
Thấy nơi cõi nước này
Các thứ rất tốt đẹp
Thần lực của chư Phật
Trí huệ đều hy hữu
Phóng một luồng tịnh-quang
Soi khắp vô lượng cõi
Chúng ta thấy việc này
Được điều chưa từng có.

18. Xin Phật tử Văn Thù
Giải quyết lòng chúng nghi
Bốn chúng đều mong ngóng
Nhìn ngài và nhìn ta
Đức Thế Tôn cớ chi
Phóng ánh quang minh này?
Phật tử phải thời đáp
Quyết nghi cho chúng mừng
Có những lợi ích gì

Đức Phật phóng quang này?
Khi Phật ngồi đạo tràng
Chứng được Pháp thâm diệu
Vì muốn nói Pháp đó
Hay là sẽ thọ ký?
Hiện bày các cõi Phật
Các báu sạch trang nghiêm
Cùng thấy các Đức Phật
Đây không phải cớ nhỏ
Ngài Văn Thù nên biết
Bốn chúng và Long, Thần
Nhìn xem xét ngài đó
Mong sẽ nói những gì?

--- hết trích ---

19. Thay mặt cho tăng phường đại chúng
Đức Văn Thù mới khứng hỏi han
Bèn quay ra nói nhẹ nhàng
Với ngài Di Lặc và hàng chúng tăng:

"Này hỡi các thiện nam tín nữ
Theo chỗ ta suy nghĩ xét ra
Hôm nay Đức Phật Thích Ca
Muốn rưới Pháp vũ cho ta đó mà

Phật muốn thổi Pháp loa to lớn
Nói Pháp môn quan trọng nhất đời
Đánh lên Pháp cổ váng trời
Diễn giảng Pháp nghĩa sáng ngời ngàn năm

Này hỡi các thiện nam tín nữ
Ta đã từng ở đủ các nơi
Theo cùng Đức Phật bao đời
Đã từng thấy các điềm này xảy ra

Mỗi khi Phật phóng hào quang đó
Là lúc ngài nói rõ Pháp to
Cho nên biết chẳng đắn đo
Ý Phật thuyết Pháp là do điềm này

Phật thị hiện ở ngay đại hội
Chiếu hào quang soi rọi mọi nơi
Ý Phật ta đã hiểu rồi
Muốn giảng Pháp lớn người đời khó theo

20. Này hỡi các tỳ kheo tứ chúng
Chuyện đời xưa ngẫu hứng kể ra
Trở về dĩ vãng bôn ba
A-tăng-kỳ kiếp cách xa vô vàn

Có Đức Phật Đăng Minh Nhật Nguyệt
Hiệu Như Lai mười tuyệt tôn vinh
Hết lòng thương xót chúng sinh
Vì chúng nói Pháp tu hành an thân

Đầu giữa cuối đều lành chánh Pháp
Nghĩa lý thời xác lập sâu xa
Lời lẽ mầu nhiệm thiết tha
Thuần nhất không tạp người ta tin liền

Có đầy đủ thiện duyên tướng tốt
Phạm hạnh đều đầu rốt sạch trong
Vì người cầu đạo Thanh Văn
Nói Pháp Tứ Đế để răn dạy và

Thoát cảnh khổ sanh già bệnh chết
Nhập Niết-bàn đoạn diệt trần lao
Người cầu duyên giác quả cao
Nhân duyên Phật dạy đúng vào mười hai

Đối với ai tu cầu Bồ Tát
Phật bàn Ba-la-mật sâu xa
Khiến cho chứng đắc ngay mà
Nhất thiết chủng trí thăng hoa Phật đài

Có như thế hai muôn Đức Phật
Cùng hiệu là Nhật Nguyệt Đăng Minh
Cùng tên cùng họ rành rành
Họ Phả La Đọa tôn vinh đời đời

Hỡi Di Lặc ông nay nên biết
Các Phật ngài đặc biệt trước sau
Đều đồng tên hiệu nhiệm mầu
Nhật Nguyệt sáng tỏ nối cầu Đăng Minh

Đủ mười hiệu tôn vinh đáng quý
Pháp nói ra chung thủy trọn lành
Thật là dễ hiểu dễ hành
Pháp tu Phật dạy nổi danh trên đời

Sau rốt cả đến thời Phật nọ
Lúc làm vua ngài có tám con
Hữu Ý, Thiện Ý đầu đàn
Ba Vô Lượng Ý tiếp dần liền nhau

Bốn Bửu Ý năm sau Tăng Ý
Sáu tên là Ý lót Trừ Nghi
Hướng Ý thứ bảy tức thì
Pháp Ý thứ tám đúng là rốt sau

Tám vương tử đều nhau oai đức
Có thực quyền tùy sức trị dân
Khi nghe tin tức phụ hoàng
Xuất gia chứng đắc kim thân an nhàn

Chứng đạo quả Pháp luân Vô Thượng
Chánh giác rồi giáo dưỡng chúng sinh
Tám con biết rõ sự tình
Bèn bỏ ngôi báu thình lình xuất gia

Pháp đại thừa theo cha tu học
Phát tâm tu mệt nhọc cũng cam
Chăm theo thanh tịnh hạnh lành
Siêng tu đều đã trở thành Pháp sư

Trước đã tu nghìn muôn Đức Phật
Các cội lành chân thật trồng vun
Thiện duyên theo kiếp cộng dồn
Nên tu chóng chứng các môn Phật truyền

21. Phật Nhật Nguyệt thuận duyên nói Pháp
Kinh đại thừa hỏi đáp tên là
Vô Lượng Nghĩa Xứ đó mà
Pháp Giáo Bồ Tát sâu xa nhiệm mầu

Nói kinh xong cùng nhau nhập định
Ngồi xếp bằng thanh tịnh tâm thân
Vào sâu chánh định an lành
Vô Lượng Nghĩa Xứ lục căn chẳng màng

22. Hoa Mạn Đà huy hoàng mưa xuống
Hoa Mạn Thù cũng luống tuôn rơi
Rải lên mình Phật khắp nơi
Và trên đại chúng trời người thơm lây

Khắp cõi nước hôm nay của Phật
Sáu điệu đều thống nhất rền vang
Mười phương tứ chúng vui mừng
Những điều trước mắt chưa từng dám mơ

23. Lúc bấy giờ trên đầu Đức Phật
Từ tướng lông trắng bạch chân mày
Phóng ra luồng sáng chiếu ngay
Một muôn tám cõi nước này phương Đông

Các thế giới đều trông thấy rõ
Thực như là đứng đó đâu đây
Mọi vật đều ở tầm tay
Trời thần tứ chúng thấy ngay rõ ràng

Di Lặc hỡi thế rằng nên biết
Quần chúng đều da diết mừng vui
Bỗng đâu chuyện lạ trên đời
Được điều hiếm có làm người nghĩ suy

Đều muốn biết vì sao duyên cớ
Khiến Phật ngài chiếu rõ tịnh quang
Có Bồ Tát hiệu Diệu Quang
Tám trăm đệ tử đồng hành nghe kinh

24. Phật Đăng Minh dậy từ chánh định
Vì Diệu Quang thanh tịnh nói ra
Kinh tên "Diệu Pháp Liên Hoa"
Sáu mươi tiểu kiếp ngồi tòa giảng kinh

Phép đại thừa thương tình Đức Phật
Giảng đường tu bền chặt không thôi
Chẳng rời khỏi chỗ ghế ngồi
Các hàng tứ chúng trời người lắng nghe

25. Vì cứu cánh thoát mê giải thoát
Đại chúng đều im phắc ngồi yên
Sáu mươi tiểu kiếp an lành
Tưởng chừng như khoảng bữa ăn thôi mà

Nhờ phép Phật thăng hoa biến hóa
Khiến chúng sinh triệt xóa mỏi lười
Thân không lay động trụ ngồi
Tâm vào chánh định nghe lời giảng kinh

26. Phật Đăng Minh sau khi thuyết Pháp
Với trời người Bồ Tát thiện duyên
Sáu mươi tiểu kiếp xong liền
Nói cùng đại chúng tin phiền tối nay

Lúc nửa đêm Như Lai sẽ nhập
Cõi Niết-bàn chân thật vô dư
Bồ Tát Đức Tạng khéo tu
Được Phật thọ ký ngay ru tuyên rằng:

"Ông Đức Tạng hạnh lành Bồ Tát
Sau sẽ thành Đức Phật tương lai
Hiệu là Tịnh Thân Như Lai
Kèm thêm mười hiệu hòa hài tôn vinh

Thọ ký xong Phật liền nhập diệt
Cõi vô dư chân thiệt niết bàn
Nửa đêm giờ tý an lành
Chắp tay nhập định thanh nhàn ra đi

27. Sau khi Phật thuận thời diệt độ
Đức Diệu Quang cứu khổ chúng sinh
Vì hàng tứ chúng nói kinh
Liên Hoa Diệu Pháp kính tin thọ trì

Tám mươi kiếp kiên trì thuyết giảng
Nghĩa lý kinh sáng lạn trao truyền
Những hàng Phật tử thiện duyên
Một lòng tu tập cần chuyên tâm hồn

28. Đức Nhật Nguyệt có con tám vị
Rốt một lòng chung thủy trọng sư
Vững bền mối đạo siêng tu
Đều theo học đạo mầu từ Diệu Quang

Trăm nghìn kiếp lòng thành tu luyện
Vững bền gan việc thiện quyết theo
Cuối cùng thành Phật thảy đều
Hiệu Phật sau chót mỹ miều Nhiên Đăng

29. Diệu Quang có tám trăm đệ tử
Có một người tên tự Cầu Danh
Lợi danh quen thói tập tành
Dầu kinh có tụng thuộc rành lại không

Do Cầu Danh vun trồng cội phúc
Được phước lành gặp đức như lai
Cúng dường vô lượng tiền tài
Muôn nghìn Đức Phật khiến ngài ngợi khen

30. Này Di Lặc ông nên biết rõ
Đức Diệu Quang chính đó là ta
Cầu Danh Bồ Tát đâu xa
Chẳng đâu người lạ chính là ông đây

Tướng điềm lành ta nay lại thấy
Cùng với xưa việc đấy như nhau
Hiểu rằng phép Phật nhiệm mầu
Như Lai sẽ nói kinh đầu cho ta

Phật sẽ giảng Liên Hoa Diệu Pháp
Giáo hóa hàng Bồ Tát thiện duyên
Bấy giờ tóm tắt chuyện trên
Văn Thù Sư Lợi trùng tuyên kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

31. Ta nhớ thuở quá khứ
Vô lượng vô số kiếp
Có Phật Nhân Trung Tôn
Hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh
Đức Thế Tôn nói Pháp
Độ vô lượng chúng sanh
Vô số ức Bồ Tát
Khiến vào trí huệ Phật .

32. Khi Phật chưa xuất gia
Có sanh tám vương-tử
Thấy Đại Thánh xuất gia
Cũng theo tu phạm hạnh.

33. Phật nói Kinh Đại thừa
Tên là "Vô Lượng Nghĩa"
Ở trong hàng đại chúng
Mà vì rộng tỏ bày.
Phật nói Kinh ấy rồi
Liền ở trong Pháp tòa
Xếp bằng nhập chánh định
Tên "Vô Lượng Nghĩa Xứ"
Trời rưới hoa Mạn-đà
Trống trời tự nhiên vang
Các Trời, Rồng, Quỉ, Thần
Cúng dường Đấng Nhân Tôn,
Tất cả các cõi Phật
Tức thời vang động lớn,

34. Phật phóng sáng giữa mày
Hiện các việc hy hữu
Ánh sáng chiếu phương Đông

Muôn tám nghìn cõi Phật
Bày sanh tử nghiệp báo
Của tất cả chúng sanh
Lại thấy các cõi Phật
Dùng các báu trang nghiêm
Màu lưu ly, pha lê
Đây bởi Phật quang soi.

35.Lại thấy những Trời, Người
Rồng, Thần, chúng Dạ-xoa,
Càn-thát, Khẩn-na-la
Đều cúng dường Phật mình.

36. Lại thấy các Như Lai
Tự nhiên thành Phật đạo,
Màu thân như núi vàng
Đoan nghiêm rất đẹp mầu
Như trong lưu ly sạch
Hiện ra tượng chơn kim
Thế Tôn trong đại chúng
Dạy nói nghĩa thâm diệu.

37. Mỗi mỗi các cõi Phật
Chúng Thanh Văn vô số,
Nhân Phật quang soi sáng
Đều thấy đại chúng kia.
Hoặc có các Tỳ-kheo
Ở tại trong núi rừng
Tinh tấn giữ tịnh giới
Dường như gìn châu sáng.

38. Lại thấy các BồTát
Bố thí nhẫn nhục thảy
Số đông như Hằng sa (28)
Đây bởi sáng Phật soi.
Lại thấy hàng Bồ Tát
Sâu vào các thiền định
Thân tâm lặng chẳng động
Để cầu đạo Vô Thượng.
Lại thấy các Bồ Tát

Rõ tướng Pháp tịch diệt
Đều ở tại nước mình
Nói Pháp cầu Phật đạo.

39. Bấy giờ bốn bộ chúng
Thấy Phật Nhật Nguyệt Đăng
Hiện sức thần thông lớn
Tâm kia đều vui mừng
Mỗi người tự hỏi nhau
Việc này nhân duyên gì?

40. Đấng của trời người thờ
Vừa từ Chánh định dậy
Khen Diệu Quang Bồ Tát
Ông là mắt của đời
Mọi người đều tin về
Hay vâng giữ Tạng Pháp
Như Pháp của Ta nói
Chỉ ông chứng biết được,
Đức Phật đã ngợi khen
Cho Diệu Quang vui mừng
Liền nói Kinh Pháp Hoa
Trải sáu mươi tiểu kiếp
Chẳng rời chỗ ngồi ấy
Ngài Diệu Quang Pháp sư
Trọn đều hay thọ trì
Pháp thượng diệu của Phật .

41. Phật nói Kinh Pháp Hoa
Cho chúng vui mừng rồi
Liền chính trong ngày đó
Bảo hàng chúng trời, người
Các Pháp "nghĩa thật tướng"
Đã vì các ông nói
Nay Ta giữa đêm này
Sẽ vào cõi Niết-bàn
Phải một lòng tinh tấn
Rời các sự buông lung
Các Phật rất khó gặp
Ức kiếp được một lần.

42, Các con của Phật thảy
Nghe Phật sắp nhập diệt
Thảy đều lòng buồn khổ
Sao Phật gấp diệt vậy?
Đấng Thánh chúa Pháp vương
An ủi vô lượng chúng
Nếu lúc Ta diệt độ
Các ông chớ lo sợ
Đức Tạng Bồ Tát đây
Tâm đã được thông thấu
Nơi vô lậu thiệt tướng
Kế đây sẽ thành Phật
Tên hiệu là Tịnh Thân
Cũng độ vô lượng chúng.

43. Đêm đó Phật diệt độ
Như củi hết, lửa tắt
Chia phân các Xá-lợi
Mà xây vô lượng tháp
Tỳ- kheo, Tỳ-kheo-ni
Số đông như Hằng sa
Lại càng thêm tinh tấn
Để cầu đạo Vô Thượng.

44. Diệu Quang Pháp Sư ấy
Vâng giữ Phật Pháp tạng
Trong tám mươi tiểu kiếp.
Rộng nói Kinh Pháp Hoa.
Tám vị vương tử đó
Được Diệu Quang dạy bảo
Vững bền đạo Vô Thượng
Sẽ thấy vô số Phật
Cúng dường các Phật xong
Thuận theo tu Đại đạo
Nối nhau đặng thành Phật
Chuyển thứ thọ ký nhau,
Đấng Phật rốt sau cả
Hiệu là: Phật Nhiên Đăng
Đạo-Sư (29) của thiên Tiên

Độ thoát vô lượng chúng.

45. Diệu Quang Pháp Sư đó
Có một người đệ tử
Tâm thường cưu biếng trễ
Tham ưa nơi danh lợi
Cầu danh lợi không nhàm
Thường đến nhà sang giàu
Rời bỏ việc tụng học
Bỏ quên không thông thuộc
Vì bởi nhân duyên ấy
Nên gọi là Cầu Danh
Cũng tu các nghiệp lành
Được thấy vô số Phật
Thuận tu theo Đại đạo
Đủ sáu Ba-la-mật
Nay gặp Đấng Thích-Ca
Sau đây sẽ thành Phật
Hiệu rằng: "Phật Di Lặc
Rộng độ hàng chúng sanh
Số đông đến vô lượng.

46. Sau Phật kia diệt độ
Lười biếng đó là ngài
Còn Diệu Quang Pháp sư
Nay thời chính là Ta.
Ta thấy Phật Đăng Minh
Điềm sáng trước như thế
Cho nên biết rằng nay
Phật muốn nói "Pháp Hoa"
Tướng nay như điềm xưa.
Là phương tiện của Phật ,
Nay Phật phóng ánh sáng
Giúp bày nghĩa thiệt tướng
Các người nay nên biết
Chắp tay một lòng chờ
Phật sẽ rưới nước Pháp
Đầy đủ người cầu đạo
Các người cầu ba thừa (30)
Nếu có chỗ nghi hối

Phật sẽ dứt trừ cho
Khiến hết không còn thừa.

---- hết trích ---

2. PHẨM "PHƯƠNG TIỆN" THỨ HAI

1. Lúc đó Phật Thích Ca thanh tịnh
Mới xuất từ chánh định an lành
Bảo cùng Xá Lợi Phất rằng:
"Như Lai trí huệ mênh mang vô lường

Trí huệ đó vô phương theo học
Hàng Thanh Văn chỉ nhọc theo thôi
Bích Chi Phật cũng mệt nhoài
Đều không thể biết uổng hoài công toi

Chuyện đó thời ta nay nói rõ
Phật đã gần vô số Phật xưa
Trọn tu vô lượng Phật thừa
Dũng mãnh tinh tấn bậc vua trên đời

Đồn danh tốt truyền lời xa khắp
Đạo rất mầu thẳng tắp sâu xa
Theo thời nói Pháp thật là
Ý thú khó hiểu thế đà lắm thay

Xá Lợi Phất ông nay nên rõ
Đạo Phật thành từ đó đến đây
Dùng nhiều phương tiện đêm ngày
Nhân duyên ngôn giáo hòa hài thời nghi

Khiến chúng sinh xa lìa lòng chấp
Và một lòng theo Pháp siêng tu
Vì sao Ta nói thế ru
Như Lai có đủ phép sâu vô lường

Các Đức Phật thuận đường phương tiện
Lại có nhiều tri kiến sâu xa
Sáu Ba-la-mật thiệt là
Những con thuyền Pháp để mà vượt sông

Xá Lợi Phất nay ông nên rõ
Tri kiến Ta sáng tỏ sâu xa
Rộng sâu như thể Hằng Hà

Vô lường công đức thật là khó theo

Vô sở úy khi nào lại sợ
Thiền định thời sáng tỏ an tâm
Phép tam ma địa thậm thâm
Sâu không ngằn mé chưa từng có đâu

Tất cả Pháp đều sâu tròn đủ
Khéo mượn lời cẩm tú ái ngôn
Dùng lời êm dịu đẹp lòng
Khiến cho đại chúng vào trong đạo mầu

Xá Lợi Phất đạo sâu khó học
Có cố theo chỉ nhọc thân thôi
Vô biên pháp thuật trên trời
Ta nay đầy đủ đến nơi trọn thành

2. Xá Lợi Phất chẳng cần nói nữa
Pháp Phật thời không thủa hiểu ra
Lời Phật nói quá sâu xa
Chỉ Phật với Phật mới là hiểu nhau

Chỉ có Phật đạo mầu thông triệt
Chỉ các ngài hiểu hết lời Ta
Tướng thật các Pháp đó mà
Nghĩa tánh thể lực thực là tác nhân

Duyên quả báo thực hành như thế
Rốt ráo là nghĩa đế thiện duyên
Đức Phật nói lại nghĩa trên
Vì hàng tứ chúng trùng tuyên kệ rằng:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

3. Đấng Thế Hùng khó lường
Các trời cùng người đời
Tất cả loài chúng sanh
Không ai hiểu được Phật
Trí lực, vô sở úy
Giải thoát các tam muội

Các Pháp khác của Phật
Không ai so lường được
Vốn từ vô số Phật
Đầy đủ tu các đạo
Pháp nhiệm mầu rất sâu
Khó thấy, khó rõ được.
Trong vô lượng ức kiếp
Tu các đạo đó rồi
Đạo tràng được chứng quả
Ta đều đã thấy biết
Quả báo lớn như vậy
Các món tánh tướng nghĩa
Ta cùng mười phương Phật
Mới biết được việc đó.

4. Pháp đó không chỉ được
Vắng bặt tướng nói năng
Các loài chúng sinh khác
Không có ai hiểu được
Trừ các chúng Bồ Tát
Người sức tin bền chặt
Các hàng đệ tử Phật
Từng cúng dường các Phật
Tất cả lậu đã hết
Trụ thân rốt sau này
Các hạng người vậy thảy
Sức họ không kham được,
Giả sử đầy thế gian
Đều như Xá Lợi Phất
Cùng suy chung so lường
Chẳng lường được Phật trí.
Chính sử khắp mười phương
Đều như Xá Lợi Phất
Và các đệ tử khác
Cũng đầy mười phương cõi
Cùng suy chung so lường
Cũng lại chẳng biết được.
Bậc Duyên Giác trí lanh
Vô lậu thân rốt sau
Cũng đầy mười phương cõi

Số đông như rừng tre,
Hạng này chung một lòng
Trong vô lượng ức kiếp
Muốn xét Phật thật trí
Chẳng biết được chút phần.
Bồ Tát mới phát tâm
Cúng dường vô số Phật
Rõ thấu các nghĩa thú
Lại hay khéo nói Pháp
Đông đầy mười phương cõi
Như lúa, mè, tre, lau
Một lòng dùng trí mầu
Trải số kiếp Hằng sa
Thảy đều chung suy lường
Chẳng biết được trí Phật .
Hàng Bất thối Bồ Tát
Số đông như Hằng sa
Một lòng chung suy cầu
Cũng lại chẳng hiểu được.

5. Lại bảo Xá Lợi Phất
Pháp nhiệm mầu rất sâu
Vô lậu khó nghĩ bàn
Nay Ta đã được đủ
Chỉ Ta biết tướng đó
Mười phương Phật cũng vậy.
Xá Lợi Phất phải biết
Lời Phật nói không khác
Với Pháp của Phật nói
Nên sinh sức tin chắc
Pháp của Phật lâu sau
Cần phải nói chân thật.
Bảo các chúng Thanh Văn
Cùng người cầu Duyên Giác
Ta khiến cho thoát khổ
Đến chứng được Niết-bàn
Phật dùng sức phương tiện
Dạy cho ba thừa giáo
Chúng sanh nơi nơi chấp
Dắt đó khiến ra khỏi.

--- hết trích ---

6. Lúc bấy giờ ở trong đại chúng
Hàng Thanh Văn đã chứng thần thông
Lậu Tậu La Hán thong dong
Hàng hàng lớp lớp hai trăm một nghìn

Lại có cả chúng tăng nam nữ
Hoặc có người đầy đủ tín tâm
Người duyên giác kẻ thanh văn
Đồng thời suy ngẫm nghĩ thầm như sau

Hôm nay bỗng vì sao Đức Phật
Do cớ chi mà thật ân cần
Ngợi khen phương tiện an lành
Cùng hàng tứ chúng nói rằng như sau:

"Pháp của Phật nhiệm mầu bàng bạc
Hàng Thanh Văn duyên giác hạ căn
Khó lòng thấu hiểu cho rành
Không sao chứng ngộ ngọn ngành thông hanh"

Đức Phật nói Niết-bàn giải thoát
Mà chúng ta đã đạt đó rồi
Nay ngài lại nói vậy thôi
Pháp kia đã chứng nay thời sao mong?

7. Xá Lợi Phất hiểu lòng nghi lớn
Bản thân mình cũng vốn tồn nghi
Trước chân Đức Phật liền quỳ
Bạch cùng Đức Phật tức thì như sau:

"Bậc nhiệm mầu Thế Tôn Ứng Cúng
Cớ vì sao ngẫu hứng ngợi khen
Phật Pháp phương tiện hiện tiền
Nhiệm mầu khó hiểu vững bền sâu xa?"

Trước tới giờ tâm đà theo Phật
Chưa từng nghe Đức Phật ngợi khen

Nhiệm mầu phương tiện vững bền
Ngài Xá Lợi Phất trùng tuyên kệ rằng:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

8.Đấng Huệ Nhật Đại Thánh
Lâu mới nói Pháp này,
Tự nói Pháp mình chứng
Lực, vô úy, tam muội,
Thiền định, giải thoát thảy
Đều chẳng nghĩ bàn được.
Pháp chứng nơi đạo tràng
Không ai hỏi đến đặng,
Ý con khó lường được
Cũng không ai hay hỏi.
Không hỏi mà tự nói
Khen ngợi đạo mình làm
Các Đức Phật chứng được
Trí huệ rất nhiệm mầu.
Hàng Vô lậu La - hán
Cùng người cầu Niết-bàn
Nay đều sa lưới nghi
Phật cớ chi nói thế?
Hạng người cầu Duyên Giác.
Tỳ-kheo, Tỳ -kheo-ni,
Các Trời, Rồng, Quỉ, Thần
Và Càn-thát-bà thảy
Ngó nhau cưu lòng nghi
Nhìn trông Đấng Túc Tôn,
Việc đó là thế nào?
Xin Phật vì dạy cho
Trong các chúng Thanh Văn
Phật nói con hạng nhất
Nay con nơi trí mình
Nghi lầm không rõ được
Vì là Pháp rốt ráo
Vì là đạo Phật làm
Con từ miệng Phật sanh
Chắp tay nhìn trông chờ .
Xin ban tiếng nhiệm mầu

Liền vì nói như thực
Các Trời, Rồng, Thần thảy
Số đông như Hằng sa
Bồ Tát cầu thành Phật
Số nhiều có tám muôn
Lại những muôn ức nước
Vua Chuyển Luân Vương đến
Đều lòng kính chắp tay
Muốn nghe đạo đầy đủ.

---hết trích ---

9. Đức Phật bảo cùng ông Xá Lợi:
"Ông hãy thôi đừng hỏi chuyên này
Nếu nói việc đó hôm nay
Lại càng khiến chúng trời người hãi kinh"

10. Xá Lợi Phất chân tình bạch Phật
"Bạch Thế Tôn sự thật thế nào
Xin ngài nói rõ vì sao
Chúng con nhất định theo lời kính tin

Trong đại hội chúng sinh vô lượng
Các cội lành sinh trưởng thâm căn
Trí huệ sánh suốt trong thanh
Được nghe Phật dạy an lành thuận duyên"

Xá Lợi Phất tùng tuyên nghĩa đó
Bèn nói bài kệ rõ như sau:

--- kệ của thầyThích Trí Tịnh ---

Đấng Pháp Vương Vô Thượng
Xin nói, nguyện đừng lo
Vô lượng chúng hội đây
Có người hay kính tin

---hết trich ---

11. Đức Phật lại một phen từ chối

Nói với ông Xá Lợi Phất rằng:
"Chuyện này khó hiểu vô vàn
Nếu mà ta nói thế gian nghi lời

Khắp tất cả trời người tứ chúng
Đều một lòng chỉ khứng nghi nan
Từ cận sự đến chúng tăng
Sẽ tăng thượng mạn lọt hầm nghiệp duyên"

Đức Phật muốn trùng tuyên chuyện đó
Bèn nói bài kệ rõ như sau:

--- kệ của thầyThích Trí Tịnh ---

Thôi thôi! Chẳng nên nói
Pháp Ta diệu khó nghĩ
Những kẻ tăng thượng mạn
Nghe ắt không kính tin.

--- hết trích ---

12. Liền lúc đấy thì ông Lợi Phất
Chắp hai tay bạch Phật nỉ non:
"Kính bạch Đức Phật Thế Tôn
Cúi xin ngài nói chúng con được nhờ

Đừng chần chờ xin ngài hãy nói
Bọn chúng con câu hội đàn này
Trăm nghìn muôn ức đông thay
Đã thường gặp Phật lại hay tu hành

Trí huệ sáng các căn mạnh lẹ
Được Phật ngôn có thể kính tin
Để đúc kết lại nghĩa trên
Ông Xá Lợi Phất trùng tuyên kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Đấng Vô Thượng Lưỡng Túc
Xin nói Pháp đệ nhất

Con là trưởng tử Phật
Xin thương phân biệt nói.
Vô lượng chúng hội đây
Hay kính tin Pháp này
Đời đời Phật đã từng
Giáo hóa chúng như thế
Đều một lòng chắp tay
Muốn nghe lãnh lời Phật .
Chúng con nghìn hai trăm
Cùng hạng cầu Phật nọ
Nguyện Phật vì chúng này
Cúi xin phân biệt nói
Chúng đây nghe Pháp ấy
Thời sanh lòng vui mừng.

---hết trích---

13. Đức Thế Tôn nói cùng Lợi Phất
"Ông thỉnh thưa đã thật ân cần
Quỳ xin có tới ba lần
Ta đây sẽ nói nghĩa chân trong lành"

14. Phật nói xong trong hàng tứ chúng
Có năm ngàn bỗng đứng rút lui
Sau khi đảnh lễ Phật rồi
Nhóm tăng tục đó đồng thời bỏ đi

Tự động lui duyên gì như thế?
Vì tội sâu không thể ngồi nghe
Tội tăng thượng mạn đam mê
Chưa chứng nói chứng chẳng nghe được nào

Phạm tội sâu nên đâu ở lại
Đức Thế Tôn chẳng ngại không can
Để cho nhóm đó rời đàn
Đứng lên lũ lượt âm thầm lui quân

15. Phật mới bảo cùng ông Lợi Phất:
"Trong chúng ta chỉ rặt hạt thôi
Không còn cành lá nữa rồi

Chúng tăng thương mạn khéo thời rút lui

Hãy mừng vui ta nay sẽ nói"
Xá Lợi Phất bạch với Phật rằng:
"Chúng con thề nguyện ân cần
Một lòng kính tín chân thành muốn nghe"

16. Lúc bấy giờ Như Lai trong hội
Mới trả lời Xá Lợi Phất rằng:
"Phép Phật mầu nhiệm an lành
Như Lai giữ kín để dành thời cơ

Bông linh thoại đến giờ mới nở
Phép báu mầu dạy dỗ đúng nơi
Xá Lợi Phất hãy tin lời
Như Lai chân thật mọi thời như y

Các Đức Phật tùy nghi nói Pháp
Ý thú thường phức tạp sâu xa
Ta dùng phương tiện Hằng sa
Nhơn duyên thí dụ để mà chứng minh

Pháp nhiệm mầu thật tình khó biết
Không thể dùng phân biệt nghĩ suy
Khó hiểu như vậy bởi vì
Chỉ Phật với Phật mới thì hiểu nhau

Các Đức Phật nhiệm mầu chí thiện
Vì một duyên mà hiện ra đời
Xá Lợi nhớ kỹ điều này
Nhơn duyên to lớn Như Lai xuống trần

Muốn chúng sanh khai tri kiến Phật
Để được thân thành thật an nhàn
Làm cho tất cả chúng sanh
Thấy tri kiến Phật thường hằng sâu xa

Ngộ tri kiến Phật-đà khó biết
Chứng được vào chơn thiệt Pháp môn
Khai thị ngộ nhập là nhơn

Như Lai tôn quý giáng sinh xuống trần

18. Đức Phật bảo cùng ông Lợi Phất
"Các Như Lai chân thật chỉ bày
Chỉ duy có một Phật thừa
Không hai với lại ba thừa nào đâu

Pháp giáo hóa nhiệm mầu Bồ Tát
Chỉ một lời chuyên nhất như sau
Mở bày tỏ ngộ mời vào
Tri kiến của Phật đạo mầu độ sanh

19. Đức Phật rằng này ông Xá Lợi
Các Pháp môn mười cõi Như Lai
Cũng đều chỉ một không hai
Cũng như thế đó không sai một lời

Xá Lợi Phất vào thời quá khứ
Các Như Lai đầy đủ hạnh lành
Một lòng giáo hóa chúng sanh
Phật thừa diễn nói Pháp lành mà thôi

Dùng vô số hợp thời phương tiện
Mượn vô biên các chuyện nhân duyên
Lời lẽ thí dụ liền liền
Vì chúng diễn nói phép tiên Phật thừa

Vì nói Pháp Phật thừa duy nhất
Nên chúng sinh chân chất noi theo
Cuối cùng thành Phật hết rồi
Nhất thiết chủng trí tuyệt vời chứng ngai

Xá Lợi Phất tương lai cũng thế
Các Như Lai xuống bể trần gian
Một lòng giáo hóa chúng sanh
Phật thừa diễn nói Pháp lành mà thôi

Dùng vô số hợp thời phương tiện
Mượn vô biên các chuyện nhân duyên
Lời lẽ thí dụ liền liền

Vì chúng diễn nói phép tiên Phật thừa

Vì nói Pháp Phật thừa duy nhất
Nên chúng sinh chân chất noi theo
Cuối cùng thành Phật hết rồi
Nhất thiết chủng trí tuyệt vời chứng ngôi

Xá Lợi Phất trong đời hiện tại
Các Như Lai khắp cõi mười phương
Một lòng giáo hóa chúng sanh
Phật thừa diễn nói Pháp lành mà thôi

Dùng vô số hợp thời phương tiện
Mượn vô biên các chuyện nhân duyên
Lời lẽ thí dụ liền liền
Vì chúng diễn nói phép tiên Phật thừa

Vì nói Pháp Phật thừa duy nhất
Nên chúng sinh chân chất noi theo
Cuối cùng thành Phật hết rồi
Nhất thiết chủng trí tuyệt vời chứng ngay

Xá Lợi Phất ông nay nên biết
Các Như Lai nhất thiết Thế Tôn
Chỉ dạy Bồ Tát Phật môn
Khai thị ngộ nhật chính tông giải bày

Xá Lợi Phất ta nay cũng thế
Biết chúng sinh trong bể mê lầm
Tùy theo ưa muốn chúng sanh
Mượn lời truyền giảng thế gian Phật thừa

Dùng vô số không chừa phương tiện
Mượn vô biên các chuyện nhân duyên
Lời lẽ thí dụ liền liền
Vì chúng diễn nói phép tiên Phật thừa

Vì nói Pháp Phật thừa duy nhất
Nên chúng sinh chân chất noi theo
Cuối cùng thành Phật hết rồi

Nhất thiết chủng trí tuyệt vời chứng ngay

20. Xá Lợi Phất ông nay nên biết
Cõi như lai nhất thiết mười phương
Phật thừa duy nhất thường hằng
Không hai thừa huống có chăng ba thừa

Các Đức Phật hiện vừa đời ác
Năm trược phiền buộc các thiên căn
Ở đời loạn trược chúng sanh
Tâm nhơ bỏn sẻn ghét ghen tham tàn

Vì kiếp trược chúng sanh cũng trược
Phiền não sanh trói buộc tầm nhìn
Như Lai quyền biến thuận duyên
Phật thừa có một nay bèn nói ba

21. Xá Lợi Phất ông đà nên biết
Đệ tử Ta chơn thiệt theo Ta
Nghĩ mình La Hán chứng đà
Quả tu duyên giác sâu xa ảo huyền

Nếu chẳng biết hiện tiền Đức Phật
Dạy Phật thừa Bồ Tát thoát mê
Những người như thế chấp nê
Không là để tử không hề theo Ta

Người như thế không là La Hán
Duyên giác không tự mãn thôi mà
Niết-bàn rốt ráo còn xa
Phạm tăng thượng mạn thân sa hố hầm

Không tin Pháp sai lầm căn bản
Chẳng thể thành La Hán được đâu
Chứng ngộ quả vị tào lao
Không tin chánh Pháp thế nào có đây

Quyết không thể chuyện này có thật
Trừ sau khi Đức Phật niết bàn
Chân kinh muốn gặp khó khăn

Trừ phi có Phật khia tâm mở lòng

Xá Lợi Phật các ông nên rõ
Hãy mở lòng sáng tỏ tin Ta
Tin lời Phật dạy thiết tha
Phật luôn nói đúng thiệt thà trước sau

Đạo Phật chỉ một thừa duy nhất
Chẳng hai ba đúng thật Phật môn
Đúng lúc ấy Đức Thế Tôn
Muốn tuyên nghĩa đó nói luôn kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Mang lòng tăng thượng mạng
Cận sự nam ngã mạn
Cận sự nữ chẳng tin,
Hàng bốn chúng như thế
Số kia có năm nghìn
Chẳng tự thấy lỗi mình
Nơi giới có thiếu sót
Tiếc giữ tội quấy mình
Trí nhỏ đó đã ra,
Bọn cám tấm trong chúng
Oai Đức Phật phải đi,
Gã đó kém phước đức
Chẳng kham lãnh Pháp này,
Chúng nay không cành lá
Chỉ có những hột chắc.

23.Xá Lợi Phất khéo nghe!
Pháp của các Phật đặng
Vô lượng sức phương tiện
Mà vì chúng sanh nói.
Tâm của chúng sanh nghĩ
Các món đạo ra làm
Bao nhiêu những tánh dục
Nghiệp lành dữ đời trước
Phật biết hết thế rồi

Dùng các duyên thí dụ
Lời lẽ sức phương tiện
Khiến tất cả vui mừng.
Hoặc là nói Khế kinh
Cô Khởi cùng Bổn sự.
Bổn sanh, Vị Tằng Hữu
Cũng nói những Nhơn Duyên.
Thí Dụ và Trùng Tụng
Luận Nghị cộng chín Kinh.
Căn độn ưa Pháp nhỏ.
Tham chấp nơi sanh tử
Nơi vô lượng Đức Phật
Chẳng tu đạo sâu mầu
Bị các khổ não loạn
Vì đó nói Niết-bàn,
Ta-bày phương tiện đó
Khiến đều vào huệ Phật .
Chưa từng nói các ông
Sẽ đặng thành Phật đạo
Sở dĩ chưa từng nói
Vì giờ nói chưa đến,
Nay chính là đến giờ
Quyết định nói Đại thừa.

24.Chín bộ Pháp của Ta
Thuận theo chúng sanh nói
Vào Đại thừa làm gốc
Nên mới nói Kinh này.
Có Phật tử tâm tịnh
Êm dịu cũng lợi căn,
Nơi vô lượng các Phật
Mà tu đạo sâu mầu,
Vì hàng Phật tử này
Nói kinh Đại thừa đây.
Ta ghi cho người đó
Đời sau thành Phật đạo
Bởi thâm tâm niệm Phật
Tu trì tịnh giới vậy.
Hạng này nghe thành Phật
Rất mừng đầy khắp mình,

Phật biết tâm của kia.
Nên vì nói Đại thừa.
Thanh Văn hoặc Bồ Tát,
Nghe ta nói Pháp ra
Nhẫn đến một bài kệ
Đều thành Phật không nghi.

25.Trong cõi Phật mười phương
Chỉ có một thừa Pháp
Không hai cũng không ba
Trừ Phật phương tiện nói
Chỉ dùng danh tự giả
Dắt dẫn các chúng sanh
Vì nói trí huệ Phật .
Các Phật ra nơi đời
Chỉ một việc này thực
Hai thứ chẳng phải chơn.
Trọn chẳng đem Tiểu thừa
Mà tế độ chúng sanh,
Phật tự trụ Đại thừa
Như Pháp của mình đặng
Định, huệ, lực trang nghiêm
Dùng đây độ chúng sanh.
Tự chứng đạo Vô Thượng
Pháp bình đẳng Đại thừa
Nếu dùng Tiểu thừa độ
Nhẫn đến nơi một người
Thời Ta đọa xan tham
Việc ấy tất không được,
Nếu người tin về Phật
Như Lai chẳng dối gạt
Cũng không lòng tham ganh
Dứt ác trong các Pháp
Nên Phật ở mười phương
Mà riêng không chỗ sợ.
Ta dùng tướng trang nghiêm
Ánh sáng soi trong đời
Đấng vô lượng chúng trọng
Vì nói thực tướng ấn.

26.Xá Lợi Phất!nên biết
Ta vốn lập thệ nguyện
Muốn cho tất cả chúng
Bằng như Ta không khác,
Như Ta xưa đã nguyện
Nay đã đầy đủ rồi
Độ tất cả chúng sanh
Đều khiến vào Phật đạo.
Nếu ta gặp chúng sanh
Dùng Phật đạo dạy cả
Kẻ vô trí rối sai
Mê lầm không nhận lời.
Ta rõ chúng sanh đó
Chưa từng tu cội lành
Chấp chặt nơi ngũ dục
Vì si ái sinh khổ,
Bởi nhân duyên các dục.
Sa vào ba đường dữ
Xoay lăn trong sáu nẻo
Chịu đủ những khổ độc
Thân mọn thọ bào thai
Đời đời tăng trưởng luôn.
Người đức mỏng ít phước
Các sự khổ bức ngặt
Vào rừng rậm tà kiến
Hoặc chấp có, chấp không
Nương gá các chấp này
Đầy đủ sáu mươi hai
Chấp chặt Pháp hư vọng
Bền nhận không bỏ đặng
Ngã mạn tự khoe cao
Dua nịnh lòng không thực
Trong nghìn muôn ức kiếp
Chẳng nghe danh tự Phật
Cũng chẳng nghe Chánh Pháp
Người như thế khó độ.

27.Cho nên Xá Lợi Phất!
Ta vì bày phương tiện
Nói các đạo dứt khổ

Chỉ cho đó Niết-bàn
Ta dầu nói Niết-bàn
Cũng chẳng phải thật diệt,
Các Pháp từ bổn lai
Tướng thường tự vắng lặng
Phật tử hành đạo rồi
Đời sau được thành Phật
Ta có sức phương tiện
Mở bày khắp ba thừa.
Tất cả các Thế Tôn
Đều nói đạo nhất thừa
Nay trong đại chúng này
Đều nên trừ nghi lầm
Lời Phật nói không khác
Chỉ một, không hai thừa.

28.Vô số kiếp đã qua
Vô lượng Phật diệt độ
Trăm nghìn muôn ức Phật
Số nhiều không lường được.
Các Thế Tôn như thế
Các món duyên thí dụ
Vô số ức phương tiện
Diễn nói các Pháp tướng,
Các Đức Thế Tôn đó
Đều nói Pháp Nhứt thừa
Độ vô lượng chúng sanh
Khiến vào nơi Phật đạo
Lại các đại Thánh chúa
Biết tất cả thế gian
Trời người loài quần sanh
Thâm tâm chỗ ưa muốn
Bèn dùng phương tiện khác
Giúp bày nghĩa Đệ nhất.

29.Nếu có loài chúng sanh
Gặp các Phật quá khứ
Hoặc nghe Pháp bố thí
Hoặc trì giới nhẫn nhục
Tinh tấn, thiền, trí thảy

Các món tu phước huệ,
Những người như thế đó
Đều đã thành Phật đạo.
Sau các Phật diệt độ
Nếu người lòng lành dịu
Các chúng sanh như thế
Đều đã thành Phật đạo.

30.Các Phật diệt độ rồi
Người cúng dường Xá-lợi
Dựng muôn ức thứ tháp
Vàng, bạc và pha lê
Xa cừ cùng mã não
Ngọc mai khôi, lưu ly
Thanh tịnh rộng nghiêm sức,
Trau giồi nơi các tháp,
Hoặc có dựng miếu đá
Chiên-đàn và Trầm-thủy
Gỗ mật cùng gỗ khác
Gạch ngói bùn đất thảy,
Hoặc ở trong đồng trống
Chứa đất thành miếu Phật
Nhẫn đến đồng tử giỡn
Nhóm cát thành tháp Phật ,
Những hạng người như thế
Đều đã thành Phật đạo.

31.Nếu như người vì Phật
Xây dựng các hình tượng
Chạm trổ thành các tướng
Đều đã thành Phật đạo.
Hoặc dùng bảy báu làm
Thau, đồng bạch, đồng đỏ
Chất nhôm cùng chì kẽm
Sắt, gỗ cùng với bùn
Hoặc dùng keo, sơn, vải
Nghiêm sức làm tượng Phật
Những người như thế đó
Đều đã thành Phật đạo
Vẽ vời làm tượng Phật

Trăm tướng phước trang nghiêm
Tự làm hoặc bảo người
Đều đã thành Phật đạo.
Nhẫn đến đồng tử giỡn
Hoặc cỏ cây và bút
Hoặc lấy móng tay mình
Mà vẽ làm tượng Phật
Những hạng người như thế
Lần lần chứa công đức
Đầy đủ tâm Đại bi
Đều đã thành Phật đạo.
Chỉ dạy các Bồ Tát
Độ thoát vô lượng chúng.

32.Nếu người nơi tháp miếu
Tượng báu và tượng vẽ
Dùng hoa, hương, phan, lọng
Lòng kính mà cúng dường
Hoặc khiến người trỗi nhạc
Đánh trống, thổi sừng ốc
Tiêu địch, cầm, không hầu
Tỳ bà, chụp chả đồng
Các tiếng hay như thế
Đem dùng cúng dường hết
Hoặc người lòng vui mừng
Ca ngâm khen Đức Phật
Nhẫn đến một tiếng nhỏ
Đều đã thành Phật đạo.

33.Nếu người lòng tán loạn
Nhẫn đến dùng một bông
Cúng dường nơi tượng vẽ
Lần thấy các Đức Phật
Hoặc có người lễ lạy
Hoặc lại chỉ chắp tay
Nhẫn đến giơ một tay
Hoặc lại hơi cúi đầu
Dùng đây cúng dường tượng
Lần thấy vô lượng Phật
Tự thành đạo Vô Thượng

Rộng độ chúng vô số
Vào Vô dư Niết-bàn
Như củi hết lửa tắt.
Nếu người lòng tán loạn
Vào nơi trong tháp miếu
Một xưng Nam mô Phật
Đều đã thành Phật đạo.
Nơi các Phật quá khứ
Tại thế, hoặc diệt độ,
Có người nghe Pháp này
Đều đã thành Phật đạo.

34.Các Thế Tôn vị lai
Số nhiều không thể lường
Các Đức Như Lai đó
Cũng phương tiện nói Pháp.
Tất cả các Như Lai
Dùng vô lượng phương tiện
Độ thoát các chúng sanh
Vào trí Vô lậu Phật .
Nếu có người nghe Pháp
Không ai chẳng thành Phật .
Các Phật vốn thệ nguyện
Ta tu hành Phật đạo
Khắp muốn cho chúng sanh
Cũng đồng đặng đạo này.
Các Phật đời vị lai
Dầu nói trăm nghìn ức
Vô số các Pháp môn
Kỳ thực vì nhất thừa.
Các Phật Lưỡng Túc Tôn
Biết Pháp thường không tánh
Giống Phật theo duyên sanh
Cho nên nói Nhứt thừa.
Pháp đó trụ ngôi Pháp
Tướng thế gian thường còn
Nơi đạo tràng biết rồi
Đức Phật phương tiện nói.
Hiện tại mười phương Phật
Của trời người cúng dường

Số nhiều như Hằng sa
Hiện ra nơi thế gian
Vì an ổn chúng sanh
Cũng nói Pháp như thế.
Biết vắng bặt thứ nhứt
Bởi dùng sức phương tiện
Dầu bày các món đạo
Kỳ thực vì Phật thừa.
Biết các hạnh chúng sanh
Thâm tâm nó nghĩ nhớ
Nghiệp quen từ quá khứ
Tánh dục, sức tinh tấn
Và các căn lợi độn
Dùng các món nhân duyên
Thí dụ cùng lời lẽ
Tùy cơ phương tiện nói.

35.Ta nay cũng như vậy
Vì an ổn chúng sanh
Dùng các món Pháp môn
Rao bày nơi Phật đạo
Ta dùng sức trí huệ
Rõ tính dục chúng sanh
Phương tiện nói các Pháp
Đều khiến được vui mừng.
Xá Lợi Phất nên biết!
Ta dùng mắt Phật xem
Thấy sáu đường chúng sanh
Nghèo cùng không phước huệ
Vào đường hiểm sanh tử
Khổ nối luôn không dứt
Sâu tham nơi ngũ dục
Như trâu "mao" mến đuôi
Do tham ái tự che
Đui mù không thấy biết
Chẳng cầu Phật trí lớn
Cùng Pháp dứt sự khổ
Sâu vào các tà kiến
Lấy khổ muốn bỏ khổ
Phật vì chúng sanh này

Mà sanh lòng Đại bi.

36.Xưa, Ta ngồi đạo tràng
Xem cây cùng kinh hành
Trong hai mươi mốt ngày
Suy nghĩ việc như vầy:
Trí huệ của Ta được
Vi diệu rất thứ nhứt
Chúng sanh các căn chậm
Tham vui si làm mù
Các hạng người như thế
Làm sao mà độ đặng?
Bấy giờ, các Phạm Vương
Cùng các trời Đế Thích
Bốn Thiên Vương hộ đời
Và trời Đại Tự Tại
Cùng các thiên chúng khác
Trăm nghìn ức quyến thuộc
Chắp tay cung kính lễ
Thỉnh Ta chuyển Pháp luân.
Ta liền tự suy nghĩ
Nếu chỉ khen Phật thừa
Chúng sanh chìm nơi khổ
Không thể tin Pháp đó
Do phá Pháp không tin
Rớt trong ba đường dữ
Ta thà không nói Pháp
Mau vào cõi Niết-bàn
Liền nhớ Phật quá khứ
Thực hành sức phương tiện
Ta nay chứng đặng đạo
Cũng nên nói Ba thừa.

37.Lúc Ta nghĩ thế đó
Mười phương Phật đều hiện
Tiếng Phạm an ủi Ta
Hay thay! Đức Thích Ca
Bậc Đạo Sư thứ nhứt
Đặng Pháp Vô Thượng ấy
Tùy theo tất cả Phật

Mà dùng sức phương tiện
Chúng ta cũng đều đặng
Pháp tối diệu thứ nhứt
Vì các loại chúng sanh
Phân biệt nói Ba thừa.
Trí kém ưa Pháp nhỏ
Chẳng tự tin thành Phật
Cho nên dùng phương tiện
Phân biệt nói các quả
Dầu lại nói Ba thừa
Chỉ vì dạy Bồ Tát.

38.Xá Lợi Phất nên biết!
Ta nghe các Đức Phật
Tiếng nhiệm mầu rất sạch
Xưng "Nam mô chư Phật !"
Ta lại nghĩ thế này
Ta ra đời trược ác
Như các Phật đã nói
Ta cũng thuận làm theo
Suy nghĩ việc đó rồi
Liền đến thành Ba Nại.
Các Pháp tướng tịch diệt
Không thể dùng lời bày
Bèn dùng sức phương tiện
Vì năm Tỳ-kheo nói.
Đó gọi chuyển Pháp luân
Bèn có tiếng Niết-bàn
Cùng với A-la-hán
Tên Pháp, Tăng sai khác.
Từ kiếp xa dẫn lại
Khen bày Pháp Niết-bàn
Dứt hẳn khổ sống chết
Ta thường nói như thế.

39. Xá Lợi Phất phải biết!
Ta thấy các Phật tử
Chí quyết cầu Phật đạo
Vô lượng nghìn muôn ức
Đều dùng lòng cung kính

Đồng đi đến chỗ Phật
Từng đã theo các Phật
Nghe nói Pháp phương tiện
Ta liền nghĩ thế này
Sở dĩ Phật ra đời
Để vì nói Phật huệ
Nay chính đã đúng giờ.

40. Xá Lợi Phất phải biết!
Người căn chậm trí nhỏ
Kẻ chấp tướng kiêu mạn
Chẳng thể tin Pháp này
Nay ta vui vô úy
Ở trong hàng Bồ Tát
Chính bỏ ngay phương tiện
Chỉ nói đạo Vô Thượng.
Bồ Tát nghe Pháp đó
Đều đã trừ lưới nghi
Nghìn hai trăm La-hán
Cũng đều sẽ thành Phật
Như nghi thức nói Pháp
Của các Phật ba đời
Ta nay cũng như vậy
Nói Pháp không phân biệt.
Các Đức Phật ra đời
Lâu xa khó gặp gỡ
Chính sử hiện ra đời
Nói Pháp này khó hơn ,
Vô lượng vô số kiếp
Nghe Pháp này cũng khó,
Hay nghe được Pháp này
Người đó cũng lại khó,
Thí như hoa Linh- Thoại
Tất cả đều ưa mến
Ít có trong Trời, người
Lâu lâu một lần trổ.

41.Người nghe Pháp mừng khen
Nhẫn đến nói một lời
Thời là đã cúng dường

Tất cả Phật ba đời
Người đó rất ít có
Hơn cả hoa Ưu-đàm.
Các ông chớ có nghi
Ta là vua các Pháp
Khắp bảo các đại chúng
Chỉ dùng đạo Nhứt thừa
Dạy bảo các Bồ Tát
Không Thanh Văn đệ tử.

42.Xá Lợi Phất các ông!
Thanh Văn và Bồ Tát
Phải biết Pháp mầu này
Bí yếu của các Phật .
Bởi đời ác năm trược
Chỉ tham ưa các dục
Những chúng sanh như thế
Trọn không cầu Phật đạo.
Người ác đời sẽ tới
Nghe Phật nói Nhứt thừa
Mê lầm không tin nhận
Phá Pháp đọa đường dữ.
Người tàm quí trong sạch
Quyết chí cầu Phật đạo
Nên vì bọn người ấy
Rộng khen đạo Nhứt thừa.
Xá Lợi Phất nên biết
Pháp các Phật như thế
Dùng muôn ức phương tiện
Tùy thời nghi nói Pháp
Người chẳng học tập tu
Không hiểu đặng Pháp này.
Các ông đã biết rõ
Phật là Thầy trong đời
Việc phương tiện tùy nghi
Không còn lại nghi lầm
Lòng sinh rất vui mừng
Tự biết sẽ thành Phật .

---hết trích ---

THÍCH NGHĨA

(1) Kinh: Pháp thường, mười phương ba đời các Đức Phật đều nói như vậy. Nói đủ là "Khế Kinh" nghĩa là "Pháp thường khế hiệp chân lý cùng khế hiệp căn cơ chúng sanh".
Diệu-Pháp Liên-Hoa: Pháp mầu khó nghĩ lường, thắng hơn tất cả Pháp. Kinh Pháp nầy là bật nhất trong kinh Pháp khác của Phật nói, dụ như hoa sen, vì hoa sen sánh với hoa khác có 5 điều đặc biệt:

1. Có hoa là có gương: nhân quả đồng thời.
2. Mọc trong bùn lầy mà vẫn trong sạch thơm tho.
3. Cọng hoa từ gốc tách riêng nhưng không chung cành với lá.
4. Ong và bướm không bu đậu.
5. Không bị người dùng làm trang điểm
   (xưa đàn bà Ấn-Độ quen dùng hoa kết thành tràng để đeo đội v.v...)

(2) Đức Phật Thích-Ca Mâu-Ni.

(3) Hữu lậu: Các điều vọng lầm hay làm lọt mất công đức lành.

(4) Tự mình đã được thoát khỏi khổ sinh tử luân hồi.

(5) Ba Cõi: Cõi dục, cõi sắc, cõi vôsắc.

(6) Hữu học – vô học: Từ quả A-na-hàm trở xuống chưa được giải thoát còn phải học tập nên gọi "HỮU-HỌC".Quả A-la-hán đã được giải thoát, về trong Tiểu-thừaPháp, thì không còn phải học nữa nên gọi "VÔ-HỌC".

(7) Quả chứng của Phật

(8) Tổng Trì: Gồm nhiếp các Pháp

(9) Biện tài: Tài biện luận ưa giảng nói Pháp

(10) Chỗ rốt ráo, trọn vẹn, nên xong hoàn toàn.

(11) Tên của vị vua 33 nước trời Đao-Lợi ở trên đỉnh núi Tu-Di.

(12) Ba thứ tiếng vang dội và 3 thứ rung động của hình sắc.

(13) (16) Các loài thần hầu hạ cõi Đao-Lợi.

(14) Thần phi-thiên: có phước như trời mà đức kém hơn trời.

(15) Chim cánh vàng (kim-sí-điểu)

(17) Thần rắn.

(18) 1) Trời; 2) Người; 3) A-tu-la; 4) Thú; 5) Quỉ; 6) Địa ngục.

(19) Phật là vua Pháp (Pháp -vương). Bồ-Tát cũng như con của Phật nên là: Pháp -vương-tử

(20) Người thọ tam quy ngũ-giới tu tạigia gần gũi hộ thờ Tam-Bảo nên gọi cận-sự, đàn ông là Nam, đàn bà là nữ, ta quen gọi là "cư-sĩ".

(21) A tăng kỳ: Vô số (một số lớn). Kiếp có: Tiểukiếp, trung-kiếp, đại-kiếp.Một tiểu-kiếp có 16.798.000 năm.Một trung-kiếp có 20 tiểu-kiếp.Một đại-kiếp có 4 trungkiếp: Thành, Trụ, Hoại, Không.

(22) Tứ đế: 1) Khổ-đế; 2) Tập-đế; 3) Diệt-đế; 4) Đạo-đế.

(23) 1) Vô-minh- 2) Hành- 3) Thức- 4) Danh sắc- 5) Lục nhập- 6) Xúc- 7) Thọ-

8) Aùi- 9) Thủ- 10) Hữu- 11) Sanh- 12) Lão-tử. Mười hai món này làm nhân

duyên lẫn nhau.

(24) Lục ba la mật: 1) Bố-thí-độ, 2) Trì-giới-độ, 3) Nhẫn-nhục-độ, 4) Tinhtấn-độ, 5) Thiền-định-độ, 6) Trí-huệ-độ.

(25) Nhất thiết chủng trí: Trí của Phật .

(26) Tứ châu: 1) Đông-thắng-thần-châu. 2) Namthiệm- bộ-châu (quả địa-cầu), 3) Tâyngưu-hóa-châu, 4) Bắc-câu-lô-châu.

(27) Thọ-ký:Trao cho lời ghi chắc về sau, bao nhiêu năm cõi nào sẽ thành Phật hiệu là v.v...

(28) Sông Hằng một con sông lớn xứ Ấn-Độ, trong sông và hai bờ có cát rất mịn, trong kinh thường dùng số cát ấy để chỉ một số đông nhiều.

(29) Đạo sư: Ông thầy dắt dẫn.

(30) Tam thừa: Thanh-văn thừa, Duyên-giác thừa, Phật -thừa.

(31) Phương tiện: Phương chước hay phương pháp tiện lợi dễ dàng.

QUYỂN 2

3. PHẨM "THÍ DỤ" THỨ BA

1. Xá Lợi Phất trong lòng hớn hở
Liền đứng lên mừng rỡ chắp tay
Tôn nhan Đức Phật sáng ngời
Khấu đầu chiêm ngưỡng bạch lời như sau:

"Bạch Thế Tôn bấy lâu theo Phật
Hôm nay nghe chân thật Pháp này
Trong lòng hớn hở mừng thay
Được điều hiếm có chưa thời thấy qua

Chuyện đó là vì sao nói thế?
Theo Phật ngài cốt để tu thân
Thấy Phật thọ ký thánh tăng
Mà mình chẳng được dự phần Phật ân

Tự cảm thương thấy mình mất mát
Không được vào tịnh thất Như Lai
Trí kiến Đức Phật sáng ngời
Mà ta không được uổng đời thầy tu

Kính lạy Đức Đại Từ Sư Phụ
Khi một mình con tự nghĩ suy
Dưới cây ngồi đứng hoặc đi
Vẫn thường có chút tư duy như vầy:

Chúng ta đồng theo thầy học thánh
Cũng lại cùng Pháp tánh như nhau
Tại sao trong ánh đạo mầu
Như Lai dùng Pháp tiểu thừa cho con

Chẳng phải lỗi Thế Tôn nhỏ mọn
Cũng chính là gốc ngọn do con
Thay vì gắng đợi cho tròn
Như Lai sẽ dạy Pháp môn đại thừa

Song chúng con lòng chưa thấu hiểu
Đức Phật dùng Pháp tiểu quyền nghi
Mới nghe Phật nói tức thì
Đã liền bám lấy theo lời tin ngay

Suốt đêm ngày con luôn tự trách
Ngày hôm nay xin bạch Phật rằng
Được nghe chân Pháp trọn lành
Dứt lòng nghi hối ý thân an bình

Ngày nay mới biết mình con Phật
Đặng Pháp phần chân thật sinh ra
Từ miệng Phật mà có ta
Hóa sanh từ Pháp nở tòa nhơn duyên

Xá Lợi Phất trùng tuyên nghĩa đó
Liền tóm thâu nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

2. Con nghe tiếng Pháp này
Được điều chưa từng có
Lòng rất đổi vui mừng
Lưới nghi đều đã trừ,
Xưa nay nhờ Phật dạy
Chẳng mất nơi Đại thừa.
Tiếng Phật rất ít có
Hay trừ khổ chúng sanh
Con đã được Lậu tận (1)
Nghe cũng trừ lo khổ.
Con ở nơi hang núi
Hoặc dưới cụm cây rừng
Hoặc ngồi hoặc kinh hành
Thường suy nghĩ việc này,
Than ôi! Rất tự trách
Sao lại tự khi mình
Chúng ta cũng Phật tử
Đồng vào Pháp Vô lậu
Chẳng được ở vị lai

Nói Pháp Vô Thượng đạo,
Sắc vàng, băm hai tướng (2)
Mười lực (3) các giải thoát.
Đồng chung trong một Pháp
Mà chẳng được việc đây
Tám mươi tướng tốt đẹp
Mười tám Pháp bất cộng (4)
Các công đức như thế
Mà ta đều đã mất

3.Lúc con kinh hành riêng
Thấy Phật ở trong chúng
Danh đồn khắp mười phương
Rộng lợi ích chúng sanh.
Tự nghĩ mất lợi này
Chính con tự khi dối
Con thường trong ngày đêm
Hằng suy nghĩ việc đó
Muốn đem hỏi Thế Tôn?
Là mất hay không mất?
Con thường thấy Thế Tôn
Khen ngợi các Bồ Tát (5)
Vì thế nên ngày đêm
Suy lường việc như vậy

4.Nay nghe tiếng Phật nói
Theo cơ nghi dạy Pháp
Vô lậu khó nghĩ bàn
Khiến chúng đến đạo tràng.
Con xưa chấp tà kiến
Làm thầy các Phạm-chí (6)
Thế Tôn rõ tâm con
Trừ tà nói Niết-bàn.
Con trừ hết tà kiến
Được chứng nơi Pháp không,
Bấy giờ lòng tự bảo
Được đến nơi diệt độ.
Mà nay mới tự biết
Chẳng phải thực diệt độ.
Nếu lúc được thành Phật

Đủ ba mươi hai tướng
Trời, Người, chúng Dạ-xoa
Rồng ,Thần đều cung kính
Bấy giờ mới được nói
Dứt hẳn hết không thừa.
Phật ở trong đại chúng
Nói con sẽ thành Phật
Nghe tiếng Pháp như vậy
Lòng nghi hối đã trừ.

5. Khi mới nghe Phật nói
Trong lòng rất sợ nghi
Phải chăng ma giả Phật
Não loạn lòng ta ư?
Phật dùng các món duyên
Thí dụ khéo nói phô,
Lòng kia an như biển
Con nghe, lưới nghi dứt.
Phật nói thuở quá khứ
Vô lượng Phật diệt độ
An trụ trong phương tiện
Cũng đều nói Pháp đó.
Phật hiện tại, vị lai.
Số nhiều cũng vô lượng
Cũng dùng các phương tiện
Diễn nói Pháp như thế.
Như Thế-Tôn ngày nay
Từ sanh đến xuất gia
Được đạo Chuyển Pháp luân
Cũng dùng phương tiện nói
Thế Tôn nói đạo thật
Ba-tuần (7) không nói được
Vì thế con định biết
Không phải ma giả Phật .
Con sa vào lưới nghi
Cho là ma làm ra.
Nghe tiếng Phật êm dịu
Sâu xa rất nhiệm mầu
Nói suốt Pháp thanh tịnh
Tâm con rất vui mừng.

Nghi hối đã hết hẳn
An trụ trong thật trí
Con quyết sẽ thành Phật
Được trời, người cung kính
Chuyển Pháp luân Vô Thượng
Giáo hóa các Bồ Tát.

--- hết trích ----

6. Xá Lợi Phất nói xong bài kệ
Bèn chắp tay rồi kế lóng lòng
Bấy giờ Đức Phật Thế Tôn
Bảo Xá Lợi Phất lời rằng như sau:

"Ta nay ở trong bầu tứ chúng
Các tăng ni và những trời rồng
Nhân dân hết thảy sa-môn
Hãy nghe đại chúng rất mong lời này

Xá Lợi Phất! Ta nay tuyên bố
Ta đã từng ở chỗ xưa nay
Hai muôn ức Phật độ này
Dùng đạo Vô Thượng lối ngay dẫn đường

Ông cũng đã chuyên thường thọ học
Lại dài lâu khó nhọc theo Ta
Ta dùng phương tiện Hằng sa
Dẫn ông thẳng tiến mà vào Pháp Ta

Xá Lợi Phất ông đà quên hết
Thế cho nên nói diệt độ rồi
Ta nay nhắc lại ông thôi
Khiến ông nhớ lại những lời nguyện xưa

Ta sẽ giảng đại thừa toàn tập
Mà nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa
Cứu độ Bồ Tát Hằng sa
Mười phương thế giới Phật-đà hộ kinh

7. Xá Lợi Phất lắng mình nghe kỹ

Đời vị lai thế kỷ vô lường
Ông thường tinh tấn cúng dường
Nghìn muôn Đức Phật theo đường mà đi

Vì chánh Pháp phụng trì chuyên nhất
Quả đạo tròn Bồ Tát lành thay
Cuối cùng thành Phật tương lai
Hoa Quang là hiệu Như Lai của ngài

Đức Thiện Thệ đủ đầy mười hiệu
Chánh biến tri vi diệu Thế Tôn
Nước tên Ly Cấu phẳng tròn
Bốn phương đầu mối giao thông tám đường

Nước đẹp đẻ người đông phồn thịnh
Dân bằng lòng thanh tịnh an vui
Đất làm bằng chất lưu ly
Mé đường cây báu mọi thì trổ bông

Giăng bên đường vàng ròng ngăn lối
Đức Hoa Quang hay nói ba thừa
Nhiệm mầu Pháp Phật sâu xa
Quyền nghi phương tiện để mà độ sanh

Xá Lợi Phất đất lành xứ Phật
Đời tịnh an trong sạch không dơ
Vì nguyền nói Pháp ba thừa
Kiếp tên Đại Bửu thật là Trang Nghiêm

Tại vì sao mang tên lành thật
Chính bởi vì Bồ Tát quý thay
Ở trong Phật độ tịnh này
Số đông vô lượng đêm ngày siêng tu

Nhiều vô số suy tư không nổi
Chỉ Thế Tôn hiểu nói được thôi
Bồ Tát tôn quý trên đời
Mỗi khi đi đứng hoa thời đỡ chân

Các Bồ Tát phát tâm sâu rộng

Trồng cội lành tu đúng thiền tông
Khéo tu phạm hạnh tinh ròng
Đủ sức phương tiện thần thông biện tài

Biết các Pháp nói ngay không dối
Chí niệm bền vững cội không lay
Được muôn Đức Phật khen hay
Bồ Tát như thế nước đây khắp đầy

Xá Lợi Phất ông nay nên rõ
Đức Hoa Quang sống thọ dài lâu
Mười hai tiểu kiếp nhiệm mầu
Sau khi xuống tóc cạo đầu đi tu

Nhân dân đó từ bi đức độ
Khéo siêng tu sống thọ an vui
Thọ tám tiểu kiếp ở đời
Vun trồng cội đức người người cấy duyên

Gần viên tịch Phật liền thọ ký
Kiên Mãn đây hoan hỷ đạo thành
Phật hiệu Hoa Túc An Hành
Đầy đủ mười hiệu an lành Thế Tôn

Nước Phật đó tinh ròng Đại Bửu
Bồ Tát đông sở hữu như nhau
Nước Phật an tịnh nhiệm mầu
Nhân dân tinh tấn sống lâu phúc đầy

Xá Lợi Phất ông nay nên biết
Đức Hoa Quang độ diệt xong rồi
Chánh Pháp trụ lại trong đời
Băm hai tiểu kiếp mời thời suy vi

Tượng Pháp trụ cũng thì như thế
Số kiếp thời vừa đủ băm hai
Thế Tôn lúc đó liền thời
Trùng tuyên nói kệ với lời như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

8. Xá Lợi Phất đời sau
Thành Đấng Phật trí khắp
Hiệu rằng: Phật Hoa Quang
Sẽ độ vô lượng chúng.
Cúng dường vô số Phật
Đầy đủ hạnh Bồ Tát
Các công đức thập lực
Chứng được đạo Vô Thượng
Quá vô lượng kiếp rồi
Kiếp tên Đại Bửu Nghiêm
Cõi nước tên Ly Cấu
Trong sạch không vết nhơ
Dùng lưu ly làm đất
Dây vàng giăng đường sá
Cây bảy báu sắc đẹp
Thường có hoa cùng trái
Bồ Tát trong cõi đó
Chí niệm thường bền vững
Thần thông, Ba-la-mật
Đều đã trọn đầy đủ
Nơi vô số Đức Phật
Khéo học đạo Bồ Tát
Những Đại sĩ như thế
Phật Hoa Quang hóa độ.
Lúc Phật làm vương tử
Rời nước bỏ vinh hoa
Nơi thân cuối rốt sau
Xuất gia thành Phật đạo.
Phật Hoa Quang trụ thế
Thọ mười hai tiểu kiếp,
Chúng nhân dân nước đó
Sống lâu tám tiểu kiếp
Sau khi Phật diệt độ
Chánh Pháp trụ ở đời
Ba mươi hai tiểu kiếp
Rộng độ các chúng sanh
Chánh Pháp diệt hết rồi
Tượng Pháp cũng băm hai
Xá-lợi rộng truyền khắp

Trời, người, khắp cúng dường
Phật Hoa Quang chỗ làm
Việc đó đều như thế.
Đấng Lưỡng Túc Tôn kia
Rất hơn không ai bằng
Phật tức là thân ông
Nên phải tự vui mừng.

--- hết trích ---

9. Lúc bấy giờ tăng ni Phật tử
Cùng trời rồng nam nữ chúng sinh
Thấy Xá Lợi Phất thình lình
Được Phật thọ ký sẽ thành Như Lai

Lòng mừng vui người người hớn hở
Đều cởi y đến chỗ Phật ngồi
Cúng dường Đức Phật xong rồi
Chắp tay chiêm ngưỡng miệng thời ngợi khen

Đức Thích Đề Hoàn Nhơn tôn quý
Cùng Phạm Thiên thiên tử trên trời
Cũng đem y đẹp sáng ngời
Mạn Đà hoa báu thắm tươi cúng dường

Y tung trời trên đường liền trụ
Giữa hư không mà tự chuyển xoay
Trên trời trăm loại nhạc hay
Hoa trời rưới khắp nói lời như sau:

"Đức Như Lai ngày xưa nói Pháp
Chuyển Pháp luân sáng lập đạo mầu
Hôm nay lại nói Pháp sâu
Chân kinh Vô Thượng khơi mào thiện duyên"

Các thiên tử trùng tuyên nghĩa đó
Bèn tóm thâu lời rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

10. Xưa ở thành Ba Nại
Chuyển Pháp luân Bốn đế
Phân biệt nói các Pháp
Sanh diệt của năm nhóm (8)
Nay lại chuyển Pháp luân
Rất lớn diệu Vô Thượng,
Pháp đó rất sâu mầu
Ít có người tin được.
Chúng ta từ xưa lại
Thường nghe Thế Tôn nói
Chưa từng nghe thượng Pháp
Thâm diệu như thế này,
Thế Tôn nói Pháp đó
Chúng ta đều tùy hỷ,
Đại trí Xá Lợi Phất
Nay được lãnh Phật ký,
Chúng ta cũng như vậy
Quyết sẽ được thành Phật ,
Trong tất cả thế gian
Rất tôn không còn trên
Phật đạo chẳng thể bàn
Phương tiện tùy nghi nói,
Ta bao nhiêu nghiệp phước
Đời nay hoặc quá khứ
Và công đức thấy Phật .
Trọn hồi hướng Phật đạo.

--- hết trích ----

11. Lúc bấy giờ thời ông Lợi Phất
Mới chắp tay bạch Phật lời rằng:
"Kính bạch Đức Phật Thế Tôn
Nhờ ơn Phật dạy lòng con hết ngờ

Được Đức Phật ghi cho thành Phật
Trong lòng con hết sạch mối nghi
Đột nhiên nhớ lại tức thì
Những lời Phật dạy giảng vì chúng tăng

Bậc hữu học một ngàn hai vị

Phận thường hay nhắn nhủ bảo rằng:
"Pháp của Ta vốn thường hằng
Xa lìa sanh tử về nương niết bàn"

Pháp Tứ Đế già sanh bệnh chết
Các chúng tăng cũng diệt cực đoan
Chấp ngã chấp có chấp không
Ba đường tà kiến một lòng rời xa

Được Niết-bàn tưởng là cứu cánh
Nay bỗng nghe Pháp thánh Phật thừa
Sa lòng nghi hối cù cưa
Hôm nay Phật dạy khác lời ngày xưa

Xin Đức Phật hãy đưa ví dụ
Nói nhơn duyên đầy đủ giải bày
Khiến cho tăng chúng nơi đây
Lìa lòng nghi hối tin lời Như Lai

12. Đức Phật bảo với ngài Xá Lợi
Ta trước đây thường nói rõ rằng:
"Tất cả các Đức Thế Tôn
Đều cùng giảng dạy một môn Phật thừa

Dùng phương tiện mượn lời thí dụ
Nói nhơn duyên đầy đủ đều là
Dạy hàng Bồ Tát Hằng sa
Vô Thượng Chánh đẳng Pháp Ta Niết Bàn

Nay Ta sẽ tạm dùng thí dụ
Để cho người đầy đủ huệ căn
Do thí dụ để hiểu rành
Pháp chánh đẳng ngọn ngành ra sao"

13. Xá Lợi Phất ông nay nghe kỹ
Một nước kia có vị đại gia
Tuổi lớn mà lại đã già
Tài sản vô lượng nhiều nhà ruộng nương

Trong nhà lại thật đông tôi tớ

Nhà tuy to cửa có một thôi
Lầu gác thì đã mục rồi
Vách phên sụp đổ cột thời lại hư

Trính xuyên cũng nghênh xiêu chực hỏng
Bốn phía đồng lửa bỗng nổi lên
Cháy lan đến cả nhà trên
Con ông trưởng giả hiện tiền mải chơi

Hoặc mười người hai mươi ba chục
Các con ông liên tục trong nhà
Đang chơi say đắm miệt mà
Đốt cháy cả nhà mà chẳng chịu ra

14. Trưởng giả thấy lửa đà cháy lớn
Bủa khắp nơi vây trọn nhà rồi
Lòng ông sợ sệt không thôi
Suy đi tính lại một hơi thầm rằng:

Ta dầu có ra bằng cửa lớn
Để ra ngoài an ổn yên thân
Các con lại chẳng băn khoanh
Ưa chơi đùa dỡn lửa gần không hay

Không sợ sệt hại thay không biết
Lửa đến chân sắp chết không lo
Ngọn lửa càng lúc càng to
Bốn bề khóa chặt không cho ra ngoài

Xá Lợi Phất ông nay nên biết
Ông đại gia sợ sệt nghĩ thầm
Ta dùng sức mạnh bản thân
Thoát ra rất dễ nhưng hiềm các con

Vẫn non dại lại còn mê muội
Mải đùa vui chẳng chịu chạy ra
Ta nên vì chúng rầy la
Nêu việc đáng sợ trong nhà cháy to

Nhà bị cháy phải lo lánh nạn

Phải nhanh chân để tránh thiêu thân
Cha dù khéo nói nhiều lần
Các con mê đắm nên thành biếng nghe

Mải đùa giỡn răn đe không sợ
Chẳng hiểu gì lửa nhỏ lửa to
Nhà sập vẫn chẳng hề lo
Nguy hại cứ chạy nhìn cha mà cười

15. Ông trưởng giả lặng người thầm nghĩ
Căn nhà này sắp bị lửa thiêu
Chậm bước ắt sẽ đốt tiêu
Muốn con thoát nạn bày nhiều chước hay

Biết con thích đồ chơi trân báu
Vật lạ lùng đau đáu chúng ưa
Ông bèn cất giọng say sưa
Nhẹ nhàng khuyên nhủ đẩy đưa lời rằng:

"Ta có sẵn vô vàn quý hiếm
Mấy đồ chơi tìm kiếm lâu nay
Ít có khó được trên đời
Hôm nay để sẵn ở ngay cửa ngoài

Nếu không lấy sẽ hoài của lắm
Không mau ra sẽ thậm ăn năn
Các xe có sẵn để dành
Dê hươu trâu nước để dùng dạo chơi"

Các con nghe một hồi cha nói
Các đồ chơi trọn gói trên đời
Báu đẹp quý hiếm tuyệt vời
Đua nhau ruổi chạy bời bời thật mau

Trước cửa nhà chạy nhầu thoát lửa
Đến bình an ở giữa góc đường
Thấy con yên ổn bình thường
Cha con tay bắt mặt mừng nỉ non

Lúc bấy giờ các con đều hỏi:

"Cha ơi cha, cha nói đồ chơi
Thật là tốt đẹp tuyệt vời
Hươu dê trâu nước đâu rồi hả cha"

16. Xá Lợi Phất nghe Ta kể tiếp
Ông đại gia chơi đẹp với con
Đồng cho xe lớn huy hoàng
To cao rộng lớn lan can chạy vòng

Tường bốn phía trang hoàng bảy báu
Có treo linh màn sáo phủ đầu
Lọng giăng che mái nhiều màu
Kết dây bằng báu trau dồi đài hoa

Nệm chiếu chăn thật là mềm mại
Gối đỏ tươi để trải phía trên
Dùng trâu trắng sức kéo bền
Thân hình mập đẹp nối liền càng xe

Có sức mạnh không hề mỏi mệt
Chạy thật nhanh giống hệt gió bay
Có đông tôi tớ đủ bầy
Trên xe hầu hạ mọi người an vui

Ông trưởng giả cớ sao làm vậy?
Bời vì ông tài sản đủ đầy
Của nhiều vô lượng đó đây
Kho tàng đầu ngập mạnh tay tiêu xài

Ông trưởng giả mới thời suy nghĩ:
"Tài sản ta tích lũy vô lường
Không dùng xe nhỏ bình thường
Đồ chơi xấu kém để nhường cho con

Các con ta ta đồng yêu thích
Chẳng nên cho kẻ ít người nhiều
Lấy lòng bình đẳng chia đều
Chẳng nên sai khác kẻ chiều kẻ không

Số xe báu chất chồng vô lượng

Nếu đem xe sang nhượng toàn dân
Cũng không thiếu thốn một phần
Huống chi nay lại riêng dành tặng con

17. Xá Lợi Phất ông luôn cho biết
Ý của ông nghĩ thiệt ra sao?
Chuyện ông trưởng giả sang giàu
Đồng chia xe báu nhiệm mầu cho con

Làm như thế là ông hư dối
Lừa các con có lỗi hay không?
Xá Lợi Phất mới thưa rằng:
"Kính bạch Đức Phật vô vàn kính yêu

Ông trưởng giả làm điều như thế
Đúng thật ra không thể trách ông
Dù cho ông chỉ một lòng
Cứu con thoát lửa đã không lỗi rồi

Huống lại cho đồ chơi tốt đẹp
Được toàn thân được ghép xe trâu
Khen ông xảo diệu nhiệm mầu
Khéo dùng phương tiện ngõ hầu cứu con

Đức Thế Tôn con xin nói tiếp
Nếu mà ông xe đẹp không cho
Cũng không có lỗi nửa là
Lại mang xe báu để mà tặng con

Dùng phương tiện một lòng tế độ
Cứu các con lửa đỏ thoát ra
Cho nên mới nói rằng cha
Không hề có lỗi đánh lừa các con

Chẳng những thế cho đồng xe lớn
Biết mình nhiều vô lượng xe trâu
Mà vì lợi ích đồng đều
Quyết đem xe báu nhiệm mầu phân ngay

18. Xá Lợi Phất hay thay Phật tỏ

Như lời ông nói đó đúng thay
Như Lai cũng thế là thầy
Là cha tất cả trọn bầy chúng sinh

Phật thương tình thế gian bí lối
Sợ hãi buồn tăm tối vô minh
Một lòng cứu độ quần sinh
Sanh vào nhà lửa quên mình độ nhân

Phật trọn thành vô vàn trí lực
Lại đủ đầy có sức thần thông
Khéo dùng phương tiện ung dung
Hằng vì cầu việc lợi lành hy sinh

Vào nhà lửa nguyện sinh tam giới
Cứu chúng sinh thoát khỏi lửa thiêu
Sanh già bệnh chết bốn điều
Lo buồn ngu tối ba liều độc căn

Dạy bảo chúng trở thành chánh đẳng
Nguyên nhân gì cay đắng khổ đau
Các phương thoát khổ nhiệm mầu
Không hề lười mỏi ngõ hầu ban cho

19. Chúng sanh lo sanh già bệnh chết
Khổ ngu si chẳng biết làm sao
Vì năm món dục thâm sâu
Tài sắc danh lợi lửa cao đốt ngầu

Khổ do mê tìm cầu du hí
Khi chết thành ngạ quỷ súc sanh
Cho dù có được tái sanh
Thành người nghèo đói khốn cùng mà thôi

Nếu lên trời làm tiên cũng khổ
Xa người thương gặp gỡ kẻ thù
Khổ đau nào có biết ru
Dạo chơi vui vẻ mắt mù nhơn nhơ

Chẳng kinh sợ chẳng lo chẳng chán

Lửa đến chân nào ngán cứ chơi
Đông Tây rảo chạy bời bời
Khổ thời cứ khổ chơi thời vẫn chơi

20. Đức Phật thấy người đời ngu tối
Xá Lợi ơi Ta mới nghĩ rằng:
Ta là cha của chúng sanh
Phải nên cứu chúng thoát nàn mới xong

Món trí huệ Ta đồng ban phát
Được an vui giải thoát khổ đau
Thân tâm an lạc dạo chơi
Hết còn tham đắm chuyện đời lợi danh

Xá Lợi Phất Ta thầm suy nghĩ
Nếu như Ta dùng chỉ thần thông
Bỏ qua phương tiện thường dùng
Chúng sanh ắt sẽ khó lòng nghe theo

Cớ tại sao trớ trêu như thế
Chính bởi vì đang bị lửa thiêu
Đắm chìm ngũ dục rất nhiều
Làm sao có thể hiểu điều cao siêu

21. Xá Lợi Phất như ông trưởng giả
Dù thân tay sức cả khôn ngoan
Nhưng không dùng để thoát nàn
Cam vào nhà lửa ân cần cứu con

Dùng phương tiện một lòng cứu chúng
Cứu xong rồi lại cũng cho xe
Xe trâu trang trí bốn bề
Lại thêm tôi tớ cận kề giúp vui

Đức Như Lai cũng thời như thế
Phép thần thông chẳng thể tiện dùng
Chỉ dùng phương tiện viên dung
Từ trong nhà lửa cứu chung mọi người

Cứu chúng sanh mượn lời phượng tiện

Nơi Phật thừa nói biện thành ba
Thanh Văn Duyên Giác Phật thừa
"Chớ mê tài lợi chớ ưa bạc tiền

Trong nhà lửa thô hèn ngũ dục
Sắc thinh hương vị xúc đam mê
Sẽ sinh ái nhiễm cuồng si
Biến thành lửa dục cháy thời thân con

Hãy ra mau chứng tròn phép thánh
Được an vui lại tránh lửa thiêu
Ta nay khuyên thật một điều
Tu hành tinh tấn thoát nhiều khổ đau

Sẽ chứng được ba thừa của Phật
Được Như Lai chân thật ngợi khen
Pháp tự tại thoát buộc ràng
Không còn nương gá hoàn toàn tự do

Ta lại chỉ cho vào thánh đức
Món giác chi căn lực và thiền
Giải thoát tam muội hiện tiền
Được an lạc hạnh vững bền an vui

22. Xá Lợi Phất nghe lời Phật nói
Khéo tu nhanh tránh nỗi trầm luân
Ba thừa ta cũng có phần
Thoát ra nhà lửa hết còn si mê

Nếu có kẻ khéo bề trí tánh
Theo Thế Tôn tin nhận Pháp lành
Siêng tu tinh tấn ân cần
Tự cầu chứng được Niết-bàn an vui

Đó là người Thanh Văn theo Pháp
Như người con chậm chạp bước ra
Xe dê sử dụng để mà
Thoát ra nhà lửa thân đà thoát mê

Nếu có kẻ một bề theo Phật

Nghe Pháp rồi chân thật kính tin
Một lòng tinh tấn ân cần
Ở nơi vắng lặng cầu tìm nhân duyên

Được trí huệ tự nhiên vô ngại
Như người con vững chãi bước ra
Xe hươu sử dụng để mà
Viên thành Duyên Giác thân đà thoát mê

Nếu có kẻ một bề theo Phật
Nghe Pháp rồi thường nhật siêng tu
Tìm cầu nhất thiết vô sư
Tự nhiên Phật trí nhân từ độ sanh

Lại một lòng thi ân vô lượng
Khắp trời người giáo dưỡng quần sanh
Người này tâm rất trong lành
Gọi là Bồ Tát xứng danh đại thừa

Theo Phật thừa làm Ma Ha Tát
Như người con khoáng đạt mà ra
Xe trâu sử dụng để mà
Thoát vòng nhà lửa khéo là độ nhân

23. Phật lại bảo cùng ông Xá Lợi
Trưởng giả kia hồ hởi nghĩ rằng
Các con nay đã an lành
Thoát khỏi nhà lửa hết phần nguy nan

Ta giàu có vô vàn tài sản
Các con ta bình đẳng đều thương
Nên mang xe quý phi thường
Đem chia khắp cả cho đồng các con

Đức Như Lai cũng luôn như thế
Là cha lành toàn thể chúng sinh
Thấy người thoát lửa an lành
Rời ba cõi hiểm Niết-bàn an vui

Lúc bấy giờ Phật thời nghĩ tiếp

Pháp của Ta mầu tiệp vô lường
Chúng sanh Đức Phật đều thương
Ta nên bình đẳng đồng ban đại thừa

Các chúng sanh đã chừa nghiệp ác
Phật đều cho trọn các món vui
Thiền định giải thoát lành tươi
Pháp mầu bậc nhất trời người khen hay

24. Xá Lợi Phất ông nay nên biết
Trưởng giả kia chia hết cho con
Đồng ban xe lớn huy hoàng
Trang nghiêm đầy đủ an toàn tiện nghi

Lúc ban đầu tùy nghi dẫn dụ
Nói ba xe cổ vũ các con
Thoát ra nhà lửa một lòng
Ông không có lỗi khi dùng chước hay

Đức Như Lai cũng thời như thế
Dùng quyền nghi cốt để độ sanh
Phật không hư dối lòng lành
Từ một Phật đạo nói thành ra ba

Vì sao lại nói là thế được
Đức Như Lai có sức vô lường
Tạng Pháp trí huệ không nhường
Cho nên có thể đồng ban đại thừa

Hiềm chúng sanh tâm vừa bé nhỏ
Không thể nào cảm thọ phép mầu
Ở nơi chỉ một Phật thừa
Quyền nghi phân biệt nói vừa thành ba

Phật tóm kết gần xa nghĩa đó
Bèn trùng tuyên nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

25.Thí như ông Trưởng giả

Có một nhà rất lớn
Nhà đó đã lâu cũ
Mà lại rất xấu xa,
Phòng nhà vừa cao nguy
Gốc cột lại gãy mục
Trính xuyên đều xiêu vẹo
Nền móng đã nát rã,
Vách phên đều sụp đổ
Đất bùn rơi rớt xuống,
Tranh lợp sa tán loạn
Kèo đòn tay rời khớp,
Bốn bề đều cong vạy
Khắp đầy những tạp nhơ,
Có đến năm trăm người
Ở đỗ nơi trong đó.
Chim xi, hiêu, điêu, thứu,
Quạ, chim thước, cưu, cáp
Loài ngoan xà, phúc yết,
Giống ngô công, do diên,
Loài thủ cung, bá túc
Dứu, ly cùng hề thử,
Các giống độc trùng dữ
Ngang dọc xen ruổi chạy,
Chỗ phẩn giải hôi thối.
Đồ bất tịnh chảy tràn
Các loài trùng khương lương
Bu nhóm ở trên đó,
Cáo, sói cùng dã can
Liếm nhai và dày đạp
Cắn xé những thây chết
Xương thịt bừa bãi ra,
Do đây mà bầy chó
Đua nhau đến ngoạm lấy,
Ốm đói và sợ sệt
Nơi nơi tìm món ăn
Giành giựt cấu xé nhau
Gầm gừ gào sủa rân,
Nhà đó sự đáng sợ
Những biến trạng dường ấy.
Khắp chỗ đều có những

Quỷ, ly, mị, vọng, lượng
Quỷ Dạ-xoa quỉ dữ
Nuốt ăn cả thịt người,
Các loài trùng độc dữ
Những cầm thú hung ác
Ấp, cho bú sản sanh
Đều tự giấu gìn giữ
Quỷ Dạ-xoa đua đến
Giành bắt mà ăn đó,
Ăn đó no nê rồi
Lòng hung dữ thêm hăng
Tiếng chúng đánh cãi nhau
Thật rất đáng lo sợ.
Những quỷ Cưu-bàn-trà
Ngồi xổm trên đống đất
Hoặc có lúc hỏng đất
Một thước hay hai thước
Qua rồi lại, dạo đi
Buông lung chơi cùng giỡn
Nắm hai chân của chó
Đánh cho la thất thanh
Lấy chân đạp trên cổ
Khủng bố chó để vui.
Lại có các giống quỷ
Thân nó rất cao lớn
Trần truồng thân đen xấu
Thường ở luôn trong đó
Rền tiếng hung ác lớn
Kêu la tìm món ăn
Lại có các giống quỷ
Cổ nó nhỏ bằng kim,
Lại có các giống quỷ
Đầu nó như đầu trâu
Hoặc là ăn thịt người
Hoặc là ăn thịt chó,
Đầu tóc rối tung lên
Rất ác lại hung hiểm,
Bị đói khát bức ngặt
Kêu la vừa rong chạy
Dạ-xoa cùng quỷ đói

Các chim muông ác độc
Đói gấp rảo bốn bề
Rình xem các cửa sổ
Các nạn dường thế đấy
Vô lượng việc ghê sợ (12)

26. Nhà cũ mục trên đó
Thuộc ở nơi một người
Người ấy vừa mới ra
Thời gian chưa bao lâu
Rồi sau nhà cửa đó
Bỗng nhiên lửa cháy đỏ
Đồng một lúc bốn bề
Ngọn lửa đều hừng hực,
Rường cột và trính xiêng
Tiếng tách nổ vang động
Nát gãy rơi rớt xuống
Vách phên đều lở ngã,
Các loại quỷ thần thảy
Đồng cất tiếng kêu to,
Các giống chim điêu, thứu
Quỷ Cưu-bàn-trà thảy
Kinh sợ chạy sảng sốt
Vẫn không tự ra được,
Thú dữ loài trùng độc
Chui núp trong lỗ hang
Các quỷ Tỳ-xá-xà
Cũng ở trong hang đó
Vì phước đức kém vậy
Bị lửa đến đốt bức
Lại tàn hại lẫn nhau
Uống máu ăn thịt nhau.
Những loại thú dã can
Thời đều đã chết trước
Các giống thú dữ lớn
Giành đua đến ăn nuốt.
Khói tanh bay phùn phụt
Phủ khắp bít bốn bề,
Loài ngô công, do diên
Cùng với rắn hung độc

Bị lửa lòn đốt cháy
Tranh nhau chạy khỏi hang,
Quỷ Bàn-trà rình chờ
Liền bắt lấy mà ăn.
Lại có các ngạ quỷ
Trên đầu lửa bốc cháy
Đói khát rất nóng khổ
Sảng sốt chạy quàng lên,
Nhà lửa đó dường ấy
Rất đáng nên ghê sợ
Độc hại cùng tai lửa
Các nạn chẳng phải một.

27. Lúc bấy giờ chủ nhà
Đứng ở nơi ngoài cửa
Nghe có người mách rằng:
Các người con của ông
Trước đây vì dạo chơi
Mà đến vào nhà này
Thơ bé không hiểu biết
Chỉ vui ham ưa đắm.
Trưởng giả vừa nghe xong
Kinh sợ vào nhà lửa
Tìm phương nghi cứu tế
Cho con khỏi thiêu hại
Mà dụ bảo các con
Nói rõ các hoạn nạn:
Nào ác quỷ độc trùng
Hỏa tai lan tràn cháy
Các sự khổ thứ lớp
Nối luôn không hề dứt
Loài độc xà, ngươn phúc
Và các quỷ Dạ-xoa
Cùng quỷ Cưu-bàn-trà
Những dã can, chồn, chó
Chim điêu, thứu, xi, hiêu
Lại giống bá túc thảy
Đều đói khát khổ gấp
Rất đáng phải ghê sợ
Chỗ khổ nạn như thế

Huống lại là lửa lớn.
Các con nhỏ không hiểu
Dầu có nghe cha dạy
Cứ vẫn còn ham ưa
Vui chơi mãi không thôi.

28. Bấy giờ Trưởng giả kia
Mới bèn nghĩ thế này:
Các con như thế đó
Làm ta thêm sầu não.
Nay trong nhà lửa này
Không một việc đáng vui
Mà các con ngây dại
Vẫn ham mê vui chơi
Chẳng chịu nghe lời ta
Toan sẽ bị lửa hại.
Ông bèn lại suy nghĩ
Nên bày các phương tiện
Bảo với các con rằng:
Cha có rất nhiều thứ
Các đồ chơi trân kỳ
Những xe báu tốt đẹp
Nào xe dê, xe hươu
Cùng với xe trâu lớn
Hiện để ở ngoài cửa
Các con mau ra đây
Cha chính vì các con
Mà sắm những xe này
Tùy ý các con thích
Có thể để dạo chơi.
Các con nghe cha nói
Các thứ xe như vậy
Tức thời cùng giành đua
Rảo chạy ra khỏi nhà
Đến nơi khoảng đất trống
Rời những sự khổ nạn.
Trưởng giả thấy các con
Được ra khỏi nhà lửa
Ở nơi ngã tư đường
Đến ngồi tòa sư tử.

Ông bèn tự mừng rằng
Ta nay rất mừng vui
Những đứa con ta đây
Đẻ nuôi rất khó lắm
Chúng nhỏ dại không hiểu
Mới lầm vào nhà hiểm
Có nhiều loài trùng độc
Quỷ ly mị đáng sợ
Lửa lớn cháy hừng hực
Bốn phía đều phực lên
Mà các trẻ con này
Lại ham ưa vui chơi
Nay ta đã cứu chúng
Khiến đều được thoát nạn
Vì thế các người ơi!
Ta nay rất vui mừng.
Khi ấy các người con
Biết cha đã ngồi an
Đều đến bên chỗ cha
Mà thưa cùng cha rằng:
Xin cha cho chúng con
Ba thứ xe báu lạ
Như vừa rồi cha hứa
Các con mau ra đây
Sẽ cho ba thứ xe
Tùy ý các con muốn
Bây giờ chính phải lúc
Xin cha thương cấp cho.

29. Trưởng giả giàu có lớn
Kho đụn rất nhiều đầy
Vàng, bạc cùng lưu ly
Xa cừ, ngọc mã não,
Dùng những món vật báu
Tạo thành các xe lớn
Chưng dọn trang nghiêm đẹp
Khắp vòng có bao lơn
Bốn mặt đều treo linh
Dây vàng xen thắt tụi
Lưới mành kết trân châu

Giăng bày phủ phía trên
Hoa vàng các chuỗi ngọc
Lòng thòng rủ khắp chỗ
Các màu trang sức đẹp
Khắp vòng xây quanh xe
Dùng nhiễu hàng mềm mại
Để làm nệm lót ngồi
Vải quí mịn rất tốt
Giá trị đến nghìn muôn
Bóng láng trắng sạch sẽ
Dùng trải trùm trên nệm
Có trâu trắng to lớn
Mập khỏe nhiều sức mạnh
Thân hình rất tươi tốt
Để kéo xe báu đó
Đông những tôi và tớ
Mà chực hầu giữ gìn
Đem xe đẹp như thế
Đồng ban cho các con
Các con lúc bấy giờ
Rất vui mừng hớn hở
Ngồi trên xe báu đó
Dạo đi khắp bốn phương
Vui chơi nhiều khoái lạc
Tự tại không ngăn ngại.

30. Bảo Xá Lợi Phất này!
Đức Phật cũng như vậy
Tôn cả trong hàng Thánh
Cha lành của trong đời
Tất cả các chúng sanh
Đều là con của Ta
Say mê theo thế lạc
Không có chút huệ tâm.
Ba cõi hiểm không an
Dường như nhà lửa cháy
Các nạn khổ dẫy đầy
Rất đáng nên ghê sợ
Thường có những sanh, già
Bệnh, chết và rầu lo

Các thứ lửa như thế
Cháy hừng chẳng tắt dứt.
Đức Như Lai đã lìa
Nhà lửa ba cõi đó
Vắng lặng ở thong thả
An ổn trong rừng nội
Hiện nay ba cõi này
Đều là của Ta cả
Những chúng sanh trong đó
Cũng là con của Ta.
Mà nay trong ba cõi
Có nhiều thứ hoạn nạn
Chỉ riêng một mình Ta
Có thể cứu hộ chúng,
Dầu lại đã dạy bảo
Mà vẫn không tin nhận
Vì nơi các dục nhiễm
Rất sanh lòng tham mê
Bởi thế, nên phương tiện
Vì chúng nói Ba thừa
Khiến cho các chúng sanh
Rõ ba cõi là khổ
Mở bày cùng diễn nói
Những đạo Pháp xuất thế.
Các người con đó thảy
Nếu nơi tâm quyết định
Đầy đủ ba món minh (13)
Và sáu món thần thông (14)
Có người được Duyên Giác
Hoặc bất thối Bồ Tát.
Xá Lợi Phất phải biết!
Ta vì các chúng sanh
Dùng món thí dụ này
Để nói một Phật thừa
Các ông nếu có thể
Tin nhận lời nói đây
Tất cả người đều sẽ
Chứng thành quả Phật đạo.

31. Phật thừa đây vi diệu

Rất thanh tịnh thứ nhất
Ở trong các thế gian
Không còn Pháp nào trên
Của các Phật vui ưa,
Tất cả hàng chúng sanh
Đều phải nên khen ngợi
Và cúng dường lễ bái
Đủ vô lượng nghìn ức
Các trí lực, giải thoát
Thiền định và trí huệ
Cùng Pháp khác của Phật
Chứng được thừa như thế
Khắp cho các con thảy
Ngày đêm cùng kiếp số
Thường được ngồi dạo chơi
Cho các hàng Bồ Tát
Cùng với chúng Thanh Văn
Nương nơi thừa báu này
Mà thẳng đến đạo tràng.
Vì bởi nhân duyên đó
Tìm kỹ khắp mười phương
Lại không thừa nào khác
Trừ Phật dùng phương tiện.
Bảo với Xá Lợi Phất!
Bọn ông các người thảy
Đều là con của Ta
Ta thời là Cha lành.
Các ông trải nhiều kiếp
Bị các sự khổ đốt
Ta đều đã cứu vớt
Cho ra khỏi ba cõi
Ta dầu ngày trước nói
Các ông được diệt độ
Nhưng chỉ hết sanh tử
Mà thật thời chẳng diệt,
Nay việc nên phải làm
Chỉ có trí huệ Phật .
Nếu có Bồ Tát nào
Ở trong hàng chúng này
Có thể một lòng nghe

Pháp thật của các Phật ,
Các Đức Phật Thế Tôn
Dầu dùng chước phương tiện
Mà chúng sanh được độ
Đều là Bồ Tát cả.

32. Nếu có người trí nhỏ
Quá mê nơi ái dục
Phật bèn vì bọn này
Mà nói lý Khổ đế,
Chúng sanh nghe lòng mừng
Được điều chưa từng có
Đức Phật nói Khổ đế
Chơn thật không sai khác.
Nếu lại có chúng sanh
Không rõ biết gốc khổ

Quá say nơi khổ nhân
Chẳng tạm rời bỏ được,
Phật vì hạng người này
Dùng phương tiện nói dạy
Nguyên nhân có các khổ
Tham dục là cội gốc,
Nếu dứt được tham dục
Khổ không chỗ nương đỗ
Dứt hết hẳn các khổ
Gọi là Đế thứ ba.
Vì chứng Diệt đế vậy
Mà tu hành Đạo đế
Lìa hết các khổ phược
Gọi đó là giải thoát
Người đó nơi Pháp gì
Mà nói được giải thoát?
Chỉ xa rời hy vọng
Gọi đó là giải thoát
Kỳ thực chưa phải được
Giải thoát hẳn tất cả.
Đức Phật nói người đó
Chưa phải thật diệt độ,
Vì người đó chưa được

Đạo quả Vô Thượng vậy.
Ý của Ta không muốn,
Cho đó đến diệt độ,
Ta là Đấng Pháp vương
Tự tại nơi các Pháp
Vì an ổn chúng sanh
Nên hiện ra nơi đời.
Xá Lợi Phất phải biết!
Pháp ấn của Ta đây
Vì muốn làm lợi ích
Cho thế gian nên nói,
Tại chỗ ông đi qua
Chớ có vọng tuyên truyền.
Nếu có người nghe đến
Tùy hỷ kính nhận lấy
Phải biết rằng người ấy
Là bậc Bất thối chuyển.
Nếu có người tin nhận
Kinh Pháp Vô Thượng này.
Thời người đó đã từng
Thấy các Phật quá khứ
Cung kính và cúng dường
Cũng được nghe Pháp này.
Nếu người nào có thể
Tin chịu lời ông nói
Thời chính là thấy Ta
Cũng là thấy nơi ông
Cùng các chúng Tỳ-kheo
Và các hàng Bồ Tát.

33. Phật vì người trí sâu
Nói Kinh Pháp Hoa này
Kẻ thức cạn nghe đến
Mê lầm không hiểu được.
Tất cả hàng Thanh Văn
Cùng với Bích Chi Phật
Ở trong Kinh Pháp này
Sức kia không hiểu được.
Chính ông Xá Lợi Phất
Hãy còn nơi kinh này

Dùng lòng tin được vào
Huống là Thanh Văn khác.
Bao nhiêu Thanh Văn khác
Do tin theo lời Phật
Mà tùy thuận Kinh này
Chẳng phải trí của mình.

34. Lại này Xá Lợi Phất!
Kẻ kiêu mạn biếng lười
Vọng so chấp lấy ngã
Chớ vì nói Kinh này,
Hạng phàm phu biết cạn
Quá mê năm món dục
Nghe Pháp không hiểu được
Cũng chẳng nên vì nói,
Nếu có người không tin
Khinh hủy chê Kinh này
Thời là dứt tất cả
Giống Phật ở thế gian.
Nếu có người xìu mặt
Mà cưu lòng nghi hoặc
Ông nên lắng nghe nói
Tội báo của người đó.
Hoặc Phật còn tại thế
Hoặc sau khi diệt độ
Nếu có người chê bai
Kinh điển như thế này
Thấy có người đọc tụng
Biên chép thọ trì Kinh
Rồi khinh tiện ghét ganh
Mà cưu lòng kết hờn
Tội báo của người đó
Ông nay lại lắng nghe.
Người đó khi mạng chung
Sa vào ngục A-tỳ
Đầy đủ một kiếp chẳn
Kiếp mãn hết lại sanh
Cứ xoay vần như thế
Nhẫn đến vô số kiếp.
Từ trong địa ngục ra

Sẽ đọa vào súc sanh,
Hoặc làm chó, dã can
Thân thể nó ốm gầy
Đen điu thêm ghẻ lác
Bị người thường chọc ghẹo
Lại còn phải bị người
Gớm nhờm và ghét rẻ
Thường ngày đói khát khổ
Xương thịt đều khô khan,
Lúc sống chịu khổ sở
Chết bị ném ngói , đá
Vì đoạn mất giống Phật
Nên thọ tội báo đó.
Hoặc sanh làm lạc đà
Hoặc sanh vào loài lừa
Thân thường mang kéo nặng
Lại thêm bị đánh đập
Chỉ nhớ tưởng: nước, cỏ
Ngoài ra không biết gì
Vì khinh chê Kinh này
Mà mắc tội như vậy.
Có khi làm dã can
Đi vào trong xóm làng
Thân thể đầy ghẻ lác
Lại chột hết một mắt
Bị bọn trẻ nhỏ vây
Theo đánh đập liệng ném
Chịu nhiều các đau khổ
Hoặc có lúc phải chết.
Ở đây vừa chết rồi
Liền lại thọ thân rắn
Thân thể nó dài lớn
Đến năm trăm do tuần
Điếc ngây và không chân
Lăn lóc đi bằng bụng
Bị các loài trùng nhỏ
Cắn rúc ăn thịt, máu
Bị khổ cả ngày đêm
Không tạm có ngừng nghỉ
Vì khinh chê Kinh này

Mà mắc tội như vậy.
Nếu được sanh làm người
Các căn đều ám độn
Lùn xấu lại lệch què
Đui điếc thêm lưng gù
Có nói ra lời gì
Mọi người không tin nhận,
Hơi miệng thường hôi thối
Bị quỷ mỵ dựa nhập
Nghèo cùng rất hèn hạ
Bị người sai khiến luôn,
Nhiều bệnh thân ốm gầy
Không có chỗ cậy nhờ
Dù nương gần với người
Mà người chẳng để ý
Nếu có được điều chi
Thời liền lại quên mất,
Nếu học qua nghề thuốc,
Theo đúng phép trị bịnh
Mà bệnh người nặng thêm
Hoặc có khi đến chết,
Nếu tự mình có bệnh
Không người chữa lành được
Dù có uống thuốc hay
Mà bệnh càng thêm nặng,
Hoặc người khác phản nghịch
Cướp giật trộm lấy của
Các tội dường thế đó
Lại tự mang vạ lây.
Những người tội như đây
Trọn không thấy được Phật .
Là vua trong hàng Thánh
Thường nói Pháp giáo hóa,
Những người tội như đây
Thường sanh chỗ hoạn nạn
Tâm cuồng loạn, tai điếc
Trọn không nghe Pháp được.
Trải qua vô số kiếp
Như số cát sông Hằng
Sanh ra liền điếc câm

Các căn chẳng đầy đủ
Thường ở trong địa ngục
Như dạo chơi vườn nhà,
Ở tại các đạo khác
Như ở nhà cửa mình
Lạc đà, lừa, heo, chó
Là chỗ kia thường đi
Vì khinh chê Kinh này
Mắc tội dường thế đó.
Nếu được sanh làm người
Điếc, đui lại câm, ngọng
Nghèo cùng các tướng suy
Dùng đó tự trang nghiêm,
Sưng bủn bệnh khô khát
Ghẻ, lác, cùng ung thư
Các bệnh như trên đó
Dùng làm y phục mặc,
Thân thể thường hôi hám
Nhơ nhớp không hề sạch
Lòng chấp ngã sâu chặt
Thêm nhiều tánh giận hờn
Tình dâm dục hẩy hừng
Đến chẳng chừa cầm thú.
Vì khinh chê kinh này
Mắc tội dường thế đó.

35. Bảo cho Xá Lợi Phất!
Người khinh chê Kinh này
Nếu kể nói tội kia
Cùng kiếp cũng chẳng hết
Vì bởi nhân duyên đó
Ta vẫn bảo các ông
Trong nhóm người vô trí
Chớ nên nói Kinh này.
Nếu có người lợi căn
Sức trí huệ sáng láng
Học rộng và nhớ dai
Lòng mong cầu Phật đạo
Những hạng người như thế
Mới nên vì đó nói.

Nếu có người đã từng
Thấy trăm nghìn ức Phật
Trồng các cội đức lành
Thâm tâm rất bền vững
Hạng người được như thế
Mới nên vì đó nói.
Nếu có người tinh tấn
Thường tu tập lòng từ
Chẳng hề tiếc thân mạng
Mới nên vì đó nói.
Nếu có người cung kính
Không có sanh lòng khác
Lìa xa các phàm ngu
Ở riêng trong núi chầm
Những hạng người như thế
Mới nên vì đó nói.
Lại Xá Lợi Phất này!
Nếu thấy có người nào
Rời bỏ ác tri thức
Gần gũi bạn hiền lành
Người được như thế ấy
Mới nên vì đó nói.
Nếu thấy hàng Phật tử
Giữ giới hạnh trong sạch
Như minh châu sáng sạch
Ham cầu Kinh Đại Thừa
Những người được như thế
Mới nên vì đó nói.
Nếu người không lòng giận
Chắc thật ý dịu hòa
Thường thương xót mọi loài
Cung kính các Đức Phật
Hạng người tốt như thế
Mới nên vì đó nói.
Lại có hàng Phật tử
Ở tại trong đại chúng
Thuần dùng lòng thanh tịnh
Các món nhân cùng duyên
Thí dụ và lời lẽ
Nói Pháp không chướng ngại

Những người như thế ấy
Mới nên vì đó nói.
Nếu có vị Tỳ-kheo
Vì cầu Nhứt thiết trí
Khắp bốn phương cầu Pháp
Chắp tay cung kính thọ
Chỉ ưa muốn thọ trì
Kinh điển về Đại thừa
Nhẫn đến không hề thọ
Một bài kệ Kinh khác
Hạng người được như thế
Mới nên vì đó nói.
Như có người chí tâm
Cầu Xá-lợi của Phật
Cầu Kinh cũng như thế
Được rồi đảnh lễ thọ
Người đó chẳng còn lại
Có lòng cầu Kinh khác
Cũng chưa từng nghĩ tưởng
Đến sách vở ngoại đạo
Người được như thế ấy
Mới nên vì đó nói.
Bảo cùng Xá Lợi Phất!
Ta nói các sự tướng
Của người cầu Phật đạo
Cùng kiếp cũng chẳng hết
Những người như thế đó
Thời có thể tin hiểu
Ông nên vì họ nói
Kinh Diệu Pháp Liên Hoa.

--- hết trích ----

4. PHẨM "TÍN GIẢI" THỨ TƯ

Lúc bấy giờ các ngài Huệ Mạng
Tu Bồ Đề, tăng thánh Chiên Diên
Ca Diếp với Mục Kiền Liên
Hôm nay bỗng được Pháp duyên bất ngờ

Từ nơi Phật được nghe thọ ký
Dự ghi trong muôn kỷ tương lai
Xá Lợi Phất thành Như Lai
Vô Thượng chánh đẳng đủ mười tôn danh

Các ngài đó ân cần hớn hở
Từ chỗ ngồi mừng rỡ đứng lên
Cúi mình chiêm ngưỡng dung nhan
Chắp tay bạch Phật thưa rằng như sau:

"Chúng con ở hàng đầu tăng chúng
Tuổi đã cao già lụn sức tàn
Tự cho đã chứng Niết Bàn
Không kham nhiệm nửa chẳng màng đua tranh

Đạo Vô Thượng trọn thành chánh giác
Tâm chúng con lười nhác không ưa
Phật thừa Phật nói khi xưa
Thân tâm mệt mỏi già nua biếng làm

Con chỉ nhớ thực hành ba Pháp
Vô tướng, không, vô tác mà thôi
Thần thông du hí tuyệt vời
Phật dạy Bồ Tát do lười không kham

Nghe thọ ký Thanh Văn thành Phật
Chúng con đây thú thật vui mừng
Bỗng được nghe Pháp chưa từng
Vô lượng trân báu tự dưng được phần

2. Xin thí dụ phơi trần nghĩa đó
Có trẻ thơ rời bỏ nhà cha
Trốn sang nước khác bôn ba

Tính năm hai chục hoặc là năm mươi

Bây giờ đây thành người lớn tuổi
Thân nghèo cùng rong ruổi bốn phương
Kiếm ăn dạo khắp phố phường
Tình cờ trở lại quê hương của mình

Người cha già chí tình tìm kiếm
Chỉ tốn công một điểm không ra
Dừng chân mua đất dựng nhà
Làm ăn chăm chỉ khéo là giàu to

Tài sản lớn đụn kho tràn gạo
Có bạc vàng trân báu đầy rương
Bò dê xe cộ vô lường
Kẻ hầu phục vụ đầy đường rất đông

Việc bán buôn chạy vòng nước khác
Lời lãi thâu rải rác mười phương
Gã nghèo lưu lạc phố phường
Lần hồi về lại nơi thành của cha

Cha nhớ con thiết tha trong dạ
Biệt ly nhau nay đã năm mươi
Chưa từng kể thiệt cho người
Chuyện con mất tích bồi hồi ăn năn

Vị cha già nghĩ thầm trong dạ
Ta không con lại đã già nua
Tài sản kho đụn có thừa
Một mai ta chết biết chừa ai đây

Vì chuyện đấy mà hay lo lắng
Luôn nhớ con cay đắng sầu lo
Ông ngồi suy nghĩ đắn đo
Gặp con ủy thác hằng mơ mỏi mòn

3. Bạch Thế Tôn người con nghèo khó
Có một hôm đến chỗ nhà cha
Trên đường làm mướn lân la

Tình cờ lạc bước gặp tòa nhà cao

Xa thấy cha ngồi vào ngai báu
Có kệ con thất bảo đỡ chân
Biết bao người đứng vây quanh
Thầy tu cư sĩ thần dân sắp hàng

Trên thân ông điểm trang chuỗi ngọc
Bằng trân châu giá ước hàng ngàn
Tôi tớ cùng kẻ lại dân
Tay cầm phất trần quạt mát hai bên

Màn bảy báu che trên trùm dưới
Có nước thơm rải tới bốn phương
Chưng bày vật báu phi thường
Uy nghiêm tôn đức không nhường bậc vua

Gã cùng tử khi vừa thấy vậy
Lòng lo âu ái ngại nghĩ thầm
Ông này chắc bậc đại thần
Hoặc là vua chúa tới gần không kham

Chẳng phải chỗ ta làm thuê mướn
Chi bằng ta đi lượn phố nghèo
May ra kiếm được ít nhiều
Ở đây lâu sẽ gặp điều không hay

Gã nghĩ thế liền ngay chạy thẳng
Chỉ mong sao gặp chẳng chuyện gì
Nhanh nhanh cất bước tức thì
Chỉ e bị ép lâm nguy chuyện phiền

4. Khi thấy con cha liền nhớ biết
Gặp lại con khôn xiết vui mừng
Ông liền hớn hở nghĩ thầm
Của ta nay đã không lầm người trao

Ta thường nghĩ làm sao gặp đặng
Nay con ta nổi hứng đến nhà
Ta nay tuổi đã quá già

Hôm nay gặp lại thiệt là quá hay

Ông liền sai người hầu đuổi gấp
Chạy mau qua bắt gặp người con
Cùng tử lớn tiếng kêu oan
Cớ sao bị bắt liên quan chuyện gì

Gã sứ giả đem về cưỡng dắt
Khiến người con bị bắt bất ngờ
Trong lòng cùng tử âu lo
Nghĩ thầm không tội trời cho đọa đầy

Lòng sợ sệt ngã ngay xuống đất
Biết người con sợ ngất mà thôi
Bèn nói sứ giả: "Được rồi
Không cần giữ nữa thả người đó ra

Dùng nước lạnh tưới cho tỉnh lại
Đừng nói chi phải trái phân bua"
Biết con bị quá sợ lo
Thấy mình sang quý khiến cho hết hồn

Biết chắc con nhưng còn tính kế
Chuyện hôm nay chẳng kể với ai
Sứ giả vâng lệnh thả ngay
Báo cho cùng tử ta nay tha rồi

Muốn đi đâu tùy ngươi chọn lựa
Người con nghe mừng tựa được vàng
Mới từ dưới đất vội vàng
Trở về thôn xóm nghèo nàn kiếm ăn

5. Ông trưởng giả băn khoăn tính toán
Bày chước hay dụ dẫn người con
Mật sai hai tớ héo hon
Tướng không uy đức sắc trông gầy còm

"Hãy vì ta sáng hôm qua xóm
Nói gã kia có món kiếm ăn
Nơi đây có lắm việc làm

Trả lương gấp bội đang cần nhân công

Nếu gã đó bằng lòng nhận việc
Thời dắt về đừng tiếc lương cao
Nếu gã có hỏi việc nào
Thời cho nó biết mướn vào hốt phân

Cả hai ta dự phần việc đó
Cùng chung nhau ba đứa đồng làm
Người con nghe nói rất ham
Tìm được việc tốt mừng thầm gặp may

6. Gã cùng tử bàn ngay giá cả
Thỏa thuận rồi hả dạ hốt phân
Người cha thương xót bần thần
Từ xa đau xót bàng hoàng nhìn con

Một ngày khác từ trong cửa sổ
Đứng nhìn ra thấy rõ người con
Ốm o tiều tụy gầy mòn
Đầu trần bụi bặm thân luôn lấm bùn

Ông liền thay áo quần đẹp sạch
Mặc vào người khố rách trỉn dơ
Lấm thân thoa bụi giả vờ
Thay hình đổi dạng cầm đồ hốt phân

Ông liền dục công nhân làm việc:
"Các ngươi nên chớ tiếc siêng năng
Công việc phải cố làm hăng
Chớ nên có tật lăng nhăng biếng lười"

Dùng phương tiện gần người con đó
Một lúc sau gặp nó bảo rằng:
"Con ơi con cố siêng năng
Làm việc cho tốt ta tăng lương tiền

Cần chuyện gì ta liền cấp đủ
Gạo bột đường trong tủ khỏi lo
Bồn chậu thì ở trong kho

Nếu mà con muốn cấp cho tớ già

Thôi đừng có lân la chỗ khác
Hãy ở đây làm việc cho ta
Xem con như thể người nhà
Con xem ta thể cha già đáng yêu

Ta nay đã tuổi nhiều già yếu
Mà con thời lại thiếu tình thương
Làm việc thì thật siêng năng
Không hay dối trá nói năng oán hờn

Làm ở đây còn hơn nơi khác
Kể từ nay đừng bước bỏ đi
Con ơi chớ có lòng nghi
Ta nay thành bố con thì là con

Gã cùng tử lòng luôn hớn hở
Bỗng tự dưng được trở thành con
Song lòng hạ liệt vẫn còn
Tự cho là khách làm công mọn hèn

Hai mươi năm suốt liền hốt phẩn
Căn nhà xưa cũng vẫn giữ nguyên
Dần già vững dạ tự tin
Ra vào lo ngại giảm thuyên lần hồi

7. Ông trưởng giả biết thời sắp chết
Mới trối trăn kể hết cho con:
"Ta nay của báu đầy hòm
Đụn tràn ngập lúa kho luôn đầy vàng

Tài sản ta vô vàn như thế
Kể từ nay sẽ để cho con
Con nên biết rõ cho dòn
Ngày sau ta mất hoàn toàn cho con

Con phải biết nỗi lòng ta đó
Gắng dụng tâm nhớ chỗ mọi nơi
Cùng tử liền nhận vâng lời

Kho tàng vàng bạc tức thời nhớ ghi

Tâm hạ liệt vẫn thì chưa bỏ
Của cha cho chẳng có ý mong
Mặc dù quán xuyến ngoài trong
Nhưng không lấy của đáng chừng bữa ăn

8. Ít lâu sau qua dần ngày tháng
Cha biết con nay đáng tin rồi
Trọn nên chí lớn sáng ngời
Chê tâm hạ liệt một thời ngày xưa

Lúc sắp chết ông vừa cho gọi
Cả người con cả mọi thân nhân
Mời vua và các đại thần
Họp xong tuyên bố lời rằng như sau:

"Thưa các vị thân hào quyến thuộc
Vua đại thần hẹn ước hôm nay
Con ta chính thật người này
Ta là cha ruột cậu rày là con

Thủa ngày trước nơi thôn thành nọ
Con của ta trốn bỏ ta đi
Nổi trôi khổ sở trăm bề
Năm mươi năm trải mới về gặp ta

Ta là cha tên là như thế
Cậu là con tên kể rõ mà
Cậu là đúng thiệt con ta
Còn ta đúng thiệt chính là cha y

Nay xin được cáo tri quyến thuộc
Tài sản ta sẽ thuộc về con
Bạc vàng châu báu kho tàng
Cửa nhà tôi tớ hoàn toàn cho con

Gã cùng tử nghe tròn như thế
Lòng mừng vui biết kể làm sao
"Ta không có ý mong cầu

Kho tàng tự đến lại giàu bỗng nhiên"

Ông trưởng giả hiện tiền là Phật
Đứa con hèn chính thật chúng con
Là con của Đức Thế Tôn
Như Lai thường nhận cha chung muôn loài

Chúng con phải sanh hoài đường khổ
Chính bởi vì chẳng rõ mê lầm
Chịu muôn đau đớn căm căm
Ở trong sanh tử đám chìm đớn đau

Pháp tiểu thừa ngày nào ưa thích
Cứ tưởng là tới đích cuối rồi
Siêng tu được Phật tài bồi
Niết-bàn thành đạo thảnh thơi vui mừng

"Do tinh tấn vượt từng bậc thánh
Hôm nay đây được rảnh thong dong"
Đức Phật hiểu rõ tấm lòng
Chúng con hạ liệt chẳng mong đại thừa

Phật hiểu biết thân lừa hèn hạ
Bèn thuận theo nên đã quyền nghi
Chúng con không hiểu biết gì
Niết-bàn mới đặng thiết chi đại thừa

Không tự biết mình là con Phật
Nơi đại thừa chân thật có phần
Như Lại bình đẳng không phân
Ở nơi trí huệ thế nhân chia đồng

Phật nói Pháp một lòng rộng khắp
Không phân chia người thấp kẻ cao
Những ai muốn bước chân vào
Đại thừa chính Pháp Phật trao cho liền

Nhưng chúng con ác duyên còn đó
Chỉ mong ưa Pháp nhỏ mà thôi
Hôm nay được Phật giải bày

Hiểu ra chân tướng đủ đầy Pháp môn

Không cầu mong bỗng dưng lại được
Kho báu to một bước đủ đầy
Ca Diếp tóm kết chuyện này
Trùng tuyên thành kệ sau đây lời rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ------
10. Chúng con ngày hôm nay
Nghe âm giáo của Phật
Lòng hớn hở mừng rỡ
Được Pháp chưa từng có.
Phật nói hàng Thanh Văn
Sẽ được thành quả Phật
Đống châu báu Vô Thượng
Chẳng cầu tự nhiên được.
Ví như gã đồng tử
Thơ bé không hiểu biết
Bỏ cha trốn chạy đi
Đến cõi nước xa khác
Nổi trôi khắp nước ngoài
Hơn năm mươi năm dài.
Cha gã lòng buồn nhớ
Kiếm tìm khắp bốn phương
Kiếm tìm đó đã mỏi
Liền ở lại một thành
Xây dựng nên nhà cửa
Năm món dục tự vui.
Nhà ông giàu có lớn
Nhiều những kho vàng, bạc
Xa cừ, ngọc mã não
Trân châu, ngọc lưu ly
Voi ngựa cùng trâu dê
Kiệu, cáng đủ xe cộ
Ruộng đất và tôi tớ
Nhân dân rất đông nhiều.
Xuất nhập thâu lời lãi
Bèn khắp đến nước khác
Khách thương người buôn bán
Không xứ nào không có,

Nghìn muôn ức chúng hội
Vây quanh cung kính ông,
Thường được bậc vua chúa
Mến yêu nhớ tưởng đến,
Các quan, hạng hào tộc
Đều cũng đồng tôn trọng.
Vì có các sự duyên
Người tới lui rất đông,
Giàu mạnh như thế đó
Có thế lực rất lớn,
Mà tuổi đã già nua
Lại càng buồn nhớ con,
Ngày đêm luống suy nghĩ
Giờ chết toan sắp đến
Con thơ dại bỏ ta
Hơn năm mươi năm tròn.
Các của vật kho tàng
Sẽ phải làm thế nào?

11. Bấy giờ gã cùng tử
Đi tìm cầu ăn mặc
Ấp này đến ấp khác
Nước này sang nước nọ,
Hoặc có khi được của
Hoặc có lúc không được,
Đói thiếu hình gầy gò
Thân thể sanh ghẻ lác.
Lần lựa đi trải qua
Đến thành cha gã ở
Xoay vần làm thuê mướn
Bèn đến trước nhà cha.
Lúc ấy ông Trưởng giả
Đang ở trong nhà ông
Giăng màn châu báu lớn
Ngồi tòa sư tử cao
Hàng quyến thuộc vây quanh
Đông người đứng hầu hạ,
Hoặc có người tính toán
Vàng, bạc, cùng vật báu
Của cải ra hoặc vào

Biên chép ghi giấy tờ.
Gã cùng tử thấy cha
Quá mạnh giàu tôn nghiêm
Cho là vị quốc vương
Hoặc là đồng bậc vua,
Kinh sợ tự trách thầm
Tại sao lại đến đây?
Lại thầm tự nghĩ rằng:
Nếu ta đứng đây lâu
Hoặc sẽ bị bức ngặt
Ép buộc sai khiến làm.
Suy nghĩ thế đó rồi
Rảo chạy mà đi thẳng
Hỏi thăm xóm nghèo nàn
Muốn qua làm thuê mướn.

12. Lúc bấy giờ Trưởng giả
Ngồi trên tòa sư tử
Xa trông thấy con mình
Thầm lặng mà ghi nhớ,
Ông liền bảo kẻ sứ
Đuổi theo bắt đem về.
Gã cùng tử sợ kêu
Mê ngất ngã trên đất,
Người này theo bắt tôi
Chắc sẽ bị giết chết,
Cần gì đồ ăn mặc
Khiến tôi đến thế này!
Trưởng giả biết con mình
Ngu dại lòng hẹp hèn
Chẳng chịu tin lời ta
Chẳng tin ta là cha.
Ông liền dùng phương tiện
Lại sai hai người khác
Mắt chột, thân lùn xấu
Hạng không có oai đức!
Các người nên bảo nó
Rằng ta sẽ thuê nó
Hốt dọn các phân nhơ
Trả giá bội cho nó.

Gã cùng tử nghe rồi
Vui mừng theo sứ về
Vì dọn các phân nhơ
Sạch sẽ các phòng nhà.
Trưởng giả trong cửa sổ
Thường ngó thấy con mình
Nghĩ con mình ngu dại
Ưa thích làm việc hèn.
Lúc đó ông Trưởng giả
Mặc y phục cũ rách
Tay cầm đồ hốt phân
Qua đến chỗ con làm
Phương tiện lần gần gũi
Bảo rằng: rán siêng làm!
Trả thêm giá cho ngươi
Và cho dầu xoa chân
Đồ ăn uống đầy đủ
Thêm đệm chiếu đầy ấm.
Cặn kẽ nói thế này:
Ngươi nên siêng làm việc!
Rồi lại dịu dàng bảo
Như con thật của ta.

13. Ông Trưởng giả có trí
Lần lần cho ra vào
Trải qua hai mươi năm
Coi sóc việc trong nhà,
Chỉ cho biết vàng, bạc,
Ngọc trân châu, pha lê
Các vật ra hoặc vào
Đều khiến gã biết rõ.
Gã vẫn ở ngoài cửa
Nương náu nơi am tranh
Tự nghĩ phận nghèo nàn
Ta không có vật đó.
Cha biết lòng con mình
Lần lần đã rộng lớn
Muốn giao tài vật cho
Liền nhóm cả thân tộc
Quốc vương các Đại thần

Hàng Sát-lợi, Cư sĩ
Rồi ở trong chúng này
Tuyên nói: chính con ta
Bỏ ta đi nước khác
Trải hơn năm mươi năm,
Từ gặp con đến nay
Đã hai mươi năm rồi,
Ngày trước ở thành kia
Mà mất đứa con này,
Ta đi tìm khắp nơi
Bèn đến ngụ nơi đây,
Phàm của cải ta có
Nhà cửa cùng nhân dân
Thảy đều phó cho nó
Mặc tình nó tiêu dùng.
Người con nhớ xưa nghèo
Chí ý rất kém hèn
Nay ở nơi cha mình
Được quá nhiều châu báu
Và cùng với nhà cửa
Gồm tất cả tài vật,
Lòng rất đỗi vui mừng
Được điều chưa từng có.

14. Đức Phật cũng như thế
Biết con ưa Tiểu thừa
Nên chưa từng nói rằng
Các ngươi sẽ thành Phật
Mà chỉ nói chúng con
Được có đức vô lậu
Trọn nên quả Tiểu thừa
Hàng Thanh Văn đệ tử.
Đức Phật bảo chúng con
Nói đạo Pháp Tối thượng
Người tu tập Pháp này
Sẽ được thành Phật quả.
Chúng con vâng lời Phật
Vì các Bồ Tát lớn
Dùng các món nhân duyên
Cùng các món thí dụ

Bao nhiêu lời lẽ hay
Để nói đạo Vô Thượng.
Các hàng Phật tử thảy
Từ nơi con nghe Pháp
Ngày đêm thường suy gẫm
Tinh tấn siêng tu tập ,
Bấy giờ, các Đức Phật
Liền thọ ký cho kia:
Các ông ở đời sau
Sẽ được thành Phật đạo.
Pháp mầu rất bí tàng
Của tất cả các Phật
Chỉ để vì Bồ Tát
Mà dạy việc thật đó,
Nhưng chẳng vì chúng con
Nói Pháp chơn yếu này.
Như gã cùng tử kia
Được gần bên người cha
Dầu lãnh biết các vật
Nhưng lòng chẳng mong cầu,
Chúng con dầu diễn nói
Tạng Pháp báu của Phật
Tự mình không chí nguyện
Cũng lại như thế đó.

15. Chúng con diệt bề trong (18)
Tự cho là đã đủ
Chỉ xong được việc này
Lại không biết việc khác.
Chúng con dầu có nghe
Pháp tịnh cõi nước Phật
Cùng giáo hóa chúng sanh
Đều không lòng ưa vui.
Như thế là vì sao?
Vì tất cả các Pháp
Thảy đều là không lặng
Không sanh cũng không diệt
Không lớn cũng không nhỏ
Vô lậu và Vô vi
Suy nghĩ thế đó rồi

Chẳng sanh lòng ưa muốn.
Chúng con đã từ lâu
Đối với trí huệ Phật
Không tham không ưa thích
Không lại có chí nguyện,
Mà đối với Pháp mình
Cho đó là rốt ráo.
Chúng con từ lâu nay
Chuyên tu tập Pháp không
Được thoát khỏi hoạn nạn
Khổ não của ba cõi
Trụ trong thân rốt sau
Hữu dư y Niết- bàn (19)
Đức Phật dạy bảo ra
Chứng được đạo chẳng luống
Thời là đã có thể
Báo được ơn của Phật .
Chúng con dầu lại vì
Các hàng Phật tử thảy
Tuyên nói Pháp Bồ Tát
Để cầu chứng Phật đạo,
Mà mình đối Pháp đó
Trọn không lòng mong muốn.
Đấng Đạo Sư buông bỏ
Vì xem biết lòng con
Ban đầu không khuyên gắng
Nói những lợi có thực,
Như ông Trưởng giả giàu
Biết con chí kém hèn
Bèn dùng sức phương tiện
Để hoà phục tâm con
Vậy sau mới giao phó
Tất cả tài vật báu,
Đức Phật cũng thế đó
Hiện ra việc ít có
Biết con ưa Tiểu thừa
Bèn dùng sức phương tiện
Điều phục tâm của con
Rồi mới dạy trí lớn.
Chúng con ngày hôm nay

Được Pháp chưa từng có
Chẳng phải chỗ trước mong
Mà nay tự nhiên được
Như gã cùng tử kia
Được vô lượng của báu

16. Thế Tôn! Chúng con nay
Được đạo và chứng quả
Ở nơi Pháp Vô lậu
Được huệ nhãn thanh tịnh.
Chúng con từ lâu nay
Gìn tịnh giới Phật chế
Mới ở ngày hôm nay
Được hưởng quả báo đó,
Trong Pháp của Pháp vương
Lâu tu hành phạm hạnh
Ngày nay được Vô lậu
Quả báo lớn Vô Thượng
Chúng con ngày hôm nay
Mới thật là Thanh Văn
Đem tiếng đạo của Phật
Cho tất cả đều nghe
Chúng con ngày hôm nay
Thật là A-la-hán
Ở nơi các thế gian
Trời, Người và Ma, Phạm,
Khắp ở trong chúng đó
Đáng lãnh của cúng dường.
Ơn lớn của Thế Tôn
Đem việc ít có này
Thương xót dạy bảo cho
Làm lợi ích chúng con
Trải vô lượng ức kiếp
Ai có thể đền được.
Tay lẫn chân cung cấp
Đầu đảnh lễ cung kính
Tất cả đều cúng dường
Đều không thể đền được.
Hoặc dùng đầu đội Phật
Hai vai cùng cõng vác

Trong kiếp số Hằng sa
Tận tâm mà cung kính,
Lại đem dưng đồ ngon
Y phục báu vô lượng
Và các thứ đồ nằm
Cùng các món thuốc thang
Gỗ Ngưu-đầu Chiên-đàn
Và các vật trân báu
Để dựng xây tháp miếu
Y báu lót trên đất
Như các việc trên đây
Đem dùng cúng dường Phật
Trải kiếp số Hằng sa
Cũng không đền đáp được.
Các Phật thật ít có
Đấng vô lượng vô biên
Đến bất khả tư nghì
Đủ sức thần thông lớn,
Bậc Vô lậu Vô vi
Là vua của các Pháp
Hay vì kẻ hạ liệt
Nhẫn việc cao thượng đó,
Hiện lấy tướng phàm phu
Tùy cơ nghi dạy nói.
Các Phật ở nơi Pháp
Được sức rất tự tại
Biết các hàng chúng sanh
Có những điều ưa muốn
Và chí lực của nó
Theo sức nó kham nhiệm
Dùng vô lượng thí dụ
Mà vì chúng nói Pháp ,
Tùy theo các chúng sanh
Trồng căn lành đời trước
Lại biết đã thành thục
Hay là chưa thành thục
Suy lường những điều đó
Phân biệt biết rõ rồi
Ở nơi đạo Nhứt thừa
Tùy cơ nghi nói ba.

THÍCH NGHĨA

(1) Lậu Tận: Nhiễm tâm phiền-não đã hết sạch, đồng nghĩa với: 'Vô Lậu'.

(2) Thân Phật sắc vàng tử-kim đủ 32 tướng tốt.

(3) Trí của Phật có10 lực dụng:

1.Thị-xứ phi-xứ trí-lực
2. Nghiệp trí-lực
3.Thiền-định trí-lực
4.Căn-tính trí-lực
5.Nguyện-dục trí-lực
6. Giới trí-lực
7.Đạo-chí-xử trí-lực
8.Túc-mạng trí-lực
9.Thiên-nhãn trí-lực
10.Lậu-tận trí-lực

(4) BẤT CỘNG: Bồ-Tát cùng Thanhvăn Duyên-giác đều không có, riêng Phật là có 18 Pháp này.

(5) BỒ-TÁT: 'Bồ-Đề': Giác; 'tát đỏa': Hữu-tình; nói tắt là Bồ-Tát, tức là bậc đã tự hay giác ngộ và có thể cứu độ giác ngộ loài hữu tình.

(6) Tức là Bà-la-môn.

(7) Tên của Ma-vương ở đầu cõi dục.

(8) NGŨ UẨN: Sắc uẩn, thọ uẩn, tưởng uẩn, hành uẩn, thức uẩn. Cũng gọi là ngũ ấm.

(9) NGŨ DỤC: 1. Tài (sắc), sắc, danh, thực (sự ăn), thùy (ngủ nghỉ). 2. Sắc, thanh, hương, vị, xúc.

(10) Bốn đức vô-sở-úy của Phật :

1. Nhất-thiết-trí vô-úy
2. Lậu-tận vô-úy
3. Thuyết-đạo vô-úy
4. Thuyết-khổ-tận-đạo vô-úy

(11) NĂM CĂN: Tín căn, tinh-tấn căn, niệm căn, định căn, tuệ căn.
NĂM LỰC: tín lực, tinh tấn lực, niệmlực, định lực, tuệ lực.
BẢY GIÁC CHI: Trạch Pháp , niệm, tinh tấn, hỷ, khinh an, định,xả.
TÁM CHÁNH ĐẠO: chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh niệm, chánh tinh tấn, chánh định.

(12) Súy: Cú tai mèo; Hiêu, Điêu,
THỨU: Loài chim dữ, tiếng xấu.
THƯỚC: Chim khách.
CƯU: Tu-hú. CÁP: Bồ câu.
NGOANXÀ: Rắn độc.
PHÚC-YẾT: Bò-cạp.
NGÔ ÂCÔNG: Rít.
DO-DIÊN: Trùng, rận ở trong áo tơi.
DỨU -LY: Chồn, cáo.
HỀ-THỬ: Giống chuột.
KHƯƠNGLƯƠNG: Bọ hung.

(13) Thiên-nhãn-minh, Túc-mạng-minh, Lậu-tận-minh.

(14) Thiên-nhãn-thông, thần-túc-thông, thiên-nhĩ-thông, tha-tâm-thông, túcmạng-thông, lậu-tận-thông.

(15) TIN: lòng tin. GIẢI: Hiểu rõ.

(16) Khổ khổ, hoại khổ, hành khổ.

(17) Hý-Luận: Lời luận nói suông không sự thật, đồng nghĩa với hư vọng.

(18) Diệt lòng phiền-não: 1. Kiến sở đoạn 2. Tư sở đoạn.

(19) NIẾT-BÀN: Tịch tịnh;

VIÊN TỊCH: nghĩa là vắng bặt. Còn vọng động phiền não là còn tạo nghiệp thọ báo sanh-tử. Dứt hẳn vọng động phiền não khỏi báo sanh tử yên lặng nhàn vui nên gọi Niết-bàn.
HỮU-DƯ Y: Thân người hiện còn thừa lại rốt sau cả.

QUYỂN 3

5. PHẨM "DƯỢC THẢO DỤ" THỨ NĂM

1. Lúc bấy giờ Thế Tôn mới bảo
Trước chư tăng đông đảo đạo tràng
Tuyên dương Ca Diếp lời rằng:
"Ma Ha Ca Diếp lòng thành khéo thay

Hiểu Công Đức Như Lai chân thật
Hiểu thần thông phép Phật vô biên
Ông dù trải kiếp triền miên
Cũng không nói hết thiên duyên của ngài

Hỡi Ca Diếp ông nay nên biết
Đức Phật là chơn thiệt Pháp vương
Từ nơi giáo Pháp bình thường
Cũng đều đầy đủ sở trường Pháp môn

Phật lại hiểu tâm hồn đại chúng
Tùy trí năng dạy đúng sở hành
Theo nơi quy thú tựu thành
Mà đem giáo Pháp tốt lành dạy cho

2. Này Ca Diếp ông chờ nghe tiếp
Ví dụ như biền biệt cõi trời
Đại thiên thế giới xa vời
Núi sông ruộng đất mọc cây phủ đầy

Hoặc lùm rừng cỏ hay cây thuốc
Màu sắc riêng giống thuộc cũng riêng
Bỗng đâu mây bủa triền miên
Đồng thời mưa xối tam thiên cõi trời

Khắp mọi nơi đều nhuần thấm tưới
Cỏ thuốc cây đều rưới như nhau
Hoặc ngọn cỏ hoặc lá rau
Cây già cây lớn cây đều cây con

Các giống cây hoặc tròn hoặc méo

Các tàn cây hoặc béo hoặc gầy
Tùy theo cấp hạng mỗi loài
Mà hấp thụ lại khác sai rất nhiều

Nhờ như thế chúng đều lợi ích
Đều lớn lên rồi thích ra hoa
Một cơn mưa khắp chan hòa
Mà khi cây nhận lại là khác sai

3. Hỡi Ca Diếp ông nay nên biết
Đức Như Lai cũng hệt giống nhau
Như vầng mây lớn nhiệm mầu
Giáng trần là để độ đời cứu nhân

Hiện nơi đời ở trong đại chúng
Cất tiếng vang bảo chứng lời này:
"Ta là Đức Phật Lai
Thành tựu chánh đẳng đủ mười tôn danh

Người chưa độ làm thành được độ
Kẻ chưa an khiến đó được an
Ai chưa chứng được Niết-bàn
Ta làm cho chứng thanh nhàn mới thôi

Chưa tỏ ngộ ta thời khiến ngộ
Chuyện xưa nay biết rõ bàn tay
Ta là hết thảy bậc thầy
Trời rồng đều đến nơi này nghe kinh

Lúc bấy giờ có nghìn muôn ức
Các chúng sinh liên tục đến gần
Chắp tay nghe Phật ân cần
Một lòng chiêm ngưỡng dung nhan sáng ngời

Phật xem xét từng người căn tánh
Việc tu hành tinh tấn hay lười
Thuận theo sức của mọi người
Vì chúng nói Pháp rất nhiều Pháp môn

Phật phương tiện ái ngôn nói Pháp

Các chúng sinh đều khắp an vui
Đời này hạnh phúc cười tươi
Đời sau sanh sẽ về nơi chỗ lành

Như mưa lớn rưới tràn khắp cả
Các có cây đều đã đượm nhuần
Cũng đều sanh trưởng dần dần
Mỗi cây chung hưởng đúng phần loại cây

Đức Như Lai quyền nghi nói Pháp
Tất cả đều ứng hạp như nhau
Một tướng một vị một màu
Là tướng giải thoát nhiệm mầu chân không

Các chúng sanh ở trong Pháp đó
Đúng như lời trì thọ tu hành
Sau khi đắc Pháp công thành
Tự mình không biết quả lành là chi

Cớ vì sao lại thì như thế
Chỉ Như Lai có thể hiểu thôi
Bởi vì thể tánh con người
Chúng sanh mười bậc thời mười khác nhau

Chỉ có Phật nhiệm mầu thấy rõ
Các chúng sanh ở chỗ bậc nào
Các loài cây thuốc cỏ cao
Không hề biết rõ mình vào bậc chi

Đức Như Lai tức thì biết Pháp
Tùy chúng sanh ứng hạp dắt dìu
Nương theo lòng chúng mà chiều
Chẳng liền vội nói cao siêu đại thừa

Tướng giải thoát xa lìa tịch diệt
Niết-bàn về biền biệt cõi không
Xét lòng đại chúng mông lung
Tùy nghi nói Pháp ở trong tiểu thừa

Hởi Ca Diếp ông thừa tài trí

Biết Như Lai tủy hỉ dạy người
Quyền nghi nói Pháp lựa lời
Hay tin hay nhận tuyệt vời lắm thay

Đức Như Lai chuyện này tóm tắt
Mới trùng tuyên chắp nhặt kệ rằng

----kệ của thầy Thích Trí Tịnh-----

4. Pháp Vương phá các cõi
Hiện ra trong thế gian
Theo tánh của chúng sanh
Dùng các cách nói Pháp.
Đức Như Lai tôn trọng
Trí huệ rất sâu xa
Lâu giữ Pháp yếu này
Chẳng vội liền nói ra
Người trí nếu được nghe
Thời có thể tin hiểu,
Kẻ không trí nghi hối
Thời bèn là mất hẳn.
Ca-Diếp! Vì cớ đó
Theo sức chúng nói Pháp
Dùng các món nhân duyên
Cho chúng được Chánh kiến.
Ca-Diếp! Vì cớ đó
Theo sức chúng nói Pháp
Dùng các món nhơn duyên
Cho chúng đặng Chánh kiến.
Ca Diếp! ông nên biết!
Thí như vầng mây lớn
Nổi lên trong thế gian
Che trùm khắp tất cả
Mây trí huệ chứa nhuần
Chớp nhoáng sáng chói lòa
Tiếng sấm xa vang động
Khiến mọi loài vui đẹp
Nhật quang bị che khuất
Trên mặt đất mát mẻ
Mây mù sa bủa gần

Dường có thể nắm tới.
Trận mưa đó khắp cùng
Bốn phương đều xối xuống
Dòng nước tuôn vô lượng
Cõi đất đều rút đầy
Nơi núi sông hang hiểm
Chỗ rậm rợp sanh ra
Những cây cối cỏ thuốc
Các thứ cây lớn nhỏ
Trăm giống lúa mộng mạ
Các thứ mía cùng nho
Nhờ nước mưa đượm nhuần
Thảy đều tươi tốt cả.
Đất khô khắp được rưới
Thuốc cây đều sum suê
Vầng mây kia mưa xuống
Nước mưa thuần một vị
Mà cỏ cây lùm rừng
Tất cả các giống cây
Hạng thượng trung cùng hạ
Xứng theo tánh lớn nhỏ
Đều được sanh trưởng cả.
Gốc thân nhánh và lá
Trổ bông trái sắc vàng
Một trận mưa rưới đến
Cây cỏ đều thấm mướt
Theo thể tướng của nó
Tánh loại chia lớn nhỏ
Nước đượm nhuần vẫn một
Mà đều được sum suê.

5. Đức Phật cũng như thế
Hiện ra nơi trong đời
Ví như vầng mây lớn
Che trùm khắp tất cả.
Đã hiện ra trong đời
Bèn vì các chúng sanh
Phân biệt diễn nói bày
Nghĩa thật của các Pháp
Đấng Đại Thánh Thế Tôn

Ở trong hàng trời người
Nơi tất cả chúng hội
Mà tuyên nói lời này:
Ta là bậc Như Lai
Là đấng Lưỡng Túc Tôn (5)
Hiện ra nơi trong đời
Dường như vầng mây lớn
Thấm nhuần khắp tất cả
Những chúng sanh khô khao
Đều làm cho lìa khổ
Được an ổn vui sướng
Hưởng sự vui thế gian
Cùng sự vui Niết-bàn.
Các chúng trời người nầy
Một lòng khéo lắng nghe
Đều nên đến cả đây
Ra mắt Đấng Vô Thượng.
Ta là Đấng Thế Tôn
Không có ai bằng được
Muốn an ổn chúng sanh
Nên hiện ra trong đời
Vì các đại chúng nói
Pháp cam lồ trong sạch
Pháp đó thuần một vị
Giải thoát Niết-bàn thôi.
Dùng một giọng tiếng mầu
Diễn xướng nghĩa nhiệm nầy
Đều thường vì Đại thừa
Mà kết làm nhân duyên.
Ta xem tất cả chúng
Khắp đều bình đẳng cả
Không có lòng bỉ thử
Cùng với tâm yêu ghét
Ta không chút tham đắm
Cũng không có hạn ngại
Hằng vì tất cả chúng
Mà bình đẳng nói Pháp
Như khi vì một người
Lúc chúng đông cũng vậy.
Thường diễn nói Pháp luôn

Từng không việc gì khác
Ngồi, đứng, hoặc đến, đi
Trọn không hề nhàm mỏi
Đầy đủ cho thế gian
Như mưa khắp thấm nhuần
Sang hèn cùng thượng hạ
Giữ giới hay phá giới
Oai nghi được đầy đủ
Và chẳng được đầy đủ
Người chánh kiến tà kiến
Kẻ độn căn lợi căn
Khắp rưới cho mưa Pháp
Mà không chút nhàm mỏi.
Tất cả hàng chúng sanh
Được nghe Pháp của Ta
Tùy sức mình lãnh lấy
Trụ ở các nơi các bậc
Hoặc là ở trời, người
Làm Chuyển Luân Thánh vương
Trời Thích, Phạm các vua
Đó là cỏ thuốc nhỏ
Hoặc rõ Pháp Vô lậu
Hay chứng được Niết-bàn
Khởi sáu Pháp thần thông
Và được ba món minh
Ở riêng trong núi rừng
Thường hành môn thiền định
Chứng được bậc Duyên Giác
Là cỏ thuốc bậc trung.
Hoặc cầu bậc Thế Tôn
Ta sẽ được thành Phật
Tu hành tinh tấn, định
Là cỏ thuốc bậc thượng.
Lại có hàng Phật tử
Chuyên tâm nơi Phật đạo
Thường thật hành từ bi
Tự biết mình làm Phật
Quyết định không còn nghi
Gọi đó là cây nhỏ.
Hoặc an trụ thần thông

Chuyển bất thối Pháp luân
Độ vô lượng muôn ức
Trăm nghìn loài chúng sanh
Bồ Tát hạng như thế
Gọi đó là cây lớn.
Phật chỉ bình đẳng nói
Như nước mưa một vị
Theo căn tánh chúng sanh
Mà hưởng thọ không đồng
Như những cỏ cây kia
Được đượm nhuần đều khác.

6. Phật dùng món dụ nầy
Để phương tiện chỉ bày
Các thứ lời lẽ hay
Đều diễn nói một Pháp
Ở nơi trí huệ Phật
Như một giọt trong biển.
Ta rưới trận mưa Pháp
Đầy đủ khắp thế gian
Pháp mầu thuần một vị
Tùy sức riêng tu hành,
Như thể lùm rừng kia
Và cỏ thuốc những cây
Tùy giống lớn hay nhỏ
Lần lần thêm sum suê.
Pháp của các Đức Phật
Thường dùng thuần một vị
Khiến cho các thế gian
Đều khắp được đầy đủ
Lần lựa siêng tu hành
Rồi đều được đạo quả.
Hàng Thanh Văn, Duyên Giác .
Ở nơi chốn núi rừng
Trụ thân hình rốt sau
Nghe Phật Pháp được quả
Nếu các vị Bồ Tát
Trí huệ rất vững bền
Rõ suốt cả ba cõi
Cầu được thừa Tối thượng

Đó gọi là cây nhỏ
Mà được thêm lớn tốt.
Lại có vị trụ thiền
Được sức thần thông lớn
Nghe nói các Pháp không
Lòng rất sanh vui mừng
Phóng vô số hào quang
Độ các loài chúng sanh
Đó gọi là cây lớn
Mà được thêm lớn tốt.
Như thế, Ca Diếp này!
Đức Phật nói Pháp ra
Thí như vầng mây lớn
Dùng nước mưa một vị
Đượm nhuần nơi hoa người
Đều được kết trái cả.
Ca Diếp ông phải biết!
Ta dùng các nhân duyên
Các món thí dụ thảy
Để chỉ bày Phật Đạo
Đó là Ta phương tiện
Các Đức Phật cũng thế
Nay Ta vì các ông
Nói việc rất chân thật
Các chúng thuộc Thanh Văn
Đều chẳng phải diệt độ
Chỗ các ông tu hành
Là đạo của Bồ Tát
Lần lần tu học xong
Thảy đều sẽ thành Phật .

----hết trích -------

6. PHẨM "THỌ KÝ" THỨ SÁU

Lúc bấy giờ Thế Tôn nói kệ
Khi xong rồi xướng thế này đây
"Ông Ca Diếp đời vị lai
Phụng thở muôn ức Như Lai cúng dường

Ông rộng nói vô lường Pháp thật
Thân rốt sau thành Phật Quang Minh
Đủ mười tên hiệu tôn vinh
Nước là Quang Đức Trang Nghiêm là đời

Đức Phật thọ mười hai tiểu kiếp
Pháp trụ đời kế tiếp hai mươi
Tượng Pháp trụ ở trên đời
Cũng hai mươi kiếp nối lời Như Lai

Cõi nước Phật không bầy dơ xấu
Đồ sạch trơn cơ cấu thẳng bằng
Không có cao thấp hố hầm
Thẳng hàng cây báu đất bằng lưu ly

Dây vàng ròng phân ly ngăn lối
Rải các hoa khắp cõi mọi nơi
Bồ Tát vô lượng trên đời
Thanh Văn thánh chúng lại thời rất đông

Đất của Phật ma đồng hộ Pháp
Dầu có ma chẳng lập việc ma
Trùng tuyên sau trước việc nhà
Phật tóm lại mà nói kệ như sau:

---kệ của thầy Thích Trí Tịnh---

2. Bảo các Tỳ-kheo rằng:
Ta dùng mắt của Phật
Thấy ông Ca Diếp nầy
Ở nơi đời vị lai
Quá vô số kiếp sau
Sẽ được thành quả Phật ,

Mà ở đời vị lai
Cúng dường và kính thờ
Đủ ba trăm muôn ức
Các Đức Phật Thế Tôn.
Vì cầu trí huệ Phật
Mà tịnh tu phạm hạnh
Cúng dường ĐấngTối thượng
Nhị Túc Tôn xong rồi
Tu tập trọn tất cả
Trí huệ bậc Vô Thượng
Ở nơi thân rốt sau
Được chứng thành làm Phật .
Cõi đó rất thanh tịnh
Chất lưu ly làm đất
Nhiều thứ cây bằng báu
Thẳng hàng ở bên đường
Dây vàng giăng ngăn đường
Người ngó thấy vui mừng
Thường thoảng ra hương thơm
Rải các thứ hoa đẹp
Các món báu kỳ diệu
Dùng để làm trang nghiêm
Cõi đó đất bằng thẳng
Không có những gò hầm.
Các hàng chúng Bồ Tát
Đông không thể xưng kể
Tâm các vị hòa dịu
Đều đặng thần thông lớn
Phụng trì các Kinh điển
Đại thừa của các Phật .
Các hàng chúng Thanh Văn
Vô lậu thân rốt sau
Là con của Pháp vương
Cũng chẳng thể kể hết
Nhẫn đến dùng Thiên nhãn
Cũng chẳng thể đếm biết.
Phật đó sẽ sống lâu
Tuổi mười hai tiểu kiếp
Chánh Pháp trụ ở đời
Đù hai mươi tiểu kiếp

Tượng Pháp trụ ở đời
Cũng hai mươi tiểu kiếp
Đức Quang Minh Thế Tôn
Việc của Ngài như thế.

---hết trích-----

3. Lúc bấy giờ ở trong đại chúng
Hàng tăng ni đều đứng chắp tay
Một lòng chiêm ngưỡng Như Lai
Mắt không rời mặt một hai vui mừng

Mục Kiền Liên thay hàng Phật tử
Tu Bồ Đề và cả Chiên Diên
Cùng nhau tóm tắt hiện tiền
Nói lên bài kệ trùng tuyên nghĩa này

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn rất hùng mãnh
Pháp vương trong giòng Thích
Vì thương xót chúng con
Mà ban giọng tiếng Phật
Nếu rõ thâm tâm con
Được Phật thọ ký cho
Như dùng cam lồ rưới
Từ nóng được mát mẻ
Như từ nước đói đến
Bỗng gặp cỗ tiệc vua
Còn ôm lòng nghi sợ
Chưa dám tự ăn liền
Nếu lại được vua bảo
Vậy sau mới dám ăn.
Chúng con cũng như vậy
Hằng nghĩ lỗi Tiểu thừa
Chẳng biết làm thế nào
Được huệ Vô Thượng Phật ,
Dầu nghe giọng tiếng Phật
Nói chúng con thành Phật

Còn ôm lòng lo sợ
Như chưa dám tự ăn
Nếu được Phật thọ ký
Mới là khoái an vui
Thế Tôn rất hùng mãnh
Thường muốn an thế gian
Xin thọ ký chúng con
Như đói cần bảo ăn.

--- hết trích ---

4. Vào lúc đó Thế Tôn hiểu rõ
Biết tâm tư lớn nhỏ chúng tăng
Bảo cùng đại chúng lời rằng:
"Dự ghi đệ tử trở thành Như Lai

Tu Bồ Đề ở đây trồng đức
Lại phụng thờ muôn ức Như Lai
Ở trong các kiếp tương lai
Thường tu thanh tịnh đủ đầy phước duyên

Thân sau rốt ông bèn thành Phật
Pháp nhiệm mầu chân thật không hai
Hiệu là Danh Tướng Như Lai
Người đời ban tặng đủ mười tôn danh

Kiếp Phật đó có tên Hữu Bửu
Nước của ngài cư trú Bửu Sanh
Cõi này thật đó phẳng bằng
Trang nghiêm cây báu đất bằng lưu ly

Lại chẳng có ao đìa hầm hố
Cát sỏi gai chẳng có đồ dơ
Đất bằng được trải thảm hoa
Khắp nơi sạch sẽ mọi nhà an vui

Nhân dân đó đều ngồi sen báu
Ở nhà cao thất bảo trang nghiêm
Thanh Văn đệ tử vô biên
Các hàng Bồ Tát muôn nghìn đông thay

Đức Phật thọ mười hai tiểu kiếp
Pháp trụ đời lại tiếp hai mươi
Tượng Pháp trụ ở trên đời
Cũng hai mươi kiếp truyền lời Như Lai

Đức Phật đó cõi mây nói Pháp
Độ vô lường Bồ Tát thanh văn
Khi đó Đức Phật ân cần
Trùng tuyên nghĩa đó kệ rằng như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

5- Các chúng Tỳ-kheo nầy!
Nay Ta bảo các ông
Đều nên phải một lòng
Lắng nghe lời Ta nói.
Đệ tử lớn của Ta
Là ông Tu Bồ Đề
Rồi sẽ được làm Phật
Hiệu gọi là Danh Tướng
Sẽ phải cúng vô số
Muôn ức các Đức Phật
Theo hạnh của Phật làm
Lần lần đủ đạo lớn.
Thân rốt sau sẽ được
Ba mươi hai tướng tốt
Xinh lịch đẹp đẽ lắm
Dường như núi báu lớn.
Cõi nước của Phật đó
Trang nghiêm sạch thứ nhất
Chúng sanh nào được thấy
Không ai chẳng ưa mến.
Phật ở trong cõi đó
Độ thoát vô lượng chúng.
Trong Pháp hội của Phật
Các Bồ Tát đông nhiều
Thảy đều bực lợi căn
Chuyển Pháp luân bất thối.
Cõi nước đó thường dùng

Bồ Tát để trang nghiêm
Các chúng Thanh Văn lớn
Chẳng có thể đếm kể
Đều được ba món minh
Đủ sáu thứ thần thông
Trụ tám Pháp giải thoát
Có oai đức rất lớn.
Đức Phật đó nói Pháp
Hiện ra vô lượng món
Pháp thần thông biến hóa
Chẳng thể nghĩ bàn được.
Các hàng trời, nhân dân
Số đông như Hằng sa
Đều cùng nhau chắp tay
Lắng nghe lãnh lời Phật .
Đức Phật đó sẽ thọ
Tuổi mười hai tiểu kiếp
Chánh Pháp trụ lại đời
Đủ hai mươi tiểu kiếp
Tượng Pháp trụ ở đời
Cũng hai mươi tiểu kiếp.

--- hết trích ---

6. Lúc bấy giờ Thế Tôn liền bảo
Hàng thánh tăng đông đảo lời rằng:
"Chiên Diên đây sẽ đạo thành
Ở đời sau tới lòng lành kính tin

Ông phụng thờ tám nghìn ức Phật
Phật Niết-bàn dựng tháp miếu cao
Rộng dài hai cạnh đồng đều
Chiều cao của tháp gấp đôi chiều dài

Mỗi cạnh dài năm trăm lý cổ
Tường bên trong trạm trổ lưu ly
Xà cừ mã não chơn châu
Mai khôi hiệp lại nhiệm mầu điểm trang

Cúng dường tháp hoa vàng chuỗi ngọc

Thắp hương xoa hương bột tràng phan
Sau đó thời lại cúng dường
Hai muôn ức Phật cũng thường như trên

Đạo Bồ Tát thiện duyên đầy đủ
Sau rốt rồi tích tụ viên thành
Diêm Phù Na Đề Kim Quang
Mười hiệu đầy đủ vinh danh tên ngài

Cõi của Phật đất đai bằng phẳng
Như cánh đồng tắp thẳng một bề
Đất làm bằng chất pha lê
Trang nghiêm cây báu đường chia vàng ròng

Hoa đẹp trải chạy vòng đất nước
Các nhà xinh vườn tược trước sau
Lại không bốn cõi khổ đau
Địa ngục ngạ quỷ ma sầu súc sanh

Các trời người số đông vô lượng
Hàng tăng ni tăng trưởng rất nhanh
Bồ Tát cùng với thanh văn
Trang nghiêm nước Phật vô vàn lắm thay

Đức Phật thọ mười hai tiểu kiếp
Pháp trụ đời nối tiếp hai mươi
Tượng Pháp trụ ở trong đời
Hai mươi tiểu kiếp truyền lời Pháp duyên

Phật Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn cất lên nói rõ kệ rằng

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh---

7. Các chúng Tỳ-kheo này!
Đều nên một lòng nghe
Như lời của Ta nói
Chơn thật không khác lạ.
Ông Ca Chiên Diên này
Sau sẽ dùng các món

Đồ cúng dường tốt đẹp
Mà cúng dường các Phật .
Các Đức Phật diệt rồi
Dựng tháp bằng bảy báu
Cũng dùng hoa và hương
Để cúng dường Xá-lợi.
Thân rốt sau của ông
Đặng trí huệ của Phật
Thành bậc Đẳng Chánh giác
Cõi nước rất thanh tịnh
Độ thoát được vô lượng
Muôn ức hàng chúng sanh
Đều được mười phương khác
Thường đến kính cúng dường,
Ánh sáng của Phật đó
Không ai có thể hơn
Đức Phật đó hiệu là:
Diêm Phù Kim Quang Phật
Bồ Tát và Thanh văn
Dứt tất cả hữu lậu
Đông vô lượng vô số
Trang nghiêm cõi nước đó.

--- hết trích ---

8. Lúc bấy giờ Thế Tôn lại bảo
Hàng thánh tăng đông đảo lời rằng:
"Mục Kiền Liên sẽ đạo thành
Sẽ dùng đồ cúng lòng lành kính dâng

Ông cúng dường tám ngàn Đức Phật
Phật Niết-bàn dựng tháp miếu cao
Rộng dài hai cạnh đồng đều
Chiều cao của tháp gấp đôi chiều dài

Mỗi cạnh dài năm trăm lý cổ
Tường bên trong trạm trổ lưu ly
Xà cừ mã não chơn châu
Mai khôi hiệp lại nhiệm mầu điểm trang

Cúng dường tháp hoa vàng chuỗi ngọc
Thắp hương xoa hương bột tràng phan
Sau đó thời lại cúng dường
Hai muôn ức Phật cũng thường như trên

Đạo Bồ Tát thiện duyên đầy đủ
Sau rốt rồi tích tụ viên thành
Ma La Bạt Chiên Đàn Hương
Như Lai mười hiệu ngát thơm tên ngài

Nước của người tên là Ý Lạc
Cõi đó thời nền cát thẳng băng
Pha lê phủ khắp mặt bằng
Trang nghiêm cây báu đường vàng trải hoa

Kiếp của ngài tên là Hỷ Mạn
Hàng trời người tản mạn rất đông
Bồ Tát cùng với thanh văn
Trang nghiêm nước Phật vô vàn lắm thay

Đức Như Lai kiếp đời ham bốn
Pháp trụ đời đủ bốn mươi tròn
Tượng Pháp truyền tiếp Pháp môn
Bốn mươi tiểu kiếp ở trong kỷ dài

Đức Như Lai trùng tuyên nghĩa đó
Bèn cất lên nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

9. Đệ tử của Ta đây
Là Đại Mục Kiền Liên
Bỏ thân người nầy rồi
Sẽ được gặp tám nghìn
Hai trăm muôn ức Phật
Ông vì cầu Phật đạo
Nên cúng dường cung kính
Ở nơi các Đức Phật
Thường tu trì phạm hạnh
Ở trong vô lượng kiếp

Phụng trì Pháp của Phật .
Các Đức Phật diệt rồi
Xây tháp bằng bảy báu
Tháp vàng rất cao rộng.
Dùng hoa hương kỹ nhạc
Để dùng dâng cúng dường
Tháp miếu các Đức Phật .
Lần lần được đầy đủ
Đạo hạnh Bồ Tát rồi
Ở nơi nước Ý Lạc
Mà được thành quả Phật
Hiệu là Đa Ma La
Bạt Chiên Đàn Hương Phật .
Đức Phật đó thọ mạng
Hai mươi bốn tiểu kiếp
Thường vì hàng trời người
Mà diễn nói Phật Đạo
Chúng Thanh Văn vô lượng
Như số cát sông Hằng
Đủ ba minh, sáu thông
Đều có oai đức lớn.
Bồ Tát đông vô số
Chí bền lòng tinh tấn
Ở nơi trí huệ Phật
Đều không hề thối chuyển.
Sau khi Phật diệt độ
Chánh Pháp sẽ trụ đời
Đủ bốn mươi tiểu kiếp
Tượng Pháp cũng như thế.

10. Các đệ tử của Ta
Bậc oai đức đầy đủ
Số đó năm trăm người
Ta đều sẽ thọ ký
Ở nơi đời vị lai
Đều được chứng thành Phật .
Ta cùng với các ông
Đời trước kết nhân duyên
Ta nay sẽ thuật nói
Các ông khéo lắng nghe.

--- hết trích ---

7. PHẨM "HOÁ THÀNH DỤ " THỨ BẢY

Phật lại bảo cùng hàng tăng chúng
Thủa đã qua thật cũng rất lâu
A-tăng-kỳ kiếp lút sâu
Xuống trần có Phật nguyện sao cứu đời

Đức Như Lai Đại Thông Trí Thắng
Có mười tên thượng đẳng tôn vinh
Nước ngài tên chính Hảo Thành
Kiếp tên Đại Tướng đất lành người đông

Đời Phật xa lâu không thể tính
Để hình dung tạm định như sau
Giả như địa chủng muôn màu
Tam thiên thế giới cùng nhau đem mài

Nghiền nát hoài trở thành bụi mực
Nghìn cõi đông lập tức chấm ghi
Cứ như thế đấy tùy nghi
Chấm cho đến hết mực khi nãy mài

Số cõi đó ai tài tính được
Bậc toán sư đoán ước nên chăng?
Thưa Thế Tôn chẳng khả năng
Số lường cõi đó vô vàn vô biên

Cõi đi qua kết liền lối bước
Chấm hoặc không sau trước đều nghiền
Tan thành bụi nhỏ vô biên
Vi trần có được ta liền đếm ngay

Kể từ Phật đến nay diệt độ
Lại lâu hơn số đó rất xa
A-tăng-kỳ cộng Hằng sa
Vô biên vô lượng kiếp đà trải qua

Dùng trí kiến Phật-đà mầu nhiệm
Thủa lâu xa như hiện ngày nay
Thế Tôn tóm tắt chuyện này

Trùng tuyên bằng kệ nói lời như sau:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

2.Ta nhớ đời quá khứ
Vô lượng vô biên kiếp
Có Phật Lưỡng Túc Tôn
Hiệu Đại Thông Trí Thắng
Như người dùng sức mài
Cõi Tam thiên Đại thiên
Hết tất cả địa chủng
Thảy đều làm thành mực
Quá hơn nghìn cõi nước
Bèn chấm mỗi điểm trần
Như thế lần lựa chấm
Hết các mực trần nầy.
Bao nhiêu cõi nước đó
Điểm cùng chẳng điểm thảy
Lại đều nghiền làm bụi
Một bụi làm một kiếp
Kiếp số lâu xa kia
Lại nhiều hơn số bụi
Phật đó diệt đến nay
Vô lượng kiếp như thế
Trí vô ngại của Phật
Biết Phật đó diệt độ
Và Thanh Văn, Bồ Tát
Như hiện nay thấy diệt.
Các Tỳ-kheo nên biết!
Trí Phật tịnh vi diệu
Vô lậu và vô ngại
Suốt thấu vô lượng kiếp.

--- hết trích ---

3. Phật lại bảo các hàng tăng chúng:
"Phật Đại Thông Trí Thắng thọ liền
Trăm ngàn vạn kiếp triền miên
Tu hành khó nhọc chẳng liền chứng ngay

Đức Như Lai ngồi thiền cầu đạo
Rất dài lâu Pháp báu chẳng ra
Xếp bằng một kiếp hoặc là
Thiền-na mười kiếp khéo mà uổng công

Pháp chẳng hiện trong lòng hành giả
Thấy Như Lai vất vả nhọc nhằn
Vị trời Đạo Lợi băn khoăn
Trải tòa sư tử cúng dường Như Lai

Vua Phạm Thiên hoa trời trùm rưới
Gió thơm lâu khắp thổi bốn phương
Mỗi khi hoa héo hết hương
Lại thay hoa mới cúng dường Như Lai

Không ngớt hoa mãn mười tiểu kiếp
Phật Niết-bàn liên tiếp đau thương
Cũng đem hoa báu cúng dường
Mà đem rưới xuống bốn phương cõi trời

Tứ Thiên Vương suốt đời cúng Phật
Đánh trống thường rõ thật to vang
Các vị trời khác nào nhường
Tấu muôn điệu nhạc du dương nhẹ nhàng

Trổi kỹ nhạc mãn sang mười kiếp
Phật Niết-bàn cũng tiếp cùng khuôn
Suốt mười tiểu kiếp ngồi luôn
Trọn thành chánh quả Pháp môn đại thừa

Lúc chưa tu làm vua ngôi báu
Phật sinh ra mười sáu người con
Con cả Trí Tích hiền ngoan
Mỗi con đều có hàng ngàn đồ chơi

Khi nghe cha đã thời thành Phật
Các người con lòng rất mừng vui
Vội vàng bỏ hết đồ chơi
Cùng nhau gặp Phật theo đời sa di

Mẹ khóc lóc theo đi tiễn biệt
Ông nội là nhất thiết chuyển luân
Cộng thêm trăm vị đại thần
Trăm nghìn muôn ức nhân dân theo cùng

Đến đạo tràng vây quanh Đức Phật
Trước mặt ngài chân thật ngợi khen
Đầu mình mặt lạy dưới chân
Xong rồi đi nhiễu vòng quanh Phật đài

Đều chắp tay một lòng chiêm ngưỡng
Ngắm dung nhan hảo tướng Như Lai
Rồi làm bài kệ khen ngài
Đứng lên cùng đọc những lời như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh---

4. Thế Tôn oai đức lớn
Vì muốn độ chúng sanh
Trong vô lượng ức năm
Bèn mới được thành Phật
Các nguyện đã đầy đủ
Hay thay! Lành Vô Thượng
Thế Tôn rất ít có
Một phen ngồi mười kiếp
Thân thể và tay chân
Yên tịnh không hề động
Tâm Phật thường lặng lẽ
Chưa từng có tán loạn
Trọn rốt ráo vắng bặt
An trụ Pháp Vô lậu.
Ngày nay thấy Thế Tôn
An ổn thành Phật đạo
Chúng con được lợi lành
Mừng rỡ rất vui đẹp.
Chúng sanh thường đau khổ
Đui mù không Đạo Sư
Chẳng biết đạo dứt khổ
Chẳng biết cầu giải thoát
Lâu ngày thêm nẻo ác

Giảm tổn các chúng trời
Từ tối vào nơi tối
Trọn chẳng nghe danh Phật .
Nay Phật được Vô Thượng
Đạo an ổn Vô lậu
Chúng ta và trời người
Vì được lợi lớn tột
Cho nên đều cúi đầu
Quy mạng (8) Đấng Vô Thượng.

--- hết trích ---

5. Lúc bấy giờ các vì vương tử
Sau khi tuyên đầy đủ kệ khen
Cúi xin Đức Phật ra ân
Pháp luân thường chuyển làm duyên cứu đời

Các vương tử đồng thời thưa Phật :
"Đức Thế Tôn nói rất là hay
Khá khen đạo Phật lành thay
Khiến cho đại chúng Trời người mừng vui"

Khuyến thỉnh rồi liền làm bài kệ
Khen Như Lai lời kể như sau:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Đức Phật không ai bằng
Trăm phước tự trang nghiêm
Được trí huệ Vô Thượng
Nguyện vì đời nói Pháp
Độ thoát cho chúng con
Và các loài chúng sanh
Xin phân biệt chỉ bày
Cho được trí huệ Phật
Nếu chúng con thành Phật
Chúng sanh cũng được thế
Thế Tôn biết chúng sanh
Thâm tâm nghĩ tưởng gì
Cũng biết đạo chúng làm

Lại biết sức trí huệ
Muốn ưa và tu phước
Nghiệp gây tạo đời trước
Thế-Tôn biết cả rồi
Nên chuyển Pháp Vô Thượng.

--- hết trích ---

6. Phật lại bảo các hàng tăng chúng
"Đức Đại Thông lúc chứng Như Lai
Mười phương muôn ức cõi trời
Sáu điệu vang động mọi nơi rung rền

Các cõi đó bỗng nhiên sáng rỡ
Hết tối tăm thấy rõ mọi nơi
Chúng sanh thấy hết mọi loài
Ngạc nhiên tự hỏi vật này là ai

Trên cung điện Phạm Thiên vi diệu
Đều gióng lên sáu điệu rung vang
Ánh sáng soi chói phi thường
Nhiều hơn gấp bội ngày thường vẫn trông

7. Ở phương Đông năm trăm muôn ức
Cung Phạm Thiên lập tức sáng lên
Ánh sáng soi chói bỗng nhiên
Chiếu soi gấp bội ngày thường vẫn soi

Phạm Thiên Vương thấy rồi tự nghĩ:
"Cớ tại sao đại hỷ chuyện này
Trong cung sáng rực hôm nay
Trước giờ chưa có lạ thay duyên gì?"

Mới cùng nhau liền đi bàn tính
Để tìm xem liệu định ra sao
Cứu Nhất Thiết bậc tuổi cao
Tóm tắt sự việc bằng câu kệ rằng

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

Các cung điện chúng ta
Sáng suốt xưa chưa có
Đây là nhân duyên gì
Phải nên chung nhau tìm
Là trời đại đức sanh
Hay là Phật ra đời
Mà ánh sáng lớn này
Khắp soi cả mười phương.

--- hết trich ---

Lúc bấy giờ năm trăm muôn ức
Những cõi kia lập tức rủ nhau
Các vua lấy đãy đựng hoa
Gồm trăm loại quý để mà đi luôn

Đến phương Tây tìm nguồn sáng đó
Thấy Như Lai rực rỡ huy hoàng
Đại Thông Trí Thắng đăng đàn
Ngồi tòa sư tử cùng hàng chư tăng

Nơi đạo tràng Thiên Long bát bộ
Cội Bồ Đề nơi chỗ Phật ngồi
Vây quanh cung kính mừng vui
Mười sáu vương tử thỉnh mời chuyền luân

Các Phạm Vương đến gần lễ Phật
Đầu lạy chân chạm mặt xuống nền
Vòng quanh đi nhiễu liền liền
Hoa trời lại lấy rải trên mình ngài

Cúng Như Lai hoa cao như núi
So chiều cao sánh với Diệu Cao
Xong rồi bèn hẹn cùng nhau
Đều đem cung điện mà trao cho ngài

Cùng chắp tay dâng lên cung điện
Lễ lạy rồi liền nguyện nói rằng:
"Cúi xin Đức Phật đoái thương
Mà xin nạp ở điện dâng cúng này"

Trước Như Lai đồng lòng cất giọng
Các Phạm Vương trịnh trọng kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn rất ít có
Khó thể gặp gỡ đặng
Đủ vô lượng công đức
Hay cứu hộ tất cả
Thầy lớn của trời người
Thương xót ở trong đời
Mười phương các chúng sanh
Khắp đều nhờ lợi ích.
Chúng con từng theo đến
Năm trăm muôn ức nước
Bỏ vui thiền định sâu
Vì để cúng dường Phật
Chúng con phước đời trước
Cung điện rất tốt đẹp
Nay đem dâng Thế Tôn
Cúi xin thương nạp thọ.

----hết trích ---

Các Phạm vương nói xong bài kệ
Khen Như Lai rồi nhẹ thưa rằng:
"Cúi xin Đức Phật Thế Tôn
Rộng lòng khai chuyển Pháp Luân độ đời

Độ thoát khắp trời người tứ chúng
Để mở đường ngộ chứng Niết Bàn"
Sau khi thỉnh Phật chuyển luân
Phạm vương liền xướng kệ rằng như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế-Hùng Lưỡng-Túc-Tôn
Cúi xin diễn nói Pháp

Dùng sức từ bi lớn
Độ chúng sanh khổ não.

--- hết trích ---

Đức Đại Thông gật đầu đồng thuận
Ngồi lặng yên vui nhận thỉnh cầu

8. Phật lại bảo tỳ kheo tăng chúng
Năm triệu muôn cõi hướng Đông Nam
Bỗng nhiên cung điện chói chan
Xưa nay chưa được sáng choang thế này

Các Phạm vương hôm nay hớn hở
Liền gặp nhau mừng rỡ họp bàn
Đại Bi lãnh tụ đầu đàn
Thay mặt đại chúng kệ rằng như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

Việc đó nhân duyên gì
Mà hiện tướng như thế?
Các cung điện chúng ta
Sáng suốt chưa từng có
Là trời đại đức sanh
Hay là Phật ra đời?
Chưa từng thấy tướng nầy
Nên chung một lòng cầu
Quá nghìn muôn ức cõi
Theo luồng sáng tìm đến
Phần nhiều Phật ra đời
Độ thoát khổ chúng sanh.

--- hết trích ---

Lúc bấy giờ năm trăm muôn ức
Các Phạm Vương lập tức cùng nhau
Vui mừng lấy đãy đựng hoa
Gồm nhiều loại quý để sau cúng dường

Phương Tây Bắc theo đường ánh sáng
Thấy Đại Thông Trí Thắng Như Lai
Ngồi tòa sư tử khoan thai
Đạo tràng chính giữa có cây Bồ Đề

Hàng tứ chúng bốn bề cung kính
Trời rồng người thành tín vây quanh
Mười sáu vương tử chân thành
Thỉnh cầu Đức Phật Chuyển Luân độ đời

Lúc ấy thời Phạm Vương đảnh lễ
Đầu lạy chân mặt để chạm nền
Vòng quanh đi nhiễu triền miên
Cúng dường hoa báu rải trên mình ngài

Hoa trải trên Như Lai như núi
Tính chiều cao sánh với Diệu Cao
Cúng xong thảo luận cùng nhau
Nguyện đem cung diện dâng trao cho ngài

Đứng chắp tay dâng lên cung điện
Lễ Phật rồi khấn nguyện nói rằng:
"Cúi xin Đức Phật đoái thương
Mà xin nạp ở điện dâng cúng này"

Trước Như Lai đồng thời cất giọng
Các Phạm Vương long trọng kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thánh Chúa vua trong trời
Tiếng Ca-lăng-tần-già
Thương xót hàng chúng sanh
Chúng con nay kính lễ.
Thế Tôn rất ít có
Lâu xa một lần hiện
Một trăm tám mươi kiếp
Luống qua không có Phật
Ba đường dữ dẫy đầy
Các chúng trời giảm ít.

Nay Phật hiện ra đời
Làm mắt cho chúng sanh
Chỗ quy thú của đời
Cứu hộ cho tất cả
Là cha của chúng sanh
Thương xót làm lợi ích
Nhờ phước lành đời trước
Nay được gặp Thế-Tôn.

--- hết trích ---

Khi Phạm Vương nói xong bài kệ
Khen Như Lai rồi kế thưa rằng:
"Cúi xin Đức Phật ban ân
Pháp luân khai chuyển độ sanh cứu đời"

Thỉnh cầu Phật xong rồi vui sướng
Các Phạm Vương liền xướng kệ rằng

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Đại Thánh chuyển Pháp luân
Chỉ bày các Pháp tướng
Độ chúng sanh đau khổ
Khiến được rất vui mừng
Chúng sanh nghe Pháp này
Được đạo hoặc sanh thiên
Các đường dữ giảm ít
Bậc nhẫn thiện thêm nhiều.

--- hết trích ---

Đức Đại Thông gật đầu chấp thuận
Ngồi lặng yên mà nhận thỉnh cầu

9. Phật lại bảo tỳ kheo tăng chúng
Năm triệu muôn cõi đúng phương Nam
Tự nhiên cung điện chói chan
Từ xưa nay chẳng sáng choang thế này

Các Phạm Vương liền ngay hớn hở
Hẹn gặp nhau mừng rỡ họp bàn
Diệu Pháp làm chủ trong đoàn
Thay mặt đại chúng mà loan kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Các cung điện chúng ta
Quang minh rất oai diệu
Đây không phải không nhân
Tướng nầy phải tìm đó
Quá hơn trăm nghìn kiếp
Chưa từng thấy tướng nầy
Là trời đại đức sanh
Hay Đức Phật ra đời?

--- hết trích ---

Lúc bấy giờ năm trăm muôn ức
Các Phạm Vương liên tục cùng nhau
Vui mừng lấy đãy đựng hoa
Gồm nhiều loại quý để sau cúng dường

Theo phương Bắc truy đường ánh sáng
Thấy Đại Thông Trí Thắng Như Lai
Ngồi tòa sư tử thảnh thơi
Đạo tràng chính giữa có cây Bồ Đề

Hàng tứ chúng bốn bề cung kính
Trời rồng người thành tín vây quanh
Mười sáu vương tử chân thành
Thỉnh cầu Đức Phật Chuyển Luân độ đời

Lúc ấy thời Phạm Vương đảnh lễ
Đầu lạy chân mặt để chạm nền
Vòng quanh đi nhiễu triền miên
Cúng dường hoa báu rải trên mình ngài

Hoa trải trên Như Lai như núi
Tính chiều cao sánh tới Diệu Cao

Cúng xong thảo luận cùng nhau
Nguyện đem cung diện dâng trao cho ngài

Đứng chắp tay dâng lên cung điện
Lễ Phật rồi khấn nguyện nói rằng:
"Cúi xin Đức Phật đoái thương
Mà xin nạp ở điện dâng cúng này"

Trước Như Lai đồng thời cất giọng
Các Phạm Vương long trọng kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn rất khó thấy
Bậc phá các phiền não
Hơn trăm ba mươi kiếp
Nay mới thấy một lần
Hàng chúng sanh đói khát
Nhờ mưa Pháp đầy đủ
Xưa chỗ chưa từng thấy
Đấng vô lượng trí huệ
Như hoa Ưu-đàm-bát
Ngày nay mới gặp gỡ
Cung điện của chúng con
Nhờ hào quang được đẹp
Thế Tôn đại từ mẫn
Cúi xin thương nhận ở.

--- hết trích ---

Khi Phạm Vương nói xong bài kệ
Khen Như Lai rồi kế thưa rằng:
"Cúi mong Đức Phật chuyển luân
Làm cho tất cả thế gian trời người

Ma phạm tăng thảy đều an ổn
Khắp toàn dân hết khổn được vui"
Sau khi thỉnh Phật xong rồi
Phạm vương liền xướng kệ lời như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Cúi mong Thiên Nhân Tôn
Chuyển Pháp luân Vô Thượng
Đánh vang Pháp cổ lớn
Mà thổi Pháp loa lớn
Khắp rưới Pháp vũ lớn
Độ vô lượng chúng sanh
Chúng con đều quy thỉnh
Nên nói tiếng sâu xa.

--- hết trích ---

Đức Đại Thông gật đầu chấp thuận
Ngồi lặng yên mà nhận thỉnh cầu

10. Phương Tây Nam cũng như phương Dưới
Đều xảy ra sáng chói chiếu lòa
Phương Trên cung điện nguy nga
Năm trăm muôn ức cõi nhà bỗng nhiên

Ánh sáng liền bật lên chói rực
Cung Phạm Thiên lập tức sáng lên
Các vua mới hẹn nhau liền
Họp nhau bàn tính cơ duyên điềm lành

Trong đại chúng đầu đàn Thí Khí
Vì cõi thiên hoan hỷ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Nay vì nhân duyên gì?
Cung điện của chúng ta
Ánh sáng oai đức chói
Đẹp đẽ chưa từng có
Tướng tốt như thế đó
Xưa chưa từng nghe thấy
Là trời đại đức sanh
Hay là Phật ra đời?

--- hết trích ---

Lúc bấy giờ năm trăm muôn ức
Các Phạm Vương lập tức hò nhau
Hớn hở lấy đãy đựng hoa
Gom nhiều loại quý để sau cúng dường

Theo phương Dưới tìm đường nguồn sáng
Thấy Đại Thông Trí Thắng Như Lai
Ngồi tòa sử tử trên ngai
Hội trường chính giữa có cây Bồ Đề

Hàng bốn chúng tứ bề kính cẩn
Trời rồng người đang vẫn vây quanh
Mười sáu vương tử lòng lành
Thỉnh xin Phật chuyển Pháp luân cứu đời

Lúc bấy giờ vua trời đảnh lễ
Năm vóc gieo xuống để sát nền
Vòng quanh đi nhiễu liền liền
Hoa trời lại lấy trải trên mình ngài

Hoa cúng dường Như Lai như núi
Chất chồng cao lên tới Diệu Cao
Cúng xong bàn luận với nhau
Quyết đem cung điện mà trao cho ngài

"Xin Như Lai đoái thương cõi Phạm
Hoan hỷ cho mà tạm nạp dùng"
Phạm vương lên tiếng một lòng
Tán dương Đức Phật kệ rằng như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Hay thay! Thấy các Phật
Đấng Thánh Tôn cứu thế
Hay ở ngục Tam giới
Cứu khỏi các chúng sanh
Thiên Nhân Tôn trí khắp
Thương xót loài quần manh

Hay khai môn cam lộ
Rộng độ cho tất cả.
Lúc xưa vô lượng kiếp
Luống qua không có Phật
Khi Phật chưa ra đời
Mười phương thường mờ tối
Ba đường dữ thêm đông
A-tu-la cũng thạnh
Các chúng trời càng bớt
Chết nhiều đọa ác đạo
Chẳng theo Phật nghe Pháp
Thường làm việc chẳng lành
Sắc, lực, cùng trí huệ
Các việc đều giảm ít
Vì tội nghiệp nhân duyên
Mất vui cùng tưởng vui
Trụ trong Pháp tà kiến
Chẳng biết nghi tắc lành
Chẳng nhờ Phật hóa độ
Thường đọa trong ác đạo.
Phật là mắt của đời
Lâu xa mới hiện ra
Vì thương các chúng sanh
Nên hiện ở trong đời
Siêu việt thành Chánh giác
Chúng con rất mừng vui
Và tất cả chúng khác
Mừng khen chưa từng có
Cung điện của chúng con
Nhờ hào quang nên đẹp
Nay đem dâng Thế Tôn
Cúi mong thương nhận ở.
Nguyện đem công đức này
Khắp đến cho tất cả
Chúng con cùng chúng sanh
Đều đồng thành Phật đạo.

--- hết trích ---

Lúc bấy giờ năm trăm muôn ức

Các Phạm Vương liên tục ngợi khen
Xướng lên bài kệ xong bèn
Chắp tay lạy Phật bạch liền như sau:

"Cúi xin Phật hãy mau chuyển Pháp
Cứu chúng sinh vượt thoát khổ đau"
Nói xong rồi mới cùng nhau
Xướng lên bài kệ thỉnh cầu tám câu

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn chuyển Pháp luân
Đánh trống Pháp cam lộ
Độ chúng sanh khổ não
Mở bày đường Niết-bàn
Cúi mong nhận lời con
Dùng tiếng vi diệu lớn
Thương xót mà nói bày
Pháp tu vô lượng kiếp.

--- hết trích ---

11. Lúc bấy giờ Đại Thông Trí Thắng
Nhận thỉnh cầu các đấng Phạm Vương
Đồng thời mười sáu con thương
Tức thời Phật chuyển Pháp luân ba lần

Mười hai hành ba lần tứ đế
Trong nhân gian chẳng thể sánh bằng
Trời ma phạm hoặc chúng tăng
Đều không giảng được một phần như y

Phật lại giảng đây là sự Khổ
Kế xong rồi Tập khổ là nhân
Khổ Diệt tùy sức dần dần
Chính đây là Đạo ta đang trao truyền

Rộng nói Pháp Nhơn Duyên sinh diệt
Xét cội nguồn phân biệt mười hai
Vô minh, lão tử dông dài

Cái vòng duyên khởi mấy ai hiểu rành

Chuyển Pháp luân lần đầu trong chúng
Vô lượng người chẳng chứng phép mầu
Nhưng đều đạt được thiền sâu
Sáu thông, giải thoát nhiệm mầu tám môn

Chuyển Pháp luân đến lần thứ bốn
Mặc dù không ai trọn đại thừa
Thanh Văn tăng chúng nhị thừa
Số đông vô lượng bao giờ đếm xong

12. Mười sáu vị vương tôn còn bé
Đều xuất gia như thể sa di
Các căn thông lợi ai bì
Trí huệ sáng lạng khéo thì trời ban

Từng cúng dường trăm ngàn muôn ức
Na do tha các đức Như Lai
Tu hành thanh tịnh lâu dài
Vô Thượng chánh giác Bồ Đề nguyện căn

Đều chắp tay bạch cùng Đức Phật :
"Thưa Thế Tôn đại đức thanh văn
Ở đây thành tựu vô vàn
Cúi xin Đức Phật khai ân đại thừa

Xin Thế Tôn tuôn mưa đại Pháp
Vì chúng con mà lập Phật thừa
Vô Thượng Chánh Đẳng đạo vua
Chúng con tự nguyện sẽ đều tu luôn

Lúc bấy giờ tám muôn ức chúng
Là thần dân vua thánh chuyển luân
Thấy mười sáu vị vương tôn
Xuất gia cầu đạo cũng luôn phát nguyền

Thấy thiện duyên vua liền chấp thuận
Đức Đại Thông cũng nhận cho tu
Xong rồi nói Pháp đại thừa

Tên là Diệu Pháp trên tòa Liên Hoa

Phật nói kinh Liên Hoa Diệu Pháp
Các sa di chí lập tâm thông
Thảy đều tín thọ ngoài trong
Thanh Văn tin hiểu cũng dăm ba phần

Nhưng lại có trăm ngàn muôn ức
Các chúng tăng lập tức nghi lầm
Phật nói kinh đó không ngừng
Tám nghìn tiểu kiếp chưa từng ngớt thôi

Nói kinh xong vào ngồi định nhiếp
Tám muôn tư nghìn kiếp an lành
Trụ trong thiền định tịnh thanh
Thân không lay động tâm thần lặng yên

13. Mười sáu vị Vương Tôn Bồ Tát
Thấy Phật đang nhập thất trụ thiền
Đều lên Pháp tọa đang đàn
Vì hàng tứ chúng rộng truyền Pháp môn

Giảng Pháp Hoa tám muôn bốn kiếp
Các nội dung phân biệt trình bày
Các vị nói Pháp thật hay
Độ Hằng sa chúng khiến người Pháp tâm

Sáu trăm muôn chúng sanh đắc Pháp
Đồng thề nguyền xác lập tín tâm
Các hàng tăng chúng một lòng
Mừng vui hớn hở cúc cung thọ trì

14. Lúc ấy thời Đại Thông Trí Thắng
Mới dậy từ tĩnh lặng thiền-na
Trải qua muôn kiếp lâu xa
Từ tam muội khởi bước qua Pháp tòa

Phật liền bảo tăng già đại chúng:
"Các Sa Di tài đúng khó bì
Các căn thông lẹ trăm bề

Trí huệ sáng lạng tu thì siêng năng

Đã từng cúng muôn ngàn ức Phật
Lại thường tu hạnh rất trong lành
Thọ trì chỉ dạy chúng sanh
Tìm về nẻo chánh theo đường Như Lai

Các ông phải sớm mai gần gũi
Các Sa Di sáng tối cúng dường
Thanh Văn duyên giác chúng tăng
Thọ trì theo đó viên thành Như Lai

15. Kế đó Phật trình bày đại chúng:
"Các Sa Di ngộ chứng sâu xa
Thường hay ưa thích chan hòa
Nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa độ đời

Sáu trăm muôn ức người hóa độ
Đời đời sanh ủng hộ chân kinh
Kiếp nào cũng nguyện theo cùng
Nghe kinh tin hiểu học chung một thầy

Nhờ nhơn đó mà hay thường gặp
Bốn ức muôn cùng khắp Thế Tôn
Đến nay vẫn hãy thấy luôn
Cần kề các Phật nằm lòng Pháp Hoa

Các tỳ kheo Nghe Ta nói rõ
Các sa di con nhỏ Phật kia
Đến nay đều đã chứng tri
Vô Thượng Chánh Đẳng Như Lai lâu rồi

Hiện nói Pháp ở mười phương cõi
Có vô lường dòng dõi chúng tăng
Trăm ngàn muôn ức Thanh Văn
Bồ Tát quyến thuộc vô vàn theo đông

Hai sa di phương Đông làm Phật
Một tên là A Súc Như Lai
Lành thay Hoan Hỷ nước ngài

Phật Tu Di Đảnh khéo thời thứ hai

Phương Đông Nam có hai vị Phật
Sư Tử Âm thứ nhất Như Lai
Sư Tử Tướng Phật thứ hai
Hai ngài làm chủ phương này chuyển luân

Hướng chính Nam cũng hai vị Phật
Phật Hư Không thứ nhất phương này
Đức Phật Thường Diệt thứ hai
Hai ngài thường trực sớm mai đăng đàn

Phương Tây Nam hai người làm Phật
Cả hai ngài thường nhật lên tòa
Nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa
Đế Tướng, Phạm Tướng chính là bổn danh

Ở phương Tây đầu ngành hai Phật
Đức Di Đà thứ nhất Thế Tôn
Thứ hai Đức Phật rộng lòng
Độ Nhất Thiết Khổ Thế Gian tên ngài

Phương Tây Bắc thêm hai vị Phật
Đa Ma La Chiên Bạt Đàn Hương
Là Phật thứ nhất tên thường
Như Lai Di Tướng tên đành thứ hai

Phương chính Bắc hai ngài làm Phật
Hai ngài thường nhất nhật chuyển luân
Nói Kinh Diệu Pháp dần dần
Tên Vân Tự Tại Pháp danh một ngài

Phật thứ hai thêm Vương chữ chót
Đông Bắc phương chủ chốt Như Lai
Chỉ duy có một Phật thôi
Nhất Thiết Bố Úy tên ngài chính đây

Cõi Ta-bà Ta đây làm Phật
Chỉ có ta duy nhất nơi này
Hàng ngày giảng Pháp sâu xa

Có tên đầy đủ Thích Ca Mâu Ni

Thời chúng ta Sa Di giảng đạo
Mỗi chúng ta giáo hóa vô vàn
Trăm ngàn muôn ức chúng sanh
Vô Thượng Chánh đẳng đồng thanh nguyện cầu

Theo Phật Đạo quyết vào Pháp đó
Pháp Như Lai trí nhỏ khó thông
Theo Ta thủa đó rất đông
Chúng sanh hóa độ các ông chính là

Bọn các ông khi Ta diệt độ
Đời vị lại không có kinh này
Không biết và cũng chẳng hay
Các hạnh Bồ Tát thiếu thầy dạy cho

Nơi công đức vốn do tích góp
Cứ tưởng là tầng chót niết bàn
Tự cho diệt độ an nhàn
Vô Thượng Chánh đẳng không màng cầu thêm

Ta nước khác khác tên làm Phật
Người tưởng lầm ngỡ thật niết bàn
Mà trong cõi mới tái sanh
Nguyện cầu huệ Phật lòng thành nghe kinh

Kinh Diệu Pháp phân minh tuyên bố
Do Phật thừa diệt độ mà thôi
Không thừa nào khác nữa rồi
Trừ khi phương tiện mượn lời nói thay

Hỡi tỳ kheo Như Lai nếu biết
Giờ Niết-bàn tịch diệt đến gần
Chúng tăng hiểu Pháp sâu bền
Bèn nhóm Bồ Tát mà truyền Pháp Hoa

Không hai thừa để mà diệt độ
Chỉ Phật thừa đặng đó mà thôi
Pháp nhỏ biết chúng ưa rồi

Cho nên tùy thuận nói xuôi niết bàn

Người đó nghe lòng liền tin nhận
Cứ tưởng lầm đã đặng niết bàn
Thực ra chỉ mới nửa đường
Đó là trạm nhỏ dặm trường nghỉ chân

16. Một con đường gian nan hiểm trở
Lại rất dài nạn dữ nhiều ghê
Có đi mà ít người về
Trên đường hoang vắng không hề thấy ai

Có vị thầy thông minh sáng suốt
Biết cách đi trọn tuốt con đường
Bằng lòng hướng dẫn khách thương
Vượt qua đường hiểm tìm phường bảo châu

Đi ít lâu chúng nhơn lười mỏi
Nói Đạo Sư: "Hết nổi thôi về
Chúng con mệt nhọc chán chê
Lại thêm sợ sệt đường lê còn dài"

Vị Đạo Sư nhiều tài phương tiện
Tự nghĩ thầm sao tiến được đây
"Thương thay chọ bọn trẻ này
Vì lòng sợ sệt mà đòi rút mau

Cam tâm bỏ bảo châu kho báu"
Nghĩ thế rồi đau đáu làm ra
Giữa đường hiểm nạn còn xa
Thần thông biến hóa dựng tòa thành to

"Các ngươi chớ sợ lo thoái chí
Gần thành to tuy ý thảnh thơi
Vào thành ta được ngơi rồi
Bảo châu kho báu tạm thời tính sau"

Chúng mệt mỏi lo âu tạm hết
Vào thành rồi thoát chết mừng vui
Thảnh thơi tưởng thoát thân rồi

Đạo Sư thấy chúng nghỉ ngơi hoàn hồn

Dùng phép báu hủy luôn thành đó
Rồi ân cần nói nhỏ chúng nhơn:
"Ta nên đi tiếp đường mòn
Kho tàng châu báu cũng gần đây thôi

Thành lúc trước nghỉ ngơi biến vậy"
Đức Như Lai cũng lại thế thôi
Thoát đường sanh tử xa vời
Nếu dùng đường thẳng chúng thời chẳng nghe

Thấy đường hiểm sợ e khổ cực
Đạo Phật dài chỉ chực bỏ đi
Như Lai biết chúng tồn nghi
Bèn bày phương tiện nghỉ ngơi tạm thời

Nói Niết-bàn mượn lời hai món
Duyên Giác thừa hay ngọn Thanh văn
Thấy ai trụ tạm niết bàn
Phật liền giải thích bảo ban mà rằng:

"Chỗ ông chứng tuy gần chưa hết
Phải suy lường Phật biệt giả chân
Niết-bàn đó chỉ tạm dừng
Do Phật biến hiện để dùng nghỉ ngơi

Nơi Phật thừa mượn lời phân biệt
Tâm chúng sinh hạ liệt sâu xa
Từ một mà nói thành ba
Như Đạo Sư đó biến ra hóa thành

Nghỉ ngơi xong tòa thành phải diệt
Bởi thành này chẳng thiệt biến ra
Thế Tôn tóm tắt gần xa
Trùng tuyên thành kệ khéo là như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

17. Đại-Thông Trí-Thắng Phật
Mười kiếp ngồi đạo tràng
Phật Pháp chẳng hiện tiền
Chẳng được thành Phật đạo
Các Trời, Thần, Long vương,
Chúng A-tu-la thảy
Thường rưới các hoa trời
Để cúng dường Phật đó
Chư Thiên đánh trống trời
Và trỗi các kỹ nhạc
Gió thơm thổi hoa héo
Lại mưa hoa tốt mới.
Quá mười tiểu kiếp rồi
Mới được thành Phật đạo
Các trời cùng người đời
Lòng đều sanh hớn hở.
Mười sáu người con Phật
Đều cùng quyến thuộc mình
Nghìn muôn ức vây quanh
Chung đi đến chỗ Phật
Đầu mặt lạy chân Phật
Thỉnh Phật chuyển Pháp luân:
"Đấng Thánh Sư mưa Pháp
Lợi con và tất cả
Thế Tôn rất khó gặp
Lâu xa một lần hiện
Vì giác ngộ quần sanh
Mà chấn động tất cả".
Các thế giới phương Đông
Năm trăm muôn ức cõi
Phạm cung điện sáng chói
Từ xưa chưa từng có
Phạm vương thấy tướng này
Liền đến chỗ Phật ở
Rải hoa để cúng dường
Và dâng cung điện lên
Thỉnh Phật chuyển Pháp luân
Nói kệ khen ngợi Phật .
Phật biết chưa đến giờ
Nhận thỉnh yên lặng ngồi

Ba phương cùng bốn phía
Trên, dưới cũng như thế
Rưới hoa dâng cung điện
Thỉnh Phật chuyển Pháp luân
"Thế Tôn rất khó gặp
Nguyện vì bổn từ bi
Rộng mở cửa cam lộ
Chuyển Pháp luân Vô Thượng."

18. Thế Tôn huệ Vô Thượng
Nhân chúng nhơn kia thỉnh
Vì nói các món Pháp
Bốn đế, Mười hai duyên
Vô minh đến lão tử
Đều từ sanh duyên hữu
Những quá hoạn như thế
Các ông phải nên biết.
Tuyên nói Pháp đó rồi
Sáu trăm muôn ức cai (14)
Được hết các ngằn khổ
Đều thành A-la-hán.
Thời nói Pháp thứ hai
Ngàn vạn Hằng sa chúng
Ở các Pháp chẳng thọ
Cũng được A-la-hán.
Từ sau đây được đạo
Số đông đến vô lượng
Muôn ức kiếp tính kể
Không thể đặng ngằn mé.

19. Bấy giờ , mười sáu vị
Xuất gia làm Sa-di
Đều đồng thỉnh Phật kia
Diễn nói Pháp Đại thừa:
"Chúng con cùng quyến thuộc
Đều sẽ thành Phật đạo
Nguyện được như Thế Tôn
Huệ nhãn sạch thứ nhứt."
Phật biết lòng đồng tử

Chỗ làm của đời trước
Dùng vô lượng nhân duyên
Cùng các món thí dụ
Nói sáu Ba-la-mật
Và các việc thần thông,
Phân biệt Pháp chân thật
Đạo của Bồ Tát làm
Nói kinh Pháp Hoa nầy
Kệ nhiều như Hằng sa.
Phật kia nói Kinh rồi
Vào tịnh thất nhập định
Tám muôn bốn nghìn kiếp
Một lòng ngồi một chỗ.
Các vị Sa-di đó
Biết Phật chưa xuất thiền
Vì vô lượng chúng nói
Huệ Vô Thượng của Phật
Mỗi vị ngồi Pháp tòa
Nói Kinh Đại thừa này
Sau khi Phật yên lặng
Tuyên bày giúp giáo hóa.
Mỗi vị Sa-di thảy
Số chúng sanh mình độ
Có sáu trăm muôn ức
Hằng hà sa các chúng.
Sau khi Phật diệt độ
Các người nghe Pháp đó
Ở các nơi cõi Phật
Thường cùng thầy sanh chung.
Mười sáu Sa-di đó
Đầy đủ tu Phật đạo
Nay hiện ở mười phương
Đều được thành Chánh giác
Người nghe Pháp thuở đó
Đều ở chỗ các Phật
Có người trụ Thanh văn
Lần dạy cho Phật đạo.
Ta ở số mười sáu
Từng vì các ngươi nói
Cho nên dùng phương tiện

Dẫn dắt đến huệ Phật
Do bản nhân duyên đó
Nay nói Kinh Pháp Hoa
Khiến ngươi vào Phật đạo
Dè dặt chớ kinh sợ.

20. Thí như đường hiểm dữ
Xa vắng nhiều thú độc
Và lại không cỏ nước
Chốn mọi người ghê sợ
Vô số nghìn muôn chúng
Muốn qua đường hiểm này
Đường đó rất xa vời
Trải năm trăm do tuần.
Bấy giờ một Đạo Sư
Nhớ dai có trí huệ
Sáng suốt lòng quyết định
Đường hiểm cứu các nạn
Mọi người đều mệt mỏi
Mà bạch Đạo Sư rằng:
"Chúng con nay mỏi mệt
Nơi đây muốn trở về".
Đạo Sư nghĩ thế này
Bọn này rất đáng thương
Làm sao muốn lui về
Cam mất trân bảo lớn!
Liền lại nghĩ phương tiện
Nên bày sức thần thông
Hóa làm thành quách lớn
Các nhà cửa trang nghiêm
Bốn bề có vườn rừng
Sông ngòi và ao tắm
Cửa lớn lầu gác cao
Trai, gái đều đông vầy.
Hóa ra thành đó rồi
An ủi chúng:" Chớ sợ
Các ngươi vào thành này
Đều được vừa chỗ muốn".
Mọi người đã vào thành
Lòng đều rất vui mừng

Đều sanh tưởng an ổn
Tự nói đã được độ.
Đạo Sư biết nghỉ xong
Nhóm chúng mà bảo rằng:
"Các ngươi nên đi nữa
Đây là hóa thành thôi
Thấy các ngươi mỏi mệt
Giữa đường muốn lui về
Nên dùng sức phương tiện
Ta hóa làm thành này
Các ngươi gắng tinh tấn
Nên đồng đến chỗ báu.

21. Ta cũng lại như vậy
Đạo Sư của tất cả
Thấy những người cầu đạo
Giữa đường mà lười bỏ
Không thể vượt đường dữ
Sanh tử đầy phiền não.
Nên dùng sức phương tiện
Vì nghỉ, nói Niết-bàn.
Rằng các ngươi khổ diệt
Chỗ làm đều đã xong
Đã biết đến Niết-bàn
Đều chứng A-la-hán
Giờ mới nhóm đại chúng
Vì nói Pháp chân thật
Sức phương tiện các Phật
Phân biệt nói ba thừa
Chỉ có một Phật thừa
Vì nghỉ, nên nói hai (15)
Vì các ngươi nói thật
Các ngươi chưa phải diệt,
Vì Nhứt thiết trí Phật
Nên phát tinh tấn mạnh
Ngươi chứng Nhứt thiết trí
Mười lực các Phật Pháp
Đủ băm hai tướng tốt
Mới là chân thật diệt,
Các Phật là Đạo Sư

Vì nghỉ, nói Niết-bàn
Đã biết ngơi nghỉ rồi
Dẫn vào nơi huệ Phật .

--- hết trích ---

THÍCH NGHĨA

1. Nhất thiết trí: Đây tức là "nhứt-thiết chủng-trí" trí của Phật , rõ thấu rành suốt ba thuở mười phương tất cả thế-gian và xuất thế-gian.

2. Chỗ quy thú: Chỗ về đến, tức là cội nguồn.

3. Tâm sở hành: Lòng tưởng mong, suy nghĩ; mong cầu v.v...

4. Tam thiên đại thiên: Một thái dương-hệ gọi là 1 tiểu thế giới,
1.000 tiểu thế-giới là 1 tiểu thiên thế-giới,
1.000 tiểu thiên là 1 trung-thiên,
1.000 trung-thiên là đại-thiên thế-giới.
Vậy đại-thiên thế-giới là ba lần nhân ngàn (1 T-G x 1000 x 1000 x 1000), nên gọi tam-thiên đại-thiên thế-giới, gồm có 1.000.000.000 thế-giới, là số thế-giới của cõi Ta-bà thuộc quyền giáo hóa của đức Thích-Ca.

5. Lưỡng túc tôn: lưỡng: Phước đức và trí huệ 2 món. túc là đầy đủ.

6. Hóa thành dụ: Thành trì do thần thông biến hóa ra, để dụ huyền giáo hóa của Phật .

7. Do tuần: Có 3 hạng do tuần: 1) 40 dậm Tàu, 2) 60 dậm, 3) 80 dậm.

8. Quy mạng: Đem thân mạng về nương, nghĩa là chữ "Nam-mô" tiếng Phạm.

9. Cõi Phạm thiên: Cõi dục trên người có 6 cõi trời:

1.- Trời Tứ-Thiên-Vương;
2.- Trời Đao-Lợi (vua là Đế-Thích hay Thích-Đề-Hoàn-Nhơn)
3.- Trời Dạ-Ma;
4.- Trời Đâu-Xuất;
5.- Trời Hóa-Lạc;
6.- Trời Tha-Hóa-Tự-Tại, trên cõi dục có cõi Sắc, cõi Sắc có bốn thiền (sơthiền, nhị-thiền, tam-thiền, tứ-thiền), 18 cõi Trời.

Trong Sơ-thiền có 3 cõi:

1.- Trời Phạm-chúng
2.- Phạm-Vương. Phạm-Thiên-Vương là vua Trời Sơ-thiền.
3.- Đại-Phạm Thiên-Vương là vua Trời Tứ-thiền.

10. Cung điện: Có phước lành lớn nên cảm báo có cung điện tuỳ thân nhỏ lớn như ý.

11. Lặng yên: Theo nghi biểu của Phật , ai thưa thỉnh việc chi nếu nín thinh là chịu.

12. Ba lần TỨ-ĐẾ thành 12.

1.- Đây là khổ, đây là Tập, đây là Diệt, đây là Đạo.
2.- Khổ nên biết, Tập nên dứt, Diệt nên chứng, Đạo nên tu.
3.- Khổ biết rồi, Tập dứt rồi, Diệt chứng rồi, Đạo tu rồi.

13. Niết bàn:

1.- Thanh-văn Niết-bàn.
2.- Duyên-giác Niết-bàn.

14. Một trăm triệu (1000.000.000) gọi là "cai".

15. Thanh-văn-thừa, Duyên-giác-thừa.

• Các danh từ: Vô-lượng, vô-biên, a-tăng-kỳ, vô-số, na-do-tha, hằng-hà-sa, bất-khả tư-nghì, bất-khả-xưng, bất-khả-thuyết, v.v... đều là những số lớn trên số muôn ức.

QUYỂN 4

8. PHẨM "NGŨ BÁ ĐỆ TỬ THỌ KÝ" THỨ TÁM

1. Trong lúc đó có ngài Mãn Tử
Thường được nghe Phật đủ huệ năng
Tùy cơ nói Pháp rõ ràng
Lại nghe thọ ký cho hàng thánh tăng

Sẽ viên thành quả lành Vô Thượng
Lại được nghe vô lượng nhân duyên
Như Lai có Pháp chân truyền
Đặng điều hiếm có lòng liền mừng vui

Từ chỗ ngồi ông bèn đứng dậy
Trước Như Lai kính lạy chân thành
Gieo mình đầu mặt lễ chân
Xong lùi chiêm ngưỡng dung nhan của ngài

Mắt không rời Như Lai tôn quý
Lòng đội ơn mà nghĩ thế này:
"Thế Tôn thật ít có thay
Thuận theo căn tánh ra tay giúp đời

Dùng phương tiện mượn lời nói Pháp
Lại tùy duyên thiết lập công phu
Chúng sanh vớt khỏi ao tù
Năm tham ba độc bao giờ trả ơn

Công Đức Phật nói không thể hết
Chỉ Như Lai phân biệt thấu tri
Tâm tư bổn nguyện là gì
Thâm tâm căn tánh hành trì chúng con"

2. Đức Như Lai bảo cùng tăng chúng:
"Mãn Từ đây đã chứng biện tài
Ta thường khen ổng rất hay
Đứng vào bậc nhất những thầy giảng kinh

Món công đức ròng tinh sáng rỡ
Thường siêng năng giúp đỡ cho ta
Tuyên bày giáo Pháp trong nhà
Giảng kinh giáo lý Pháp Hoa chân thường

Trong chánh Pháp ông hằng giải thích
Lý sâu xa lợi ích đồng tu
Biện ngôn bác luận lắm ru
Trừ phi Đức Phật ai đâu sáng bằng

Ngoài Ta ra ông thường hổ trợ
Các Phật xưa giảng rõ Pháp môn
Chín mươi ức Phật rất đông
Trong nhóm nói Pháp tôn ông đứng đầu

Ở Pháp không nhiệm mầu Phật nói
Ông hiểu rành gốc cội chân không
Vô ngại bốn món nằm lòng
Các Pháp thanh tịnh không còn lầm nghi

Ông đầy đủ oai nghi Bồ Tát
Sức thần thông lại rất lớn cao
Tùy theo thọ mạng được trao
Thường tu thanh tịnh mà vào Pháp môn

Bậc Thanh Văn người đời thường biết
Nhưng đúng ra ông thiệt sâu xa
Dùng phương tiện đó để mà
Làm điều lợi ích chỉ ta hạnh lành

Ông giáo hóa chúng sanh vô lượng
Mang đạo mầu Vô Thượng truyền trao
Trụ tâm đệ tử xiết bao
Thường làm Phật sự lòng nào từ nan

Ông Mãn Tử đứng hàng thứ nhất
Trong nhóm thầy bẩy Phật thủa xưa
Hôm nay nói Pháp thượng thừa
Ông làm bậc nhất trong chùa của Ta

Đời đương lai hay là Hiền Kiếp
Ông cũng là chính thiệt hàng đầu
Vị lai ông sẽ nguyện cầu
Hộ trì chánh Pháp chuyên sâu vô vàn

Độ vô lượng chúng tăng đắc Pháp
Bậc chí tôn an lập vững vàng
Ông thường tinh tấn siêng năng
Một lòng giáo hóa chúng sanh không nàn

Qua vô lượng vô vàn số kiếp
Ông sẽ thành chính thiệt Như Lai
Thế Tôn mười hiệu đủ đầy
Pháp Minh là hiệu của ngài tôn vinh

Đức Pháp Minh tam thiên thế giới
Gom Hằng sa thành cõi Phật nhà
Đất bằng bảy báu mượt mà
Thẳng bằng như thể chính là bàn tay

Không có núi gò hay suối rạch
Nhà đài cao thơm sạch báu đầy
Ở gần cung điện các trời
Hai bên giao tiếp thông lời với nhau

Không đường dữ không đâu có nữ
Mọi chúng sanh đồng sự hóa sanh
Không do dâm dục tạo thành
Thân thường chói sáng Pháp thần cao siêu

Bay tự tại chí đều bền chắc
Trí huệ cao trọn đắc siêng năng
Mọi người thân sắc thuần vàng
Băm hai tướng tốt huy hoàng trang nghiêm

Dân nước đó một niềm ăn sạch
Hoặc dùng thiền hoặc Pháp đủ no
Vô lường Bồ Tát phép to
Bốn trí vô ngại khéo lo độ đời

Chúng Thanh Văn số người khôn xiết
Đủ ba minh lại biết sáu thông
Tám món giải thoát nằm lòng
Siêng tu phạm hạnh ở trong đạo mầu

Cõi Đức Phật nhiệm mầu vô lượng
Nhiều tựu thành Vô Thượng trang nghiêm
Bửu Minh tên kiếp thanh liêm
Nước tên Thiện Tịnh một niềm an khang

Phật đó thọ vô vàn số kiếp
Pháp trụ đời kế tiếp rất lâu
Khi ngài diệt độ lúc sau
Cả nước dựng tháp cùng nhau phụng thờ

Đức Phật tóm tắt bấy giờ
Trùng tuyên nghĩa đó bằng thơ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

3. Các Tỳ-kheo lắng nghe
Đạo của Phật tử làm
Vì khéo học phương tiện
Chẳng thể nghĩ bàn được
Biết chúng ưa Pháp nhỏ
Mà sợ nơi trí lớn
Cho nên các Bồ Tát
Làm Thanh Văn Duyên Giác
Dùng vô số phương tiện
Độ các loài chúng sanh,
Tự nói là Thanh Văn
Cách Phật đạo rất xa
Độ thoát vô lượng chúng
Thảy đều được thành tựu
Dầu ưa nhỏ, biếng lười
Sẽ khiến lần thành Phật .
Trong ẩn hạnh Bồ Tát
Ngoài hiện là Thanh Văn
Ít muốn, nhàm sanh tử
Thật tự tịnh cõi Phật

Bày ba độc cho người (5)
Lại hiện tướng tà kiến,
Đệ tử ta như vậy
Phương tiện độ chúng sanh
Nếu Ta nói đủ cả
Các món việc hiện hóa
Chúng sanh nghe đó rồi
Thời lòng sanh nghi lầm.

4. Nay Phú Lâu Na đây
Ở xưa nghìn ức Phật
Siêng tu đạo mình làm
Tuyên hộ các Phật Pháp
Vì cầu huệ Vô Thượng
Mà ở chỗ chư Phật
Hiện ở trên đệ tử
Học rộng có trí huệ
Nói Pháp không sợ sệt
Hay khiến chúng vui mừng
Chưa từng có mỏi mệt
Để giúp nên việc Phật .
Đã được thần thông lớn
Đủ bốn trí vô ngại
Biết các căn lợi độn
Thường nói Pháp thanh tịnh
Diễn xướng nghĩa như thế
Để dạy nghìn ức chúng
Khiến trụ Pháp Đại thừa
Mà tự tịnh cõi Phật .
Đời sau cũng cúng dường
Vô lượng vô số Phật
Hộ trợ tuyên Chánh Pháp
Cũng tự tịnh cõi Phật
Thường dùng các phương tiện
Nói Pháp không e sợ
Độ chúng không kể được
Đều thành Nhứt thiết trí
Cúng dường các Như Lai
Hộ trì tạng Pháp bảo.
Sau đó đặng thành Phật

Hiệu gọi là Pháp Minh
Nước đó tên Thiện Tịnh
Bảy thứ báu hợp thành
Kiếp tên là Bửu Minh
Chúng Bồ Tát rất đông
Số nhiều vô lượng ức
Đều được thần thông lớn
Sức uy đức đầy đủ
Khắp đầy cả nước đó
Thanh Văn cũng vô số
Ba minh, tám giải thoát
Đặng bốn trí vô ngại
Dùng hạng này làm Tăng.
Chúng sanh trong cõi đó
Dâm dục đều đã dứt
Thuần một biến hóa sanh
Thân trang nghiêm đủ tướng
Pháp -hỷ, Thiền duyệt thực
Không tưởng món ăn khác.
Không có hàng nữ nhơn
Cũng không các đường dữ.
Phú Lâu Na Tỳ-kheo
Khi công đức trọn đầy
Sẽ đặng Tịnh độ này
Chúng Hiền Thánh rất đông
Vô lượng việc như thế
Nay Ta chỉ nói lược.

--- hêt trích ---

5. Lúc bấy giờ một nghìn hai vị
La Hán tăng hoan hỷ nghĩ thầm
"Chúng ta lòng thật vui mừng
Được điều hiếm có Phật ngầm trao cho

Nếu Đức Phật duyên do thọ ký
Cho chúng ta thật quý vô cùng"
Như Lai hiểu thấu tấm lòng
Bèn nói Ca Diếp lời rằng như đây:

"Một nghìn hai các thầy La Hán
Ta sẽ theo thời hạn dự ghi
Trước sau thứ tự tùy nghi
Thọ Ký Vộ Thượng Như Lai trọn thành

Trong đại chúng Kiều Trần Như lớn
Sẽ cúng dường đủ trọn sáu muôn
Hai nghìn ức Phật thường luôn
Sau liền thành Phật Thế Tôn độ đời

Ngài Phổ Minh đủ đầy mười hiệu
Từ Như Lai đến hiệu Thế Tôn
Năm trăm La Hán lại còn
Sẽ đều thành Phật hiệu đồng Phổ Minh

Ông Ưu Lâu Tần Loa Ca Diếp,
Ông Già Da Ca Diếp,
Ông Na Đề Ca Diếp,
Ông Ca lưu Đà Di,
Ông Ưu-Đà-Di,
Ông A Nậu Lâu Đà,
Ông Ly Bà Đa,
Ông Kiếp Tân Na,
Ông Bạc Câu La,
Ông Châu Đà Tá
Ông Dà Đà, v.v...

Bấy giờ Đức Như Lai tóm trọn
Mà trùng tuyên ngắn gọn kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Kiều Trần Như Tỳ-kheo
Sẽ gặp vô lượng Phật
Qua vô số kiếp sau
Mới đặng thành Chánh-giác
Thường phóng quang minh lớn
Đầy đủ các thần thông
Danh đồn khắp mười phương
Tất cả đều tôn kính

Thường nói Pháp Vô Thượng
Nên hiệu là Phổ Minh
Cõi nước đó thanh tịnh
Bồ Tát đều dũng mãnh
Đều lên lầu gác đẹp
Dạo các nước mười phương
Đem đồ cúng Vô Thượng
Hiến dâng các Đức Phật ,
Làm việc cúng đó xong
Sanh lòng rất vui mừng
Giây lát về bổn quốc
Có sức thần như thế.
Phật thọ sáu muôn kiếp
Chánh Pháp trụ bội thọ
Tượng Pháp lại hơn Chánh
Pháp diệt trời người lo.

7. Năm trăm Tỳ-kheo kia
Thứ tự sẽ làm Phật
Đồng hiệu là Phổ Minh
Theo thứ thọ ký nhau .
Sau khi Ta diệt độ
Ông đó sẽ làm Phật
Thế gian của ông độ
Cũng như Ta ngày nay
Cõi nước đó nghiêm sạch
Và các sức thần thông
Chúng Thanh văn, Bồ Tát
Chánh Pháp cùng Tượng Pháp
Thọ mạng kiếp nhiều ít
Đều như trên đã nói.
Ca Diếp! Ông đã biết
Năm trăm vị tự tại
Các chúng Thanh Văn khác
Cũng sẽ làm như thế
Vị nào vắng mặt đây
Ông nên vì tuyên nói.

--- hết trích ---

8. Lúc bấy giờ năm trăm La Hán
Đều vui mừng vì đặng dự ghi
Tương lai thành Phật Như Lai
Từ từ lần lượt chỗ ngồi đứng lên

Đầu mặt lạy ngay chân Đức Phật
Lòng ăn năn tự trách mình rằng:
Chúng con thường nghĩ sai lầm
Trọn thành diệt độ hiểu nhầm bấy lâu

Người vô trí ý sâu chẳng biết
Trí Như Lai quán triệt chẳng thông
Phép nhỏ mà đã bằng lòng
Tự cho là đủ chẳng mong đại thừa

Chuyện ngày xưa con xin thí dụ
Có một người bạn rủ đến chơi
Ăn no quá chén say rồi
Nằm ngay ra ngủ bạn thời phải đi

Có việc quan cấp kỳ giải quyết
Thương bạn già say lết nằm lăn
Mới mang ngọc quý vô ngần
Cột vào chéo áo tặng dành gã say

Người bạn kia không hay không biết
Tỉnh dậy rồi đi miết lang thang
Kiếm ăn khó nhọc bần hàn
Có được chút ít vội vàng mừng ngay

Người bạn thân một ngày gặp lại
Thấy gã say ái ngại xót thương:
"Anh này mới thật lạ thường
Vì sao đến nỗi bần hàn thế nay

Nhớ lúc trước ta đây tặng bạn
Cột bảo châu hàng vạn vào người
Tưởng rằng bạn được an vui
Thọ năm món dục sướng đời làm trai

Thế mà anh không hay không biết
Ngọc trong người sống thiệt bần cùng
Kiếm ăn sầu khổ nhọc nhằn
Nay đem bán ngọc sẽ thành sướng ngay

Đức Như Lai cũng thời như vậy
Lúc Chuyển Luân cũng dạy đại thừa
Chúng con đầu óc con lừa
Nhất thiết huệ trí học vừa quên luôn

Được La Hán đã mong diệt độ
Có nhỏ nhoi tưởng đó đủ rồi
Kiếm ăn khó nhọc tự nuôi
Mà con lại tưởng thành người giàu to

Nay Đức Phật khiến cho giác ngộ
Nơi Phật thừa Phật rõ dự ghi
Trọn thành quả Phật Như Lai
Được điều hiếm có mọi người đều vui

Kiều Trần Như gom lời tiện để
Bèn trùng tuyên thành kệ lời rằng

--- kệ của thầy Tích Trí Tịnh ---

9. Chúng con nghe Vô Thượng
Tiếng thọ ký an ổn
Vui mừng chưa từng có
Lạy Phật trí vô lượng.
Nay ở trước Thế Tôn
Tự hối các lỗi quấy
Trong Phật báu vô lượng
Được chút phần Niết-bàn
Như người ngu vô trí
Bèn tự cho là đủ.
Thí như người nghèo cùng
Qua đến nhà thân hữu
Nhà đó rất giàu lớn
Bày đủ các tiệc ngon
Đem châu báu vô giá

Cột dính trong vạt áo
Thầm cho rồi bỏ đi
Gã say nằm không hay.
Sau khi gã tỉnh dậy
Dạo đi đến nước khác
Cầu ăn mặc tự sống
Nuôi sống rất khốn khổ
Được ít cho là đủ
Chẳng lại muốn đồ tốt
Chẳng biết trong vạt áo
Có châu báu vô giá.
Người thân hữu cho châu
Sau gặp gã nghèo này
Khổ thiết trách gã rồi
Chỉ cho châu trong áo.
Gã nghèo thấy châu đó
Lòng gã rất vui mừng
Giàu có các của cải
Tha hồ hưởng ngũ dục.
Chúng con cũng như vậy
Thế Tôn từ lâu xưa
Thường thường giáo hóa cho
Khiến gieo nguyện Vô Thượng.
Chúng con vì vô trí
Chẳng hay cũng chẳng biết
Được chút phần Niết-bàn
Cho đủ chẳng cầu nữa.
Nay Phật giác ngộ con
Nói chẳng phải thật diệt.
Được Phật huệ Vô Thượng
Đó mới là thật diệt.
Con nay từ Phật nghe
Thọ ký việc trang nghiêm
Cùng tuần tự thọ ký
Thân tâm khắp mừng vui.

--- hết trích ---

9. PHẨM "THỌ HỌC VÔ HỌC NHƠN KÝ" THỨ CHÍN

1. Lúc bấy giờ A Nan cùng với
La Hầu La đồng khởi ý này:
"Nếu được thọ ký sướng thay"
Nơi ngồi đứng dậy cả hai đến gần

Trước Như Lai lạy chân Đức Phật
Rồi chắp tay đồng bạch Phật rằng:
"Chúng con cũng đáng có phần
Như Lai là chỗ dựa lành chúng con

La Hầu La là con của Phật
Riêng A Nan thường sát theo ngài
Vẫn làm Thị Giả không rời
Hộ trì tạng Pháp suốt đời không lay

Nếu Đức Phật hôm nay thọ ký
Lòng chúng con hoan hỷ vô cùng
Nguyện cầu đã thỏa ước mong
Chí niệm đã mãn lòng trông đủ đầy

Đúng lúc đó các thầy đệ tử
Hàng Thanh Văn đầy đủ nhị thừa
Học cùng vô học cùng thưa
Thỉnh cầu nguyện vọng như vừa cả hai

Hai ngàn người đồng thời đứng dậy
Trịch áo vai rồi lại chắp tay
Một lòng chiêm ngưỡng Như Lai
Thành tâm thưa thỉnh xong rồi đứng lui

2. Phật tươi cười A Nan rồi nhủ:
"Ông đời sau tròn đủ phước duyên
Sẽ đặng làm Phật nhãn tiền
Sơn Hải Tự Tại Thông Vương hiệu rằng

Có đủ đầy Thế Tôn mười hiệu
Ông cúng dường muôn triệu Như Lai
Hộ trì tặng Pháp lâu dài

Vô Thượng Chánh đẳng chứng ngôi sau mà

Ông giáo hóa Hằng sa Bồ Tát
Đạo tối cao khiến đạt trọn thành
Nước tên Thường Lập Thắng Phan
Cõi thường thanh tịnh đất bằng lưu ly

Kiếp Phật ngài Diệu Âm Biến Mãn
Đức Như Lai thọ mạng vô lường
Nghìn muôn ức kiếp phi thường
Sống lâu vạn kiếp vô phương đếm rồi

Chánh Pháp trụ gấp hai thọ mạng
Tượng Pháp thời kéo mãn gấp đôi
Mười phương chư Phật hết lời
Ngợi khen công đức của ngài Thông Vương

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

3.Nay Ta nói trong Tăng!
A Nan, người trì Pháp
Sẽ cúng dường các Phật
Vậy sau thành Chánh giác
Hiệu là: Sơn Hải Huệ
Tự Tại Thông Vương Phật
Cõi nước kia thanh tịnh
Tên Thường Lập Thắng Phan
Giáo hóa các Bồ Tát
Số đông như Hằng sa
Phật có oai đức lớn
Tiếng đồn khắp mười phương
Vì bởi thương chúng sanh
Nên sống lâu vô lượng
Chánh Pháp bội thọ mạng
Tượng Pháp lại bội chánh
Vô số hàng chúng sanh
Đông như cát sông Hằng

Ở trong Pháp Phật đó
Gieo nhân duyên Phật đạo.

--- hết trích ---

4. Lúc bấy giờ trong hàng Bồ Tát
Tám ngàn người mới phát tâm tu
Lặng thầm mà nghĩ thế ru:
"Cớ sao Phật dự ghi cho nhị thừa

Chuyện thọ ký này sao có thật
Chỉ dành riêng Bồ Tát mà thôi"
Phật biết tâm niệm mọi người
Vì hàng Bồ Tát tuyên lời sau đây:

"Thiện nam tử ông nay nên biết
Bọn A Nan chính thiệt cùng Ta
Đồng thời phát nguyện Phật-đà
Vào thời Đức Phật tên là Không Vương

A Nan thường suy tầm học rộng
Còn Ta thường một bụng siêng năng
Nên Ta là Phật đã thành
A Nan hộ Pháp điều hành giúp Ta

Ông cũng sẽ khéo là hộ Pháp
Phật tương lai chí lập giúp đời
Độ bao Bồ Tát tuyệt vời
Nguyện ông như thế nên thời chứng cao"

Ngài A Nan khấu đầu trước Phật
Nghe dự ghi cõi rất trang nghiêm
Mong cầu đã đủ nỗi niềm
Lòng vui hớn hở cung khiêm nghĩ thầm

Tức thời nhớ muôn ngàn ức kiếp
Tạng Pháp xưa quán triệt như nay
Bao nhiêu bổn nguyện đều hay
A Nan khi đó nói ngay kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn rất ít có
Khiến con nhớ quá khứ
Vô lượng các Phật Pháp
Như chỗ nghe ngày nay
Con nay không còn nghi
An trụ trong Phật đạo
Phương tiện làm thị giả
Hộ trì các Phật Pháp .

--- hết trích ---

5. La Hầu La bấy giờ Phật xướng:
"Ở đời sau sẽ chứng Phật Đà
Tên là Đạo Thất Bửu Hoa
Đủ đầy mười hiệu thiệt là Thế Tôn

Ông cúng dường ức muôn Đức Phật
Sô nhiều như bụi đất mười phương
Thường làm con trưởng yêu thương
Vô vàn Đức Phật cũng dường ngày nay

Cõi nước Phật này đây thanh khiết
Thọ mạng dài giống hệt Thông Vương
Chánh Pháp tượng Pháp cũng đồng
Thông Vương trưởng tử rồi thành Như Lai

Đức Thế Tôn muốn thay lời kết
Kệ trùng tuyên phân biệt nói rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Lúc Ta làm Thái tử
La Hầu làm Trưởng tử ,
Ta nay thành Phật đạo
Thọ Pháp làm Pháp tử,
Ở trong đời vị lai
Gặp vô lượng ức Phật
Làm trưởng tử cho kia

Một lòng cầu Phật đạo.
Hạnh kín của La Hầu
Chỉ Ta biết được thôi
Hiện làm con cả Ta
Để chỉ các chúng sanh
Vô lượng ức nghìn muôn
Công đức không thể đếm
An trụ trong Phật Pháp
Để cầu đạo Vô Thượng.

--- hết trích ---

6. Lúc bấy giờ Thế Tôn lại thấy
Hai ngàn người hết thảy nhị thừa
Hữu học vô học cũng vừa
Ý chí hòa dịu lòng xưa nguội dần

Phật liền bảo A Nan, đại chúng
Nhóm người này sẽ cúng Như Lai
Nhiều như sô bụi mười Trời
Hộ trì tạng Pháp suốt đời sáng trong

Hai ngàn người sẽ đồng thành Phật
Ở mười phương thống nhất một tên
Chính là Bửu Tướng ngay liền
Đủ mười Phật hiệu thiện duyên đứng đầu

Phật Thế Tôn sống lâu một kiếp
Chánh Pháp thời giống hệt như nhau
Tượng Pháp một kiếp theo sau
Trùng tuyên Phật nói kệ đầu như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh---

Hai nghìn Thanh Văn đây
Nay đứng ở trước Ta
Thảy đều thọ ký cho
Đời sau sẽ thành Phật
Cúng dường các Đức Phật

Như số trần nói trên.
Hộ trì Tạng Pháp Phật
Sau sẽ thành Chánh giác
Đều ở nơi mười phương
Thảy đồng một danh hiệu
Đồng thời ngồi đạo tràng
Để chứng huệ Vô Thượng
Đều hiệu là Bửu Tướng
Cõi nước cùng đệ tử
Chánh Pháp và tượng Pháp
Thảy đều không có khác.
Đều dùng các thần thông
Độ mười phương chúng sanh
Tiếng đồn vang khắp cùng
Lần nhập vào Niết-bàn.

--- hết trích ---

Hai ngàn người hữu vô hoan hỷ
Được Như Lai thọ ký xong rồi
Vui mừng hớn hở không thôi
Cùng nhau tuyên nói kệ lời như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế Tôn đèn huệ sáng
Con nghe tiếng thọ ký
Lòng vui mừng đầy đủ
Như được rưới cam lồ.

--- hết trích ---

10. PHẨM "PHÁP SƯ" THỨ MƯỜI

1. Lúc đó với Dược Vương Phật ký
Cũng đồng thời đại sĩ tám muôn
"Ở đây đại chúng vô lường
Thiên nhơn bát bộ người thường người tu

Hoặc có kẻ theo cầu Phật Đạo
Hoặc Thanh Văn Hoặc đáo Bích chi
Các hàng như thế một khi
Hôm nay trước Phật một thì dài lâu

Nghe Diệu Pháp một câu một kệ
Một niệm lòng tùy hỷ suy tư
Ta đều thọ ký không từ
Vô Thượng chánh đẳng sẽ là Như Lai

Cùng Dược Vương hôm nay Phật thuật:
"Trong tương lai khi Phật diệt rồi
Có ai nghe được một thời
Liên Hoa Diệu Pháp tuyệt vời sâu xa

Cho dù là một câu một kệ
Một niệm lòng tùy hỷ nghĩ suy
Ta đều thọ ký tức thì
Vô Thượng quả thánh Như Lai sau này

Nếu có người thọ trì đọc tụng
Hoặc chép biên diễn xướng ngợi khen
Một câu một kệ Pháp Liên
Dùng hương hoa ngọc bầy lên cúng dường

Hỡi Dược Vương ông nên hiểu rõ
Các người trên từng có cúng dường
Như Lai đến cả ức muôn
Chí nguyện thành tựu khéo luôn vững bền

Vì thiện duyên mà liền xuống thế
Nhập nhân gian vì để độ sanh
Vị lai người đó sẽ thành

Vô Thượng chánh đẳng quả lành Như Lai

Nếu có kẻ thiện nam tín nữ
Kinh Pháp Hoa đọc đủ một câu
Thọ trì giải nói nghĩa mầu
Cúng dường kinh quyển hương hoa lọng tràng

Người như thế nhân gian nên trọng
Cũng phải nên sùng phụng cúng dường
Bời vì người đó đã thành
Ngôi cao Bồ Tát nguyện sanh ở đời

Thương chúng sanh nhận lời xuống thế
Kinh Pháp Hoa vì để rộng tuyên
Bằng lòng từ bỏ thiện duyên
Sinh đời ác trược vì nguyền sâu xa

Đời tương lai khi Ta diệt độ
Vì một ai giảng rõ Pháp Hoa
Cho dù một kệ một câu
Dược Vương nên biết họ là sứ ta

Vì Như Lai để mà phụng mệnh
Là sứ thần do lệnh của Ta
Xuống trần làm việc trong nhà
Suốt đời rộng nói Pháp Hoa cho người

Hỡi Dược Vương ông thời nên biết
Nếu có người khinh miệt Như Lai
Thường chê mắng Phật dở thay
Tội tuy có nặng nhưng nay không bằng

Tội của người lăng xăng bôi bác
Hay chê bai khinh bạc những ai
Tụng kinh Diệu Pháp một bài
Chính là rất nặng tội này khó tha

Hỡi Dược Vược khéo là nên biết
Tụng Pháp Hoa chính thiệt trang nghiêm
Dùng kinh trang sức nỗi niềm

Như Lai mang vác chẳng hiềm nguy nan

Người đó được vô vàn phước báu
Đi đến đâu thuận thảo mọi đường
Nhân gian cung kính cúng dường
Hoa hương chuỗi ngọc vẫn thường được dâng

Cớ tại sao kính nhường như vậy
Bởi một lời chỉ dạy sâu xa
Liền đặng rốt ráo Phật-đà
Trùng tuyên nghĩa đó Thich Ca kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

2. Nếu muốn trụ Phật đạo
Thành tựu trí tự nhiên
Thường phải siêng cúng dường
Người Thọ trì Pháp Hoa.
Có ai muốn mau đặng
Nhứt thiết chủng trí huệ
Nên thọ trì Kinh này
Và cúng dường người trì.
Nếu người hay thọ trì
Kinh Diệu Pháp Liên Hoa
Nên biết là sứ Phật
Thương nhớ các chúng sanh
Những người hay thọ trì
Kinh Diệu Pháp Liên Hoa
Xa bỏ cõi thanh tịnh
Thương chúng nên sanh đây.
Phải biết người như thế
Chỗ muốn sanh tự tại
Ở nơi đời ác này
Rộng nói Pháp Vô Thượng,
Nên đem hoa, hương trời
Và y phục, báu trời
Đống báu tốt trên trời
Cúng dường người nói Pháp ,
Đời ác, sau Ta diệt
Người hay trì Kinh này

Phải chấp tay lễ kính
Như cúng dường Thế Tôn,
Đồ ngon ngọt bậc thượng
Và các món y phục
Cúng dường Phật tử đó
Mong được giây lát nghe.
Nếu người ở đời sau
Hay thọ trì Kinh này
Ta khiến ở trong người
Làm việc của Như Lai.
Nếu ở trong một kiếp
Thường ôm lòng chẳng lành
Đỏ mặt mà mắng Phật
Mắc vô lượng tội nặng.
Có người đọc tụng trì
Kinh Diệu Pháp Hoa này
Giây lát dùng lời mắng
Tội đây còn hơn kia.
Có người cầu Phật đạo
Mà ở trong một kiếp
Chấp tay ở trước ta
Dùng vô số kệ khen
Do vì khen Phật vậy
Đặng vô lượng công đức,
Khen ngợi người trì Kinh
Phước đây lại hơn kia.
Trong tám mươi ức kiếp
Dùng sắc thanh tối diệu
Và cùng hương, vị, xúc
Cúng dường người trì Kinh
Cúng dường như thế rồi
Mà được chốc lát nghe
Thời nên tự mừng vui
Nay ta được lợi lớn.
Dược Vương! Nay bảo ông
Các Kinh của ta nói
Mà ở trong Kinh đó
Pháp Hoa tột thứ nhất.

--- hết trích -----

3. Lúc bấy giờ giữa đàn Đức Phật
Gọi Dương Vương Bồ Tát bảo rằng:
"Kinh điển ta nói vô vàn
Nhiều vô lượng ức muôn ngàn xiết bao

Kinh Pháp Hoa khó lòng hiểu nổi
Trong các kinh từng nói trước sau
Kinh này bí yếu nhiệm mầu
Như Lai chẳng thể lầm trao cho người

Kinh gìn kỹ tùy thời mới nói
Phật hiện tiền còn nỗi ghét ghanh
Huống chi sau Phật lìa trần
Kinh này cực hiếm chỉ dành hữu duyên

Hỡi Dược Vương ông nên hiểu rõ
Khi Như Lai diệt độ những ai
Thọ trì đọc tụng vì người
Pháp Hoa giải nghĩa Phật thời trùm y

Đức Phật hiện tùy nghi hộ niệm
Khiến người kia chí nguyện vững bền
Phước duyên có Phật kề bên
Như Lai xoa đảnh ban ân dồi dào

4. Hỡi Dược Vương hãy thời nghe rõ
Ở những nơi mà có Pháp Hoa
Có người đọc tụng truyền ra
Hãy làm tháp báu để mà gìn kinh

Tháp cúng dường chẳng cần xá lợi
Vì Pháp Hoa là cội Như Lai
Toàn thân của Đức Phật rồi
Nên cùng cung kính khéo thời ngợi khen

Dùng hương hoa lọng phan kỹ nhạc
Để cúng dường bảo tháp Pháp Hoa
Những ai lễ lạy pháp tòa
Đều gần chánh đạo thật là thẳng ngay

Hỡi Dược Vương ông nay hiểu thật
Nếu có người Bồ Tát siêng năng
Mà không đọc tụng cúng dường
Thọ trì biên chép coi thường Pháp Hoa

Thì người đó rất xa Phật Đạo
Người khéo tu thông thạo kinh này
Thọ trì tin hiểu liền ngay
Đặng gần Vô Thượng Như Lai đạo mầu

Thí như người khát khao tìm nước
Đào gò cao chỉ được đất khô
Biết rằng nguồn nước còn xa
Cất công đào tiếp cho ra đến bùn

Người đấy hiểu ắt gần mạch nước
Nếu đào thêm sẽ được nước ngay
Tu hành Bồ Tát không sai
Pháp Hoa chưa hiểu còn dài đường tu

Đạo Vô Thượng gốc từ kinh đó
Hiểu Pháp Hoa là có căn lành
Quả tu biết đặng đã gần
Khéo tu ắt sẽ trở thành Như Lai

Vì sao lại nói thời như thế
Kinh Pháp Hoa là để mở bày
Phương tiện chơn thật Như Lai
Tạng kinh kín nhiệm ít ai đến gần

Nay Đức Phật tựu thành Bồ Tát
Giảng Pháp Hoa mà thật chỉ bày
Bồ Tát nghe đặng kinh này
Mà sanh sợ sệt tức thời hoang mang

Bồ Tát đó tín tâm chưa vững
Trên đường tu còn đứng thật xa
Thanh Văn nghe được rồi mà
Kinh nghi sợ sệt tức là tu sai

5. Nếu lại có gái trai cận sự
Khi Như Lai diệt độ sau này
Vì hàng tứ chúng trên đời
Nói kinh Diệu Pháp biết thời làm sao?

Người thầy kia phải vào nhà Phật
Áo Như Lai chân thật mặc vào
Pháp tòa ngồi vững trên cao
Xong vì bốn chúng truyền rao kinh này

Nhà Như Lai tâm từ bi lớn
Với chúng sinh thương trọn yêu đồng
Áo Như Lai chính là lòng
Nhu hòa nhẫn nhục khéo không gây phiền

Tòa Như Lai thiện duyên an trụ
Trong Pháp Không đầy đủ mọi nơi
Bấy giờ rộng độ trời người
Vì hàng bốn chúng mượn lời Pháp Hoa

Lúc đó Ta ở nơi nước khác
Sai hóa nhân theo bước nghe kinh
Biến thành bốn chúng tùy hình
Đi theo người đó kính tin phụng thờ

Khi nghe kinh tiếp thu không trái
Nếu ở nơi trống trải hoang vu
Ta liền sai chúng lắm ru
Thiên Long bát bộ về chùa nghe kinh

Ta dầu ở ẩn mình cõi khác
Cũng luôn cho ngộ đắc thân Ta
Nếu mà quên nghĩa sâu xa
Ta làm nhớ lại khiến cho đủ đầy

Đức Như Lai tóm thâu nghĩa đó
Bèn trùng tuyên nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

6. Muốn bỏ tánh biếng lười
Nên phải nghe Kinh này
Kinh này khó đặng nghe
Người tin nhận cũng khó.
Như người khát cần nước
Xoi đào nơi gò cao
Vẫn thấy đất khô ráo
Biết cách nước còn xa
Lần thấy đất ướt bùn
Quyết chắc biết gần nước.
Dược Vương! Ông nên biết
Các người như thế đó
Chẳng nghe Kinh Pháp Hoa
Cách trí Phật rất xa,
Nếu nghe Kinh sâu này
Quyết rõ pháp Thanh Văn
Đây là vua các Kinh
Nghe xong suy gẫm kỹ
Phải biết rằng người đó
Gần nơi trí huệ Phật.
Nếu người nói Kinh này
Nên vào nhà Như Lai
Mặc y của Như Lai
Mà ngồi tòa Như Lai
Ở trong chúng không sợ
Rộng vì người giải nói,
Từ bi lớn làm nhà
Y nhu hòa nhẫn nhục
Các pháp không làm tòa
Ở đó vì người nói.
Nếu lúc nói Kinh này
Có người lời ác mắng
Dao, gậy, ngói, đá đánh
Nhớ Phật nên phải nhịn.
Ta trong muôn ức cõi
Hiện thân sạch bền chắc
Trải vô lượng ức kiếp
Vì chúng sanh nói Pháp.
Sau khi ta diệt độ

Nếu hay nói Kinh này
Ta sai hóa tứ chúng
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Và nam, nữ thanh tịnh
Cúng dường nơi Pháp sư
Dẫn dắt các chúng sanh
Nhóm đó khiến nghe pháp.
Nếu người muốn làm hại
Dao gậy cùng ngói đá
Thời khiến người biến hóa
Giữ gìn cho người đó.
Nếu người nói Pháp Hoa
Ở riêng nơi vắng vẻ
Lặng lẽ không tiếng người
Đọc tụng Kinh điển này
Bấy giờ,Ta vì hiện
Thân thanh tịnh sáng suốt
Nếu quên mất chương cú
Vì nói khiến thông thuộc.
Nếu người đủ đức này
Hoặc vì bốn chúng nói
Chỗ vắng đọc tụng Kinh
Đều được thấy thân Ta
Nếu người ở chỗ vắng
Ta sai Trời, Long vương
Dạ-xoa, Quỷ, Thần thảy
Vì làm chúng nghe pháp.
Người đó ưa nói pháp
Phân giải không trở ngại
Nhờ các Phật hộ niệm
Hay khiến đại chúng mừng
Nếu ai gần Pháp Sư
Mau được đạo Bồ Tát
Thuận theo thầy đó học
Đặng thấy Hằng sa Phật.

--- hết trích ---

11. PHẨM "HIỆN BỬU THÁP" THỨ MƯỜI MỘT

1. Lúc bấy giờ ở ngay trước Phật
Có tháp bằng bảy báu rất cao
Chiều ngang chiều rộng bằng nhau
Chiều cao là mỗi chiều đầu nhân đôi

Từ dưới đất tháp trồi lên khỏi
Rồi bỗng dưng lại nổi giữa không
Năm trăm tháp có bao lơn
Trau giồi vật báu nghìn muôn phòng nhà

Ức tràng phan khéo đà nghiêm sức
Chuỗi ngọc châu tùy sức rũ treo
Muôn nghìn linh báu cùng đeo
Năm trăm lý cổ tháp cao ngất trời

Bốn mắt đều thoáng mùi hương gỗ
Thơm Chiên Đàn khắp cả mười phương
Vô vàn phan lọng trang hoàng
Bằng bảy thứ báu bạc vàng lưu ly

Thêm mã não xà cừ trân bửu
Và mai khôi đầy đủ hợp thành
Cao ngang tới Tứ Thiên Vương
Có trời Đạo Lợi cúng dường rưới hoa

Mạn Đà La chan hòa tháp báu
Các Thiên Long đông đảo đến chầu
Nghìn muôn ức chúng theo sau
Mang hoa hương ngọc cùng nhau cúng dường

Lúc bấy giờ ở trong tháp báu
Có tiếng vang rõ thấu khen rằng:
"Hay thay công đức trong lành
Thích Ca Đức Phật ân cần nói kinh

Dùng huệ lớn nghiêm minh sâu lắng
Vì chúng tăng bình đẳng rộng tuyên
Vì hàng đại chúng hữu duyên

Trao truyền kinh Diệu Pháp Liên Hoa mầu

Giáo Bồ Tát pháp đâu sánh được
Các Như Lai sau trước mười phương
Vẫn hằng hộ niệm luôn thường
Những lời Phật nói chân thường sâu xa

2. Lúc bấy giờ khéo là đại chúng
Thấy tháp cao trụ đứng hư không
Lại nghe trong tháp tiếng vang
Đều đặng pháp hỷ trong lòng mừng vui

Từ chỗ ngồi chắp tay cung kính
Lạy Phật rồi đứng tránh một bên
Có ông Đại Nhạo Thuyết liền
Biết chúng nghi hoặc ông bèn hỏi ngay:

"Bạch Thế Tôn! Hôm nay sao đó
Nhơn duyên gì mà có tháp cao
Vang lên tiếng rất ngọt ngào
Ngợi khen Đức Phật nhiệm mầu hay thay"

Lúc đó Phật bảo ngài Nhạo Thuyết:
"Trong tháp này đẹp tuyệt thế gian
Như Lai Đa Bảo Phật vàng
Hiện còn lưu giữ pháp thân của ngài

Thủa quá khứ cách đây vô lượng
Cõi nước xa ở hướng đúng Đông
Có Phật Đa Bảo chính tông
Nước tên Bảo Tịnh người đông hiền lành

Đức Phật đó tu hành Bồ Tát
Phát lời thề nguyện rất lớn rằng:
"Nếu Ta là Phật đã thành
Sau khi diệt độ nguyện rằng như sau

Trong mười phương Pháp Hoa xuất hiện
Thời tháp ta sẽ biến đến nơi
Nghe kinh tháp nổi giữa trời

Chứng minh lời Phật vang lời: "Hay thay"

Đức Như Lai tới thời sắp diệt
Cùng chúng tăng tiễn biệt lời rằng
Khi ta diệt nên cúng dường
Toàn thân pháp bảo từ đường tháp cao"

Đức Phật đó dựa vào nguyện lớn
Trong mười phương khắp trọn cõi trời
Pháp Hoa xuất hiện trên đời
Đa Bảo tháp báu bỗng thời nổi ra

Giữa hư không khéo là diệu vợi
Tháp bay cao vang dội đạo tràng
Ở trong tháp báu toàn thân
Như Lai Đa Bảo khen rằng :"Hay thay"

Đại Nhạo Thuyết ông nay đã thấy
Vì nghe kinh tháp ấy đến đây
Tháp cao treo đứng trên trời
Toàn thân Đa Bảo khen lời :"Hay Thay"

3. Đại Nhạo Thuyết chắp tay bạch Phật
Do sức thần chân thật Như Lai:
"Chúng con muốn thấy hình hài
Kim thân Đa Bảo trên đài tháp cao"

Phật lại bảo lời trao Nhạo Thuyết
"Đức Như Lai quán triệt nguyền sâu
Có lời ước hẹn nhiệm mầu
Tháp nghe Phật giảng Pháp Hoa sẽ về

Nếu có Phật trọn bề tín ngưỡng
Đem thân ta tin tưởng chỉ bày
Cho hàng tứ chúng trời người
Phân thân phải nhóm mọi nơi trở về

Phân thân Phật muôn bề họp lại
Thì thân ta mới tái hiện ra
Đại Nhạo Thuyết phân thân Ta

Từ mười phương cõi nay đà tới nơi”

Đại Nhạo Thuyết lựa lời bạch Phật:
"Nay chúng con nguyện thật muốn xem
Dung nhan các Phật phân thân
Từ mười phương cõi cúng dường ngợi khen"

4. Bấy giờ Phật phóng liền ánh sáng
Từ chùm lông giữa chặn lông mày
Vô vàn cõi nước thấy ngay
Năm trăm muôn ức cõi này phương Đông

Ngọc pha lê lấy dùng làm đất
Đồ trang nghiêm bằng chất bào châu
Nghìn muôn Bồ Tát về chầu
Mọi nơi màn báu khắp đâu lưới vàng

Đức Phật đó đều dùng giọng tốt
Mà nói lên ráo rốt pháp môn
Bồ Tát đắc pháp nghìn muôn
Ngao du mười cõi để truyền chân kinh

Nam Bắc Đông Tây Trên và Dưới
Khắp mười phương đồng rưới tinh quang
Cũng đều rực rỡ huy hoàng
Phật Bồ Tát độ chúng sanh thoát nàn

Các Đức Phật mười phương đều bảo
Các chúng tăng Bồ Tát lời rằng:
“Ta nay thời phải đi thăm
Thích Ca Đức Phật phương Nam Ta-bà

Tháp Đa Bảo kịp đà đến viếng”
Cõi Ta-bà liền biến sạch trong
Dây giăng ranh giới vàng ròng
Lưu ly làm đất cây đồng trang nghiêm

Không có các xóm làng thành ấp
Không biển sông các cấp bụi rừng
Trên trời màn báu giăng trùm

Lại treo linh báu hương trầm khắp nơi

Các chúng sinh chuyển dời cõi khác
Giữ lại toàn còn các chúng tăng
Tham gia sinh hoạt đạo tràng
Thiên nhân bát bộ cúng dường Như Lai

Các Như Lai đem theo thị giả
Đến Ta-bà đều đã xếp bằng
Ngồi thiền dưới gốc an nhàn
Cây báu cao ngất năm trăm do tuần

Các nhánh lá lớp lang bông trái
Dưới bóng cây lại trải pháp tòa
Dùng đồ báu tốt nguy nga
Pháp tòa sư tử dầy cao năm tuần

Các phân thân xếp bằng như thế
Lần lửa dần đầy cả đại thiên
Cũng không hết cà ngay liền
Phân thân của Phật một phương vẫn còn

Đức Thích ca muốn luôn dung thọ
Các phân thân đây đó mười phương
Mới từ tám hướng biến muôn
Trăm ngàn ức cõi khiến luôn trong lành

Không địa ngục sức sanh quỷ khủng
Cũng lại dời thập chủng đi xa
Lưu ly làm đất nguy nga
Trang nghiêm cây báu khéo đà trổ hoa

Bông trái đều mượt mà xinh tốt
Dưới cội cây đều lót pháp tòa
Dùng muôn thứ báu dồi trau
Năm trăm lý cổ chiều cao đệm ngồi

Những nước đó không ngòi sông cả
Các núi to chẳng có: thông nhau
Làm thành một cõi phau phau

Đất bằng bảy báu đan nhau màn trùm

Treo phan lọng đốt hương báu lớn
Các hoa trời thơm trọn mười phương
Khắp phương thế giới thông thương
Đốt hương báu lớn mùi thơm lan tràn

Đức Thích ca muốn luôn dung thọ
Các phân thân đây đó mười phương
Mới từ tám hướng biến muôn
Trăm ngàn ức cõi khiến luôn trong lành

Không địa ngục sức sanh quỷ khủng
Cũng lại dời thập chủng đi xa
Lưu ly làm đất nguy nga
Trang nghiêm cây báu khéo đà trổ hoa

Bông trái đều mượt mà xinh tốt
Dưới cội cây đều lót pháp tòa
Dùng muôn thứ báu dồi trau
Năm trăm lý cổ chiều cao đệm ngồi

Những nước đó không ngòi sông cả
Các núi to chẳng có: thông nhau
Làm thành một cõi phau phau
Đất bằng bảy báu đan nhau màn trùm

Treo phan lọng đốt hương báu lớn
Các hoa trời thơm trọn mười phương
Khắp phương thế giới thông thương
Đốt hương báu lớn mùi thơm lan tràn

Ở phương Đông vô vàn Đức Phật
Trong trăm ngàn muôn ức Hằng sa
Phân thân Đức Phật Thích Ca
Đều về nhóm họp Ta-bà nghe kinh

Tuần tự thế phân thân các Phật
Từ mười phương gồm tật kéo về
Tụ vòng quanh cội Bồ Đề

Ngồi thiền đầy khắp muôn bề nghe kinh

6. Các phân thân đều ngồi xong đã
Rồi liền sai thị giả theo hầu
Đưa cho một gánh hoa mầu
Để qua viếng Thích Ca Mâu Ni ngài

Phật lại dặn các người phân phối
Ngươi mau qua đến núi Kỳ Xà
Ở nơi chỗ Phật Thích Ca
Thưa cùng Đức Phật lời Ta thế này:

"Đức Như Lai an vui ít khổ
Chúng Thanh văn dạy dỗ dễ không?"
Rồi đem hoa báu lên không
Rải lên mình Phật cúng dường rồi thưa

"Đức Phật kia cũng vừa muốn mở
Tháp báu này bày rõ kim thân"
Thich Ca thấy Phật phân thân
Muốn đồng mở tháp ân cần thỉnh thưa

Từ chỗ ngồi Phật vừa đứng dậy
Bay lên cao trụ lại hư không
Tất cả bốn chúng một lòng
Chắp tay xá Phật mắt đồng nhìn lên

Đức Thích Ca dùng liền tay phải
Mở tháp cao tiếng dậy to vang
Như đang tháo chốt đại thành
Chỉ bày Đa Bảo kim thân vẹn toàn

Đức Đa Bảo như đang nhập định
Các chúng sinh yên lặng bái chiêm
Lại nghe Đa Bảo nói thêm:
"Hay thay! Đức Phật vẹn niềm nói kinh

Vì nghe kinh Ta nay lai thỉnh"
Hàng chúng tăng cung kính ngắm nhìn
Như Lai diệt độ xưa nghìn

Trăm muôn ức kiếp về tìm Pháp Hoa

Lòng mừng vui đem hoa trời báu
Rải lên trên Đa Bửu Như Lai
Trên mình Thich Ca Phật ngài
Thơm lây đại chúng khắp nơi trời người

Đức Đa Bảo đồng thời chia cắt
Nửa tháp cao cho Phật Thích Ca
Phật bèn khéo nói rằng là:
"Nửa tòa xin để Thích Ca mời ngài"

Đức Thích Ca bền ngồi nửa đó
Các chúng tăng thấy rõ hai ngài
Đồng thời an tọa trên đài
Trong tòa tháp báu rạng ngời pháp thân

Hàng tăng chúng nghĩ thầm trong bụng:
"Cúi mong xin Phật dụng thần thông
Đưa con trụ giữa hư không
Có thể chiêm bái hanh thông dễ dàng"

Đức Thích Ca tiếp hàng tăng chúng
Dùng thần thông khiến đứng trên không
Rồi dùng tiếng lớn bảo rằng:
"Như Lai sẽ nhập Niết-bàn không lâu

Nay Ta muốn Pháp Hoa phó chúc
Bồ Tát nào đủ sức tiện duyên"
Bấy giờ Đức Phật trùng tuyên
Tóm tắt câu chuyện kệ liền như sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

7.-Đấng Thánh Chúa Thế Tôn.
Dù diệt độ đã lâu
Ở trong tháp báu này
Còn vì pháp mà đến
Các ông lại thế nào
Há chẳng siêng vì pháp?

Phật Đa Bảo diệt độ
Đã vô lượng số kiếp
Nơi nơi đến nghe pháp
Vì khó gặp được vậy.
Phật kia bổn nguyện rằng:
Sau khi Ta diệt độ
Nơi nơi tháp Ta qua
Thường vì nghe Pháp Hoa.
Lại vô lượng các Phật.
Số nhiều như Hằng sa
Của Ta phân thân ra
Vì muốn đến nghe pháp
Và cùng để ra mắt
Phật diệt độ Đa Bảo.
Nên đều bỏ cõi đẹp.
Cùng với chúng đệ tử
Trời, Người, Rồng, Thần thảy
Và các việc cúng dường
Muốn pháp lâu ở đời
Cho nên đến cõi này.
Ta vì các Phật ngồi
Dùng sức thần thông lớn
Dời vô lượng trời người
Làm cho nước thanh tịnh.
Các Đức Phật mỗi mỗi
Đều đến dưới cây báu
Như hoa sen trang nghiêm
Nơi ao báu trong sạch.
Dưới mỗi cây báu đó
Có tòa báu sư tử (8)
Phật xếp bằng ngồi trên
Sáng suốt rất đẹp đẽ
Như giữa đêm tối tăm
Đốt đuốc lớn lửa sáng.
Thân Phật thoảng hương thơm
Bay khắp mười phương cõi
Chúng sanh được hương xông
Vui mừng không kể xiết
Thí như luồng gió lớn
Thổi lay nhánh cây nhỏ

Dùng cách phương tiện đó
Làm cho pháp ở lâu.

8. Nói cùng hàng đại chúng
Sau khi Ta diệt độ
Ai có thể hộ trì
Đọc nói Kinh Pháp này
Thời nay ở trước Phật
Nên tự phát lời thệ.
Coi Phật Đa Bảo kia
Dầu đã diệt từ lâu
Do bổn thệ nguyện rộng
Mà còn rền tiếng lớn.
Đức Đa Bảo Như Lai
Và cùng với thân Ta
Nhóm họp các hóa Phật
Phải nên biết ý này.
Các hàng Phật tử thảy
Ai có thể hộ pháp
Nay nên pháp nguyện lớn
Khiến pháp ở đời lâu.
Có ai hay hộ được
Kinh Diệu Pháp Hoa này
Thời là đã cúng dường
Thích Ca cùng Đa Bảo.
Đức Đa Bảo Phật đây
Ở trong tháp báu lớn
Thường dạo qua mười phương
Vì để nghe Kinh này.
Cũng là để cúng dường
Các hóa Phật đến nhóm
Trang nghiêm rất sáng đẹp
Các thế giới vô lượng.
Nếu người nói Kinh này
Thời là đã thấy Ta
Cùng Đa Bảo Như Lai
Và các vị hóa Phật.

9. Các Thiện nam tử này!
Đều nên suy nghĩ kỹ

Đây là việc rất khó
Phải phát nguyện rộng lớn
Bao nhiêu Kinh điển khác
Số nhiều như Hằng sa
Dầu nói hết Kinh đó
Cũng chưa đủ làm khó,
Hoặc đem núi Diệu Cao
Ném để ở phương khác
Cách vô số cõi Phật
Cũng chưa lấy làm khó.
Nếu người dùng ngón chân
Động cõi nước Đại-thiên
Ném xa qua cõi khác
Cũng chưa lấy làm khó,
Hoặc đứng trên Hữu-Đảnh
Nói vô lượng Kinh khác
Vì để dạy bảo người
Cũng chưa lấy làm khó.
Nếu sau lúc Phật diệt
Người ở trong đời ác
Có thể nói Kinh này
Đây thì rất là khó,
Giả sử lại có người
Dùng tay nắm hư không
Để mà khắp dạo đi
Cũng chưa lấy làm khó,
Sau khi ta diệt độ
Nếu người tự thọ trì (9)
Hoặc bảo người thọ trì
Đây thời là rất khó,
Hoặc đem cả cõi đất
Để trên móng ngón chân
Bay lên đến Phạm Thiên
Cũng chưa lấy làm khó,
Sau khi Phật diệt độ
Người ở trong đời ác
Tạm đọc Kinh pháp này
Đây thì mới là khó.
Giả sử gặp kiếp thiêu (10)
Gánh mang những cỏ khô

Vào lửa không bị cháy
Cũng chưa lấy làm khó,
Sau khi ta diệt độ
Nếu người trì Kinh này
Vì một người mà nói
Đây thì mới là khó
Hoặc người trì tám muôn
Bốn nghìn các Tạng pháp
Đủ mười hai bộ Kinh
Vì người mà diễn nói
Khiến các người nghe pháp
Đều được sáu thần thông
Dù được như thế đó
Cũng chưa lấy làm khó
Sau khi Ta diệt độ
Nghe lãnh Kinh điển này
Hỏi nghĩa thú trong kinh
Đây thời là rất khó.
Hoặc có người nói pháp
Làm cho nghìn muôn ức
Đến vô lượng vô số
Hằng hà sa chúng sanh
Chứng được A-la-hán
Đủ sáu phép thần thông
Dầu có lợi ích đó
Cũng chưa phải là khó,
Sau khi Ta diệt độ
Nếu người hay phụng trì
Những kinh điển như đây
Đây thời là rất khó.

10. Ta vì hộ Phật đạo
Ở trong vô lượng cõi
Từ thuở trước đến nay
Rộng nói nhiều các Kinh
Mà ở trong Kinh đó
Kinh này là bậc nhứt
Nếu có người trì được
Thời là trì thân Phật,
Các Thiện nam tử này!

Sau khi Ta diệt độ
Ai có thể thọ trì
Và đọc tụng Kinh này!
Thời nay ở trước Phật
Nên tự nói lời thệ
Kinh pháp đây khó trì
Nếu người tạm trì đó
Thời Ta rất vui mừng
Các Đức Phật cũng thế
Người nào được như vậy
Các Đức Phật thường khen
Đó là rất dũng mãnh
Đó là rất tinh tấn
Gọi là người trì giới
Bậc tu hạnh Đầu-đà (11)
Thời chắc sẽ mau đặng
Quả Vô Thượng Phật đạo.
Có thể ở đời sau
Đọc trì Kinh pháp này
Là chơn thật Phật tử
Trụ ở bậc thuần thiện.
Sau khi Phật diệt độ
Có thể hiểu nghĩa này
Thì là mắt sáng suốt
Của trời người trong đời
Ở trong đời kinh sợ
Hay nói trong chốc lát
Tất cả hàng trời người
Đều nên cúng dường đó.

--- hết trích ---

12. PHẨM "ĐỀ BÀ ĐẠT ĐA" THỨ MƯỜI HAI

1. Lúc bấy giờ Như Lai lại bảo
Hàng trời người đông đảo chúng tăng:
"Ở trong số kiếp vô vàn
Về thời quá khứ Ta thường cầu kinh

Kinh Pháp Hoa đi tìm không mỏi
Lúc làm vua sớm tối nguyện cầu
Trải qua số kiếp xiết bao
Lòng không thối chuyển đạo mầu thiết tha

Vì muốn được phép nhà lục độ
Nên thường cho tôi tớ vợ con
Bố thí lòng chẳng tiếc luôn
Ngựa voi bảy báu nước thành bản thân

Sẵn sàng cho tay chân khuôn mặt
Chẳng từ nan đầu mắt bạn bè
Đất giàu dân mạnh bốn bề
Nhưng vì cầu đạo ta từ ngôi vua

Việc trị nước chuyển giao thái tử
Đáng trống rao lệnh đủ bốn phương:
"Nào ai có pháp chân thường
Dạy ta ta sẽ cúng dường ngay luôn"

Khi ấy có Tiên Nhơn đến gặp
Cùng đức vua xác lập thưa rằng:
"Ta đây có Pháp thường hằng
Liên Hoa Diệu Pháp chân kinh nhiệm mầu

Nếu đại vương muốn cầu pháp đó
Thời phải theo mọi chỗ ý ta
Khiến ta cảm động thiết tha
Đạo kia ta sẽ khéo mà truyền cho

Không đắn đo nghe lời giao ước
Vua vui mừng theo bước tiên nhơn
Sẵn sàng cung cấp việc cần

Hái cây gánh nước nấu ăn dọn nhà

Phục vụ tiên không hề mệt mỏi
Dùng cả thân làm gối làm giường
Nghìn năm như thế đoạn trường
Siêng nănh hầu hạ cúng dường tiên nhơn

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ kể rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thich Trí Tịnh ---

2. Ta nhớ kiếp quá khứ
Vì cầu pháp Đại-thừa
Dầu làm vị Quốc vương
Chẳng ham vui ngũ dục
Đánh chuông rao bốn phương
Ai có pháp Đại thừa
Nếu vì ta giải nói
Thân sẽ làm tôi tớ.
Giờ có Tiên Trường Thọ
Đến thưa cùng Đại vương
Ta có pháp nhiệm mầu
Trong đời ít có được
Nếu có thể tu hành
Ta sẽ vì ông nói.
Khi vua nghe tiên nói
Sanh lòng rất vui đẹp
Liền đi theo Tiên nhơn
Cung cấp đồ cần dùng
Lượm củi và rau trái
Theo lời cung kính dâng
Lòng ham pháp Đại thừa
Thân tâm không lười mỏi,
Khắp vì các chúng sanh
Siêng cầu pháp mầu lớn
Cũng không vì thân mình
Cùng với vui ngũ dục
Nên dầu làm vua lớn
Siêng cầu được pháp này

Do đó được thành Phật
Nay vẫn vì ông nói.

--- hết trích ---

3. Phật lại bảo các hàng tăng chúng
"Nhà vua xưa thật đúng là Ta
Còn tiên nhơn đó đâu xa
Chính ông Đề Bà Đạt Đa bây giờ

Thiện tri thức ban cho lục độ
Ba mươi hai tướng rõ tốt tươi
Từ bi hỷ xả tuyệt vời
Tám mươi vẻ đẹp rạng ngời trần gian

Thân sắc vàng trang hoàng rực rỡ
Trí lực mười hiểu rõ siêu nhiên
Bốn vô sở úy tự tin
Bốn món nhiếp pháp làm duyên độ đời

Mười tám pháp Như Lai bất cộng
Phép thần thông sức rộng bao la
Thành bậc chánh giác đó là
Đều do công đức Đề Bà Đạt Đa

4. Phật lại bảo Hằng sa tứ chúng:
"Qua vô lường kiếp đứng phía sau
Trải qua thời lượng xiết bao
Đề Bà sẽ chứng ngôi cao tót vời

Sẽ thành Phật cõi trời Thiên Đạo
Phật có tên quý báu Thiên Vương
Đủ đầy mười hiệu Thế Tôn
Hai mươi trung kiếp sống luôn ở đời

Vì chúng sanh thời thời nói pháp
Hằng hà sa xác lập tín tâm
Vô vàn đắc ngộ Thanh văn
Phát tâm Duyên Giác số đông trăm ngàn

Hằng hà sa chúng sanh bất thối
Quyết một lòng theo đuổi pháp vương
Vô Thượng Chánh đẳng chân thường
Đặng vô sanh nhẫn rạng danh trời người

Phật Thiên Vương sau thời nhập diệt
Pháp trụ đời trung kiếp hai mươi
Toàn thân xá lợi của ngài
Dựng tháp bảy báu sáu mươi do tuần

Dài bốn mươi đo dần ngang dọc
Khắp trời người đem ngọc hương hoa
Tràng phan lọng báu mùng sa
Đều đem đến tháp tụng ca cúng dường

Vô lượng chúng mười phương đắc pháp
Bất tư nghì xác lập phát tâm
Bồ Đề bất thối chuyên cần
Ba đời chư Phật vô ngần ngợi khen

Đức Phật bèn bảo cùng tăng chúng:
"Đời vi lai nghe đúng Pháp Hoa
Có ai nghe phẩm này mà
Sanh lòng kính tín đúng là khéo tu

Thời chẳng đọa ngục tù ngạ quỷ
Hoặc súc sanh ma mị yêu tinh
Đời đời thường được tái sinh
Ở nơi cõi Phật nói kinh diệu này

Nếu người đó cõi trời hưởng phước
Thời tái sanh nơi được an vui
Nếu sanh cõi Phật lại thời
Hóa sanh sen báu tức thời lai sanh

5. Lúc bấy giờ Hạ phương Bồ Tát
Có tên là Trí Tích ân cần
Mời Phật Đa Bửu thân vàng
Trở về bổn quốc đàn tràng đã xong

Đức Thích Ca bảo cùng Trí Tích:
"Hỡi thiện nam chờ chút nữa thôi
Cũng mau sắp tới nơi rồi
Văn Thù Sư Lợi hai người bàn tu"

Đúng lúc đó Văn Thù Sư Lợi
Trên hoa sen đang cưỡi tới nơi
Bánh xe nghìn cánh hoa tươi
Bồ Tát hộ tống cùng ngồi đài hoa

Từ cung rồng bao la biển lớn
Ta Kiệt La bay trọn lên không
Đi sang Linh Thứu nhanh thông
Đài sen bước xuống rồi xong cúng dường

Đầu mặt kính lạy chân hai Phật
Làm lễ xong tay bắt mặt mừng
Gặp ngài Trí Tích ân cần
Rồi cùng ngồi xuống hỏi han vài lời

Ngài Trí Tích mới thời hỏi nhỏ:
"Qua cung rồng ngài độ bao nhiêu
Chúng sinh đắc pháp it nhiều?"
Văn Thù Sư Lợi mượn lời đáp ngay:

"Số lượng này khó lòng tính kể
Nhiều vô vàn chẳng thể đếm đo
Chờ chừng giây lát sẽ cho
Tự ông chứng rõ số to dường nào"

Ngài Văn Thù nói chưa dứt tiếng
Bỗng trên trời biến hiện vô vàn
Đài sen Bồ Tát ngồi trên
Bay lên Linh Thứu trụ tràn hư không

Các Bồ Tát này đồng được độ
Bởi Văn Thù năng nổ truyền trao
Đủ đầy đạo hạnh nhiệm mầu
Sáu Ba-la-mật đại thừa nghĩa không

Ngài Văn Thù nói cùng Trí Tích:
"Pháp tôi làm lợi ích như đây"
Bấy giờ Trí Tích khen ngài
Văn Thù Sư Lợi bằng bài kệ sau:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Đại Trí đức mạnh mẽ
Hóa độ vô lượng chúng
Nay trong hội lớn này
Và tôi đều đã thấy
Diễn nói nghĩa Thật tướng
Mở bày pháp Nhứt thừa
Rộng độ các chúng sanh
Khiến mau thành Bồ-đề.

--- hết trích ---

6. Ngài Văn Thù hỏi ngài Trí Thích:
"Ở cõi rồng chỉ thích Pháp Hoa"
Trí Tích mới hỏi rằng là:
"Kinh này vi diệu thật là chân kinh

Có chúng sanh mau tu thành Phật
Câu chuyện này có thật hay chăng?"
Văn Thù mới trả lời rằng:
"Có cô con gái vua rồng khéo tu

Mới tám tuổi mặc dù con nhỏ
Trí huệ lanh hiểu rõ pháp lành
Khéo biết căn tánh chúng sanh
Hành nghiệp của chúng vận hành ra chi

Tu đặng pháp tổng trì thần chú
Biết các điều đầy đủ kín sâu
Thọ trì Phật Pháp nhiệm mầu
Vững vào thiền định sâu vào nhơn duyên

Trong khoảng khắc phát nguyền Vô Thượng
Có biện tài chí hướng phân minh
Hằng thương toàn thể chúng sanh
Xem là con đỏ trọn dành luyến thương

Công đức lớn vẫn thường đầy đủ
Lòng nghĩ suy pháp vũ nhiệm mầu
Từ bi nhơn đức khiêm hòa
Bồ Đề Vô Thượng khéo là phát tâm"

Ngài Trí Tích nghi lầm bèn nói:
"Phật Thich Ca trăm nỗi truân chuyên
Làm hạnh khổ khó thường xuyên
Chứa nhiều đức lớn thiện duyên cứu đời

Đạo Bồ Đề không thôi không dứt
Trong đại thiên ray rứt mọi nơi
Bỏ thân mạng để cứu đời
Cuối cùng thành Phật trời người đều tôn

Tôi chẳng tin chuyện rồng có thiệt
Trong chốc giây quán triệt Bồ Đề "
Mới vừa tranh luận mải mê
Bỗng đâu Long Nữ đã về đến nơi

Đầu mặt lễ kính thời chân Phật
Rồi đứng bên xướng kệ hát rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thấu rõ tướng tội phước
Khắp soi cả mười phương
Pháp thân tịnh vi diệu
Đủ ba mươi hai tướng
Dùng tám mươi món tốt
Để trang nghiêm Pháp thân
Trời, người đều kính ngưỡng
Long thần thảy cung kính
Tất cả loài chúng sanh
Không ai chẳng tôn phụng
Lại nghe thành Bồ-đề
Chỉ Phật nên chứng biết
Tôi nói pháp Đại thừa
Độ thoát khổ chúng sanh.

--- hết trích ---

7. Xá Lợi Phất nói cùng Long Nữ
"Ngươi nói rằng đầy đủ tín tâm
Bồ Đề Vô Thượng chóng thành
Chuyện này phi lý ta đành khó tin

Vì người nữ thân mình dơ dáy
Chẳng thể nào dễ dãi tu hành
Làm sao là Phật sẽ thành
Bồ Đề Vô Thượng vô vàn khó khăn

Khổ chứa nhóm tín căn công hạnh
Tu vạn điều nặng gánh gian truân
Trải qua vô lượng trầm luân

Mới thành đạo thánh Chuyển Luân cứu đời

Lại thân gái có mòi năm chướng
Không có quyền chấp chưởng Phạm thiên
Ngôi cao Đế Thích vô duyên
Ma Vương cũng chẳng tới phiên mình làm

Thân bình phàm Chuyển Luân chẳng đặng
Bậc Như Lai tối thắng mất phần
Làm sao thân gái mau thành
Bồ Đề Vô Thượng chỉ dành hữu duyên

Long Nữ có một viên ngọc quý
Báu vô ngần giá trị tam thiên
Đem dâng lên Phật tạo duyên
Như Lai hoan hỷ ngài liền thuận dung

Long Nữ bèn thưa cùng Trí Tích
Luôn đồng thời Xá Lợi Phất rằng:
"Cúng châu cho Phật mau chăng?"
Cả hai cùng đáp nói rằng: "Rất mau"

"Lấy phép mầu hai ông xem kỹ
Thành Như Lai tùy hỷ mau hơn"
Tất cả chúng hội tăng nhơn
Bỗng nhiên đều thấy gái rồng thành nam

Đủ đạo hạnh xứng làm Bồ Tát
Liền bay qua cõi Phật phương Nam
Tên là Vô Cấu thanh nhàn
Ngồi tòa sen báu trờ thành Như Lai

Mặt sáng ngời băm hai tướng tốt
Vẻ đẹp tươi cùng tột tám mươi
Khắp vì tứ chúng trời người
Rộng tuyên chính pháp độ đời cứu nhân

Cõi Ta-bà trong hàng Bồ Tát
Các chúng tăng đông chật hội trường
Thiên Long bát bộ mười phương

Đều thấy Long Nữ phi thường nói kinh

Được thành Phật hết mình vì chúng
Mà rộng tuyên nghĩa đúng chân không
Chúng sanh hớn hở vô cùng
Lòng mứng tay chắp cúng dường Như Lai

Vô lượng chúng đắc ngôi bất thối
Vô vàn người được nói dự ghi
Sẽ thành Đức Phật tương lai
Như Lai Vô Cấu ơn ngài rất cao

Cõi Vô Cấu trời gào vang động
Cõi Ta-bà cũng giống như in
Chúng sanh bất thối ba nghìn
Phát tâm Vô Thượng ba nghìn chúng tăng

Được thọ ký vô vàn hạnh phúc
Trí Tích và Lợi Phất, trời người
Hội trường đại chúng cười tươi
Lặng yên tin nhận việc vui lành này

13. PHẨM "TRÌ" THỨ MƯỜI BA

1. Lúc bấy giờ Dược Vương cùng với
Các chúng tăng trên dưới hai muôn
Ở ngay trước Phật thề rằng:
"Chúng con nguyện sẽ siêng năng độ đời

Đức Thế Tôn khi ngài diệt độ
Đời ác sau hứa sẽ chăm lo
Hành trì đọc tụng phụng thờ
Liên Hoa Diệu Pháp truyền cho mọi người

Cõi Ta-bà miệng đời ác độc
Căn lành thôi mất gốc phiêu diêu
Kẻ tăng thượng mạng lại nhiều
Xa lìa chánh pháp vướng điều trái ngang

Tham lợi dưỡng cúng dường lắm tội
Khó bảo ban dạ tối thân lười
Chúng con khởi nhẫn độ đời
Thọ trì giải nói lựa lời truyền kinh

Chăm biên chép cúng dường kinh đó
Truyền Pháp Hoa liều bỏ bản thân
Sao cho chánh pháp rành rành
Cúi mong Phật nhận lòng thành chúng con

2. A la hán vừa tròn thọ ký
Năm trăm tăng tôn quý đồng thưa:
"Chúng con thề nguyện sớm trưa
Ở nơi cõi khác sẽ thừa nói kinh"

Lại có nhóm tám nghìn tăng chúng
Được dự ghi sẽ chứng Bồ Đề
Chắp tay phía Phật hướng về
Nghiêm trang đứng dậy nói thề như sau:

"Đến nước khác cùng nhau truyền đạo
Nói Pháp Hoa dẫn đáo Bồ Đề

Ta-bà có lắm kẻ mê
Ôm lòng nghi mạn khó bề bảo ban

Tăng thượng mạn lòng lang dạ sói
Hay giận hờn nhiều nỗi ghét ghen
Công đức cạn mỏng bon chen
Chúng con sức nhỏ tài hèn khó đi

3. Đại Ái Đạo là dì của Phật
Cùng chúng ni chuyên chất sáu nghìn
Đồng thời đứng dậy nghiêm nhìn
Tôn nhan Đức Phật kính tin ân cần

Thế Tôn bảo Kiều Đàm Di Mẫu
"Vì cớ chi mà quạu mặt buồn
Phải chăng muốn trách Thế Tôn
Không hề để ý chẳng buồn dự ghi

Kiều Đàm Di trước Ta thọ ký
Chúng Thanh văn tất cả mọi người
Nay riêng thọ ký cho ngươi
Đương lai vô lượng ngàn đời về sau

Làm Pháp Sư dồi trau đạo hạnh
Nơi đạo tràng muôn vạn Như Lai
Sáu ngàn đệ tử tăng ni
Lần tu rồi chứng Bồ Đề pháp thân

Phật tên là Chúng Sanh Hỷ Kiến
Phép thần thông tri kiến Như Lai
Thế Tôn mười hiệu đủ đầy
Sáu ngàn đệ tử tương lai Phật-đà

La Hầu La mẹ là Gia Thấu
Đà-la-ni nhiên hậu nghĩ rằng:
"Thế Tôn thọ ký chúng tăng
Chỉ riêng chẳng có nói năng đến mình"

Phật thấu tình nói bà Gia Thấu
"Ngươi đời sau góp đấu hạnh tu

Muôn đời làm đại pháp sư
Lần lần đầy đủ công phu đại thừa

Sẽ Thành Phật cõi trời Thiện Quốc
Phật tên là Cụ Túc Thiên Quang
Đủ đầy mười hiệu vẻ vang
Sống lâu vô lượng ức ngàn kiếp mang

Đại Ái Đạo cùng hàng quyến thuộc
Rất vui mừng vì được dự ghi
Chắp tay trước Phật tức thì
Tuyên dương Đức Phật với thi kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Đấng Thế Tôn Đạo Sư
Làm an ổn trời người
Chúng con nghe thọ ký
Lòng an vui đầy đủ.

--- hết trích ---

Các chúng ni nói xong bài kệ
Lạy Phật rồi liền kế xin thề:
"Chúng con nguyện khổ trăm bề
Rộng tuyên cõi khác kinh này độ sanh"

4. Tám mươi muôn quần sanh Bồ Tát
Đều trọn thành pháp rất vững bền
Quả tu bất thối thiện duyên
Pháp luân siêu việt thường xuyên dạy đời

Đến trước Phật chắp tay mà nghĩ:
"Nói Pháp Hoa hoan hỷ tuân ngay
Như Lai nếu có ý này
Phật nay im lặng biết ngài muốn chi?"

Thuận ý Phật thực thi ước nguyện
Lạy Như Lai rồi diễn nói rằng:
"Chúng con vòng khắp mười phương

Thường xuyên giải nói chân kinh dạy đời

Kinh Pháp Hoa khuyên người đọc tụng
Ý nghĩa kinh theo đúng hành trì
Nghĩ nhớ chơn chánh bất ly
Cúi mong Đức Phật chuần y giữ gìn”

Các Bồ Tát kính tin chói rọi
Rồi đồng thanh mà nói kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

5. Cúi mong Phật chớ lo
Sau khi Phật diệt độ
Trong đời ác ghê sợ
Chúng con sẽ rộng nói.
Có những người vô trí
Lời ác mắng rủa thảy
Và dao gậy đánh đập
Chúng con đều phải nhẫn.
Tỳ-kheo trong đời ác
Trí tà lòng dua vạy
Chưa được nói đã được
Lòng ngã mạn dẫy đầy,
Hoặc người mặc áo nạp
Lặng lẽ ở chỗ vắng
Tự nói tu chơn đạo
Khinh rẻ trong nhân gian
Vì ham ưa danh lợi
Nói pháp cho bạch y
Được người đời cung kính
Như lục thông La-hán
Người đó ôm lòng ác
Thường nghĩ việc thế tục
Giả danh "A luyện nhã"
Ưa nói lỗi chúng con
Mà nói như thế này
Các bọn Tỳ-kheo này
Vì lòng tham lợi dưỡng
Nói luận nghĩa ngoại đạo

Tự làm kinh điển đó
Dối lầm người trong đời
Vì muốn cầu danh tiếng
Mà giải nói Kinh đó
Thường ở trong đại chúng
Vì muốn phá chúng con
Đến Quốc vương, quan lớn
Bà-la-môn,Cư sĩ
Và chúng Tỳ-kheo khác
Chê bai nói xấu con
Đó là người tà kiến
Nói luận nghĩa ngoại đạo
Chúng con vì kính Phật
Đều nhẫn các ác đó.
Bị người đó khinh rằng
Các người đều là Phật
Lời khinh mạn dường ấy
Đều sẽ nhẫn thọ đó.
Trong đời ác kiếp trược
Nhiều các sự sợ sệt
Quỷ dữ nhập thân kia
Mắng rủa hủy nhục con
Chúng con kính tin Phật
Sẽ mặc giáp nhẫn nhục
Vì để nói Kinh này
Nên nhẫn các việc khó,
Con chẳng mến thân mạng
Chỉ tiếc đạo Vô Thượng.
Chúng con ở đời sau
Hộ trì lời Phật dặn
Thế Tôn tự nên biết
Tỳ-kheo ác đời trược
Chẳng biết Phật phương tiện
Tùy cơ nghi nói pháp
Châu mày nói lời ác
Luôn luôn bị xua đuổi
Xa rời nơi chùa tháp
Các điều ác như thế
Nhớ lời Phật dặn bảo
Đều sẽ nhẫn việc đó.

Các thành ấp xóm làng
Kia có người cầu pháp
Con đều đến chỗ đó
Nói pháp của Phật dặn.
Con là sứ của Phật
Ở trong chúng không sợ
Con sẽ khéo nói pháp
Xin Phật an lòng ở
Con ở trước Thế Tôn
Mười phương Phật đến nhóm
Phát lời thệ như thế
Phật tự rõ lòng con.

--- hết trích ---

THÍCH NGHĨA

(1) Bốn chúng: 1.- Tỳ-kheo ; 2.- Tỳ-kheo ni ; 3.-Ưu-bà-tắc; 4.-Ưu-bà-di.

(2) Pháp Hỷ Thực: Lãnh hội Pháp mầu, lòng vui mừng, thân khoan khoái gọi là "Pháp -hỷ-thực". Trụ trong thiền định, tâm an, thân khoẻ gọi là "Thiền-duyệt-thực".

(3) Bốn Vô Ngại:

1.- Pháp -vô-ngại (có trí nói Pháp suốt thông)
2.- Từ-vô-ngại (lời tiếng đầy đủ không trệ)
3.- Nghĩa-vô-ngại (nghĩa ý thấu đáo)
4.- Nhạo-thuyết-vô-ngại (thường ưa thích nói Pháp).

(4) Tám món giải thoát:

1.- Nội hữu sắc tướng ngoại quán sắc giải thoát
2.- Nội vô sắc tướng ngoại quán sắc giải thoát
3.- Tịnh bội xả thân tác chứng giải thoát
4.- Hư không xứ giải thoát
5.- Thức vô biên xứ giải thoát
6.- Vô sở hữu xứ giải thoát
7.- Phi hữu tưởng phi vô tưởng giải thoát
8.- Diệt thọ tưởng giải thoát.

(5) Ba độc: Tham, sân, si.

(6) Chánh Pháp : Sau khi Phật diệt độ, thời kỳ đầu giáo Pháp cùng người tu, chứng quả v.v., cũng như khi Phật còn tại thế thời gọi là "thời kỳ chánh Pháp ". Lần lần người tu và chứng quả không được như trước thời gọi là "thời kỳ tượng Pháp " (tương tự).

(7) Tăng thượng mạn: Được ít mà lầm tự cho là được nhiều, chứng bậc thấp mà lầm cho là chứng bậc cao.

(8) Sư-tử: làm chúa loài muông thú, ở trong hàng thú tự tại vô úy. Tòa sư-tử chính là lấy nghĩa tự-tại vô-úy đó.

(9) Tự thơ trì: Biên chép và thọ trì.

(10) Một đại-kiếp có 4 kỳ trung-kiếp:

1. Trung-kiếp thành.
2. Trung-kiếp trụ
3. Trung-kiếp hoại
4. Trung-kiếp không

-Thành là kết cấu hiện thành thế giới. Trụ là thời kỳ toàn vẹn thế giới hữu tình đều đầy đủ như hiện nay đây vậy. Hoại là hư rã, thế giới hư rã do 3 nguyên nhân: A- Lửa; B- Nước; C- Gió. Trong đây kiếp thiêu chính là thời kỳ lửa cháy tan thế giới. Tan hết là Không.

(11) Hạnh đầu đà: Tiếng Phạn, nghĩa là giũ sạch bụi nhơ (đầu tẩu) có 12 hạnh:

1. Mặc phấn tảo y.
2. Chỉ ba y không được dư
3. Thường khất thực
4. Ngày một bửa ăn chánh
5. Ngày một lần ngồi ăn.
6. Ăn có tiết lượng
7. Ở chỗ vắng vẻ
8. Ngồi trong gò mả
9. Ngồi dưới bóng cây
10. Ngồi chỗ trống
11. Tùy hạp ngồi
12. Ngồi luôn không nằm.

QUYỂN 5

14. PHẨM "AN LẠC HẠNH" THỨ MƯỜI BỐN

1. Lúc bấy giờ Văn Thù bạch Phật:
"Các thánh tăng này rất hiếm hoi
Vì kính thuận Phật như trời
Phát tâm nguyện lớn thề lời như sau:

"Ở đời ác chung nhau hộ pháp
Nguyện tụng trì thiết lập Pháp Hoa"
Mà đời ác trược lắm ma
Làm sao diễn nói Pháp Hoa kinh này"

Phật trả lời cùng ngài Sư Lợi
"Nếu có ai muốn nói Pháp Hoa
Bốn pháp an trú khéo là
Pháp Hoa sau đó nói đà thông hanh

2. Một an trú nơi Hành, Thân cận
Vì chúng sanh hướng dẫn kinh này
Nhẫn nhục hòa dịu lành thay
Là nơi Hành xứ của thầy Pháp Hoa

Thân cận xứ tức là xa lánh
Phường ác ôn hung hãn hoang tàn
Không gần người nữ lăng loàn
Quốc vương, vương tử, đại thần, dân buôn

3. Thân cận xứ quán không thật tướng
Như hư không ảo tưởng tùy duyên
Không danh không tướng không lường
Không ngằn không ngại chỉ nhường nhân duyên

Thường ưa quán ngay liền như thế
Do đảo điên mà thể sanh ra
Quán sát thế đó gọi là
Thứ hai thân cận để mà khai duyên

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó

Làm bài thơ lời rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

4.- Nếu có vị Bồ Tát
Ở trong đời ác sau
Lòng không hề sợ sệt
Muốn nói Kinh pháp này
Nên trụ vào "Hành-xứ"
Và trụ "Thân cận xứ".
Thường xa rời quốc vương
Và con của quốc vương
Quan đại thần, quan lớn
Kẻ chơi việc hung hiểm
Cùng bọn Chiên-đà-la (6)
Hàng ngoại đạo Phạm-chí
Cùng chẳng ưa gần gũi
Hạng người tăng thượng mạn
Hàng học giả tham chấp
Kinh Luật Luận Tiểu thừa
Những Tỳ-kheo phá giới
Danh tự A-la-hán
Và những Tỳ-kheo-ni
Ưa thích chơi giỡn cười
Các vị Ưu-bà-di
Tham mê năm món dục
Cầu hiện tại diệt độ
Đều chớ có gần gũi.
Nếu những hạng người đó
Dùng tâm tốt mà đến
Tại chỗ của Bồ Tát
Để vì nghe Phật đạo
Bồ Tát thời nên dùng
Lòng không chút sợ sệt
Chẳng có niệm mong cầu
Mà vì chúng nói pháp.
Những gái hóa, gái trinh
Và các kẻ bất nam
Đều chớ có gần gũi
Để cùng làm thân hậu.

Cũng chớ nên gần gũi
Kẻ đồ tể cắt thái
Săn bắn và chài lưới
Vì lợi mà giết hại
Bán thịt để tự sống
Buôn bán sắc gái đẹp
Những người như thế đó
Đều chớ có gần gũi.
Các cuộc chơi giỡn dữ
Hung hiểm đâm đánh nhau
Và nhưng dâm nữ thảy
Trọn chớ có gần gũi.
Chớ nên riêng chỗ khuất
Vì người nữ nói pháp
Nếu lúc vì nói pháp
Chẳng được chơi giỡn cười
Khi vào xóm khất thực
Phải dắt một Tỳ-kheo
Nếu không có Tỳ-kheo
Phải một lòng niệm Phật.
Đây thời gọi tên là
"Hành xứ", "Thân cận xứ".
Dùng hai xứ trên đây
Có thể an lạc nói.
Lại cũng chẳng vịn theo
Pháp thượng, trung và hạ
Hữu vi hay vô vi
Thiệt cùng pháp chẳng thiệt
Cũng chẳng có phân biệt
Là nam là nữ thảy
Lại chẳng được các pháp
Chẳng biết cũng chẳng thấy
Đây thời gọi tên là
"Hành xứ" của Bồ Tát.
Tất cả các món pháp
Đều không, chẳng chỗ có
Không có chút thường trụ
Vẫn cũng không khởi diệt
Đây gọi là "Thân cận"
Chỗ người trí hằng nương.

Chớ đảo điên phân biệt
Các pháp có hoặc không
Là thật, chẳng phải thật
Là sanh chẳng phải sanh,
Ở an nơi vắng vẻ
Sửa trau nhiếp tâm mình
An trụ chẳng lay động
Như thể núi Tu Di.
Quán sát tất cả pháp
Thảy đều không thật có
Dường như khoảng hư không
Không có chút bền chắc.
Chẳng sanh cũng chẳng xuất
Chẳng động cũng chẳng thối
Thường trụ một tướng thể
Đó gọi là "Cận xứ".
Nếu có vị Tỳ-kheo
Sau khi Ta diệt độ
Vào được "Hành xứ" này
Và " Thân-cận-xứ" đó
Thời lúc nói Kinh này
Không có lòng e sợ.
Vị Bồ Tát có lúc
Vào nơi nhà tịnh thất
Lòng nghĩ nhớ chơn chánh
Theo đúng nghĩa quán pháp.
Từ trong thiền định dậy
Vì các bậc quốc vương
Vương tử và quan, dân
Hàng Bà-la-môn thảy
Mà khai hóa diễn bày
Rộng nói Kinh điển này
Tâm vị đó an ổn
Không có chút khiếp nhược.
Văn Thù Sư Lợi này!
Đó gọi là Bồ Tát
An trụ trong sơ pháp
Có thể ở đời sau
Diễn nói Kinh Pháp Hoa.

--- hết trích ---

5. Hỡi Văn Thù sau Ta diệt độ
Nếu có ai muốn rõ kinh này
Vào đời mạt pháp tuyên bày
Phải trụ an lạc mới rày nói kinh

An lạc hạnh nghiêm minh nhìn thẳng
Lúc trì kinh tìm chẳng lỗi người
Chẳng bươi tốt xấu trên đời
Chẳng nên khinh mạn các thầy giảng sư

Không ca ngợi thầy tu tăng chúng
Không chê bai bảo đúng bảo sai
Một lòng ái ngữ khoan thai
Có ai gạn hỏi đều thưa nhất thừa

Đức Thế Tôn nói vừa đến đó
Bèn trùng tuyên ý rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

6.- Vị Bồ Tát thường ưa
An ổn nói Kinh pháp
Ở nơi chỗ thanh tịnh
Mà sắp đặt sàng tòa
Dùng hương dầu xoa thân
Tắm gội các bụi dơ
Mặc y mới sạch sẽ
Trong ngoài đều sạch thơm
Ngồi an nơi pháp tòa
Theo chỗ hỏi vì nói.
Nếu có vị Tỳ-kheo
Cùng với Tỳ-kheo-ni
Các hàng Ưu-bà-tắc
Và hàng Ưu-bà-di
Quốc vương và vương tử,
Các quan cùng sĩ dân
Dùng pháp nghĩa nhiệm mầu
Vui vẻ vì họ nói.

Nếu có người gạn hỏi
Theo đúng nghĩa mà đáp
Nhân duyên hoặc thí dụ
Giải bày phân biệt nói
Dùng trí phương tiện này
Đều khiến kia phát tâm
Lần lần thêm đông nhiều
Vào ở trong Phật đạo.
Trừ lòng lười biếng trễ
Cùng với tưởng giải đãi
Xa rời các ưu não
Tâm từ lành nói pháp.
Ngày đêm thường tuyên nói
Giáo pháp Vô Thượng đạo
Dùng các việc nhân duyên
Vô lượng món thí dụ
Mở bày dạy chúng-sinh
Đều khiến chúng vui mừng
Y phục cùng đồ nằm
Đồ ăn uống thuốc thang
Mà ở nơi trong đó
Không có chỗ mong cầu
Chỉ chuyên một lòng nhớ
Nhân duyên nói Kinh pháp
Nguyện ta thành Phật đạo
Khiến mọi người cũng vậy
Đó là lợi lành lớn
Là an vui cúng dường
Sau khi ta diệt độ
Nếu có vị Tỳ-kheo
Có thể diễn nói được
Kinh Diệu Pháp Hoa này
Lòng không chút ganh hờn
Không các não chướng ngại
Cũng lại không ưu sầu
Và cùng mắng nhiếc thảy
Lại cũng không sợ sệt
Không dao gậy đánh đập
Cũng không xua đuổi ra
Vì an trụ nhẫn vậy.

Người trí khéo tu tập
Tâm mình được dường ấy
Thời hay trụ an lạc
Như Ta nói ở trên
Công đức của người đó
Trong nghìn muôn ức kiếp
Tính kể hay thí dụ
Nói chẳng thể hết đặng.

--- hết trích ---

7. Hỡi Văn Thù gần khi pháp diệt
Muốn nói kinh phải biết trọng nhau
Chớ ôm ganh ghét cay chua
Chớ khinh phật tử mới vừa phát tâm

Chớ vạch tìm chỗ hay chỗ dở
Chớ khinh khi lấy cớ chê bai
"Các ông cách đạo rất dài
Buông lung biếng trể lại lười tụng kinh"

Lại cũng chẳng tranh dành hý luận
Khắp mọi người đồng thuận tương thân
Đại bi khởi tưởng ân cần
Tự xem là bậc cha lành chúng sinh

Với Bồ Tát kính tin lễ lạy
Xem là thầy hết thảy mười phương
Đối với tất cả chúng sanh
Bình đẳng nói pháp rành rành hanh thông

Chẳng nói nhiều cũng không nói ít
Chẳng vì người ưa thích nói nhiều
Nếu ai thành tựu được điều
Tương thân bình đẳng vì người nói kinh

Khi nói pháp tâm bình không loạn
Sẽ có người kết bạn học chung
Nghe kinh đại chúng sẽ đông
Nghe rồi ghi nhớ một lòng ngợi khen

Lúc bấy giờ trùng tuyên nghĩa đó
Đức Như Lai nói rõ kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ----

8.- Nếu muốn nói kinh này
Phải bỏ lòng ghen hờn
Ngạo dua-dối tà-ngụy
Thường tu hạnh chất trực
Chẳng nên khinh miệt người
Cũng chẳng hí-luận pháp
Chẳng khiến kia nghi-hối
Rằng ngươi chẳng thành Phật,
Phật-tử đó nói pháp
Thường nhu-hòa hay nhẫn
Từ-bi với tất cả
Chúng-sinh lòng biếng trễ
Bồ-tát lớn mười-phương
Thương chúng nên hành đạo
Phải sinh lòng cung-kính
Đó là Đại-sư ta,
Với các Phật Thế-Tôn
Tưởng là cha vô-thượng,
Phá nơi lòng kiêu-mạn
Nói pháp không chướng-ngại
Pháp thứ ba như thế
Người trí phải giữ-gìn
Một lòng an-lạc hạnh
Vô-lượng chúng cung-kính.

--- hết trích ---

9. Hỡi Văn Thù vào đời sau rốt
Khi đạo mầu đoạn chót tiêu vong
Chúng tăng Bồ Tát thuận dòng
Hành trì tụng nói sanh lòng Pháp Hoa

Muốn nói kinh khéo là an trú
Hạnh từ bi đầy đủ thương người

Lòng từ to lớn khắp nơi
Thường xuyên nghĩ tưởng độ đời cứu nhân

Lo thế gian không tu mất lợi
Sợ người đời chẳng hỏi chẳng tin
Phát tâm vì pháp thề nguyền
Khi thành chánh quả thuận duyên trao truyền

Dùng sức thần rộng tuyên chánh pháp
Lấy huệ năng dẫn dăt chúng sinh
Khiến cho nghe đặng chân kinh
Liên Hoa Diệu Pháp thoát sình trầm luân

Hỡi Văn Thù nghiêm thuần an trú
Trong từ bi đầy đủ pháp này
Thời khi nói pháp thẳng ngay
Chẳng hề vấp lỗi phạm sai lầm gì

Hàng tăng ni quốc vương vương tử
Cùng đại thần đầy đủ nhân dân
Ai ai đều thảy cúng dường
Cung kính tôn trọng ngợi khen siêu phàm

Hàng chư thiên xuống phàm nghe Pháp
Cũng theo hầu tay chắp cúi đầu
Xóm làng thành ấp rừng sâu
Chư thiên hôm sớm theo sau hộ trì

Khiến đại chúng tức thì mừng rỡ
Tại vì sao vì có sức thần
Mười phương Đức Phật xuống trần
Giữ gìn kinh báu muôn phần tốt tươi

Hỡi Văn Thù hãy thời nghe rõ
Kinh Pháp Hoa rất khó tìm cầu
Vô vàn cõi nước tinh cầu
Tên còn chưa biết nói đâu thọ trì

Hỡi Văn Thù y như thánh chúa
Chuyển Luân Vương sức tựa mãnh long

Muốn dùng oai thế thần thông
Ra tay hàng phục bốn phương chư hầu

Chuyển Luân vương ào ào đánh dẹp
Chẳng bao lâu đè bẹp tiểu bang
Vua bèn chúng tướng thưởng ban
Nào ban ruộng đất làng thành phục trang

Hoặc bạc vàng ngọc châu trân bảo
Hoặc lưu ly mã não xà cừ
San hô hổ phách bào ngư
Ngựa xe tôi tớ voi lừa nhân dân

Viên minh châu dấu lần trên đảnh
Trị giá bằng cả gánh giang sơn
Thời không đem tặng chúng nhơn
Nếu mà đem tặng nước non không còn

Đức Như Lai cũng luôn như thế
Dùng sức thiền khống chế ma vương
Dựng nên cõi pháp thuần lương
Đất bằng thanh tịnh người thường an cư

Bỗng ma vương tâm tư nổi loạn
Muốn tranh hơn chẳng thuận Như Lai
Gây ra chiến sự trần ai
Khiến hàng thánh chúng tướng tài ra quân

Đánh tan tành quần ma ác độc
Đức Như Lai thưởng lộc ban ân
Nào cho bảo pháp chân kinh
Nào cho thiền định ngũ minh trau dồi

Trao Niết-bàn làm nơi diệt độ
Lòng chúng vui mừng tợ được vàng
Nhưng mà chẳng nói kinh thần
Liên Hoa Diệu Pháp ngại ngần chưa cho

Hỡi Văn Thù công to thưởng lớn
Vua Chuyển Luân thưởng trọng bảo châu

Trước còn ngọc đảnh không trao
Nay thời xét lại ngọc nào cũng đưa

Đức Như Lai cũng vừa thế đó
Đem phép mầu tế độ chúng tăng
Thấy quân hiền thánh đánh tan
Dân ma ngũ ấm ma vương não phiền

Công lớn lao diệt nghiền ba độc
Phá lưới ma trốc nọc tử sinh
Như Lai hớn hở thiệt tình
Pháp Hoa Diệu Pháp chân kinh trao truyền

Trước ngại ngần nay bèn trao thật
Kinh Pháp Hoa bậc nhất trên đời
Rất sâu mầu nhiệm tuyệt vời
Như viên châu đảnh nay thời mới trao

Hỡi Văn Thù Pháp Hoa bí tạng
Trong các kinh xếp hạng trên cùng
Lâu nay gìn giữ không ngừng
Chẳng vọng tuyên nói nay cùng bày ra

Đức Thế Tôn khéo là tóm tắt
Bèn trùng tuyên kệ thoát như sau:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

10.- Thường tu-hành nhẫn-nhục
Thương xót tất cả chúng
Mới có thể diễn nói
Kinh của Phật khen ngợi.
Đời mạt-thế về sau
Người thụ-trì kinh này
Với tại-gia, xuất-gia
Và chẳng phải Bồ-tát,
Nên sinh lòng từ-bi
Những người đó chẳng nghe
Chẳng tin kinh pháp này
Thời là mất lợi lớn

Khi ta chứng Phật-đạo
Dùng các sức phương-tiện
Vì nói kinh pháp này
Làm cho trụ trong đó.
Thí như vua Chuyển-Luân
Thánh-vương có sức mạnh
Binh tướng đánh có công
Thưởng ban những đồ vật
Voi, ngựa và xe-cộ
Đồ trang-nghiêm nơi thân,
Và những ruộng cùng nhà
Xóm làng thành ấp thảy
Hoặc ban cho y-phục
Các món trân báu lạ
Tôi-tớ cùng của cải
Đều vui mừng ban cho,
Nếu có người mạnh-mẽ
Hay làm được việc khó
Vua mới mở buối tóc
Lấy minh-châu cho đó.
Đức Như-Lai cũng thế
Là vua trong các pháp
Nhẫn-nhục sức rất lớn
Tạng báu trí-tuệ sáng
Dùng lòng từ-bi lớn
Đúng như pháp độ-đời
Thấy tất cả mọi người
Chịu các điều khổ-não
Muốn cầu được giải-thoát
Cùng các ma đánh nhau
Phật vì chúng-sinh đó
Nói các món kinh pháp
Dùng sức phương-tiện lớn
Nói các kinh điển đó,
Đã biết loài chúng-sinh
Được sức mạnh kia rồi
Rốt sau mới vì chúng
Nói kinh Pháp-Hoa này
Như vua thánh mở tóc
Lấy minh-châu cho đó.

Kinh này là bậc tôn
Trên hết trong các kinh
Ta thường giữ-gìn luôn
Chẳng vọng vì mở bày
Nay chính đã phải lúc
Vì các ông mà nói.
Sau khi ta diệt-độ
Người mong cầu Phật-đạo
Muốn được trụ an-ổn
Diễn nói kinh pháp này
Phải nên thường gần-gũi
Bốn pháp trên như thế.
Người đọc tụng kinh này
Thường không bị ưu-não
Lại không có bệnh đau
Nhan-sắc được trắng sạch
Chẳng sinh nhà bần-cùng
Dòng ti-tiện xấu-xa
Chúng-sinh thường ưa thấy.
Như ham-mộ hiền-thánh
Các đồng-tử cõi trời
Dùng làm kẻ sai khiến
Dao gậy chẳng đến được
Độc dữ chẳng hại được
Nếu người muốn mắng-nhiếc
Miệng thời liền ngậm bít
Dạo đi không sợ-sệt
Dường như sư-tử vương
Trí-tuệ rất sáng-suốt
Như mặt trời chói sáng.
Nếu ở trong chiêm-bao
Chỉ thấy những việc tốt
Thấy các đức Như-Lai
Ngồi trên tòa sư-tử
Các hàng chúng tỷ-khiêu
Vây quanh nghe nói pháp.
Lại thấy các long-thần
Cùng A-tu-la thảy
Số như cát sông Hằng
Đều cung-kính chắp tay

Tự ngó thấy thân mình
Mà vì chúng nói pháp.
Lại thấy các đức Phật
Thân tướng thuần sắc vàng
Phóng vô-lượng hào-quang
Soi khắp đến tất cả
Dùng giọng tiếng phạm-âm
Mà diễn nói các pháp
Phật vì hàng tứ-chúng
Nói kinh pháp vô-thượng
Thấy thân mình ở trong
Chắp tay khen-ngợi Phật
Nghe pháp lòng vui mừng
Mà vì cúng-dàng Phật
Được pháp Đà-la-ni
Chứng bậc bất-thối-trí,
Phật biết tâm người đó
Đã sâu vào Phật-đạo
Liền vì thụ-ký cho
Sẽ thành tối chính-giác.
Thiện-nam-tử ngươi này!
Sẽ ở đời vị-lai
Chứng được vô-lượng trí
Nên đạo lớn của Phật,
Cõi nước rất nghiêm tịnh
Rộng lớn không đâu bằng
Cũng có hàng tứ-chúng
Chắp tay nghe nói pháp.
Lại thấy thân của mình
Ở trong rừng núi vắng
Tu-tập các pháp lành
Chứng thực-tướng các pháp
Sâu vào trong thuyền-định
Thấy các Phật mười-phương
Các Phật thân sắc vàng
Trăm phước tướng trang-nghiêm
Nghe pháp vì người nói
Thường có mộng tốt đó.
Lại mộng làm quốc-vương
Bỏ cung-điện quyến-thuộc

Và ngũ-dục thượng diệu
Đi đến nơi đạo-tràng
Ở dưới gốc Bồ-Đề
Mà ngồi tòa sư-tử
Cầu đạo quá bảy ngày
Được trí của các Phật
Thành đạo vô-thượng rồi
Dậy mà chuyển pháp-luân
Vì bốn-chúng nói pháp
Trải nghìn muôn ức kiếp
Nói pháp mầu vô-lậu
Độ vô-lượng chúng-sinh
Sau sẽ vào Niết-bàn
Như khói hết đèn tắt.
Nếu trong đời ác sau
Nói pháp bậc nhất này
Người đó được lợi lớn
Các công-đức như trên

--- hết trích ----

15. PHẨM "TÙNG ĐỊA DŨNG XUẤT" THỨ MƯỜI NĂM

1. Lúc bấy giờ phương xa Bồ Tát
Tám Hằng sa đông chật đàn tràng
Trong hàng đại chúng thánh tăng
Chắp tay bạch Phật thưa rằng như sau:

"Đức Thế Tôn! thời sau nhập diệt
Nếu ngài cho quán triệt trì kình
Chúng con thề nguyện kính tin
Ta-bà tinh tấn giữ gìn rộng tuyên

Kinh Pháp Hoa sẽ truyền nhanh chóng
Đức Như Lai xin trọn tin con"
Đức Phật khi đó bảo cùng
Chúng Đại Bồ Tát có lòng nói kinh

"Thiện nam tử! Khỏi cần hộ pháp
Để trì kinh thiết lập Pháp Hoa
Bởi vì trong cõi Ta-bà
Có sẵn Bồ Tát của Ta đủ rồi

Muôn Hằng sa đầy trời Bồ Tát
Mỗi vị thời có rất đông dân
Hằng sa quyến thuộc vô vàn
Hiện nay tăng chúng vẫn thường nói kinh

2. Phật nói xong thình lình rúng động
Cõi tam thiên nứt trọn góc trời
Nghìn muôn ức vị đồng thời
Vọt ra từ đất rạng ngời sáng tươi

Băm hai tướng tuyệt vời tốt hảo
Thân sắc vàng châu báu tự nhiên
Lại mang nguồn sáng theo liền
Từ trong lòng đất bay lên cõi trần

Các Bồ Tát nổi danh đạo thủ
Mang theo dân đầy đủ sáu muôn
Năm muôn cho đến một muôn

Hằng sa quyến thuộc theo luôn các ngài

Số lượng người khó lòng tính kể
Các thánh tăng cái thế tài cao
Tạo thành tập thể lớn lao
Thọ trì đọc tụng Pháp Hoa cứu đời

3. Các Bồ Tát tới nơi tháp báu
Có hai ngài Ba Bửu Thích Ca
Hướng về hai Phật rồi mà
Khấu mặt chạm đất thân hòa cúc cung

Cội cây báu lại cùng làm lễ
Rồi đi quanh đầy đủ ba vòng
Chắp tay cung kính một lòng
Lặng nhìn hai Đấng Thế Tôn vui mừng

Từ lúc các chúng tăng Bồ Tát
Từ dưới sâu lòng đất vọt lên
Rồi dùng các cách ngợi khen
Tuyên dương Đức Phật hồng ân rạng ngời

Thời gian đó năm mươi tiểu kiếp
Đức Thích Ca ngồi tiếp lặng thinh
Ngồi im thập loại chúng sinh
Sức thần của Phật thấy in nửa ngày

Nhờ phép Phật thấy đầy tất cả
Khắp mười phương đất lạ hư không
Vô lường triệu ức nghìn muôn
Chúng tăng Bồ Tát khắp vòng trời cao

4. Nhóm Bồ Tát đứng đầu bốn vị
Là đạo sư tôn quý tài ba
Tên các vị đó chính là:
Thượng, Vô Biên, Tịnh, Hạnh đều lót sau

Một là Thượng Hạnh
Hai là Vô Biên Hạnh
Ba là Tịnh Hạnh

Bốn là An Lập Hạnh

Bốn đạo sư cùng nhau lễ Phật
Nhìn Như lai thống nhất thưa rằng:
"Thế Tôn an lạc luôn chăng
Những ai đáng độ siêng năng thế nào?

Họ có làm cho ngài nhọc mỏi"
Bốn đạo sư liền nói kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Thế-Tôn được an-vui
Ít bịnh cùng ít não,
Giáo hóa các chúng-sinh,
Được không mỏi nhọc ư?
Lại các hàng chúng-sinh
Thụ hóa có dễ chăng?
Chẳng làm cho Thế-Tôn
Sinh nhọc mệt đó ư?

--- hết trích ---

Đức Phật khen bốn người thượng thủ:
“Bọn các ông đầy đủ tín tâm
Hay thay tùy hỷ có lòng
Hộ trì pháp chính cúng dường Như Lai”

6. Đúng lúc đó có ngài Di Lặc
Cùng Hằng sa các chúng thánh tăng
Đồng thời khởi niệm nghĩ rằng:
"Hôm nay có chuyện lạ thường xảy ra

Chẳng nghe thấy từ xưa có việc
Các thánh tăng siêu việt vọt luôn
Hằng hà dưới đất nghìn muôn
Bay lên đứng trước Thế Tôn tán dường"

Ngài Di Lặc hiểu tường tâm niệm
Chúng trời người nghi chiếm Hằng sa

Bàn thân nghi hối sâu xa
Chắp tay hướng Phật nói ra kệ rằng

--- kệ của thấy Thích Trí Tịnh ---

Vô-lượng nghin muôn ức
Các Bồ-tát đại-chúng
Từ xưa chưa từng thấy
Nguyện đấng Lưỡng-Túc nói
Là từ chốn nào đến
Do nhân-duyên gì nhóm
Thân lớn đại thần-thông
Trí tuệ chẳng nghĩ bàn
Chí niệm kia bền vững
Có sức nhẫn-nhục lớn
Chúng-sinh chỗ ưa thấy
Là từ chốn nào đến?
Mỗi mỗi hàng Bồ-tát
Đem theo các quyến-thuộc
Số đông không thể lường
Như số hằng-hà-sa
Hoặc có đại Bồ-tát
Đem sáu muôn hằng-sa
Các đại-chúng như thế
Một lòng cầu Phật-đạo,
Những đại-sư đó thảy
Sáu muôn hằng-hà-sa
Đều đến cúng-dàng Phật
Cùng hộ-trì kinh này.
Đem năm muôn hằng-sa
Số này hơn số trên
Bốn muôn và ba muôn
Hai muôn đến một muôn
Một nghìn một trăm thảy
Nhẫn đến một hằng-sa
Nửa và ba bốn phần
Một phần trong ức muôn
Nghìn muôn na-do-tha
Muôn ức các đệ-tử
Nhẫn đến đem nửa ức

Số đông lại hơn trên.
Trăm muôn đến một muôn
Một nghìn và một trăm
Năm mươi cùng một mươi
Nhẫn đến ba, hai, một
Riêng mình không quyến-thuộc
Ưa thích ở riêng vắng
Đều đi đến cõ Phật
Số đây càng hơn trên.
Các đại-chúng như thế
Nếu người phát thẻ đếm
Quá nơi kiếp hằng-sa
Còn chẳng thể biết hết.
Các vị uy-đức lớn
Chúng Bồ-tát tinh-tấn
Ai vì đó nói pháp
Giáo-hóa cho thành-tựu
Từ ai, đầu phát tâm?
Xưng-dương Phật-pháp nào?
Thụ-trì tu kinh gì?
Tu-tập Phật-đạo nào?
Các Bồ-tát như thế
Thần-thông sức trí lớn
Đất bốn-phương rúng nứt
Đều từ đất vọt lên
Thế-Tôn! Con từ xưa
Chưa từng thấy việc đó
Xin Phật nói danh-hiệu
Cõi nước của kia ở.
Con thường qua các nước
Chưa từng thấy chúng này
Con ở trong chúng đây
Bèn chẳng quen một người
Thoạt vậy từ đất lên
Mong nói nhân-duyên đó.
Nay trong đại-hội này
Vô-lượng trăm nghìn ức
Các chúng Bồ-tát đây
Đều muốn biết việc này
Hằng Bồ-tát chúng kia

Gốc ngọn nhân duyên đó
Thế-Tôn đức vô-lượng
Cúi mong quyết lòng nghi.

--- hết trích ---

7. Các vị Phật phân thân của Đức
Phật Thích Ca triệu ức trăm ngàn
Đến từ cõi nước vô vàn
Trên tòa sư tử xếp bằng lặng im

Chúng thị giả đều nhìn thấy rõ
Các thánh tăng từ lỗ chui lên
Bay lên tràn ngập đại thiên
Hằng Hà đứng trụ vô biên giữa trời

Chúng thị giả đều thưa Bổn Phật
"Các chúng tăng thật rất là đông
Vô biên vô lượng ngàn muôn
Dám xin hỏi Phật cội nguồn từ đâu"

Các vị Phật gật đầu đáp trả:
"Hỡi các con chờ đã vài giây
Có ngài Di Lặc này đây
Được Phật thọ ký đương lai đạo thành

Đức Di Lặc lòng lành đã hỏi
Đức Thích Ca sẽ nói trả lời
Các con sẽ hiệu rõ thôi
Tại sao lại có nhiều người thế ni"

8. Lúc bấy giờ tức thì Đức Phật
Trả lời ngài Di Lặc như đây:
"A Dật Đa thật hay thay
Ông đang hỏi Phật chuyện này khó thông

Các ông phải chung lòng nghe kỹ
Mặc giáp y phát ý vững bền
Hôm nay Đức Phật rộng tuyên
Hiển bày trí huệ uyên nguyên Phật ngài

Sức thần thông Như Lai tự tại
Sức oai thần vô ngại Thế Tôn
Sức nhanh sư tử đường mòn
Trùng tuyên nghĩa đó nói luôn kệ rằng:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

Phải một lòng tinh-tấn
Ta muốn nói việc này
Chớ nên có nghi-hối
Trí Phật chẳng nghĩ bàn
Ông nay gắng sức tin
Trụ nơi trong nhẫn thiện
Chỗ pháp xưa chưa nghe
Nay đều sẽ được nghe
Nay ta an-ủi ông
Chớ ôm lòng nghi sợ
Phật không lời chẳng thực
Trí-tuệ chẳng nghĩ bàn
Phật được pháp bậc nhất
Rất sâu khó phân biệt
Như thế nay sẽ nói
Các ông một lòng nghe.

--- hết trích ---

9. Nói kệ xong Thích Ca cười ngấc
Rồi bảo ngài Di Lặc lời rằng:
"Hôm nay ở giữa chúng tăng
Ta nay tuyên bố rõ ràng việc đây

A Dật Đa trời người tứ chúng
Nhóm thánh tăng chật cứng bầu trời
Số đông không kể nên lời
Vọt từ dưới đất bay rời lên không

Chưa từng thấy số đông như thế
Ta hôm nay sẽ kể rõ ràng
Họ đều là những tăng nhân

Do Ta giáo hóa gian nan tinh ròng

Chúng Bồ Tát ở trong địa giới
Dưới Ta-bà trụ cõi hư không
Đọc tụng kinh điển làu thông
Gẫm suy rõ hiểu chân không pháp thường

A Dật Đa họ luôn tinh tấn
Siếng năng tu chỗ vắng cảnh nhàn
Lìa xa hý luận phiếm đàm
Thường ham trí huệ không màng nghỉ ngơi

Chẳng nương tựa người trời mà ở
Thường ham nơi pháp vũ Như Lai
Cầu Vô Thượng huệ lâu dài
Chuyên lòng tinh tấn nhắm ngai Bồ Đề

Đức Thê Tôn liền kề nói kệ
Tốm tắt và cũng để trùng tuyên:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

A-Dật ông nên biết!
Các Bồ-tát lớn này
Từ vô-số kiếp lại
Tu-tập trí-tuệ Phật
Đều là ta hóa-độ
Khiến phát đại-đạo tâm
Chúng đó là con ta
Y chỉ thế-giới này
Thường tu-hạnh đầu-đà
Chỉ thích ở chỗ vắng
Bỏ đại-chúng ồn náo
Chẳng ưa nói bàn nhiều,
Các vị đó như thế
Học tập đạo-pháp ta
Ngày đêm thường tinh-tấn
Vì để cầu Phật-đạo
Ở phương dưới Ta-bà
Trụ giữa khoảng hư-không

Sức chí niệm bền-vững
Thường siêng cầu trí-tuệ
Nói các món pháp mầu
Tâm kia không sợ-sệt.
Ta ở thành Già-Da
Ngồi dưới gốc Bồ-Đề
Thành bậc tối chính-giác
Chuyển pháp-luân vô-thượng
Rồi mới giáo-hóa đó
Khiến đều phát đạo-tâm
Nay đều trụ bất-thối
Đều sẽ được thành Phật.
Nay ta nói lời thực
Các ông một lòng tin
Ta từ lâu xa lại
Giáo-hóa các chúng đó.

--- hết trích ---

10. Ngài Di Lặc bấy giờ nghi hoặc
Các chúng tăng không chắc hồ nghi
Chuyện này thật quả lạ kỳ
Đồng thời khởi niệm nghĩ suy trong lòng

Đức Thế Tôn cớ sao có thể
Trong thời gian ngắn để chỉ bày
Trau đồi giáo hóa nhiều thay
Hằng Hà Sa số các thầy tăng kia

Lại khiến cho xa lìa nẻo ác
Và pháp tâm chánh đẳng đạo thành"
Chắp tay liền bạch Phật rằng:
"Từ khi Phật bỏ ngai vàng đi tu

Rời khỏi cung giã từ sung túc
Ngồi đạo tràng thành Đức Như Lai
Tính năm mới được bốn mươi
Trong thời gian ngắn hỏi ngài làm sao

Lại giáo hóa xiết bao bồ tát

Hằng Hà sa đều đạt Bồ Đề
Công đức này lớn to ghê
Là do thế lực phát huy thế nào?

Số thằng tăng xiết bao khó kể
Nghìn muôn đời chẳng thể đếm xong
Các ngài tâm sáng lòng trong
Vô lường số kiếp vun trồng tín tâm

Đạo Bồ Tát thường làm phạm hạnh
Các cội lành phép thánh đủ đầy
Bỗng dưng gọi Phật là thầy
Tự xưng đệ tử chuyện này khó tin

Thí như có người xinh tuyệt hảo
Mới hai nhăm chỉ lão bách niên
Bảo rằng là đứa con hiền
Trẻ nhận là bố già liền xưng con

Chuyện này thật khó lòng xác định
Đức Như Lai cũng tịnh khó tin
Cúi xin Đức Phật thương tình
Vui lòng giải thich sự tình thế nao

Chưa bao lâu Thế Tôn thành Phật
Mà viên dung công đức lớn này
Chúng con tin Phật nói ngay
Mà hàng tăng chúng sau này khó tin

Mong Thế Tôn nể tình giải nói
Trừ long nghi nông nỗi chúng con
Tương lai nghi hoặc hết còn
Trùng tuyên Di Lặc nói luôn kệ này:

--- kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

11.- Phật xưa từ dòng Thích
Xuất-gia gần Già-da
Ngồi dưới cây Bồ-đề
Đến nay còn chưa xa.

Các hàng Phật-tử này
Số đông không thể lường
Lâu đã tu Phật-Đạo
Trụ nơi sức thần-thông
Khéo học đạo Bồ-tát
Chẳng nhiễm pháp thế-gian
Như hoa sen trong nước
Từ đất mà vọt ra
Đều sinh lòng cung-kính
Đứng nơi trước Thế-Tôn,
Việc đó khó nghĩ bàn
Thế nào mà tin được
Phật được đạo rất gần
Chỗ thành-tựu rất nhiều
Mong vì trừ lòng nghi
Như thực phân-biệt nói
Thí như người trẻ mạnh
Tuổi mới hai mươi lăm
Chỉ người trăm tuổi già
Tóc bạc và mặt nhăn:
Bọn này của ta sinh
Con cũng nói là cha
Cha trẻ mà con già
Mọi người đều chẳng tin.
Thế-Tôn cũng như thế
Được đạo đến nay gần
Các chúng Bồ-Tát này
Chí vững không hiếp nhược
Từ vô-lượng kiếp lại
Mà tu đạo Bồ-tát
Giỏi nơi gạn hỏi đáp
Tâm kia không sợ-sệt
Nhẫn-nhục lòng quyết-định
Đoan-chính có uy-đức
Mười-phương Phật khen-ngợi
Khéo hay phân-biệt nói
Chẳng thích ở trong chúng
Thường ưa ở thuyền-định
Vì cầu Phật đạo vậy
Trụ hư-không phương dưới.

Chúng con từ Phật nghe
Nơi việc này không nghi
Nguyện Phật vì người sau
Diễn nói khiến rõ hiểu,
Nếu người ở kinh này
Sinh nghi lòng chẳng tin
Liền phải đọa đường dữ
Mong nay vì giải nói:
Vô-lượng Bồ-tát đó
Thế nào thời-gian ngắn
Giáo-hóa khiến phát tâm
Mà trụ bậc bất-thối?

--- hết trích ---

16. PHẨM "NHƯ LAI THỌ LƯỢNG" THỨ MƯỜI SÁU

1. Phật lại bảo với hàng thánh chúng:
"Đức Như Lai nói đúng không sai
Các ông tin hiểu lời ngài"
Thế Tôn lập lại lần hai nói rằng

Ngài lại bảo với hàng thánh chúng:
"Đức Như Lai nói đúng không sai
Các ông tin hiểu lời ngài"
Lần ba lập lại Như Lai nói rằng

Ngài liền bảo với hàng thánh chúng:
"Đức Như Lai nói đúng không sai
Các ông tin hiểu lời ngài"
Ba lần xác lập lời ngài không sai

Ngài Di Lặc chắp tay lạy Phật
Đại diện cho tất tật trời người:
"Thế Tôn ngài hãy ban lời
Chúng con tin nhận pháp ngài tuyên ra"

Lập lại ba thỉnh cầu như thế
Rồi lại thưa câu kế như vầy:
"Thế Tôn ngài hãy ban lời
Chúng con tin nhận pháp ngài tuyên ra"

2. Phật thấy chúng đã ba phen thỉnh
Bèn trả lời tăng thính lời rằng:
"Các ông nghe kỹ rõ ràng
Huệ năng đức Phật sức thần Như Lai

Khắp trời người ai ai cũng bảo
Đức Thích Ca từ bỏ ngai vàng
Già Da đi đến hoàng thành
Bồ Đề chánh quả tu thành Như Lai

Nhưng thiệt Ta tới đây thành Phật
Thời gian này là rất lâu xa
Bất khả thuyết na do tha

Trăm ngàn muôn ức Hằng sa kiếp rồi

Ví như thể có người nghiền nát
Trăm nghìn muôn cõi đất thế gian
Ra thành hạt cát vi trần
Phường Đông cứ cách trăm ngàn ức muôn

Vô lường cõi bền buông một hạt
Cho hết dần số cát vi trần
Số đó to lớn vô ngần
Có ai suy gẫm đo lường được chăng?"

2. Phật thấy chúng đã ba phen thỉnh
Bèn trả lời tăng thính lời rằng:
"Các ông nghe kỹ rõ ràng
Huệ năng đức Phật sức thần Như Lai

Khắp trời người ai ai cũng bảo
Đức Thích Ca từ bỏ ngai vàng
Già Da đi đến hoàng thành
Bồ Đề chánh quả tu thành Như Lai

Nhưng thiệt Ta tới đây thành Phật
Thời gian này là rất lâu xa
Bất khả thuyết na do tha
Trăm ngàn muôn ức Hằng sa kiếp rồi

Ví như thể có người nghiền nát
Trăm nghìn muôn cõi đất thế gian
Ra thành hạt cát vi trần
Phương Đông cứ cách trăm ngàn ức muôn

Vô lường cõi bền buông một hạt
Cho hết dần số cát vi trần
Số đó to lớn vô ngần
Có ai suy gẫm đo lường được chăng?"

Đức Di Lặc thưa rằng Đức Phật:
"Số vô biên quả thật khó lường
Dầu dùng tâm lực phi thường

Cũng không có thể tính luôn số này

Hàng Thanh văn không người nào hết
Cả bọn con không biết chẳng thông
Số đó to lớn vô cùng
Vô biên vô lượng khó lòng hình dung

3. Bấy giờ Phật bảo cùng tăng chúng
"Hỡi các ông hãy khứng nghe Ta
Thế giới mà đã đi qua
Hoặc có dính cát hoặc là lại không

Hỡi các ông ta đem nghiền nát
Các cõi này thành cát vi trần
Bụi trần cộng lại dần dần
Một trần một kiếp đổi thành thời gian

Ta giáng sanh trở thành Đức Phật
Tính đến này thật rất lâu xa
Lâu hơn thời lượng tính ra
Ta vừa cộng lại xiết bao vô vàn

Ở trần gian Ta-bà nói pháp
Khắp mười phương xác lập pháp lành
Dắt dìu lợi ích chúng sanh
Hằng sa cõi nước tu hành theo Ta

Thiện nam tử dù là đôi lúc
Ta nói rằng có Đức Nhiên Đăng
Hoặc rằng Phật nhập niết bàn
Đều là phương tiện góp phần khuyến tu

Thiện nam tử ví dù đến được
Cõi nước Ta tính ước lợi căn
Quán xem trình độ chúng sanh
Mỗi người mỗi khác Ta bèn dạy cho

Theo tuổi tác hoặc to hoặc nhỏ
Tùy nghĩa kinh nói có nói không
Đôi khi nói Phật nhập dòng

Dùng trí phương tiện vui lòng chúng tăng

Thấy chúng sanh ưa nơi pháp chóng
Thích tiểu thừa đức mỏng tội nhiều
Ta bèn tùy thuận mượn lời
Ca tỳ la vệ sống đời Như Lai

Nhưng thiệt ra sơ khai thành Phật
Tính đến nay quả thật rất lâu
Chỉ dùng phương tiện nhiệm mầu
Khiến chúng vào đạo nói nhau như vầy

4. Các kinh điển Như Lai thường nói
Đều bởi vì cứu rỗi chúng sanh
Đôi khi kể chuyện bản thân
Hoặc khi lại kể bàn dân chuyện người

Hoặc chỉ thân người đầy này nọ
Hoặc chỉ mình chuyện đó chuyện đây
Chuyện ta chuyện chúng Đông Tây
Các lời nói thảy thẳng ngay lợi lành

Cớ tại sao tựu thành như thế
Đức Như Lai có thể biết tường
Chuyện đời các tướng bình thường
Không sanh không tử chỉ nương vận hành

Không ở đời trần gian chẳng diệt
Không phải hay chẳng biết như như
Chẳng phải thật chẳng phải như
Chẳng đồng chẳng dị chẳng tu chẳng thành

Không ba cõi thấy rằng ba cõi
Đức Như Lai thấy cội không lầm
Chúng sanh ưa dục chuộng tham
Như Lai thương xót muốn làm cho sanh

Các căn lành nên dùng chước xảo
Món nhân duyên tuyệt hảo ngôn từ
Kệ kinh thí dụ khuyến tu

Chố làm Phật sự không từ gian nan

Như thế đó Ta thành chánh quả
Thật lâu xa và đã sống đời
Thọ mạng vô lượng vượt lời
Thường còn chẳng mất sống hoài không thôi

Ta xưa tu sống đời Bồ Tát
Thọ mạng Ta đúng thật vẫn còn
Lâu hơn vô số ức muôn
Thiệt chưa diệt độ vẫn tồn thế gian

Dùng phương tiện chúng sanh nói thế
Bởi vì sao nói để làm gì
Bởi vì nếu Phật sống đời
Bọn người đức mỏng khéo thời không tu

Bọn người đó ham ưa năm dục
Sống nghèo cùng ngâm đục vầy bùn
Cội lành thì chẳng muốn dùng
Sa vào lưới vọng vẫy vùng không ra

Nếu biết Ta thường còn chẳng mất
Chúng sanh lòng chuyên nhất buông lung
Không vì khó gặp muốn lùng
Chẳng sanh ý tưởng lòng cung kính ngài

Đức Như Lai bèn dùng phương tiện
Bảo Phật thường khó hiện trên đời
"Tỳ khéo cố gắng lên thôi
Khó có đặng thấy Như Lai giáng trần"

Các chúng sanh tội nhiều đức mỏng
Muôn ức đời khó vọng Như lai
"Tỳ khéo cố gắng lên thôi
Khó có đặng thấy Như Lai giáng trần"

Các chúng sanh nghe lời như thế
Ắt sẽ sanh khó thể gặp ngài
Ôm lòng luyến mộ Như Lai

Khởi ra ý niệm cội lành trồng vun

Vì độ sanh ta dùng phương tiện
Vẫn thường hằng mãi hiện tồn sinh
Vì thương tứ chúng điêu linh
Chưa diệt nói diệt Niết-bàn viễn ly

Phương pháp Ta dùng y như thế
Chỉ một lòng quyết để cứu nhân
Cho nên có thể nói rằng
Như Lai chẳng dối thường hằng như y

Ví như có lương y trí tuệ
Khéo luyện phương thuốc để cứu đời
Nhiều con có thể là mười
Hai mươi hoăc đến lên thời cả trăm

Vì có chuyện đi sang nước khác
Các người con ngu ngốc uống lầm
Nhằm phương thuốc độc nguy nàn
Phát điên lăn lộn miệng than bời bời

Lúc bấy giờ may thời thầy thuốc
Lại trở về từ cuộc đi xa
Các con gặp lại người cha
Mừng vui quỳ lạy khéo là hỏi thăm:

"Gặp lại cha an lành yên ổn
Chúng con đều bệnh khốn lâm nguy
Uống lầm thuốc độc ngu si
Xin cha cứu chữa con thì biết ơn"

Người cha thấy các con khổ não
Theo kinh phương tìm cỏ trên rừng
Đem nghiền rồi khiến cho dùng
Nhẹ nhàng an ủi khuyên cùng các con

"Thuốc lương dược vị ngon mùi sắc
Các con nên tức khắc uống ngay
Thuốc này có lắm chất hay

Uống xong hết khổ từ rày hết đau"

Các người con bảo nhau liền uống
Những đứa còn tâm trí uống ngay
Nhờ công hiệu của thuốc hay
Bệnh trừ hết được lòng nay vui mừng

Những đứa khác mười phần điên loạn
Có thuốc thần lấn cấn không tin
Vì sao chẳng chịu uống liền
Bởi vì tâm loạn đã điên quá rồi

Cha thương con ngậm ngùi thầm nghĩ
"Các con ta đã bị quá sâu
Độc kia đã thấm lên đầu
Ta về gặp mặt cho dầu mừng vui

Lại hỏi ta xin cầu trị bịnh
Trao thuốc rồi nhất định chẳng ăn
Làm sao chữa được cho lành
Thuốc ngon chê đắng nên đành bỏ đi

Nay ta phải nghĩ suy phương tiện
Những chước hay sẽ khiến chúng tin"
Nghĩ xong cùng chúng thông tin:
"Chúng con hãy tự giữ gìn bản thân

Cha đã già sức tàn sắp chết
Thuốc gia truyền để hết cho con
Con nên lấy uống nghe con
Đây là thuốc tốt không còn thuốc hơn"

Bảo thế xong rồi sang nước khác
Nhắn sứ về nói thác cùng con
"Cha ngươi đã chết không còn
Ma chay đầy đủ hiện chôn nước ngoài"

Cha đã mất khóc hoài thê thảm
Lòng sầu đau ẩm đạm nghĩ thầm
"Cha ta xa xứ chết nhầm

Lấy ai cứu chữa độc lầm này đây"

Tự nghĩ mình ngày nay côi cút
Không chỗ nương lòng vụt bi thương
Tâm bèn tỉnh ngộ bình thường
Thuốc hay cha để sắc hương vị bùi

Liền lấy uống bịnh đều khỏi hẳn
Cha được tin con mạnh trở về
Lương y mắc tội không hề?
Người cha phạm lỗi? không bề đó đâu

Ta cũng thế từ lâu thành Phật
Đã vô lường kiếp rất xưa kia
Vì thương nhân thế xa lìa
Con đường đạo đức sớm khuya sa lầy

Vì chúng sanh Ta đây phương tiện
Nói siêu sinh mà hiện tồn sinh
Không ai có thể biện minh
Là Ta hư dối sự tình nói trên

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ kể rõ kệ rằng:

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

6. - Từ ta thành Phật lại
Trải qua các kiếp số
Vô lượng trăm nghìn muôn
A-tăng-kỳ ức năm
Thường nói pháp giáo hóa
Vô số ức chúng sanh
Khiến vào nơi Phật đạo
Đến nay vô lượng kiếp
Vì độ chúng sanh vậy
Phương tiện hiện Niết-bàn
Mà thiệt chẳng diệt độ
Thường trụ đây nói pháp.

Ta thường trụ ở đây
Dùng các sức thần thông
Khiến chúng sanh điên đảo
Dầu gần mà chẳng thấy
Chúng thấy Ta diệt độ
Rộng cúng dường Xá - lợi
Thảy đều hoài luyến mộ
Mà sinh lòng khát ngưỡng,
Chúng sanh đã tín phục
Ngay thiệt ý dịu hòa
Một lòng muốn thấy Phật
Chẳng tự tiếc thân mạng
Giờ Ta cùng chúng Tăng
Đều ra khỏi Linh Thứu
Ta nói với chúng sanh
Thường ở đây chẳng diệt
Vì dùng sức phương tiện
Hiện có diệt chẳng diệt.
Nước khác có chúng sanh
Lòng cung kính tín nhạo
Ta ở lại trong đó
Vì nói pháp Vô Thượng
Ông chẳng nghe việc đó
Chỉ nói Ta diệt độ.
Ta thấy các chúng sanh
Chìm ở trong khổ não
Nên chẳng vì hiện thân
Cho kia sinh khát ngưỡng
Nhân tâm kia luyến mộ
Hiện ra vì nói pháp
Sức thần thông như thế
Ở trong vô số kiếp
Thường tại núi Linh Thứu
Và các trụ xứ khác.
Chúng sanh thấy tận kiếp
Lúc lửa lớn thiêu đốt
Cõi Ta đây an ổn
Trời người thường đông vầy
Vườn rừng các nhà gác
Những món báu trang nghiêm

Cây báu nhiều hoa trái
Chỗ chúng sanh vui chơi
Các trời đánh trống trời
Thường trổi những kỹ nhạc
Rưới hoa Mạn-đà-la
Cúng Phật và đại chúng.
Tịnh độ ta chẳng hư
Mà chúng thấy cháy rã
Lo sợ các khổ não
Như thế đều đầy dẫy
Các chúng sanh tội đó
Vì nhân duyên nghiệp dữ
Quá A-tăng-kỳ kiếp
Chẳng nghe tên Tam-Bảo.
Người nhu hòa ngay thiệt
Có tu các công đức
Thời đều thấy thân Ta
Ở tại đây nói pháp.
Hoặc lúc vì chúng này
Nói Phật thọ vô lượng,
Người lâu mới thấy Phật
Vì nói Phật khó gặp.
Trí lực Ta như thế
Tuệ Quang soi vô lượng
Thọ mạng vô số kiếp
Tu hành lâu cảm được.
Các ông người có trí
Chớ ở đây sinh nghi
Nên dứt khiến hết hẳn
Lời Phật thật không dối.
Như lương y chước khéo
Vì để trị cuồng tử
Thật còn mà nói chết
Không thể nói hư dối.
Ta là cha trong đời
Cứu các người đau khổ
Vì phàm phu điên đảo
Thiệt còn mà nói diệt,
Vì cớ thường thấy Ta
Mà sanh lòng kiêu tứ

Buông lung ham ngũ dục
Sa vào trong đường dữ.
Ta thường biết chúng sanh
Hành đạo chẳng hành đạo
Tùy chỗ đáng độ được
Vì nói các pháp môn
Hằng tự nghĩ thế này:
Lấy gì cho chúng sanh
Được vào tuệ Vô Thượng
Mau thành tựu thân Phật.

--- hết trích ---

17. PHẨM "PHÂN BIỆT CÔNG ĐỨC" THỨ MƯỜI BẢY

1. Lúc bấy giờ ở trong đại hội
Các chúng tăng nghe nói Như Lai
Kiếp số thọ mạng lâu dài
Vô biên vô lượng người người mừng vui

Đặng nhiều điều ngàn đời lợi ích
Lúc bấy giờ Đức Thích Ca rằng:
"Hỡi này A Dật Da tăng
Lúc Ta nói Phật vô vàn sống lâu

Có Hằng sa cùng nhau chứng đắc
Nhẫn vô sanh bền chắc phi thường
Nghìn lần Bồ Tát đắc luôn
Văn trì Pháp bảo từ chương thuộc làu

Vi trần số lại mau hiểu biết
Các biện tài nhạo thuyết hanh thông
Vi trần triệu ức ngàn muôn
Các ngài Bồ Tát đắc môn Triền trì

Chuyển Pháp Luân tạm thời ước lượng
Cõi đại thiên số lượng vi trần
Pháp luân thanh tịnh tính dần
Nhị thiên trung quốc hết đường nói năng

Tiểu thiên quốc vi trần sẽ đặng
Trong tám đời hết chặng Bồ Đề
Vô Thượng chánh đẳng đề huề
Tựu thành chánh quả chân tu trọn thành

Bốn tứ thiên vi trần sẽ đặng
Trong bốn đời hết chặng Bồ Đề
Vô Thượng chánh đẳng đề huề
Tựu thành chánh quả chân tu trọn thành

Ba tứ thiên vi trần sẽ đặng
Trong ba đời hết chặng Bồ Đề
Vô Thượng chánh đẳng đề huề

Tựu thành chánh quả chân tu trọn thành

Hai tứ thiên vi trần sẽ đặng
Trong hai đời hết chặng Bồ Đề
Vô Thượng chánh đẳng đề huề
Tựu thành chánh quả chân tu trọn thành

Một tứ thiên vi trần sẽ đặng
Trong một đời hết chặng Bồ Đề
Vô Thượng chánh đẳng đề huề
Tựu thành chánh quả chân tu trọn thành

Tám thế giới vi trần phát nguyện
Thề sẽ không thối chuyển đạo tâm
Vô Thượng Chánh đẳng cầu tầm
Căn lành vững chắc không lầm đường tu

--- Kệ của thầy Thích Trí Tịnh ---

3. - Phật nói pháp ít có
Từ xưa chưa từng nghe
Thế Tôn có sức lớn
Thọ mạng chẳng thể lường.
Vô-số các Phật-tử
Nghe Thế Tôn phân biệt
Nói được pháp lợi đó
Vui mừng đầy khắp thân
Hoặc trụ bậc Bất-thối
Hoặc được Đà-la-ni
Hoặc vô ngại nhạo thuyết
Muôn ức triên Tổng trì.
Hoặc có cõi đại thiên
Số vi trần Bồ Tát
Mỗi vị đều nói được
Pháp luân Bất thối chuyển.
Hoặc có Trung Thiên giới
Số vi trần Bồ Tát
Mỗi vị đều có thể
Chuyển Pháp luân thanh tịnh.
Lại có Tiểu thiên giới

Số vi trần Bồ Tát
Còn dư lại tám đời
Sẽ đặng thành Phật đạo.
Lại có bốn, ba, hai
Tứ Thiên hạ như thế
Số vi trần Bồ Tát
Theo số đời thành Phật.
Hoặc một Tứ thiên hạ
Số vi trần Bồ tát
Còn dư có một đời
Sẽ thành Nhất thiết trí.
Hàng chúng sanh như thế
Nghe Phật thọ dài lâu
Đặng vô lượng quả báo
Vô lậu rất thanh tịnh.
Lại có tám thế giới
Số vi trần chúng sanh
Nghe Phật nói thọ mệnh
Đều phát tâm Vô Thượng.

4. - Thế Tôn nói vô lượng
Bất khả tư nghì pháp
Nhiều được có lợi ích
Như hư không vô biên
Rưới hoa thiên Mạn-đà
Hoa Ma-ha Mạn-đà
Thích, Phạm như Hằng sa
Vô số cõi Phật đến
Rưới Chiên-đàn Trầm-thủy
Lăng xăng loạn sa xuống
Như chim bay liệng xuống
Rải cúng các Đức Phật.
Trống trời trong hư không
Tự nhiên vang tiếng mầu,
Áo trời nghìn muôn thứ
Xoay chuyển mà rơi xuống
Các lò hương đẹp báu
Đốt hương quý vô giá
Tự nhiên đều cùng khắp
Cúng dường các Thế Tôn.

Chúng đại Bồ Tát kia
Cầm phan lọng bảy báu
Cao đẹp muôn ức thứ
Thứ lớp đến Phạm Thiên.
Trước mỗi mỗi đức Phật
Tràng báu treo phan tốt
Cũng dùng nghìn muôn kệ
Ca vịnh các Như Lai
Như thế các món việc
Từ xưa chưa từng có
Nghe Phật thọ vô lượng
Tất cả đều vui mừng
Phật tiếng đồn mười phương
Rộng lợi ích chúng sanh
Tất cả đủ căn lành
Để trợ tâm Vô Thượng.

--- hết trích ---

5. Bấy giờ Phật bảo ngài Di Lặc
"Nếu có ai tin chắc Như lai
Số kiếp thọ mạng lâu dài
Khởi lòng tín giải ắt thời nhiều công

Công đức đó nói không thể hết
Khó đo lường quán triệt nghĩ suy
A Dật Đa tưởng tượng đi
Một người vì đạo và vì ham tu

Muôn ức kiếp chỉn chu lục độ
Sáu phép tu cứu khổ chúng sanh
Đem so công đức tựu thành
Với lòng tín giải nghìn phần ít hơn

Muôn ức phần vẫn còn quá ít
Vô lượng phân vẫn khít tẻo teo
Không sao tính đếm được nào
Hai bên chênh lệch trời cao đất dày

Tín giải tâm phước này như thê

Quả Bồ Đề chảng thể thối lui
Như Lai tóm tắt dông dài
Trùng tuyên bằng kệ vài lời như sau:

--- trích kệ Thầy Thích Trí Tịnh ----

6.- Nếu người cầu huệ Phật
Trong tám mươi muôn ức
Na-do-tha kiếp số
Tu năm Ba-la-mật
Ở trong các kiếp đó
Bố thí cúng dường Phật
Và Duyên Giác đệ tử
Cùng các chúng Bồ Tát,
Đồ uống ăn báu lạ
Thượng phục và đồ nằm
Chiên-đàn dựng Tinh-xá
Dùng vườn rừng trang nghiêm
Bố thí như thế thảy
Các món đều vi diệu
Hết các kiếp số này
Để hồi hướng Phật đạo,
Nếu lai gìn cấm giới
Thanh tịnh không thiếu sót
Cầu nơi đạo Vô Thượng
Được các Phật ngợi khen,
Nếu lại tu nhẫn nhục
Trụ nơi chỗ điều nhu
Dầu các ác đến hại
Tâm đó chẳng khuynh động
Các người có được pháp
Cưu lòng tăng thượng mạn
Bị bọn này khinh não
Như thế đều nhẫn được,
Hoặc lại siêng tinh tấn
Chí niệm thường bền vững
Trong vô lượng ức kiếp
Một lòng chẳng trễ thôi,
Lại trong vô số kiếp
Trụ nơi chỗ vắng vẻ

Hoặc ngồi hoặc kinh hành
Trừ ngủ thường nhiếp tâm
Do các nhơn duyên đó
Hay sanh các thiền định
Tám mươi ức muôn kiếp
An trụ tâm chẳng loạn
Đem phước thiền định đó
Nguyện cầu đạo Vô Thượng
Ta đặng Nhứt thiết trí
Tận ngăn các thiền định,
Người đó trong trăm nghìn
Muôn ức kiếp số lâu
Tu các công đức này
Như trên đã nói rõ,
Có thiện nam, tín nữ.
Nghe Ta nói thọ mạng
Nhẫn đến một niệm tin
Phước đây hơn phước kia
Nếu người trọn không có
Tất cả các nghi hối
Thân tâm giây lát tin
Phước đó nhiều như thế.
Nếu có các Bồ Tát
Vô lượng kiếp hành đạo
Nghe Ta nói thọ mạng
Đây thời tin nhận được
Các hạng người như thế
Đảnh thọ Kinh điển này
Nguyện Ta thuở vị lai
Sống lâu độ chúng sanh
Như Thế Tôn ngày nay
Vua trong các họ Thích
Đạo tràng rền tiếng lớn
Nói pháp không sơ sệt
Chúng ta đời vị lai
Được mọi người tôn kính
Lúc ngồi nơi đạo tràng
Nói thọ mạng cũng thế.
Nếu có người thâm tâm
Trong sạch mà ngay thật

Học rộng hay Tổng trì
Tùy nghĩa giải lời Phật
Những người như thế đó
Nơi đây không có nghi,

--- Hết trích ----

7. Phật lại bảo cùng ngài Di Lặc
"Nếu có ai tin chắc Như Lai
Số kiếp thọ mạng lâu dài
Hiểu rành ý thú những lời Như Lai

Thời công đức người này vô hạn
Có thể sanh Chánh đẳng Bồ Đề
Huống là người rộng mọi bề
Hoặc nghe hoặc bảo thọ trì chép biên

Hoặc hoa hương nhang đèn cúng bái
Hoặc tràng phan lọng nhiễu dầu thơm
Hoặc đem cây nến cũng dường
Liên Hoa Diệu Pháp một lòng cú cung

Công đức này vô cùng vô tận
Đáng sánh cùng chánh đảnh quả tu
Nhất thiết chủng trí thật ru
Đúng theo chánh pháp Như Lai sẽ thành

A Dật Đa tin lành phật biểu
Nếu có ai tin hiểu rõ ràng
Tức là đã nhập đạo tràng
Núi Kỳ Xà Quật cùng hàng thánh tăng

Thấy Ta-bà đất ngang bằng thẳng
Thảm lưu ly trải khăp phi thường
Dây vàng ngăn tám nẻo đường
Đài cao lầu gác có vườn đẹp xinh

Khi Đức Phật duyên lành nhập diệt
Nếu có ai hiểu biết chuyện này
Không sanh ý niệm chê bai

Tin sâu hiểu chắc Như Lai thường hằng

Những người đó chẳng cần dựng tháp
Hoặc đàn na dựng lập tăng phường
Đọc tụng kinh điển bình thường
Chính là dựng tháp cúng dường Như Lai

Những người đó đã thời dựng lập
Ngôi tháp cao chứa Phật pháp thân
Cúng dường xá lợi rành rành
Cao rộng nhở lần lên đến Phạm thiên

Tháp báu đó treo liền phan lọng
Các linh hoa hương trống địch tiêu
Thường xuyên trổi nhạc vang đều
Ngợi khen Đức Phật với nhiều thành tâm

Khi Đức Phật duyên lành nhập diệt
Nếu có ai hiểu biết chuyện này
Thọ trì biên chép tin ngay
Liên Hoa Diệu Pháp đêm sớm mai cúng dường

Là dụng lập tăng phường gỗ quý
Cây chiên đàn đỏ tủy làm nhà
Ba mươi hai sở nguy nga
Cao lên tám ngọn Đa la ngất trời

Các cung điện sáng ngời cẩm tú
Có trăm nghìn đầy đủ chúng tăng
Vườn rừng ao tắm kinh hành
Hang ngồi thiền định nhà ăn giường nằm

Ở trong đó quanh năm đầy dẫy
Các thuốc thang hết thảy dồ dùng
Đồ ăn thức uống vô cùng
Cúng dường vộ tận để dùng chúng tăng

Khi Đức Phật duyên lành nhập diệt
Nếu có ai hiểu biết chuyện này
Không sanh ý niệm chê bai

Tin sâu hiểu chắc Như Lai thường hằng

Những người đó chẳng cần chùa tháp
Hoặc đàn na dựng lập tăng phường
Người hay trì tụng kinh thường
Gồm tu lục độ vô lường phước duyên

Như hư không phía trên phía dưới
Cộng tám phương thế giới vô biên
Người này đắc quả nhỡn tiền
Vô Thượng chánh đẳng khéo liền đường tu

Nếu có người thọ trì kinh điển
Mà lại vì người khuyến tu hành
Hộ trì dựng tháp giúp tăng
Cúng dường tam bảo tu hành siêng năng

Lại vì người khác dùng các chước
Phương tiện hay giảng được Pháp Hoa
Cùng người trì giới nhu hòa
Không sân nhẫn nhục người, ta hòa đồng

Lại ngồi thiền quán không thật tướng
Chí niệm bền tâm tưởng định sâu
Căn lành trí sáng canh thâu
Biền tài vô ngại phép mầu làu thông

Sau khi Ta cõi không nhập diệt
Nếu có ai hiểu biết kinh này
Lại thêm công đức trên đây
Vô Thượng chánh đẳng người nay gần rồi

Chỗ người ngồi hoặc đi học đứng
Các ngươi nên xây dựng tháp cao
Trời người khắp cõi phương nào
Cúng dường khởi niệm xiết bao tâm thiền

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ nói rõ kệ rằng

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

8. - Sau khi Ta diệt độ
Hay phụng trì Kinh này
Người đó phúc vô-lượng
Như trên đã nói rõ.
Đó thời là đầy đủ
Tất cả các cúng dường
Dùng Xá-lợi xây tháp
Bảy báu để trang nghiêm.
Chùa chiền rất cao rộng
Nhỏ lần đến Phạm Thiên
Linh báu nghìn muôn ức
Gió động vang tiếng mầu,
Lại trong vô lượng kiếp
Mà cúng dường tháp đó
Hoa, hương, các chuỗi ngọc
Thiên y, các kỹ nhạc
Thắp đèn dầu nến thơm
Quanh khắp thường soi sáng,
Lúc đời ác mạt pháp
Người hay trì Kinh này
Thời là đã đầy đủ
Các cúng dường như trên.
Nếu hay trì Kinh này
Thời như Phật hiện tại
Dùng Ngưu-đầu Chiên-đàn
Dựng tăng phường cúng dường
Nhà ba mươi hai sở
Cao tám cây Đa-la
Đồ ngon y phục tốt
Giường nằm đều đầy đủ.
Trăm nghìn chúng nương ở
Vườn rừng các ao tắm
Chỗ kinh hành, ngồi thiền
Các món đều nghiêm tốt.
Nếu có lòng tín hiểu
Thọ trì, đọc tụng biên
Nếu lại bảo người biên
Và cúng dường Kinh quyển.

Rải hoa hương, hương bột
Dùng Tu-mạn, Chiêm-bặc
A-đề, Mục-đa-dà
Ướp dầu thường đốt đó
Người cúng dường như thế
Được công đức vô lượng
Như hư không vô biên
Phước đó cũng như thế.
Huống lại trì Kinh này
Gồm bố thí, trì giới .
Nhẫn nhục ưa thiền định
Chẳng sân, chẳng ác khẩu
Cung kính nơi tháp miếu
Khiêm-hạ các Tỷ-kheo
Xa lìa tâm tự cao
Thường nghĩ suy trí tuệ,
Có gạn hỏi chẳng sân
Tùy thuận vì giải nói
Nếu làm được hạnh đó
Công đức chẳng lường được.
Nếu thấy Pháp Sư này
Nên công đức như thế
Phải dùng hoa trời rải
Áo trời trùm thân kia
Đầu mặt tiếp chân lạy
Sinh lòng tưởng như Phật
Lại nên nghĩ thế này:
Chẳng lâu đến đạo thọ
Đặng vô lậu vô vi
Rộng lợi các người trời
Chỗ trụ chỉ của kia
Kinh hành hoặc ngồi nằm
Nhẫn đến nói một kệ
Trong đây nên xây tháp
Trang nghiêm cho tốt đẹp
Các món đem cúng dường
Phật tử ở chỗ này
Thời là Phật thọ dụng
Thường ở nơi trong đó
Kinh hành và ngồi nằm.

--- hết trích ---

THÍCH NGHĨA

(1) Thật tướng các Pháp : rời tất cả các tướng gọi là thật tướng vì tất cả tướng có không đều là hư dối

(2) Ni Kiền Tử: Lõa hình ngoại đạo

(3) Lô già da đà: Thuận thế ngoại đạo

(4) Na La: kẻ múa hát

(5) Bất Nam: người không nam căn

(6) Chiên đà la: kẻ đồ tể

(7) Chuyển Luân Thánh vương:

1. Thiết luân : cai trị một châu thiên hạ
2. Đồng luân : cai trị hai châu
3. Ngân châu : cai tri 3 châu
4. Kim châu : cai trị 4 châu

(8) Phiền não ma: Ngũ uẩn và ba độc

(9) A dật đa: Di Lặc Bồ Tát

(10) Tam muội: Chánh định

(11) Kinh phương: sách trị bịnh

(12) Vô sanh Pháp nhẫn: sức trí nhận chắc nơi thể vô sanh của các Pháp

(13) Đa la ni: Tổng trì

(14) Vô biện tài: Tài biện luận vô tận

(15) Tứ châu thiện hạ:

1. Đông Thắng Thần Châu
2. Tây Ngưu Hóa Châu
3. Bắc Cu Lô Châu
4. Nam Thiên Bộ Châu

(16) Pháp lợi: Nhờ nghe Pháp mà đặng lợi ích

QUYỂN 6

18. PHẨM "TÙY HỶ CÔNG ĐỨC" THỨ MƯỜI TÁM

1. Ngài Di Lặc bấy giờ bạch Phật
"Thưa Thế Tôn bậc rất anh minh
Nếu mà có một chúng sinh
Phát tâm tùy hỷ nghe kinh điển này

Xin Đức Phật cho hay thấu đáo
Người nghe kinh phước báu thế nào
Nói xong tụng kệ liền mau
Kính dâng lên Phật nhiệm mầu Thế Tôn

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

Sau khi Phật diệt độ
Có người nghe Kinh này
Nếu hay tùy hỷ đó
Lại đặng bao nhiêu phước?

---- hết trích ---

2. Phật liền bảo với ngài Di Lặc
"A Dật Đa tin chắc lời Ta
Sau khi diệt độ Ta-bà
Bất kỳ ai đó khéo là nghe kinh

Hoặc tăng ni chúng sinh cận sự
Hoặc trí khôn nhỏ bự khác nhau
Phát tâm tùy hỷ ban đầu
Đường thành ấp xóm rừng sâu tăng phường

Vì cha mẹ người thân diễn nói
Pháp đã nghe rành rõi giải bày
Người nghe tùy hỷ pháp này
Rồi đi truyền dạy cho người khác nghe

Lại tùy hỷ xoay về như thế
Đến năm mươi người để truyền đi

Xoay vần từ dạy đến nghe
Thuận lòng tùy hỷ nghĩ suy từ người

3. Phước tùy hỷ người năm mươi đó
A Dật Đa nghe rõ lời Ta
Ta cho thí dụ gần xa
Khiến ông nhở đó để mà hình dung

Trong thế giới vô cùng đại chúng
Có sáu đường tứ chủng loài sanh
Hoặc là do trứng mà sanh
Hoặc do thai nghén trần gian làm người

Do ẩm ướt có đời sống lạ
Hoặc tự dưng biến hóa mà thành
Hình hài rõ nét có thân
Không thân chẳng có bóng hình như ma

Hoặc có tưởng hoặc là không tưởng
Hoặc hai chân hoặc tướng nhiều chân
Bốn phương thập loại chúng sinh
Có người cầu phước nhiệt tình cấp cho

Tất cả chúng những đồ ưa thích
Lại ban cho lợi ích vô lường
Bảo châu quý hóa vô ngần
Ngựa voi xe cộ lầu thành nguy nga

Bố thí xong thật là đầy đủ
Tám mươi năm rồi tự nghĩ thầm:
"Ta ban cho các chúng sanh
Các đồ ưa thích tốt lành đẹp thay

Chúng sanh này bây giờ già yếu
Tuổi tám mươi xương vẹo răng mòn
Mặt nhăn tóc bạc gầy còm
Cũng gần sắp chết không còn hoài đâu

Lấy pháp Phật nhiệm mầu dạy bảo
Khiến chúng sanh cảm hóa siêng năng

Tu hành đắc quả Đà Hàm
Hoặc thành La Hán huệ năng tuyệt vời

Hết phiền não sống đời an lạc
Nhập Thiền-na chứng đắc Bồ Đề
Thân tâm tự tại hai bề
Đủ tám giải thoát đề huề an vui

A Dât Đa có người như thế
Ông nghĩ xem phước để vào đâu
Người đó công đức thế nào
Phước lành thí chủ có nhiều hay chăng?

Ngài Di Lặc thưa rằng:" Bạch Phật
"Công đức người đó rất vô biên
Chỉ cho ăn uống bạc tiền
Cúc cung phụng sự phước duyên vô lường

Huống lại khiến tìm đường học đạo
Cái công lao giáo hóa vô cùng"
"Ta nay nói rõ với ông
Công này khó sánh với công người đầu

Đại thí chủ nhà giầu vô hạn
Cấp đồ dùng ức vạn chúng sinh
Rồi sau giáo hoa nghiêm minh
Khiến cho đều đắc ngũ minh an lành

Công đức đó không bằng công đức
Người năm mười tùy sức lắng nghe
Pháp Hoa tùy hỷ say mê
Chẳng bằng nhẫn đến một ly nữa là

Người năm mươi khéo đà như thế
Người tối sơ không thể nghĩ bàn
Công đức to lớn vô vàn
Vô biên vô lượng trăm ngàn lần hơn

4. Nếu có người đường mòn dò lối
Đến tăng phường lặn lội nghe kinh

Hoặc ngồi hoặc đứng một mình
Nhờ công đức đó chuyển sanh lên trời

Mới ra đời ngựa xe kiệu cáng
Và ngọc châu thượng hạng đủ đầy
Cuộc đời hạnh phúc ai tày
Xung quanh quyến thuộc lại hay thường gần

Nếu có người trong đàn giảng pháp
Thấy người kia bèn sáp lại gần
Lân la nói chuyện dần dần
Xong rồi khuyến thỉnh cùng bàn nghe kinh

Chia chỗ ngồi của mình thế đó
Kiếp chuyển thân được chỗ của vua
Hoặc Đế Thích bậc thường thừa
Hoặc là vua thánh cung trời chuyển luân

5. Nếu có người luận bàn với bạn
Kinh Pháp Hoa rất đáng nên nghe
Xong rồi rủ bạn cùng về
Đi chùa chốc lát mà nghe kinh này

Nhờ phước đó người này chuyển thế
Kiếp lai sinh sống kế người lành
Lại thêm cán tánh lợi lanh
Muôn đời trí huệ trần gian hơn người

Muôn lượng kiếp đời đời không ngọng
Chẳng bị câm môi mỏng đẹp xinh
Miệng thơm răng lại trắng tinh
Lưỡi không bệnh hoạn hoặc chênh vênh dày

Răng chẳng vàng không dài quá khổ
Chẳng rụng thưa chằng vỡ chẳng mòn
Chẳng so cái mất cái còn
Môi không trớt rút như trôn con gà

Môi mượt mà không thô ghẻ mụn
Không sứt hư đóng đụn như bùn

Cũng không cong vẹo như giun
Chẳng hề bị nám bùng nhùng đáng ghê.

Mũi chẳng dẹp không hề cong gãy
Mặt chẳng đen sọ gáy đủ đầy
Không hô hoặc móm hẹp dài
Không tướng xấu xí mặt cày thân thô

Mặt tròn đầy khôi ngô tuấn tú
Mày mi cao đầy đủ lại dầy
Trán rộng bằng phẳng không gầy
Đời đời thấy Phật nghe lời kính tin

Phước của người thiệt tình khuyến thỉnh
Bạn của mình đến kính nghe kinh
Đã nhiều công đức vô vàn
Huống là phật tử tu hành theo kinh

Theo Pháp Hoa nghiêm minh trì tụng
Lại ở trong đại chúng rộng tuyên
Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ lời rõ kệ rằng:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

6.- Nếu người trong pháp hội
Được nghe Kinh điển này
Nhẫn đến một bài kệ
Tùy hỷ vì người nói
Xoay vần dạy như thế
Đến người thứ năm mươi
Người rốt sau đặng phước
Nay sẽ phân biệt đó.
Như có đại thí chủ
Cung cấp vô lượng chúng
Đầy đủ tám mươi năm
Tùy ý chúng ưa muốn
Thấy chúng: Tướng già suy
Tóc bạc và mặt nhăn
Răng thưa, thân khô gầy

Nghĩ kia sắp phải chết
Ta nay phải nên dạy
Cho chúng đặng đạo quả
Liền vì phương tiện nói
Pháp Niết-bàn chân thật
Đời đều chẳng bền chắc
Như bọt bóng ánh nắng
Các ngươi đều nên phải
Mau sanh lòng nhàm lìa.
Các người nghe pháp đó
Đều đặng A-la-hán
Đầy đủ sáu thần thông
Ba minh, tám giải thoát.
Người năm mươi rốt sau
Nghe một kệ tùy hỷ
Người này phước hơn kia
Không thể thí dụ đặng.
Xoay vần nghe như thế
Phúc đó còn vô lượng
Huống là trong pháp hội
Người tuỳ hỷ ban đầu.
Nếu có khuyên một người
Dắt đến nghe Pháp Hoa
Rằng: Kinh nầy rất mầu
Nghìn muôn kiếp khó gặp
Liền nhận lời qua nghe
Nhẫn đến nghe giây lát
Phước báo của người đó
Nay nên phân biệt nói.
Đời đời miệng không bệnh
Răng chẳng thưa, vàng, đen,
Môi chẳng dày, teo, thiếu
Không có tướng đáng chê,
Lưỡi chẳng khô đen ngắn
Mũi cao lớn mà ngay
Trán rộng và bằng phẳng
Mặt, mắt đều đoan nghiêm
Được người thấy ưa mến
Hơi miệng không hôi nhơ
Mùi thơm bông Ưu-bát

Thường từ trong miệng ra.
Nếu cố đến tăng phường
Muốn nghe Kinh Pháp Hoa
Giây lát nghe vui mừng
Nay sẽ nói phước đó:
Sau sanh trong trời người
Đặng voi, xe, ngựa tốt
Kiệu, cáng bằng trân báu,
Cùng ở cung điện trời.
Nếu trong chỗ giảng pháp
Khuyên người ngồi nghe Kinh
Nhân vì phước đó được đặng
Tòa Thích, Phạm, Chuyển Luân
Huống là một lòng nghe
Giải nói nghĩa thú Kinh
Đúng như pháp mà tu
Phước đó chẳng lường được.

--- hết trích ---

19.PHẨM "PHÁP SƯ CÔNG ĐỨC" THỨ MƯỜI CHÍN

1. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Người đó đặng tám trăm phước mắt
Và nơi tai phước ắt nghìn hai
Tám trăm nơi mũi hòa hài
Nghìn hai nơi lưỡi luôn tươi mịn hồng

Nơi thân thể tám trăm công đức
Nới ý căn tùy sức nghìn hai
Thường dùng những phước báu này
Trang nghiên thanh tịnh đủ đầy sáu căn

Con người đó nhục căn thanh tịnh
Mới sanh ra nhìn tận đại thiên
Núi rừng sông biển triền miên
Trên đến Hữu Đảnh dưới biên A Tỳ

Lại thấy cả chi ly thấu đáo
Các nghiệp duyên quả báo chúng sanh
Thế Tôn tóm tắt rõ ràng
Trùng tuyên thành kệ lời rằng như sau:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---
2. Nếu người ở trong chúng
Dùng tâm không sợ sệt
Nói kinh Pháp Hoa này
Ông nghe công đức đó
Người đó đặng tám trăm
Công đức thù thắng nhãn
Do dùng đây trang nghiêm
Mắt kia rất thanh tịnh.
Mắt thịt cha mẹ sanh
Thấy cả cõi Tam thiên
Trong ngoài núi Di-lâu
Núi Tu-di, Thiết-vi

Và các núi rừng khác
Biển lớn nước sông ngòi
Dưới đến ngục A-tỳ
Trên đến trời Hữu-Đảnh
Chúng sanh ở trong đó
Tất cả đều thấy rõ
Dầu chưa đặng Thiên nhãn
Sức nhục nhãn như thế.

--- hết trích ---

3. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Người đó đặng ngàn hai phước nhĩ
Có thể nghe tùy ý muôn loài
Dưới là địa ngục A Tỳ
Trên trời Hữu Đảnh tức thì đều nghe

Tiếng voi ngựa tiếng xe tiếng khóc
Tiếng buồn than tiếng ốc tiếng vui
Tiếng trai tiếng gái tiếng cười
Tiếng phàm tiếng thánh tiếng trời tiếng ma

Tiếng người già tiếng con còn bé
Tiếng ồn to tiếng nhẹ tiến khoan
Tiếng mưa tiếng gió hú ngàn
Tiếng khan địa ngục tiếng khàn súc sanh

Tiếng Thanh Văn dịu dàng tiếng Phật
Tiếng ngọt ngào Bồ Tát giảng kinh
Nghe đều thập loại chúng sinh
Trong ngoài tất cả phân minh biết liền

Dù chưa đặng phước duyên thiên nhĩ
Nhưng nhĩ căn tùy hỷ biết nghe
Âm thanh các loại không hề
Điếc tai hư hỏng tâm mê loạn gì

Đức Thế Tôn tức thì nhân thể
Nói trùng tuyên bài kệ như sau

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

4. Tai cha mẹ sanh ra
Trong sạch không đục nhơ
Dù tai này thường nghe
Cả tiếng cõi Tam thiên
Tiếng voi, ngựa, trâu, xe
Tiếng chung linh loa cổ
Tiếng cầm, sắc, không hầu
Tiếng ống tiêu, ống dịch
Tiếng ca hay thanh tịnh
Nghe đó mà chẳng ham.
Tiếng vô số giống người
Nghe đều hiểu rõ được
Lại nghe tiếng các trời
Tiếng ca rất nhiệm mầu
Và nghe tiếng trai, gái,
Tiếng đồng tử, đồng nữ
Trong núi sông hang hiểm
Tiếng Ca-lăng-tần-dà
Cộng-mạng các chim thảy
Đều nghe tiếng của nó.
Địa ngục các đau đớn
Các thứ tiếng độc khổ
Ngạ quỷ đói khát bức
Tiếng tìm cầu uống ăn
Các hàng A-tu-la
Ở nơi bên biển lớn
Lúc cùng nhau nói năng
Vang ra tiếng tăm lớn
Như thế người nói pháp
An trụ ở trong đây
Xa nghe các tiếng đó
Mà chẳng hư nhĩ căn.
Trong cõi nước mười phương
Cầm thú kêu hô nhau

Người nói Kinh Pháp Hoa
Ở đây đều nghe đó.
Trên các trời Phạm Thiên
Quang Âm cùng Biến Tịnh
Nhẫn đến trời Hữu Đảnh
Tiếng tăm của kia nói
Pháp Sư ở nơi đây
Thảy đều đặng nghe đó.
Tất cả chúng Tỳ-kheo
Và các Tỳ-kheo-ni
Hoặc đọc tụng Kinh điển,
Hoặc vì người khác nói
Pháp Sư ở nơi đây
Thảy đều được nghe đó.
Lại có các Bồ Tát
Đọc tụng nơi Kinh pháp
Hoặc vì người khác nói
Soạn tập giải nghĩa Kinh
Các tiếng tăm như thế
Thảy đều đặng nghe đó.
Các Phật Đấng Đại Thánh
Giáo hóa hàng chúng sanh
Ở trong các đại hội
Diễn nói pháp nhiệm mầu
Người trì Pháp Hoa nầy
Thảy đều được nghe đó.
Cõi Tam thiên Đại thiên
Các tiếng tăm trong ngoài
Dưới đến ngục A-tỳ (3)
Trên đến trời Hữu-Đảnh (4)
Đều nghe tiếng tăm kia
Mà chẳng hư nhĩ căn.
Vì tai kia sáng lẹ
Đều hay phân biệt biết
Người trì Kinh Pháp Hoa
Dầu chưa đặng Thiên nhĩ
Chỉ dùng tai sanh ra
Công đức đã như thế.

--- hết trích ---

5. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Sẽ đặng trọn tám trăm phước mũi
Có thể nghe khắp cõi đại thiên
Trong ngoài trên dưới mọi miền
Các mùi đủ loại nghe liền biết ngay

Mùi hoa trời Xà-đề Mạt-lợi
Ba-la-la, Chiêm-bặc, Mạn-na
Sen xanh sen đỏ cỏ hoa
Mùi cây có trái hương xoa Chiên-đàn

Các mùi hương trăm ngàn hòa lộn
Người trì kinh đều trọn phân ra
Mùi thân tứ chúng gần xa
Mùi gái trai đồng tử dê lừa trâu voi

Mùi cỏ cây núi đồi rừng rú
Mùi chim muông mãnh thú gia cầm
Đều phân chẳng chút sai lầm
Người trì Diệu Pháp dần dần làu thông

Ngay nơi đây không gần Đạo Lợi
Nhưng cung trời biết mọi thứ mùi
Mùi thơm hoa báu các loài
Mùi cây các loại mùi ngoài mùi trong

Mạn đà la màu hồng tươi thắm
Mạn thù sa hương đậm ngất trời
Chiên đàn thoáng nhạt hương trôi
Trăm hoa hòa hiệp cũng thời nhận ra

Mùi nơi thân các trời Đạo Lợi
Thích Đề Hoàn Nhơn tới cung vua
Hưởng năm món dục vui đùa
Hoặc khi giảng pháp đại thừa cho dân

Hoặc trong vườn dạo chơi thong thả
Hoặc ngủ say khi đã ăn no
Trời nam trời nữ nhỏ to
Thảy đều xa biết mùi cho rõ ràng

Trời Phạm Thế dễ dàng nghe hết
Hữu Đảnh Thiên cũng biết nghe luôn
Thanh Văn Duyên giác Thế Tôn
Cũng đều xa biết như còn gần bên

Tuy biết liền tỷ căn không hỏng
Nghe mùi hương nhanh chóng không sai
Vì người phân biệt nói ngay
Mùi hương ghi nhớ sớm mai không lầm

Đức Thế Tôn khai tâm nghĩa đó
Bèn làm thơ lời rõ kệ rằng:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ----

6.- Người đó mũi thanh tịnh
Ở trong thế giới này
Hoặc vật thơm hoặc hôi
Các thứ đều nghe biết.
Tu-mạn-na, Xà-đề
Đa-ma-la, Chiên-đàn
Trầm-thủy và mùi quế
Mùi các thứ hoa trái
Và biết mùi chúng sanh :
Mùi nam tử, nữ nhơn
Người nói pháp ở xa
Nghe mùi biết chỗ nào.
Đại Thế Chuyển Luân Vương
Tiểu Chuyển Luân và con
Bầy tôi, các cung nhơn
Nghe mùi biết chỗ nào.
Trân bảo đeo nơi thân
Cùng tạng báu trong đất
Bửu nữ của Luân vương
Nghe hương biết chỗ nào.

Mọi người đồ nghiêm thân
Y phục và chuỗi ngọc
Các thứ hương xoa thân
Nghe mùi biết thân kia.
Các trời hoặc đi, ngồi
Dạo chơi và thần biến
Người trì Pháp Hoa này
Nghe mùi đều biết đặng
Các cây hoa trái hột
Và mùi thơm dầu tô
Người trì Kinh ở đây
Đều biết ở chỗ nào.
Các núi, chỗ sâu hiểm
Cây Chiên-đàn nở hoa
Chúng sanh ở trong đó
Nghe mùi đều biết đặng.
Núi Thiết-vi, biển lớn
Các chúng sanh trong đất
Người trì Kinh nghe mùi
Đều biết đó ở đâu.
Trai gái A-tu-la
Và quyến thuộc của chúng
Lúc đánh cãi, dạo chơi
Nghe hương đều biết đặng.
Đồng trống, chỗ hiểm trở
Sư tử, voi, hùm, sói
Bò rừng, trâu nước thảy
Nghe hương biết chỗ ở.
Nếu có người nghén chửa
Chưa rõ trai hay gái
Không căn và phi nhơn
Nghe mùi đều biết đặng.
Do vì sức nghe mùi
Biết người mới nghén chửa
Thành tựu hay chẳng thành
An vui đẻ con phước.
Do vì sức nghe mùi
Biết tâm niệm trai, gái
Lòng nhiễm dục ngu, hờn
Cũng biết người tu hành

Các phục tàng trong đất
Vàng, bạc, các trân bảo
Đồ đồng chỗ đựng chứa
Nghe nói đều biết được
Các thứ chuỗi ngọc báu
Không ai biết giá mấy
Nghe mùi biết mắc rẻ
Chỗ sản xuất ở đâu.
Các thứ hoa trên trời
Mạn-đà, Mạn-thù-sa
Cây Ba-lợi-chất-đa
Nghe mùi đều biết được.
Các cung điện trên trời
Thượng, trung, hạ sai khác
Các hoa báu trang nghiêm
Nghe hương đều biết được.
Thắng điện vườn rừng trời
Các nhà diệu pháp đường
Ở trong đó vui chơi
Nghe mùi đều biết được.
Các trời hoặc nghe pháp
Hoặc lúc hưởng ngũ dục
Lại, qua, đi, ngồi, nằm
Nghe mùi đều biết được.
Thiên nữ mặc y phục
Hoa hương tốt trang nghiêm
Lúc quanh khắp dạo chơi
Nghe mùi đều biết được.
Lần lựa lên như thế
Nhẫn đến trời Phạm Thế
Nhập thiền cùng xuất thiền
Nghe mùi đều biết được.
Trời Quang Âm, Biến Tịnh (5)
Nhẫn đến nơi Hữu Đảnh
Mới sanh và lui chết
Nghe hương đều biết được.
Các hàng Tỳ-kheo chúng
Nơi pháp thường tinh tấn
Hoặc ngồi hoặc kinh hành
Và đọc tụng Kinh điển

Hoặc ở dưới rừng cây
Chuyên ròng mà ngồi thiền
Người trì Kinh nghe mùi
Đều biết ở tại đâu.
Bồ Tát chí bền chắc
Ngồi thiền hoặc đọc tụng
Hoặc vì người nói pháp
Nghe mùi đều biết được.
Nơi nơi chỗ Thế Tôn
Được mọi người cung kính
Thương chúng mà nói pháp
Nghe mùi đều biết được.
Chúng sanh ở trước Phật
Nghe Kinh đều vui mừng
Đúng pháp mà tu hành
Nghe mùi đều biết đặng
Dầu chưa đặng Vô lậu
Pháp sanh tỹ Bồ Tát
Mà người trì Kinh đây
Trước đặng tướng mũi này

--- hết trích ---

7. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Sẽ đặng trọn nghìn hai phước lưỡi
Có thể nghe các món dờ ngon
Tốt xấu đắng chát đều luôn
Biến thành cam lộ ngọt ngon trên trời

Không món nào chẳng thời ngon ngọt
Vì lưỡi kia đầu chót phước lành
Thiệt căn nói pháp dịu dàng
Ai nghe cũng thích vây quanh vui mừng

Các Thiên Tử nghe danh thâm diệu

Đều đến nghe giới thiệu toàn dân
Trời người thích phạm đại thần
Thiên Long bát bộ đến dần nghe kinh

Hàng tăng ni nhiệt tình hộ pháp
Các quốc vương thiết lập tăng phường
Một lòng cung kính cúng dường
Trong ngoài quyến thuộc đạo tràng thỉnh sư

Vi Bồ Tát siêng tu đức hạnh
Cả thần dân bá tánh cúng dường
Thanh Văn Duyên Giác Phật thường
Đi theo hộ Pháp chân phương thọ trì

Đức Thế Tôn tức thì tóm tắt
Làm bài thơ lời thoát kệ rằng:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

8. Người đó lưỡi thanh tịnh
Trọn không thọ vị xấu
Người đó ăn uống chi
Đều biến thành cam lộ.
Dùng tiếng hay thâm tịnh
Ở trong chúng nói pháp
Đem các nhân duyên dụ
Dẫn dắt lòng chúng sanh
Người nghe đều vui mừng
Bày đồ cúng dường tốt.
Các Trời, Rồng, Dạ-xoa
Cùng A-tu-la thảy
Đều dùng lòng cung kính
Mà đồng đến nghe pháp
Người nói Kinh pháp đó
Nếu muốn dùng tiếng mầu
Khắp cùng cõi Tam Thiên
Tuỳ ý liền được đến.
Đại, Tiểu Chuyển Luân vương
Và nghìn con quyến thuộc
Chắp tay lòng cung kính

Thường đến nghe thọ pháp,
Các Trời, Rồng, Dạ-xoa
La-sát, Tỳ-xá-xà
Cũng dùng lòng vui mừng
Thường ưa đến cúng dường,
Phạm Thiên vương, Ma vương,
Tự Tại, Đại Tự Tại
Các chúng trời như thế
Thường đến chỗ người đó.
Các Phật cùng đệ tử
Nghe người nói tiếng pháp
Thương nhớ giữ gìn cho
Hoặc lúc vì hiện thân.

--- hết trích ---

9. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Được phước thân tám trăm công đức
Thân sạch trong thơm phức lưu ly
Chúng sanh ưa thấy tức thì
Mười phương thập loại cũng đều hiện ra

Từ lúc sanh lúc già lúc chết
Đều hiện ra thấy hết trên thân
Núi cao sông rộng đồng xanh
A Tỳ Hứu Đảnh chúng sanh cùng vào

Hiện trên thân biết bao ảo ảnh
Các Thanh Văn theo ánh cùng về
Bồ Tát Chư Phật đề huề
Cũng đều hiện rõ trên bề mặt thân

Đức Thế Tôn rõ ràng tóm tắt
Bèn làm thơ lời thoát như sau:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

10. Nếu người trì Pháp Hoa
Thân thể rất thanh tịnh
Như lưu ly sạch kia
Chúng sanh đều ưa thấy.
Lại như gương sáng sạch
Đều thấy các sắc tượng
Bồ Tát nơi tịnh thân
Thấy cả vật trong đời
Chỉ riêng mình thấy rõ
Người khác không thấy được.
Trong cõi nước Tam thiên
Tất cả các chúng sanh
Trời, người, A-tu-la
Địa ngục, quỷ, súc sanh
Các sắc tượng như thế
Đều hiện rõ trong thân.
Cung điện của các trời
Nhẫn đến trời Hữu-Đảnh
Núi Thiết-vi, Di-lâu
Núi Ma-ha Di-lâu
Các biển nước lớn thảy
Đều hiện ở trong thân.
Các Phật cùng Thanh Văn
Phật tử Bồ Tát thảy
Hoặc riêng, hoặc tại chúng
Nói Pháp thảy đều hiện.
Dầu chưa được diệu thân
Pháp tánh sạch các lậu
Dùng thân thanh tịnh thường
Tất cả hiện trong đó.

--- hết trích ---

11. Phật lại bảo ngài Thường Tinh Tấn
"Nếu có ai kiên nhẫn thọ trì
Pháp Hoa Diệu Pháp Như Lai
Chép biên đọc tụng khi thời chuyển thân

Sẽ đặng trọn nghìn hai phước ý

Dùng ý căn tùy hỷ nghe kinh
Một câu một kệ nghiêm minh
Hiểu sâu mọi nghĩa thô tinh vắn dài

Lại có thể vì người diễn nói
Giải nghĩa kinh nguồn cội đầu đuôi
Như Lai nghĩa thú ngược xuôi
Thuận chiều khai thị cho người hiểu ngay

Nói một ngày một tuần cả tháng
Hoặc cả năm vẫn chẳng trái nhau
Nói kinh nói kệ làu làu
Nói nghề nói nghiệp người mau hiểu liền

Sáu đường cói nhơn duyên đều biết
Mối tương lân thảy hết đều hay
Tâm tư tình cảm sớm mai
Động cơ hý luận biết ngay trong lòng

Nhờ ý căn suy lường đúng đắn
Mọi nói năng xứng đáng chân tu
Việc làm đúng pháp chân như
Lời lời y thật Phật xưa trao truyền

Đức Thế Tôn trùng tuyên nghĩa đó
Bèn làm thơ lời rõ kệ rằng;

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ----

12. Ý người đó thanh tịnh
Sáng lanh không đục nhơ
Dùng ý căn tốt đó
Biết pháp: Thượng, trung, hạ
Nhẫn đến nghe một kệ
Thông đạt vô lượng nghĩa
Thứ đệ nói đúng pháp
Tháng, bốn tháng, đến năm.
Trong ngoài của cõi này
Tất cả các chúng sanh
Hoặc trời, rồng và người

Dạ-xoa, quỉ, thần thảy
Kia ở trong sáu đường
Nghĩ tưởng bao nhiêu điều
Phước báo trì Pháp Hoa
Đồng thời thảy đều biết.
Vô số Phật mười phương
Trăm phước tướng trang nghiêm
Vì chúng sanh nói pháp
Đều nghe hay thọ trì.
Suy gẫm vô lượng nghĩa
Nói pháp cũng vô lượng
Sau trước chẳng quên lộn
Bởi thọ trì Pháp Hoa
Trọn biết các pháp tướng
Theo nghĩa rõ thứ đệ
Suốt danh tự ngữ ngôn
Như chỗ biết diễn nói.
Người đó có nói ra
Là pháp của Phật trước
Vì diễn nói pháp này
Ở trong chúng không sợ.
Người trì Kinh Pháp Hoa
Ý căn tịnh như thế
Dầu chưa đặng Vô lậu
Trước có tướng dường ấy.
Người đó trì Kinh này
An trụ bậc hy hữu
Được tất cả chúng sanh
Vui mừng mà mến kính.
Hay dùng nghìn muôn ức
Lời lẽ rất hay khéo
Phân biệt mà nói pháp
Bởi trì Kinh Pháp Hoa.

--- hết trích ---

20. PHẨM "THƯỜNG BẤT KHINH BỒ TÁT" THỨ HAI MƯƠI

1. Đắc Đại Thế Như Lai lại bảo:
"Nếu có người thông thạo thọ trì
Liên Hoa Diệu Pháp một khi
Được nhiều công đức tức thì chuyển thân

Mắt tai mũi các căn thanh tịnh
Lưỡi ý thân nhất định đẹp tươi
Những người mắng nhiếc chê bai
Mắc phải tội lớn tức thời trầm luân

2. Đắc Đại Thế vô lường số kiếp
Thủa xa xưa không biết bao nhiêu
Có một vị Phật rất siêu
Oai Âm Vương hiệu mỹ miều của ông

Có mười hiệuThế Tôn đầy đủ
Kiếp mang danh tôn quý Lý Suy
Đài Thành tên nước uy nghi
Chuyển bánh Xe Pháp tùy nghi độ đời

Nói Tứ Đế vì người cầu đạo
Thoát sanh già thấu đáo bệnh vong
Lại bàn rốt ráo Niết-bàn
Nhân duyên thập nhị vì hàng thánh tăng

Dạy Bồ Tát một lòng Vô Thượng
Nói Bồ Đề chỉ hướng tu hành
Hạnh sâu Sáu Độ hiểu rành
Rốt ráo Phật trí công thành viên dung

Đắc Đại Thế Oai Âm Vương Phật
Thọ mạng ngài lại rất dài lâu
Bốn mươi vô số kiếp mầu
Rộng truyền Chánh Pháp rất sâu trong đời

Nhiều như bụi tán rời thế giới
Diêm Phù Đề cộng tới mới bằng
Trụ đời tượng pháp vi trần

Bốn châu thiên hạ một phần còn thua

Vì lợi ích không chừa thập chủng
Rồi mới sau đại chứng Niết-bàn
Liền khi đạo pháp diệt tan
Ở trong cõi đó thánh nhân ra đời

Đức Phật mới cũng đồng một hiệu
Oai Âm Vương vi diệu tên ngài
Có mười danh quý đủ đầy
Như Lai Ứng Cúng đời đời Thế Tôn

Cứ như thế cộng dồn thứ bậc
Có hai muôn Đức Phật tên ngài
Oai Đức Âm Vương Như Lai
Có mười hiệu quý đủ đầy vẻ vang

3. Phật đầu tiên lìa trần nhập diệt
Cuối cùng thì đạo chết theo ngài
Bấy giờ tăng chúng trên đời
Nhóm tăng thượng mạn lên ngôi cầm quyền

Vào lúc đó nghịch duyên xuất hiện
Một vị tăng bần tiện ngu si
Thường bị tăng chúng khinh khi
Đặt là Thường Bất Khinh này để trêu

Cớ làm sao mà kêu như thế?
Vì sư thầy như thể bị điên
Gặp ai ông cũng nói liền
"Mai sau ngài sẽ đủ duyên trên đời

Thành đức Phật người người kính lạy
Cho nên tôi lễ bái kính ngài"
Chúng nhơn thấy thế chê bai
Cho là điên nặng khinh thầy lánh xa

Mà thầy ta không hề trì tụng
Chỉ chuyên tâm hễ đụng người nào
Chạy qua lễ bái ào ào

Rồi sau liền cất tiếng chào láo liên

"Mai sau ông đủ duyên thành Phật
Được người đời thành thật kính tôn
Cho nên chắp lạy một lòng
Kính ông thành Phật mong ông độ đời"

Trong đại chúng có người bất mãn
Sanh giận hờn nhiếc mắng mà rằng:
"Cái ông vô trí ngu tăng
Từ đâu lại tới nói nhăng thế này

Tôi đâu cần lời thầy thọ ký
Dự ghi điên biến kỹ đi cho
Làm ơn thầy hãy tự lo
Siêng năng tinh tấn đừng nhờ chúng tôi

Qua nhiều năm đều thời một điệu
Bị chúng tăng chế diễu chê bai
Nhưng thầy chẳng giận một ai
Gặp người lại cũng một bài huyên thuyên

"Mai sau ông đủ duyên thành Phật
Được người đời thành thật kính tôn
Cho nên chắp lạy một lòng
Kính ông thành Phật mong ông độ đời"

Vì suốt đời thầy làm như thế
Nên chúng tăng nhằm để vui mình
Tặng biệt hiệu Thường Bất Khinh
Cho thầy điên nặng nói nhăng suốt ngày

4. Tỳ kheo đó tới thời sắp chết
Giữa hư không nghe thiệt rõ ràng
Hai mươi ức vạn trăm ngàn
Câu kinh bài kệ hàng hàng Pháp Hoa

Đức Oai Âm trên tòa đã nói
Nghe xong rồi rành rõi thọ trì
Sáu căn thanh tịnh tức thì

Bỗng nhiên thọ mạng lại thời dài lâu

Vì đại chúng Pháp Hoa rộng nói
Các chúng tăng lầm lỗi khinh chê
Bấy giờ chợt tỉnh cơn mê
Cúc cung tin phục hướng về pháp sư

Bồ Tát đó khuyến tu vô lượng
Khiến phát tâm Vô Thượng Bồ Đề
Khi ngài nhập diệt trở về
Gặp hai ngàn ức đề huề Như Lai

Các Đức Phật trước sau đồng hiệu
Nhật Nguyệt Đăng Minh diệu nổi danh
Chuyển luân độ khắp chúng sanh
Thường Bất Khinh cũng ở trong hội này

Nói Pháp Hoa chỉ bày chánh pháp
Độ quần sanh quyết lập đại thừa
Nhờ nhân duyên đó nên vừa
Gặp hai ngàn ức thượng thừa Như Lai

Các Đức Phật trước sau đồng hiệu
Tự Tại Đăng Vương diệu nổi danh
Chuyển Luân độ khắp chúng sanh
Thường Bất Khinh cũng ở trong hội này

Nói Pháp Hoa chỉ bày chánh pháp
Độ quần sanh an lập đại thừa
Nhờ nhân duyên đó nên vừa
Sáu căn thanh tịnh thích ưa rộng truyền

Trong đại chúng thuận duyên không sợ
Thường Bất Khinh hiểu rõ chân thường
Một lòng Bồ Tát cúng dường
Vun trồng cội đức căn lành siêng năng

Bồ Tát đó tâm thành tha thiết
Trong hội này quán triệt Pháp Hoa
Cũng đang nói pháp cùng Ta

Độ vô số chúng khéo là lành thay

Bồ Tát này viên dung thành tựu
Rốt sau rồi đức dủ Như Lai
Có mười hiệu quý tròn đầy
Như Lai Ứng Cúng đời đời Thế Tôn

5. Đắc Đại Thế nay ông suy nghĩ
Thường Bất Khinh đoán kỹ là ai
Cũng đâu xa lạ người ngoài
Chính là Ta đó thật ngay đó mà

Ở đời trước nếu Ta không đọc
Hoặc thọ trì khó nhọc theo kinh
Pháp Hoa rộng độ chúng sinh
Thời đâu có thể chứng nhanh thế này

Quả Bồ Đề Như Lai chứng đắc
Đều là do thần lực Pháp Hoa
Thọ trì đọc tụng trải qua
Vì người giải nghĩa thiết tha chỉ bày

6. Đắc Đại Thế vào thời xưa đó
Các chúng tăng chỉ chỏ chê bai
Giận hờn khinh tiện chọc cười
Coi thường Ta đó đời đời ác duyên

Hai trăm ức kiếp liền chẳng gặp
Đức Thế Tôn chẳng nhập đạo tràng
Không hề thấy được chúng tăng
Chẳng đặng nghe pháp hư thân khổ đời

Hơn nghìn kiếp lại thời bị đọa
Ngục A-tỳ vất vả khổ đau
Hết xong tội đó liền sau
Thường Bất Khinh lại cùng nhau thọ trì

Đắc Đại Thế hãy thời nghe kỹ
Kinh Pháp Hoa tuyệt kỷ không hai
Xiết bao lợi ích giải bày

Làm cho đến đạo Như Lai Bồ Đề

Các Bồ Tát nên thề tinh tấn
Khi Như lai treo ấn Niết-ban
Phát tâm cầu đạo siêng năng
Thọ trì đọc tụng chân kinh quý này

Đức Thế Tôn tóm ngay nghĩa đó
Bèn trùng tuyên lời rõ kệ rằng

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

7. Thuở quá khứ có Phật
Hiệu là Oai Âm Vương
Sức trí thần vô lượng
Dìu dắt tất cả chúng
Hàng, trời, người, long, thần
Đều chung nhau cúng dường.
Sau khi Phật diệt độ
Lúc pháp muốn dứt hết
Có một vị Bồ Tát
Tên là Thường Bất Khinh.
Bấy giờ hàng tứ chúng
Chấp mê nơi các pháp
Thường Bất Khinh Bồ Tát
Qua đến chỗ của họ
Mà nói với đó rằng:
Ta chẳng dám khinh Ngài
Quý Ngài tu đạo nghiệp
Đều sẽ đặng làm Phật.
Những người đó nghe rồi
Khinh chê thêm mắng nhiếc
Thường Bất Khinh Bồ Tát
Đều hay nhẫn thọ đó.
Tội Bồ Tát hết rồi.
Đến lúc gần mạng chung
Đặng nghe Kinh pháp này
Sáu căn đều thanh tịnh
Vì sức thần thông vậy
Sống lâu thêm nhiều tuổi

Lại vì các hạng người
Rộng nói Kinh pháp này.
Các chúng chấp nơi pháp
Đều nhờ Bồ Tát đó
Giáo hóa đặng thành tựu
Khiến trụ nơi Phật đạo.
Thường Bất Khinh mạng chung
Gặp vô số Đức Phật
Vì nói Kinh này vậy
Đặng vô lượng phước đức
Lần lần đủ công đức
Mau chứng thành Phật đạo.
Thuở đó Thường Bất Khinh
Thời chính là thân Ta
Bốn bộ chúng khi ấy
Những người chấp nơi pháp
Nghe Thường Bất Khinh nói:
Ngài sẽ đặng làm Phật
Do nhờ nhân duyên đó
Mà gặp vô số Phật,
Chính trong pháp hội này
Năm trăm chúng Bồ Tát
Và cùng bốn bộ chúng
Thanh tín nam nữ thảy
Nay ở nơi trước Ta
Nghe Kinh Pháp Hoa đó.
Ta ở trong đời trước
Khuyên những hạng người đó
Nghe thọ Kinh Pháp Hoa
Là pháp bậc thứ nhất
Mở bày dạy cho người
Khiến trụ nơi Niết-bàn
Đời đời thọ trì luôn
Những Kinh điển như thế.
Trải ức ức muôn kiếp
Cho đến bất khả nghì
Lâu lắm mới nghe đặng
Kinh Diệu Pháp Hoa này.
Trải ức ức muôn kiếp
Cho đến bất khả nghì

Các Đức Phật Thế Tôn
Lâu mới nói Kinh này
Cho nên người tu hành
Sau khi Phật diệt độ
Nghe Kinh pháp như thế
Chớ sanh lòng nghi hoặc.
Nên phải chuyên một lòng
Rộng nói Kinh điển này
Đời đời đặng gặp Phật
Mau chứng thành Phật đạo.

--- hết trích ---

21. PHẨM "NHƯ LAI THẦN LỰC" THỨ HAI MƯƠI MỐT

1. Lúc đó số vi trần Bồ Tát
Khắp thế gian từ đất vọt lên
Chăp tay nghiêm cẩn đứng nhìn
Tôn nhan Đức Phật kính tin bạch rằng:

"Sau khi Phật Niết-bàn diệt độ
Chúng con thề nói rõ kinh này
Phân thân Phật đã tiêu bay
Chúng con rộng nói Pháp này vì sao?

Chúng con muốn pháp bao thanh tịnh
Để thọ trì kính tín chép biên
Dọc tụng giải nói liền liên
Liên Hoa Diệu Pháp triền miên cúng dường

2. Vào lúc đó Thế Tôn ở trước
Ngài Văn Thù và ước vô lường
Trăm nghìn muôn ức mười phương
Thánh tăng Bồ Tát người thường chúng ma

Cả trời rồng dạ xoa ngạ quỷ
A tu la xấu xí ác tâm
Càn thát bà với đàn cầm
Ca Lầu Na điểu cánh vàng rộng bay

Khẩn Na La suốt ngày ca hát
Ma Hầu La Già rất ác độc thay
Như Lai trước tất cả này
Hiện thần thông lớn chỉ bày thiệt căn

Biến tướng lưỡi mênh man vô tận
Rộng dài lên chạm đỉnh Phạm thiên
Chân lông phóng sáng triền miên
Tháy đều soi khắp mọi miền mười phương

Luồng tịnh quang phi thường sáng chói
Các Như Lai dưới cội Bồ Đề
Cũng bày tướng lưỡi rộng dài

Phóng ngàn ánh sánh ngất trời mênh mang

Đức Thích ca và hàng chư Phật
Bày sức thần lưỡi thật rông dài
Mãn ngàn thế kỷ mới thôi
Nhiếp hoàn tướng lưỡi đồng thời khảy tay

Và đằng hắng cả hai vi diệu
Động vang lên sáu điệu phi thường
Trăm nghìn cõi Phật mười phương
Thiên Long bát bộ bình thường đều nghe

Sức thần Phật trăm bề thấy hết
Cõi Ta-bà chứng biết Thích Ca
Cùng Đức Đa Bửu chung tòa
Trong ngôi tháp báu nguye nga ngất trời

Lại thấy cả rồng người Bồ Tát
Trăm nghìn muôn chúng rất là đông
Cháp tay cùng kính vây tròn
Cả hai Đức Phật một lòng cúc cung

Thấy phép lạ lòng mừng hớn hở
Được thấy điều chẳng có bao giờ
Chư thiên lúc đó xướng to
"Ta-bà cõi Phật duyên do chuyện này

Đức Như Lai hôm nay nói Pháp
Vì chúng tăng thiết lập đại thừa
Liên Hoa Diệu Pháp kinh vua
Mang ra giảng dạy trong chùa độ sanh

Các ông phải thâm tâm tùy hỷ
Lại cúng dường kinh quý Pháp Hoa
Đồng thời lễ Phật Thích ca
Chúng sanh nghe gọi thiết tha chan hòa

Xoay mặt về Ta-bà chắp lạy
Gieo năm thân lễ bái Như Lai
Nam mô Thích Ca Mâu Ni

Nam mô Đa Bảo Như Lai thường hằng"

Dùng đồ cúng hoa hương chuỗi ngọc
Lọng phan màn chọn lọc cúng dường
Lại mang quần áo nơi thân
Cùng đồ trang sức báu trân rải vào

Cõi Ta-bà ào ào mây nhóm
Thành màn hoa trùm trọn quần hùng
Mười phương cõi nước liên thông
Giao lưu không ngại như trong một nhà

4. Phật lại bảo bốn tòa đại chúng
Hàng thánh tăng chật cứng đạo tràng:
"Thần thông Đức Phật vô lường
Vô biên chẳng thể nghĩ tường được đâu

Dùng lực đó xiết bao nhiêu kiếp
Để tùy nghi kể hết công năng
Pháp Hoa công đức vô vàn
Cũng không có thể chu toàn cho xong

Tất cả pháp ở trong kinh tạng
Việc rất sâu chính đáng tuyên bày
Kinh này chứa thảy pháp hay
Phải siêng đọc tụng giải bày Pháp Hoa

Trong cõi nước chỗ nào có chúng
Thọ trì kinh đọc tụng chép biên
Tu hành theo đúng pháp duyên
Tăng phường dựng tháp phải nên cúng dường

Vì chỗ đó đạo tràng của Phật
Được như lai chân thật dựng lên
Nơi đây sẽ chuyển pháp luân
Nơi đây Phật nhập Niết-bàn an vui

Đức Như Lai tóm thâu nghĩa đó
Bèn trùng tuyên lời rõ kệ rằng

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

5. Các Phật, Đấng cứu thế
Trụ trong thần thông lớn
Vì vui đẹp chúng sanh
Hiện vô lượng thần lực:
Tướng lưỡi đến Phạm thiên
Thân phóng vô số quang
Vì người cầu Phật đạo
Hiện việc ít có này.
Tiếng tằng hắng của Phật
Cùng tiếng khảy móng tay
Khắp vang mười phương cõi
Đất đều sáu món động.
Sau khi Phật diệt độ
Người trì được Kinh này
Các Phật đều vui mừng
Hiện vô lượng thần lực.
Vì chúc lụy Kinh này
Khen ngợi người thọ trì
Ở trong vô lượng kiếp
Vẫn còn chẳng hết được.
Công đức của người đó
Vô biên vô cùng tận
Như mười phương hư không
Chẳng thể được ngằn mé.
Người trì được Kinh này
Thời là đã thấy Ta
Cũng thấy Phật Đa Bảo
Và các Phật phân thân.
Lại thấy Ta ngày nay
Giáo hóa các Bồ Tát.
Người trì được Kinh này
Khiến Ta và phân thân
Phật Đa Bảo diệt độ
Tất cả đều vui mừng.
Mười phương Phật hiện tại
Cùng quá khứ vị lai
Cũng thấy cũng cúng dường
Cũng khiến đặng vui mừng.

Các Phật ngồi đạo tràng
Pháp bí yếu đã đặng.
Người trì đọc Kinh này
Chẳng lâu cũng sẽ đặng.
Người trì được Kinh này
Nơi nghĩa của các pháp
Danh tự và lời lẽ
Ưa nói không cùng tận
Như gió trong hư không
Tất cả không chướng ngại.
Sau khi Như Lai diệt
Biết Kinh của Phật nói
Nhân duyên và thứ đệ
Theo nghĩa nói như thật.
Như ánh sáng nhật nguyệt
Hay trừ các tối tăm
Người đó đi trong đời
Hay dứt tối chúng sanh
Dạy vô lượng Bồ Tát
Rốt ráo trụ Nhứt thừa.
Cho nên người có trí
Nghe công đức lợi này
Sau khi Ta diệt độ
Nên thọ trì Kinh này
Người đó ở Phật đạo
Quyết định không có nghi.

--- hết trich ---

22. PHẨM "CHÚC LỤY" THỨ HAI MƯƠI HAI

1. Đức Thích Ca từ đài đứng dậy
Hiện thần thông lộng lẫy mênh mông
Dùng tay xoa đảnh ức muôn
Vô biên Bồ Tát rồi luôn nói rằng:

"Trong vô lượng trăm ngàn muôn kiếp
Ta thường tu chuyên biệt kinh này
Vô Thượng chánh đẳng lành thay
Nay đem phó chúc các ngài hoằng dương

Phật ba phen tuyên dương xoa đảnh
Các thánh tăng rồi phán lời rằng:
"Thời gian số kiếp vô vàn
Pháp Hoa tu tập duyên lành kính tin

Nay phó chúc chân kinh chư vị
Xin quý ngài trì chí siêng năng
Thọ trì đọc tụng độ sanh
Rộng tuyên nói pháp người người đều nghe

Đức Như Lai tâm từ to lớn
Không có tâm nhỏ mọn ươn hèn
Phật chuyên bố thí thiện duyên
Giàu lòng nhân ái cho liền huệ năng

Trí Như Lai tự nhiên tự tại
Lại biện tài phải trái thuyết minh
Các ông phải có nhiệt tình
Lòng không bỏn xẻn phát tâm đại từ

Đời vị lai khuyến tu tinh tấn
Nếu có người chịu lãnh đức tin
Pháp Hoa vì chúng rộng tuyên
Khiến cho đầy đủ thiện duyên Bồ Đề

Nếu có người lại chê Diệu Pháp
Dùng chước hay đối đáp chỉ bày
Khiến cho lợi ích thấy ngay

Báo ân thế đó Như Lai bằng lòng

2. Các Bồ Tát phát tâm hớn hở
Được Phật trao mừng rỡ khắp đầy
Nghiêng mình cung kính chắp tay
Xoay về hướng Phật bạch ngài như sau:

"Vâng lời Phật cùng nhau hoằng pháp
Sẽ chăm lo xác lập đại thừa
Rộng tuyên Diệu Pháp kinh vua
Giải bày biên chép Pháp Hoa vì thầy"

Đức Như Lai liền thâu các Phật
Đã phân thân ở khắp mười phương
Mời về bổn độ và rằng:
"Kính mời các Phật an nhàn hồi loan

Tháp Đa Bảo đặng hoàn như cũ"
3. Phật nói xong vần vũ mây trôi
Trên tòa sư tử dưới trời
Phân thân Đức Phật cười tươi vui mừng

Phật Đa Bảo và hàng thánh chúng
Các Thanh văn thập chủng trời người
Thiên Long bát bộ rạng ngời
Nghe lời Phật dạy lạy ngài kính tin

23. PHẨM "DƯỢC VƯƠNG BỒ TÁT BỔN SỰ" THỨ HAI MƯƠI BA

1. Tú Vương Hoa mới liền bạch Phật:
"Đức Dược Vương chính thật ra sao
Ngài thường đi dạo cõi nào
Cội lành công hạnh lâu mau vắn dài

Xin Như Lai trình bày một ít
Hàng chúng con lợi ích vô vàn
Thiên Long bát bộ trăm ngàn
Các chư Bồ Tát vui mừng lắng nghe"

2. Phật trả lời tức thời đại chúng
Tú Hoa Vương nghiêm đứng lặng im:
"Cách đây vô lượng trăm nghìn
Hằng sa kiếp trước thánh ân ra đời

Đức Như Lai tên ngài Nhựt Nguyệt
Tịnh Đức Minh diễm tuyệt phi thường
Đủ mười viên mãn tôn danh
Như Lai Ứng Cúng vẻ vang trên đời

Phật đó có tám mươi ức chúng
Hàng Thanh văn thập chủng Hằng sa
Như Lai thọ mạng lâu xa
Bốn muôn hai kiếp thăng hoa nhiệm mầu

Chúng Bồ Tát sống lâu như Phật
Nước đó không súc vật yêu ma
Không có người nữ dâm tà
Cũng không địa ngục thậm đa khổ nàn

Đất bằng phẳng làm bằng trân bảo
Ngọc lưu ly cây báu trang nghiêm
Bầu trời màn báu trùm lên
Các phan báu đẹp bốn bên treo thòng

Trong cả nước có muôn cây báu
Cây có đài bảy báu trang hoàng
Dưới đài bình ngọc lò hương

Có vì Bồ Tát còn đương ngồi thiền

Trên bầu trời chư thiên trổi nhạc
Đồng ngợi khen các việc Như Lai
Hoa hương dâng cúng lên ngài
Và đem hoa báu từ trời mưa tuôn

Lúc bấy giờ vì muôn đại chúng
Và vì Nhất Thiết Chúng thánh tăng
Cũng vì vô lượng Thanh Văn
Liên Hoa Diệu Pháp ân cần rộng tuyên

Nhất Thiết Chúng tu chuyên khổ hạnh
Trong đạo tràng tinh tấn kinh hành
Bồ Đề Vô Thượng cầu thành
Muôn hai nghìn kiếp viên thông tổng trì

Đặng tam muội "hiện bày nhất thiết"
Có thần thông lòng thiệt vui mừng
Nghĩ thầm ta đặng thần thông
Đều do trì tụng thuộc lòng Pháp Hoa

Nay nên cúng Phật-đà Nhựt Nguyệt
Cùng Pháp Hoa hay tuyệt trên đời
Bèn vào tam muội tức thời
Hư không làm phép hoa trời tuôn rơi

Mạn Đà La rưới bời thế giới
Hắc Chiên Đàn trên dưới đều thơm
Hoa hương tràn ngập hư không
Sáu thù hương quý cúng dường Như Lai

Cúng dường thế rồi thời tự nghĩ:
"Dùng thần thông tùy hỷ cúng dường
Sao bằng cúng Phật bằng thân"
Mới đem chất quý chiên đàn uống ngay

Các dầu thơm đêm ngày xoa tắm
Một nghìn năm chìm đắm trong hương
Rồi dùng y báu quấn thân

Xông rồi lấy sức thần thông đốt mình

Ánh sáng lửa cháy bừng thế giới
Tám Hằng sa khắp cõi mười phương
Nơi nơi chư Phật đều thương
Cùng khen tinh tấn cúng dường bản thân

Dùng các thứ hoa hương cúng Phật
Đều chẳng bằng chân thật cúng dường
Lọng phan lụa báu hoa hương
Chẳng bằng chân thật cúng dường bản thân

Đem quốc thành vợ con mà cúng
Cũng chẳng bằng sử dụng bản thân
Sắp hàng bố thí trên cùng
Nghìn năm lửa cháy mới tàn khói hương

4. Nhứt Thiết Chúng cúng dường như thế
Khi mạng chung chuyển thế lại về
Cõi ngài Nhật Nguyệt nguyện thề
Tái sanh ngay tại cung vua nước này

Ngồi xếp bằng liền ngay chuyển thế
Bỗng hóa sanh liền kế ngai vàng
Cùng vua Tịnh Đức ân cần
Mượn bài thơ kệ lời rằng như sau:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

Đại vương nay nên biết!
Tôi kinh hành chốn kia
Tức thời được nhứt thiết
Hiện chư thân Tam muội
Siêng tu rất tinh tấn
Bỏ thân thể đáng yêu
Cúng dường Đức Thế Tôn
Để cầu huệ Vô Thượng.

--- hết trích ---

Nói kệ xong bèn thưa vương phụ
"Đức Như Lai đầy đủ phúc dầy
Nhựt Nguyệt Minh Đức là thầy
Truyền con tam muôi phép hay phi thường

Con cúng dường bản thân lên Phật
Nên được nghe chân thật pháp môn
Pháp Hoa trì tụng nghin muôn
Vô lường triệu kiếp vẫn luôn tu hành

Nay con phải cúng dường Phật đó"
Thưa xong rồi liền bỏ bay cao
Ngồi đài bảy báu thanh tao
Bay qua chỗ Phật tiến vào đạo viên

Đầu mặt lạy kính lên Đức Phật
Chắp hai tay lưu loát kệ rằng:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

Dung nhan rất đẹp lạ
Ánh sáng soi mười phương
Con vừa từng cúng dường
Nay lại về thân thấy.

--- hết trích ---

5. Nhất Thiết Chúng nói xong bài kệ
Chắp hai tay kế bạch Phật rằng:
"Thế Tôn còn ở đời chăng?"
Bấy giờ Đức Phật đáp rằng khoan thai:

"Sắp đến thời Như Lai nhập diệt
Vào Niết-bàn quán triệt chân không
Giường tòa sắp sẵn cho nhanh
Tối nay Ta nhập Niết-bàn bất lai"

Phật lại dặn bảo ngài Hỷ Kiến
Ta giao ông tri kiến Như Lai

Cũng nhờ Bồ Tát các thầy
Bồ Đề Vô Thượng giải bầy chúng sanh

Cũng đem cõi tam thiên thế giới
Các bảo châu trên dưới truyền trao
Đài vàng cây báu xiết bao
Chư thiên hầu hạ trọn trao thảy đều

Ta diệt độ bao nhiêu xá lợi
Phó chúc ông phân phối rộng bày
Cúng dường bao tháp nên xây
Khiến cho lưu bố cõi này độ sanh

Đức Nhựt Nguyệt nói cùng tăng chúng
Đến cuối đêm bèn chứng Niết-bàn
Thế Tôn từ giả thế gian
Xếp bằng nhập thẳng Niết-bàn vô dư

6. Đại chúng thấy Như Lai nhập diệt
Rất đau buồn da diết khổ sầu
Luyến thương thân Phật rầu rầu
Liền dùng Thử-ngạn cùng nhau làm giàn

Lấy Chiên-đàn thiêu thân cúng tế
Lửa tắt dần tháo để lấy tro
Muôn nghìn bình báu nhỏ to
Chứa gom xá lợi phân cho muôn loài

Các chúng tăng dựng xây tháp báu
Lấy vô vàn trân bảo trang nghiêm
Tháp ba thế giới cao liền
Lọng phan linh báu bốn bên trang hoàng

Tám muôn bốn tháp vàng cao ngất
Được đàn na dựng cất cúng dường
Phụng thờ xá lợi mười phương
Khiến cho đại chúng bình thường an vui

Ngài Hỷ Kiến một thời tự nghĩ
"Dù cho ta tùy hỷ cúng dường

Dựng xây tháp báu đường đường
Việc này chưa đủ phải nhường làm thêm

Với xá-lợi ta nên cúng bái"
Liền nói cùng cả thảy chúng tăng
"Ta nay phát nguyện một lòng
Cúng dường xá lợi chúng tăng kính tường"

Tại tăng phường ngài liền lấy đuốc
Đốt cánh tay trăm phước trang nghiêm
Trăm ngàn số kiếp cúng dường
Khiến cho vô số chúng tăng mủi lòng

Vô số chúng nhập dòng duyên giác
Vô biên người cầu đắc Bồ Đề
Nhiều người tinh tấn đề huề
Đắc pháp tam muội "Mọi bề hiện thân"

Lúc bấy giờ thánh tăng Bồ Tát
Các trời người khắp tất chúng sanh
Thấy ngài mất cánh tay thần
Buồn thương mà nói lời rằng như sau:

"Thầy chúng ta bị đau khó sánh
Tự đốt tay thân chẳng đủ đầy"
Bấy giờ Hỷ Kiến thề ngay:
"Tôi nay nguyện sẽ đốt tay cúng dường

Bỏ hai tay cầu thân vàng Phật
Nếu lời này linh thật xin cho
Hai tay hoàn phục bây giờ
Bình thường như cũ không dơ không mòn"

Vừa nói xong hai tay bình phục
Trở như xưa nhờ đức của ngài
Trí huệ thuần hậu lành thay
Được thêm thân thể Như Lai sắc vàng

Cõi tam thiên động vang sáu điệu
Trời mưa hoa vi diệu xuống trần

Trời người tất cả chúng sanh
Thấy việc hiếm có phát tâm vui mừng

7. Đức Phật bảo Tú Vương Bồ Tát:
"Hỷ Kiến ngài chính thật là ai
Đoán xem lai lịch của ngài?
Đâu người xa lạ chính thời Dược Vương

Đức Dược Vương vẫn hằng bố thí
Nhiều vô lường thân thể bản thân
Bồ Đề Vô Thượng phát tâm
Không gì so sánh bằng thân cúng dường

Đốt ngón chân cúng dường tháp Phật
Hơn cả toàn khắp vật thế gian
Sông ao rừng núi quốc thành
Vợ con đầy tớ đầy tràn tam thiên

Nếu có người đem tiền đầy ắp
Cõi tam thiên cúng khắp chúng tăng
Chư Phật Bồ Tát chúng sanh
So bề công đức chẳng bằng Pháp Hoa

Một câu kệ khéo là rành rõi
Vì người thân diễn nói giải bày
Việc này công đức lớn thay
Vô biên vô lượng thấy ngay Bồ Đề

8. Tú Vương Hoa, trăm bề nguồn nước
Biển cả kia đứng được hàng đầu
Pháp Hoa Diệu Pháp nhiệm mầu
Cũng như thế đó rất sâu khó vào

Các núi cao Diệu Cao bậc nhất
Kinh Pháp Hoa cũng thật cao siêu
Ẩn tàng bí mật rất nhiều
Chứa vô lường các pháp điều thường chân

Trong các sao mặt trăng bậc nhất
Kinh Pháp Hoa cũng thật sáng thanh

Mặt trời hay phá tối tăm
Kinh này cũng thế phá tan trược phiền

Trong các vua Chuyển Luân bậc nhất
Kinh Pháp Hoa chân thật thế tôn
Kinh này chứa đủ pháp môn
Từ cao đến thấp từ trong ra ngoài

Vua Đế Thích cõi trời cai trị
Trên ngai vàng quản lý trị dân
Pháp Hoa vua các chân kinh
Ở trong tạng bản chuyên tinh đứng đầu

Trong cõi trời Phạm Thiên trùm lấp
Kinh Pháp Hoa thầy khắp thánh tăng
Khiến hàng tứ chúng phát tâm
Bồ Đề Vô Thượng thuận đường theo đi

Các phàm phu Bích Chi bậc nhất
Kinh Pháp Hoa cũng thật như y
Theo kinh biên chép thọ trì
Siêng năng tinh tấn thời ngay đạo thành

Hàng chúng tăng thánh tăng bậc nhất
Kinh Pháp Hoa cũng thật đứng đầu
Phật là vua các đạo mầu
Pháp Hoa vua của mọi bồ chân kinh

9. Kinh Pháp Hoa độ sinh cứu khổ
Khiến chúng sanh thoát chỗ trầm luân
Kinh này mang lại bình an
Mong cầu được thỏa thân tâm thanh nhàn

Như hồ ao nước trong sạch mát
Có thể làm hết khát cho ai
Đang cần giọt nước ban mai
Như lạnh được lửa như say được giường

Như lái buôn đang bần gặp chủ
Như con thơ ấp ủ mẹ hiền

Qua sông bỗng gặp ngay thuyền
Người bệnh đặng gặp thuốc tiên của thầy

Như bóng tối gặp ngay ánh sáng
Như nghèo hèn lại đặng của rơi
Như dân được gặp đức vua
Như đuốc trừ tối như mua gặp hời

Kinh Pháp Hoa cũng thời như thế
Có công năng tế thế độ sanh
Xa rời ách khổ bình an
Mở trói sanh tử an nhàn thảnh thơi

Kinh Pháp Hoa bảo người biên chép
Đặng phước duyên tốt đẹp vô ngần
Huệ năng của Phật đem dùng
Tính lường chẳng đặng vô cùng vô biên

Khi chép kinh dùng đèn hoặc nến
Các hương hoa phan bện lọng y
Cúng dường kinh quyển tùy nghi
Công đức vô lượng quang huy khó bàn

10. Tú Vương Hoa chúng sanh nghe phẩm
Chuyện Dược Vương sẽ đặng vô lường
Vô biên công đức phi thường
Dùng sức Bồ Tát khó đường đếm đo

Lại người nữ nào nghe phẩm đó
Mà thọ trì được độ chuyển thân
Tái sanh ắt có thân nam
Sáu căn đầy đủ tính ngoan đức hiền

Sau Như Lai thiện duyên diệt độ
Người nữ nào theo đó tu hành
Mệnh chung ắt được hóa sanh
Trên tòa sen báu Phật tăng đón mừng

Chẳng còn bị lòng tham làm khổ
Bị giận hờn tật đố đốt thiêu

Kiêu mạn ganh ghét bớt nhiều
Vô sanh pháp nhẫn đắc siêu thông thần

Được nhãn căn sáng thanh thâm tịnh
Do mắt thần nhập định đại khai
Thấy Hằng sa Đức Như Lai
Đồng khen mà bảo: "Hay thay thật lành

Ông có thể ở trong pháp hội
Đức Thích Ca rành rõi giảng kinh
Thọ trì đọc tụng nghiêm minh
Vì người khác nói độ sinh thoát nàn

Nhờ việc đó vô vàn phước báu
Lửa chẳng thiêu xuyên thấu thân ông
Cho dù thuyền đắm ngang sông
Cũng không trôi đắm trong dòng nước xanh

Phước của ông nói không thể hết
Có thần thông tận diệt quần ma
Hằng sa chư Phật và Ta
Đồng chung thủ hộ chan hòa cho ông"

Tú Vương Hoa Dược Vương Bồ Tát
Đã tựu thành công đức huệ năng
Thần thông siêu việt khó bàn
Phước duyên vô lượng vô biên ngàn đời

11. Nếu có người phẩm này tin nhận
Lại vì người tán tụng ngợi khen
Trong đời hiện tại miệng thơm
Thoảng mùi hương của hoa sen ngạt ngào

Mùi chiên đàn thấm vào thân thể
Khiến mọi người nhờ thế thơm lây
Nay ta đem phẩm chuyện này
Trao ông chúc lụy tương lai phổ truyền

Sau khi Ta phước duyên diệt độ
Trăm năm sau lưu bố kinh này

Rộng truyền tuyên nói giải bày
Khiến cho còn mãi muôn nơi thường hằng

Chớ để hàng ác ma phá khuấy
Dùng thần thông giữ lấy Pháp Hoa
Trời rồng ngạ quỷ dạ xoa
Thảy đều muốn phá Phật-Đà pháp chân

Kinh Pháp Hoa thuốc thần chữa bệnh
Người được nghe thân mệnh thoát nàn
Bệnh già bệnh chết tiêu tan
Bồ Đề chứng đắc tâm an thân nhàn

Nếu ông thấy chúng sanh trì thọ
Kinh Pháp Hoa người đó cúng dường
Hoa sen xanh đựng bột hương
Rải trên người đó và thường theo chân

Người này sẽ đăng đàn chuyển pháp
Phá ma quân xác lập đại thừa
Thổi tiêu đánh trống Pháp Hoa
Độ sanh thoát biển sanh già bệnh vong

Người cầu đạo một lòng tinh tấn
Phải sanh lòng cung kính Đạo Sư
Những người đạo hạnh chân tu
Dược Vương Bồ Tát thiên thu cúng dường

12. Phẩm Dược Vương Như Lai rộng nói
Có tám muôn trồng cội Bồ Đề
Đặng môn tam muội đề huề
"Biết mọi ngôn ngữ" khéo bề độ sanh

Đức Đa Bửu ngợi khen Bồ Tát
Tú Hoa Vương là rất lành thay
Tựu thành bất khả tư nghì
Vô vàn công đức tùy nghi hỏi lời

Nhờ câu hỏi thánh tăng nêu đó
Vô lượng người được độ chuyển sanh

Vô biên phát nguyện tâm lành
Bồ Đề Vô Thượng chuyên cần phát tâm

THÍCH NGHĨA

1. Tuỳ hỷ: Vui theo, vui mừng ưng thuận tán thành.

2. Tứ sanh:

1) Loài từ trứng sanh ra như chim v.v...
2) Loài từ bào thai sanh ra như người v.v...
3) Loài từ ẩm ướt sanh ra như trùng, đom đóm v.v...
4) Loài từ biến hóa sanh ra như trời, địa-ngục v.v...

3. Vô-gián địa-ngục, người ở trong địangục này một ngày một đêm muôn lần chết muôn lần sống, bị khổ hình không có giây phút nào ngớt nghỉ nên gọi là Vô-gián.

4. Cõi trời cùng tột, cũng là chót của ba cõi.

5. Quang-âm-thiên là một trong ba từng trời nhị-thiền, cũng là từng thứ ba, Biến-tịch-thiên là một trong ba từng tam-thiền, cũng là từng thứ ba.

6. Thiện? lành; Tịch ? vắng-bặt. Tức là môn thiền định vô lậu lớn.

7. Người thế tục ưa mặc y phục sắc trắng nên gọi là "bạch-y".

8. Hai mươi bốn "thù" làm một lượng.

9. Trên chót núi Tu-di (Diệu-cao-sơn) bằng phẳng bốn phương có 32 cỏi trời, mỗi cõi đều có một vị Thiên-vương quản trị.

Trung ương, có một cõi trời, ông Thích-Đề-Hoàn-Nhơn (Đế-Thích, ở trong đây, quyền quản lãnh cả 33 cõi trời, hợp lại là trời "Đao-Lợi").

10. Người tu hành theo Phật Pháp phá 88 món "kiến-sở-đoạn-hoặc" thì rời phàm phu dự vào hàng Thánh nên gọi "Dự- Lưu". Cõi dục có 9 phẩm "tư-hoặc", cõi sắc có 36 phẩm "Tư-Hoặc". Cõi vô sắc có 36 phẩm "tư-hoặc". Cộng là 81 phẩm "tư-hoặc". Sau khi phá hết 88 món "kiến-hoặc", tu hành lần lần phá "tư-hoặc". Trong 9 phẩm cõi dục, phá được 6 phẩm trước thì chứng bậc "tưđà- hàm" (Nhất-Lai) nghĩa là còn một lần sanh xuống nhân gian. Phá cả 9 phẩm thì không còn sanh xuống nhân gian nữa nên gọi "Bất-Lai" (A-nahàm). Phá cả 81 phẩm tư hoặc thì dứt haün sanh tử luân hồi nên gọi "Vô-Sanh" (A-La-Hán).

11. Thương-Chủ: Người dẫn đạo cho các con buôn.

12. Vua: Vị cai trị một nước, người đem sự an ninh cho dân chúng.

13. Xưa các người buôn châu báu thường ra biển tìm châu báu.

14. An-Lạc tức là nước Cực-Lạc ở Tâyphương, của đức Giáo-Chủ A-Di-Đà Phật .

A. Tên những con số lớn của xứ Ấn-Độ xưa. Từ nghìn muôn ức sắp lên. Như một Chân-ca-la: Một nghìn muôn ức.

QUYỂN 7

24. PHẨM "DIỆU ÂM BỒ TÁT" THỨ HAI MƯƠI BỐN

1. Lúc bấy giờ Như Lai thị hiện
Từ đỉnh đầu liền khiến tịnh quang
Phóng ra ánh sáng huy hoàng
Chặng mày lông trắng hào quang miên trường

Tịnh quang đó soi muôn cõi Phật
Khắp tám trăm triệu ức miền Đông
Đi qua vô số thuận dòng
Đến ngay thế giới Tịnh Quang tịnh lành

Nước đó có thánh ân Đức Phật
Hoa Tú Vương tên thật của ngài
Vẻ vang mười hiệu đủ đầy
Đại Sư Ứng Cúng Như Lai đời đời

Phật Thế Tôn mọi người tôn kính
Có vô biên đại chúng thánh tăng
Chuyển luân giáo pháp độ sanh
Mười phương tứ chúng vây quanh cúng dường

2. Tịnh Quang có Diệu Âm Bồ Tát
Đã từ lâu rộng phát thề nguyền
Trồng bao công đức thiện duyên
Cúng dường gần gũi vô lường Như Lai

Diệu Âm đặng đủ đầy trí huệ
Đặng các môn cái thế thần thông
"Pháp Hoa Tam Muội" sáng trong
"Vô Duyên" "Trí Ấn" tinh ròng phép hay

Có vô vàn nhiều thay tam muội
Các thần thông trên dưới cao xa
Hào quang Đức Phật Thích Ca
Chiếu soi vừa đến ngay đà Diệu Âm

Ngài Diệu Âm liền thưa với Phật
Hoa Tú Vương kính bạch lời rằng:
"Thế Tôn con phải qua thăm
Ta-bà thế giới cúng dường Thích Ca

Cõi này có Hằng sa Bồ Tát
Ngài Văn Thù bậc rất tài năng
Dược Vương, Dõng Thí, Tú Vương
Trang Nghiêm, Thương Hạnh vô vàn vân vân

Phật liền bảo Diệu Âm Bồ Tát
"Cõi Ta-bà thực chất trong lành
Chớ nên xét vội sai lầm
Sanh lòng nghĩ tưởng nghĩ thành xấu dơ

Cõi Ta-bà đất trơ núi đá
Chẳng ngang bằng biển cả lại sâu
Thân Phật kém nhỏ sắc nâu
Thân hình Bồ Tát cũng đâu lớn nào

Thân của ông lớn cao muôn trượng
Lại đẹp tươi nhiều tướng uy nghi
Ta-bà sang đến tức thì
Chớ xem hạ liệt khinh khi nước người”

Ngài Diệu Âm bạch lời cùng Phật
"Bạch Thế Tôn ngài rất anh minh
Cậy nhờ phép Phật hiển linh
Con nay sẽ viếng thế gian Ta-bà"

Chẳng rời tòa thân tâm không động
Dùng thần thông nhanh chóng ngồi trên
Trăm ngàn muôn đóa hoa sen
Núi Kỳ Xà Quật tới liền dù xa

Cõi Ta-bà Diệu Âm làm phép
Biến hóa ra chẳng biết bao nhiêu
Sen vàng nhụy báu rất nhiều
Cành vàng cánh bạc gió chiều lao xao

Văn Thù thấy xiết bao sen báu
Bèn chắp tay bẩm báo Như Lai
"Tại sao bỗng có điềm này
Vô vàn sen báu hiện ngay cõi trần"

Nhụy kim cang cành vàng cánh bạc
Chân-thúc-ca chế tác làm đài"
Như Lai liền bảo khoan thai:
“Đó là thần lực của ngài Diệu Âm

Tịnh Hoa Vương nghìn trùng xa cách
Cùng tám muôn Bồ Tát vây quanh
Đến đây hoan hỷ cúng dường
Nghe kinh Diệu Pháp chân thường thờ chung"

Ngài Văn Thù thưa cùng Đức Phật:
"Vị thánh tăng tu thật pháp gi
Phép tam muội bất tư nghì
Sức thần thông lớn tên chi tuyệt vời

Xin Như Lai thuận lời cho biết
Phép thần thông đặc biệt nói trên
Tu hành công đức theo liền
Siêng năng tinh tấn trồng duyên phước này

Xin Như Lai sức thần chỉ vẽ
Để chúng con có thể tới gần
Diệu Âm Bồ Tát giáng trần
Khiến con được thấy pháp thân của người”

Đức Phật bảo với ngài Sư Lợi:
“Đức Như Lai Đa Bảo sẽ bày
Pháp thân vĩ đại của ngài
Diệu Âm Bồ Tát khi người viếng thăm”

Đa Bảo nói Diệu Âm Bồ Tát:
"Hãy đến đây có Phật Thích Ca
Văn Thù Sư Lợi cùng Ta
Thân ông muốn thấy thật là cám ơn"

Lúc bấy giờ Diệu Âm hiển mặt
Cùng tám muôn Bồ Tát đồng nhau
Ta-bà đi đến rất mau
Trên đường sáu điệu nhiệm mầu động vang

Trời rưới hoa sen bằng bảy báu
Có nhạc êm vang thấu thế gian
Mắt thần như đóa hoa sen
Sáng ngời uy vũ tôn nhan rực vàng

Vô lượng trăng đêm rằm chiếu sáng
Vẫn chẳng bằng sắc rạng rỡ ngài
Thân vàng tinh khiết trang đài
Trăm nghìn vẻ đẹp nghiêm oai huy hoàng

Thân kim cương cứng bền tướng hảo
Ngồi đài cao thất bảo bay trôi
Hư không cao ngất trên trời
Cùng hàng Bồ Tát tới nơi đạo tràng

Kỳ Xà Quật nhẹ nhàng đáp xuống
Dùng chuỗi châu giá đến trăm ngàn
Kính dâng lên Phật cúng dường
Năm thân gieo đất ngay chân Phật ngài

Lạy Như Lai rồi thời kính bạch:
"Hoa Tú Vương Trí Phật hỏi thăm
Như Lai có được thân tâm
Ít bệnh ít khổ sở hành sâu xa

Bốn đại có điều hòa an ổn
Việc hàng ngày có nhẫn được chăng?
Dễ dàng giáo hóa chúng sanh?
Chúng tăng ba độc phá tan xong rồi?

Không có kẻ ác đòi cha mẹ?
Với thân nhân hiếu đễ thảo hiền?
Ngu si bỏn xẻn ghét ghen?
Lòng đầy kiêu mạn khinh nhờn sa môn?

Tâm tà kiến lại luôn ác độc?
Nhiếp năm tình tuyệt nọc hay chưa?
Ma oán ám ảnh đã chừa?
Đức Phật Đa Bảo có vừa viếng thăm?"

Nói xong rồi quay sang Đa Bảo
Chắp hai tay bẩm báo thưa rằng:
"Ít khổ kham nhẫn đặng chăng?"
Xong rồi thỉnh Phật bày thân Phật vàng

Đức Thich Ca thưa cùng Đa Bảo:
"Ngài Diệu Âm nay đã đến đây
Khát khao muốn thấy Như Lai
Xin Phật hoan hỷ hiện bày kim thân"

Đa Bảo nói Diệu Âm Bồ Tát:
"Thật hay thay! Thật rất hay thay
Cúng dường hai Đức Như Lai
Và nghe diệu pháp ông thời tới đây

Kinh Pháp Hoa tìm thầy học đạo
Siêng năng tu thành thạo pháp mầu
Đồng thời ra mắt cùng nhau
Văn Thù Sư Lợi mới qua cõi này"

5. Lúc bấy giờ có ngài Hoa Đức
Chắp hai tay mà bạch Phật rằng:
"Thế Tôn Bồ Tát Diệu Âm
Cội lành vun sới tu hành pháp chi

Bất tư nghì thần thông như thế
Tướng oai nghiêm chẳng thể suy lường"
Phật đáp Hoa Đức lời rằng:
"Thủa xưa quá khứ vô vàn cách xa

Có Đức Phật thật là rạng rỡ
Tên Vân Lôi tỏ rõ Âm Vương
Đủ đầy mười hiệu phi thường
Như Lai Ứng Cùng thường hằng Thế Tôn

Cõi nước Phật Thế Gian Khắp Hiện
Kiếp tên là Hỷ Kiến an lành
Diệu Âm cúng Phật vô vàn
Xiết bao kỹ nhạc kính dâng trăm ngàn

Lại cúng dường bốn muôn bát báu
Vì thiện duyên quả báo tốt lành
Mệnh chung bèn được chuyển thân
Sanh về cõi Phật sức thần cao minh

Ông Hoa Đức Diệu Âm Bồ Tát
Từng cúng dường theo sát Như Lai
Vô lường sô kiếp đầu thai
Từ lâu trồng cội đủ đầy siêng năng

Gặp Hằng sa trăm nghìn muôn ức
Các Như Lai công đức vô lường
Hộ pháp chuyên nhất phi thường
Cho nên tam muội lớn nhường thậm thâm

6. Hỡi Hoa Đức Diệu Âm Bồ Tát
Có nhiều thân ở rất nhiều nơi
A-tỳ cho đến cõi Trời
Vì hàng tứ chúng đời đời truyền kinh

Hoặc hiện thân Phạm Vương Đế Thích
Trăm ngàn thân lợi ích độ sanh
Chuyển Luân Thánh Chúa hiện thân
Hiện thân trưởng giả tể quan đại thần

Hoặc hiện thân Sa-môn Cư sĩ
Hoặc hiện thân tôn quý quốc vương
Thân đồng nữ thân đồng nam
Thân trời rồng quỷ phi nhơn cõi phàm

Vô vàn thân độ nhân cứu khổ
Đến mọi nơi mọi chỗ lầm than
Pháp Hoa Diệu Pháp hằng chân
Vì chúng diễn nói tu hành siêng năng

7.Hỡi Hoa Đức Diệu Âm Bồ Tát
Có huệ năng độ rất nhiều người
Biến thân đi khắp mọi nơi
Ta-bà thường đến dạy người Pháp Hoa

Nơi trí huệ chan hòa không mệt
Khiến chúng sanh quán triệt chân không
Hằng sa cõi nước mười phương
Pháp Hoa truyền dạy chân thường pháp môn

Đáng dùng thân Thanh Văn nói Pháp
Liền hiện thân an lập Thanh Văn
Bích chi nếu đáng dùng thân
Liền ngày sẽ hiện thân bằng Bích chi

Nếu thuận duyên tùy nghi nói Pháp
Cần dùng thân Bồ Tát thánh tăng
Tức thì biến hiện thành thân
Thánh tăng Bồ Tát độ nhân cứu đời

Nếu thuận thời đáng dùng thân Phật
Thì tùy nghi thân rất oai nghiêm
Băm hai tướng hảo hiện liền
Hiện thân hình Phật tùy duyên độ đời

Cần diệt độ tùy thời diệt độ
Cứu chúng sinh cực khổ siêng năng
Diệu Âm công đức vô vàn
Sức thần thế đó miên man vô cùng

Ngài Hoa Đức thưa cùng Đức Phật
"Ngài Diệu Âm công đức thế nào
Căn lành vui sới nơi đâu
Mà sao thành tựu phép mầu biến thân"

Đức Phật bảo cùng ngài Hoa Đức
"Ông Diệu Âm công đức tựu thành
Tên: Hiện hết thảy sắc thân
Dùng thân biến hiện độ sanh cứu đời"

8. Phật nới phẩm này thời đại chúng
Hơn tám muôn đều chứng thần thông
"Hiện hết thảy mọi sắc thân"
Ta-bà vô lượng tựu thành thần thông

"Hiện sắc thân" làu thông tam muội
Đà-la-ni trên dưới tổng trì
Vô lường bất khả tư nghì
Được nhiều lợi ích tùy nghi vui mừng

Cúng dường xong Diệu Âm cùng chúng
Các thánh tăng cung kính giả từ
Trở về bổn độ nước nhà
Sáu điệu vang động đường qua ngàn trùng

Hoa sen báu muôn ngàn rưới xuống
Các nhạc trời cũng luống trổi lên
Khi về bổn quốc xong bèn
Vây quanh đức Phật nói liền như sau:

"Thừa phép mầu Như Lai nổi trội
Bọn chúng con đến cõi Ta-bà
Cúng dường Đức Phật Thích Ca
Cùng Phật Đa Bảo Hằng Hà chúng sanh

Lại gặp hàng đại thừa Bồ Tát
Đức Văn Thù bậc rất tài năng
Dược Vương, Dõng Thí, Tú Vương
Trang Nghiêm, Thương Hạnh vô vàn vân vân

Khiến tám muôn bốn ngàn Bồ Tát
Được pháp môn này rất thần thông
"Hiện ra mọi thảy sắc thân"
Bốn muôn thành tựu Vô Sanh pháp mầu

Ngài Hoa Đức thông làu diệu pháp
Được Pháp Hoa diệu lập thần thông
Đại chúng hớn hở vui mừng
Thành tâm lạy Phật một lòng kính tin

25.PHẨM "QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT PHỔ MÔN" THỨ HAI MƯƠI LĂM

1. Lúc bấy giờ ngài Vô Tận Ý
Từ chỗ ngồi vai hữu chắp tay
Năm thân vái lạy Như Lai
Xong rồi hướng Phật hỏi ngài như sau:

"Quán Thế Âm vì sao tên thế"
Phật trả lời đại thể sau rằng:
"Nếu có vô lượng trăm ngàn
Chúng sinh chịu khổ xướng danh của ngài

Quán Thế Âm tức thời nghe thấy
Khiến nạn kia cả thảy tiêu tan"
Vào lửa trì hiệu Quán Âm
Lửa thời không cháy oai thần của ông

Nếu có người ngang sông thuyền đắm
Mà xướng danh cầu khẩn xin ngài
Thời ngay chỗ cạn an bài
Khiến được cứu vớt thoát ngoài hiểm nguy

Nếu có đoàn người đi vượt biển
Tìm trân châu gặp hiểm giữa đường
Sóng to gió lớn phi thường
Chẳng may thổi đến xóm làng quỷ nhơn

Nếu có người xướng danh Bồ Tát
Để cầu xin được thoát nguy nan
Tức thới sẽ được bình an
Vì nhơn duyên đó Quán Âm gọi là

2. Nếu có người sắp đà bị hại
Mà xướng danh tự tại Quán Âm
Thời đao gậy của người cầm
Gãy ra từng khúc người đâm thoát nàn

Quỷ Dạ-xoa theo cùng La-sát
Đang lăm le muốn nhát người hiền
Xướng danh Bồ Tát chạy liền

Quỷ không dám ngó sợ rên co vòng

Dù có tội hoặc không có tội
Bị gông cùm buộc trói tay chân
Quán Âm cầu khẩn xướng danh
Dây đều đứt rã thoát thân an bình

Bọn giặc cướp án binh đầy khắp
Có lái buôn dìu dắt chúng nhơn
Mang theo của báu đầy hòm
Vượt đường hiểm trở đất mòn chông gai

Nhà lái buôn một hai khuyên nhủ
"Chớ lo âu niệm chú Quán Âm
Ngài hay cứu khổ chúng sanh
Nói rồi tất cả xướng danh hiệu thầm"

Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát
Vì xướng danh nên thoát khổ nàn
Vô Tận Ý Đức Quán Âm
Huệ năng quảng đại oai thần lớn cao

3. Chúng sanh nào nhiều lòng dâm dục
Niệm Quán Âm lập tức dục tiêu
Có người giận lắm hờn nhiều
Niệm sáng niệm chiều hờn dữ bốc hơi

Lại có người ngu si dốt nát
Niệm Quán Âm thành rất thông minh
Quán Âm có sức thông linh
Chúng sanh thưởng phải nghiêm minh nhớ ngài

Có người nữ cầu trai chuyển thế
Chăm cúng dường Quán Thế Âm chuyên
Con trai trí huệ được liền
Cầu gái được gái chính chuyên mặn mà

4. Có chúng sanh khéo đà lễ lạy
Đức Quán Âm phước thảy vững bên
Chúng sanh đều phải xướng tên

Quán Âm Bồ Tát trồng duyên cội lành

Người thọ trì xướng danh muôn ức
Các thánh tăng công đức vô lường
Trọn đời cung cấp tủ giường
Đồ ăn thức uống thuốc thang áo quần

Công đức của thiện nhân nhiều ít?
"Bạch Thế Tôn công đức thậm thâm"
Có người niệm đức Quán Âm
Thành tâm lễ bái cúng dường giờ thôi

Phước hai người bằng nhau không khác
Trăm nghìn muôn chứng đắc như nhau
Xướng danh Quán Thế nhiệm mầu
Vô biên vô lượng ước cầu được ngay

5. Đức Quán Âm dạo chơi trần thế
Nói pháp gì khiến để độ sanh
Có dùng phương tiện nào chăng?
Như Lai đáp trả lời rằng như sau:

Trong quốc độ người nào đáng độ
Bằng Phật thân thời có Phật thân
Quán Âm hiện đủ các thân
Vì người cầu đạo dùng dần tùy duyên

Người đáng dùng thân chuyên Duyên Giác
Bèn hiện thân Duyên Giác độ người
Thanh văn thân muốn có rồi
Phạm Vường Đế Thích thân trời sẵn đây

Muốn thân gì có ngay thân đó
Đức Quán Âm cứu khổ chúng sanh
Hay ban vô úy hồng ân
Cho nên ta phải trì danh hiệu ngài

6. Vô Tận Ý mượn lời bạch Phật:
Đức Quán Âm thật rất oai phong
Con nay tha thiết một lòng

Lạy ngài Quán Thế thành tâm cúng dường”

Liền mở chuỗi đeo bằng trân bảo
Trăm lạng vàng bảy báu dâng lên
Trao ngài Quán Thế mà rằng:
“Xin thương hãy nhận lòng thành chúng con”

Dâng chuỗi ngọc ba phen thưa thỉnh
Đức Quán Âm hiếu kính không cầm
Như Lai liền bảo Quán Âm:
“Nên thương đại chúng có tâm cúng dường

Mà nhận luôn chuỗi đeo trân quý
Đức Quán Âm hoan hỷ nhận lời
Chia hai cúng phẩm tức thời
Một dâng Đa Bảo một thì Thích Ca

Quán Thế Âm khéo là như thế
Sức thần thông không thể nghĩ bàn
Dạo chơi trong khắp nhân gian
Lắng nghe cứu khổ độ nhân vô vàn

Vô Tận Ý ân cần tóm tắt
Làm bài thơ kệ thoát như sau:

--- trích kệ thầy Thích Trí Tịnh ---

7. Thế Tôn đủ tướng tốt!
Con nay lại hỏi kia
Phật tử nhân duyên gì
Tên là Quán Thế Âm?
Đấng đầy đủ tướng tốt
Kệ đáp Vô Tận Ý:
Ông nghe hạnh Quán Âm
Khéo ứng các nơi chỗ
Thệ rộng sâu như biển
Nhiều kiếp chẳng nghĩ bàn
Hầu nhiều nghìn ức Phật
Phát nguyện thanh tịnh lớn.
Ta vì ông lược nói

Nghe tên cùng thấy thân
Tâm niệm chẳng luống qua
Hay diệt khổ các cõi.
Giả sử sanh lòng hại
Xô rớt hầm lửa lớn
Do sức niệm Quán Âm
Hầm lửa biến thành ao.
Hoặc trôi dạt biển lớn
Các nạn quỉ, cá, rồng
Do sức niệm Quán Âm
Sóng mòi chẳng chìm đặng .
Hoặc ở chót Tu-di
Bị người xô rớt xuống
Do sức niệm Quán Âm
Như mặt nhật treo không.
Hoặc bị người dữ rượt
Rớt xuống núi Kim Cang
Do sức niệm Quán Âm
Chẳng tổn đến mảy lông.
Hoặc gặp oán tặc vây
Đều cầm dao làm hại
Do sức niệm Quán Âm
Đều liền sanh lòng lành.
Hoặc bị khổ nạn vua
Khi hành hình sắp chết
Do sức niệm Quán Âm
Dao liền gãy từng đoạn.
Hoặc tù cấm xiềng xích
Tay chân bị gông cùm
Do sức niệm Quán Âm
Tháo rã được giải thoát
Nguyền rủa các thuốc độc
Muốn hại đến thân đó
Do sức niệm Quán Âm
Trở hại nơi bổn nhân.(6)
Hoặc gặp La-sát dữ
Rồng độc các loài quỉ
Do sức niệm Quán Âm
Liền đều không dám hại.
Hoặc thú dữ vây quanh

Nanh vuốt nhọn đáng sợ
Do sức niệm Quán Âm
Vội vàng bỏ chạy thẳng.
Rắn độc cùng bò cạp
Hơi độc khói lửa đốt
Do sức niệm Quán Âm
Theo tiếng tự bỏ đi.
Mây sấm nổ sét đánh
Tuôn giá (7) , xối mưa lớn
Do sức niệm Quán Âm
Liền được tiêu tan cả.
Chúng sanh bị khổ ách
Vô lượng khổ bức thân
Quán Âm sức trí diệu
Hay cứu khổ thế gian
Đầy đủ sức thần thông
Rộng tu trí phương tiện
Các cõi nước mười phương
Không cõi nào chẳng hiện.
Các loài trong đường dữ:
Địa ngục, quỷ, súc sanh
Sanh, già, bịnh, chết khổ
Lần đều khiến dứt hết.
Chơn quán thanh tịnh quán
Trí huệ quán rộng lớn
Bi quán và từ quán,
Thường nguyện thường chiêm ngưỡng
Sáng thanh tịnh không nhơ
Huệ nhật (8) phá các tối
Hay tiêu tai khói lửa
Khắp soi sáng thế gian.
Lòng Bi răn như sấm
Ý Từ diệu dường mây (9)
Xối mưa pháp cam lồ
Dứt trừ lửa phiền não (10)
Cãi kiện qua chỗ quan
Trong quân trận sợ sệt
Do sức niệm Quán Âm
Cừu oán đều lui tan.
Diệu Âm, Quán Thế Âm

Phạm âm, Hải triều âm
Tiếng hơn thế gian kia,
Cho nên thường phải niệm.
Niệm niệm chớ sanh nghi
Quán Âm bậc Tịnh Thánh
Nơi khổ não nạn chết
Hay vì làm nương cậy.
Đủ tất cả công đức
Mắt lành trông chúng sanh
Biển phước lớn không lường
Cho nên phải đảnh lễ.

--- hết trích ---

8. Ngài Trì Địa chỗ ngồi đứng dậy
Chắp hai tay vái lạy mà rằng:
"Chúng sanh nghe phẩm Quán Âm
Công đức chẳng nhỏ hồng ân vô ngần"

Phật nói phẩm Phổ Môn Bồ Tát
Tám muôn ngàn đều phát tín tâm
Vô Thượng chánh đẳng thậm thâm
Vô lường đại chúng một lòng quy y

26. PHẨM "ĐÀ LA NI" THỨ HAI MƯƠI SÁU

Lúc bấy giờ Dược Vương Bồ Tát
Chắp hai tay hướng Phật mà rằng:
"Pháp Hoa trì tụng thường hằng
Hoặc là biên chép được chăng phước dày?"

Đức Như Lai trả lời Bồ Tát:
"Nếu có người tâm rất hiền lương
Hằng sa Đức Phật cúng dường
Người này có phước chân thường nhiều chăng?"

Thưa Thế Tôn vô vàn Ưng Cúng
Phật lại nhìn đại chúng mà rằng:
"Ví đầu có một chúng sinh
Một câu một kệ trong kinh hiểu rành

Nương theo kinh tu hành cầu đạo
Chúng sinh này phước báu vô lường
2. Bấy giờ có Đức Dược Vương
Chắp tay lạy Phật lời rằng như sau:

"Con nay sẽ truyền mau chú quý
Có công năng gìn giữ Pháp Hoa"
Liền ngay đọc chú ngâm nga
Lời vàng giọng ngọc thiết tha nhiệm mầu:

An nhĩ, mạn nhĩ,
ma nễ, ma ma nễ,
chỉ lệ, giá lê đệ,
xa mế, xa lý đa vĩ
chuyên đế, mục đế,
mục đa lý, ta lý, a vĩ
ta lý, tang lý, ta lý xoa dệ,
a xoa duệ,
a kỳ nhị chuyên đế,
xa lý,đà la ni,
a lư già bà ta
ky đá tỳ xoa nhị,
nễ tỳ thế, a tiện

đa la nễ lý thế,
a đàn đá ba lệ thâu địa,
âu cứu lệ, mâu cứu lệ,
a la lệ, ba la lệ,
thủ ca sai, a tam ma tam lý,
Phật-đà tỳ kiết lợi diệt đế
đạt ma ba lợi sai đế,
tăng già niết cù sa nễ,
bà xá bà xá thâu địa,
mạn đá lã, mạn đá lã xoa dạ đa,
bưu lâu đá, bưu lâu đá kiêu xá lược,
ác xoa lã, ác xoa dã đa dã,
a bà lư, a ma nhã na đa dạ.

Thưa Thế Tôn tổng trì mầu nhiệm
Được Như Lai hộ niệm vĩnh hằng
Sáu mười hai ức vẫn thường
Theo sau bảo vệ không nhường Pháp Hoa

Nếu có người tâm tà xâm hủy
Tức đồng tời phạm húy các ngài
Như Lai khen ngợi lành thay
Dương Vương tuyên nói chú này thật hay

3. Lúc bấy giờ có ngài Dõng Thí
Cũng đồng thời hoan hỷ bạch rằng:
"Con nay ủng hộ chúng sanh
Chuyên tâm trì tụng tâm thành Pháp Hoa

Đa-la-ni trừ tà diệt quỷ
Có công năng giúp vị Pháp Sư
Yêu ma tan biên từ từ
Vô phương nhiễu hại đại sư truyền thừa"

Toa lệ, ma ha toa lệ,
Úc chỉ, mục chỉ, a lê,
A la bà đệ niết lệ đệ,
Niết lệ đa bà đệ,
Y trí nỉ, vi trí nỉ,
Chỉ trí nỉ, niết lệ trì nỉ,

Niết lê trì bà để.

Thưa Thế Tôn tổng trì thần chú
Được Hằng sa đạo chủ hộ trì
Những ai xâm hại Pháp sư
Tức là hủy báng các chư Phật ngài

4. Lúc bấy giờ có Trời nước nọ
Tỳ-sa-môn đến chỗ Phật rằng:
"Con nay ủng hộ chúng sanh
Bằng bài thần chú khả năng cứu người"

A lê, na lê,
Nâu na lê, a na lư,
Na lý, câu na lý.

Dùng thần chú khiến người thoát nạn
Trăm do tuần tai hoạn tiêu tan
Pháp Sư sẽ được bình an
Thân tâm thanh tịnh truyền kinh chân thường

5. Bấy giờ có Thiên Vương Trí Quốc
Cùng nghin muôn quyến thuộc vây quanh
Chắp tay mà bạch Phật rằng:
"Con xin ủng hộ chúng sanh lòng thành

Nói Pháp Hoa chân kinh tôn quý
Phép tổng trì hoan hỷ truyền trao"

A già nễ, già nễ,
Cù lợi, càn đà lợi,
Chiên đà lợi,
ma đẳng kỳ thường cầu lợi,
Phù lầu tá nỉ, ác đế.

Thưa Thế Tôn tổng trì mầu nhiệm
Được Như lai hộ niệm có dư
Những người xâm hủy Pháp Sư
Tức là xâm hủy các chư Phật ngài

6.Lúc bấy giờ có mười La-sát
Cùng họ hàng theo sát rất đông
Chắp tay lạy Phật một lòng
Đồng thời hướng Phật thưa rằng như sau:

"Con có bài nhiệm mầu thần chú
Có công năng trừ khổ mang an
Những khi pháp sự mắc nàn
Khiến cho thoát nạn dễ dàng như chơi"

Y đề lý, y đề dẫn,
Y đề lý, a đề lý,
Y đề lý, nê lý,
Nê lý, nê lý,
Nê lý, nê lý,
Lâu hê, lâu hê,
Lâu hê, lâu hê,
Đa hê, đa hê, đa hê
Đâu hê, nâu hê.

"Thà lên đầu chúng con còn dễ
Hại Pháp Sư không thể được đâu
Một giây cũng chẳng được nào
Không bị ma quỷ ám vào chiêm bao"

Liền trước Phật dâng ngài bài kệ
Tóm tắt lời đại để như sau:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

Nếu chẳng thuận chú ta
Não loạn người nói Pháp
Đầu vỡ làm bảy phần
Như nhánh cây A-lê
Như tội giết cha mẹ
Cũng như họa ép dầu (15)
Cân lường khi dối người
Tội Điều-đạt phá Tăng
Kẻ phạm Pháp Sư đây
Sẽ mắc họa như thế.

--- hết trích ---

Những La-sát nói xong bài kệ
Chắp hai tay rồi kế nói rằng:
“Chúng con ủng hộ chúng sanh
Thọ trì kinh điển khang an khỏe lành”

7. Phật lại bảo các hàng La-sát
“Bọn các ngươi quả thật là hay
Hộ trì người tụng phước thay
Cúng dường kinh quyển Như Lai chân thường

Mang hoa hương lọng phan chuỗi ngọc
Các thứ đèn hoặc đuốc thắp soi
Đèn dầu đèn nến đèn chơi
Đèn thơm Chiêm-bặc đèn hơi Dao Trì

Lúc nói phẩm Tổng trì Diệu Pháp
Có vô vàn an lập Vô Sanh
Muôn ngàn thập loại chúng sanh
Một lòng hướng Phật tâm thành kính tin

27. PHẨM "DIỆU TRANG NGHIÊM VƯƠNG BỔN SỰ" THỨ HAI MƯƠI BẢY

1. Lúc đó Phật bảo hàng đại chúng:
"Thủa xa xưa không chứng thời gian
Xa nay trăm ức muôn ngàn
Vô biên vô lượng vô vàn hết suy

Có Đức Phật quang huy tôn quý
Vân Lôi Âm Hoa Trí Như Lai
Tôn danh mười hiệu đủ đầy
Như Lai Ứng Cúng muôn đời uy linh

Nước có tên Quang Minh tiên tiến
Kiếp tên là Hỷ Kiến quang vinh
Phật thường thuyết pháp độ sanh
Ở trong hội có Diệu Trang Nghiêm tài

Vốn là vua trên ngai trị nước
Bà phu nhân có được hai con
Khôi ngô Tịnh Tạng đầu lòng
Kế là Tịnh Nhãn nối dòng hoàng gia

Sức thần thông khéo là quảng đại
Đã từ lâu tự tại siêng năng
Tu hành có được huệ năng
Công hạnh Bố Tát tín căn vững bền

Ba-la-mật phước duyên đầy đủ
Tu đạo thiền bốn trú an nhiên
Ba mươi bảy phẩm trợ duyên
Thảy đều rành rẽ liền liền làu thông

Đặng các món thần thông tam muội
Nơi các môn trên dưới sở trường
Tịnh Quang, Tịnh Sắc, Trang Trường
Sức thần du hý quảng tường như y

2. Lúc đó Phật bởi vì muốn độ
Diệu Trang Nghiêm tới chỗ an lành

Đồng thời thương xót chúng sanh
Rộng tuyên Diệu Pháp chân thường Liên Hoa

Hai vương tử tới nhà của mẹ
Chắp hai tay vái lạy mà rằng:
"Chúng con phát nguyện trọn lành
Vân Lôi Đức Phật theo chân tu hành"

Phật Vân Lôi Tú vương Hoa trí
Đang chuyển luân hoan hỉ nói kinh
Liên Hoa Diệu Pháp chân thường
Phải nghe tin nhận cúng dường ngợi khen

Bà Tịnh Đức đáp liền vương tử:
"Cha của con tin thứ ngu si
Ham nghe ngoại đạo u mê
Con nên khuyên để cha về nẻo ngay"

Hai vương tử chắp tay thưa mẹ
"Đáng buồn thay sanh đẻ nhà tà"
Mẹ khuyên vương tử đậm đà:
"Con nên thương tưởng cha già giúp cha

Dùng biến hóa khiến cha thanh tịnh
Khởi lòng lành nhất định đổi thay"
Con thương cha đẻ liền bay
Hư không cao đến bảy cây Đa-là

3. Hiện thần biến ngồi đi nằm đứng
Trên hư không như đứng mặt nền
Thân ra nước lửa liền liền
Hiện thân to lớn như đền Phạm Thiên

Vua thấy phép vua liền tin nhận
Ngộ thần thông nên đặng vui mừng
Chào con và nói lời rằng:
"Học ai mà lại tài năng thế này"

Hai người con liền ngay kính đáp:
"Thầy của con là Phật Vân Lôi

Hiện nay pháp tọa đương ngồi
Rộng truyền chính Pháp cứu đời độ nhân”

Đức phụ hoàng nói cùng vương tử:
“Phụ hoàng đây lòng nhủ muôn đi
Cùng nhau ra mắt Như Lai”
Bấy giờ vương tử liền bay về nhà

Gặp mẫu hậu thiết tha liền kể:
“Phụ hoàng con nay đã kính tin
Phát tâm Vô Thượng cầu tìm
Con mừng vì đã chuyển tim của người

Nay xin mẹ nhận lời con trẻ
Mà vui lòng thuận để con đi
Theo chân Đức Phật xuất gia
Tu hành Phật Đạo cứu ta độ đời”

Lúc bấy giờ mượn lời tóm tắt
Liền làm thơ kệ thoát mà rằng:

--- Kệ của Thầy Thích Trí Tịnh ---

Mong mẹ cho các con
Xuất gia làm Sa môn
Các Phật rất khó gặp
Chúng con theo Phật học
Như hoa Ưu-đàm-bát
Gặp Phật lại khó hơn
Khỏi các nạn cũng khó
Mong cho con xuất gia.

--- hết trích ---

Mẹ liền bảo hai con yêu dấu
“Mẫu hậu nay thuận để con đi
Như Lai muốn gặp dễ gì
Mong con cầu đạo Như Lai trọn thành”

4. Hai vương tử thưa rằng cùng mẹ:

“Cám ơn người đã để con tu
Cám ơn Mẫu Hậu nhân từ
Đạo tràng cầu đạo Như Lai chân thường

Gặp đặng Phật phi thường hy hữu
Linh Thoại hoa trường cửu khó tìm
Như rùa một mắt nằm im
Gặp bọng cây mục sâu chìm biển khơi

Gặp được Phật phước đời kiếp trước
Rất sâu dày nên được theo chân
Như Lai học đạo tu hành
Tựu thành chánh pháp độ nhân cứu mình”

5.Trong hậu cung hàng ngàn quyến thuộc
Đều một lòng theo đuốc Pháp Hoa
Từ lâu Tịnh Nhãn khéo đà
Thâm tu diệu pháp ngồi tòa thiền na

Đắc Pháp Hoa thần thông tam muội
Các Pháp môn trên dưới làu thông
Tịnh Tang tinh tấn siêng năng
Đã từ vô lượng tu hành chân kinh

Đắc tam minh thần thông “Ly ác”
Độ chúng sanh nơi các nẻo tà
Phu Nhơn an trú khéo là
Đặng môn tam nuội “Phật-Đà Tập Tâm”

Có huệ năng thấy toàn bí mật
Các Như Lai Pháp rất thâm sâu
Vương tử dùng Pháp nhiệm mầu
Khiến cha lánh ác quay đầu về chân

6. Diệu Trang Nghiêm cùng chung quyến thuộc
Và quần thần ràng buộc trong cung
Phu nhơn thể nữ cùng chung
Cộng thêm cung nữ ở trong triều đình

Hai con vua nghìn nghìn dân chúng

Tới đạo tràng chật cứng tăng nhơn
Đến rồi đầu mặt lạy chân
Xong bèn đi nhiễu vòng quanh ba lần

Đức Như Lai vì dân nói Pháp
Lại vì vua xác lập đại thừa
Rộng tuyên Diệu Pháp kinh vua
Quốc vương hoàng tộc mừng ưa cúng dường

Diệu Trang Nghiêm phu nhơn đồng mở
Chuỗi chơn châu nơi cổ đang mang
Ngọc châu trị giá trăm ngàn
Rải trên mình Phật thế gian trọn lành

Giữa hư không biến thành bốn trụ
Có đài giường đầy đủ thiên y
Trên giường lại có Như Lai
Phóng hào quang lớn rạng ngời trần gian

7. Diệu Trang Nghiêm nghĩ thầm trong dạ:
"Thân Như Lai riêng lạ đẹp tươi"
Như Lai khi ấy mỉm cười
Nói cùng đại chúng những lời như sau:

"Diệu Trang Nghiêm thật sâu công đức
Đã từ lâu ra sức siêng năng
Đã từ ngàn kiếp tu hành
Trọn tu hộ Pháp đạo tràng của Ta

Kiếp tương lai sẽ đà thành Phật
Tên Ta La Vương rất thần kỳ
Đại Quang tên nước như y
Đại Cao Vương lại là đời của ông

Đức Ta La rất đông Bồ Tát
Có vô lường dẫn dắt chúng sanh
Nước ngài kiến tạo ngang bằng
Nhân dân kính Phật trọng tăng tu hành

8. Diệu Trang Nghiêm nhường em ngôi báu

Cùng phu nhơn nương náu thiền am
Lại thêm vương tử tu hành
Phát tâm thí Pháp theo chân trọn lành

Vua xuất gia tu hành tinh tấn
Bốn nghìn năm theo hạnh Pháp Hoa
Cuối cùng tam muội chứng đà
Đặng môn Công Đức Khắp Là Trang Nghiêm

Diệu Trang Nghiêm bay lên cao ngất
Giữa hư không hướng Phật bạch rằng:
"Hai con Phật sự đã làm
Xoay tâm tà vạy nghi tàm của con

Lại khiến con một lòng cầu đạo
Thấy Thế Tôn thông thạo Pháp mầu
Tu hành tinh tấn cùng nhau
Chính là bạn đạo dài lâu trong đời

Phật trả lời cho vua: "Đúng thế
Như lời ông chính thể bạn đời
Cùng ông nhắc nhở thời thời
Khiến ông vào đạo nhắc lời không thôi

Thiện tri thức là người khuyến thỉnh
Khiến ông vào thiền định sâu xa
Giáo hóa dìu dắt khéo là
Bồ Đề Vô Thượng Phật-đà phát tâm

Thiện tri thức là nhơn duyên lớn
Hai người con đã trọn cúng dường
Hằng sa chư Phật theo chân
Pháp Hoa trì tụng cứu nhân độ đời

Thường thương tưởng những người tà kiến
Chỉ nẻo chân và khiến bỏ tà
Vương tử bọn họ chính là
Thiện tri thức của đức vua đó mà

Diệu Trang Nghiêm bấy giờ bay xuống

Lạy Phật rồi luống bạch như sau:
"Như Lại ngài thật nhiệm mầu
Huệ năng công đức rất sâu vô lường

Nơi nhục kế lại thường sáng rỡ
Mắt Phật dài rộng tỏ mà xanh
Chân mày có một sợi lông
Như ngọc Kha-nguyệt trắng bông tuyệt vời

Răng trắng bằng sáng ngời phát sáng
Môi sâc hồng tỏ rạng Tần-bà"
Đức vua khen Phật nguy nga
Có muôn tướng hảo thật là đẹp thay

Nhìn Như Lai chắp tay rồi bạch:
"Đức Thế Tôn trong sạch trọn lành
Pháp ngài giáo hóa chúng sanh
Trước sau đầy đủ thường chân đời đời

Con nay đã xa rời tà kiến
Một lòng theo chánh kiến Như Lai
Từ nay ba độc xin chừa
Sân si kiệu mạn sẽ ngừa từ đây

9. Phật lại bảo trời người đại chúng:
"Diệu Trang Nghiêm đang đứng trước đây
Chính là Hoa Đức ngày nay
Còn bà Tịnh Đức thời nay chính là

Quang Chiếu Trang Nghiêm Đa Bồ Tát
Hiện nay đang đứng sát gần Ta
Các con vì mến vua cha
Chuyển thân vương tử để mà độ vua

Chính thật là Dược Vương Dược Thượng
Hai ngài này vô lượng phước duyên
Trăm nghìn Pháp hội cần chuyên
Từng trồng cội đức phát nguyền lâu xa

Lúc Phật nói chuyện xưa của nhóm

Diệu Trang Vương và trọn quần thần
Tám muôn bốn vạn chúng sanh
Phát tâm thanh tịnh chứng nhanh mắt thần

28. PHẨM "PHỔ HIỀN BỒ TÁT KHUYẾN PHÁT" THỨ HAI MƯƠI TÁM

1, Lúc bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát
Dùng sức thần thông rất siêu năng
Đi cùng vô lượng thánh tăng
Phương Đông mà đến vượt băng dặm ngàn

Nước đi ngang động vang sáu điệu
Trời rưới hoa ảo diệu thơm lừng
Nhạc trời phơi phới trổi vang
Đoàn người bay lướt nhẹ nhàng hư không

Đi theo cùng vô lường đại chúng
Trời quỷ ma thập chủng Thiên Long
Vây quanh oai đức thần thông
Tới Kỳ Xà Quật ở trong Ta-bà

Đầu mặt lạy Thích Ca Đức Phật
Rồi đi quanh nhiễu rất nhiều vòng
Xong rồi lạy bạch Phật rằng:
"Chúng con ở nước dặm ngàn đến đây

Cõi của ngài Bảo Oai Đức Thượng
Nghe Ta-bà có xướng diễn kinh
Liên Hoa Diệu Pháp chân thường
Nên cùng tứ chúng tìm đường cầu kinh

Xin Như Lai thương tình diễn nói
Pháp thật sâu gốc cội đại thừa
Liên Hoa Diệu Pháp kinh vua
Chúng con chuyên nhất lòng thừa kính tin

Đức Như Lai Niết-bàn diệt độ
Hỏi làm sao hiểu rõ kinh nay
Từ bi xin Phật chỉ bày
Vui lòng cho biết tương lai sau này

Phật trả lời Phổ Hiền Bồ Tát
"Muốn được kinh phải đạt bốn điều
Thì sau khi Phật phiêu diêu

Kinh này mới hiểu rộng đều nghĩa xa

Thứ nhất là Như Lai hộ niệm
Thứ hai là đảm nhiệm trồng lành
Thứ ba Chánh định an bình
Thứ tư cứu độ chúng sanh muôn loài

3. Lúc đó ngài Phổ Hiền bạch Phật
"Thưa Thế Tôn bậc rất anh minh
Năm trăm đời ác thành hình
Con xin tình nguyện theo mình Pháp sư

Nếu có người siêng tu trì thọ
Kinh Pháp hoa cứu độ chúng sinh
Thời con theo sát bên mình
Nhất tâm phò trợ an bình thong dong

Với những ai rắp lòng làm hại
Con sẽ làm trở ngại vô cùng
Dù là ma quỷ điên khùng
Dạ-xoa La-sát tiêu tùng vô phương

Người đó đi phố phường đọc tụng
Con liền theo cỡi tượng sáu ngà
Cùng chung Bồ Tát Hằng sa
Hiện thân thủ hộ Pháp Hoa và người

Nếu Pháp Sư quên lời không nhớ
Con hiện ra nhắc nhở kệ kinh
Khiến cho làu thuộc thiệt tình
Cùng chung đọc tụng nghĩa tinh ý ròng

Người thọ trì một lòng đặng thấy
Pháp thân con lòng thảy vui mừng
Lại càng tinh tấn siêng năng
Đắc ngay tam muội thần thông quảng tường

Được ngay luôn tổng trì các phép
Đà-la-ni chuyên biệt phân minh
Pháp âm phương tiện thật tình

Trăm nghìn muôn ức phép minh độ đời

4. Thưa Như Lai đời sau ác trược
Có những ai muốn được Pháp Hoa
Cầu tìm đọc tụng ngâm nga
Tu theo biên chép khéo là nhớ ghi

Phải một lòng quyền nghi tinh tấn
Hăm mốt ngày định sẵn chuyên tu
Mãn ngày sẽ gặp Pháp Sư
Cỡi voi da trắng chỉ bày Pháp cho

Lại truyền dạy phép to tam muội
Khiến cho người ích lợi mừng vui
Chú này quảng đại thì thôi
Ma chơi nữ quỷ hết thời ám hơi

A đàn địa,
Đàn đà bà địa,
Đàn đà bà đế,
Đàn đà cưu xá lệ,
Đàn đà tu đà lệ,
Tu đà lệ, Tu đà la bà để,
Phật-đà ba chuyên nễ,
Tát bà Đà-la-ni a bà đa ni,
Tát bà bà sa a bà đa ni,
Tu la bà đa ni,
Tăng già bà lý xoa ni,
Tăng già niết dà đà ni,
A tăng kỳ,
Tăng già bà dà địa,
Đế lệ a đọa tăng già đâu lược,
A la đế ba la đế,
Tát bà tăng già địa,
Tam ma địa, Già lan địa,
Tát bà đạt ma tu ba lợi sát đế,
Tát bà tát đỏa lâu đà kiêu xá lược,
A nâu dà địa,
Tân a tỳ kiết lợi địa đế.

Đức Thế Tôn những ai có phước
Biết tổng trì là được thần thông
Phổ Hiền oai đức thong dong
Thường xuyên phù hộ ở trong mọi đường

5. Kinh Pháp Hoa lưu hành trong cõi
Diêm Phù Đề rành rõi thọ trì
Phải nên suy nghĩ tức thì
Đều nhờ thần lực tùy nghi Phổ Hiền

Người thọ trì chép biên chơn chánh
Y theo kinh Pháp thánh tu hành
Sâu trồng muôn ức cội lành
Thường xuyên được Phật ân cần đầu xoa

Hạnh Phổ Hiền khéo là tinh tấn
Khi mạng chung lên đảnh cõi tiên
Đạo Lợi chuyển thế ngay liền
Muôn vàn thiên nữ chèo thuyền rước lên

Có đủ duyên thọ trì đọc tụng
Khi mạng chung được chúng thánh tăng
Cầm tay dẫn dắt lên đường
Khiến không sợ sệt mà lên cung trời

Trỗi kỹ nhạc vì người đến rước
Đội mão châu lại được thong dong
Con nay dùng sức thần thông
Giữ gìn Diệu Pháp khiến không mất dần

Đức Thích Ca tán dương Bồ Tát
Ngài Phổ Hiền thật rất hay thay
Phổ Hiền hổ trợ kinh này
Làm cho đại chúng thường ngày an vui

Ông trọn thành bao đời công đức
Lòng từ bi muôn ức khó bàn
Phát tâm Vô Thượng cứu nhân
Thực hành bản nguyện chân kinh hộ trì

Ngài Phổ Hiền ai trì danh hiệu
Ta sẽ dùng ức triệu thần thông
Thường xuyên bảo vệ một lòng
Khiến cho an ổn thong dong thoát nàn

Nếu có người siêng năng trì tụng
Y Pháp Hoa theo đúng tu hành
Phổ Hiền phải hiểu rõ ràng
Pháp Sư từ Phật mà rành Pháp Hoa

Đức Thích Ca thường xuyên xoa đảnh
Được Như Lai cẩn thận trùm y
Người này chẳng thiết trần ai
Không ưa ngoại đạo chuyện hài thế gian

Không thích gần hàng buôn hàng thịt
Hoặc thợ săn chằng chịt thú tươi
Không gần những chỗ vui chơi
Trà đình tửu điếm nhất thời tránh xa

Thật khéo là tâm ngay ý chánh
Phước đức dầy cố tránh đường tà
Tu hành ba độc tiêu ma
Ghét ganh ngã mạn khéo đà diệt vong

Thường tri túc khép lòng ham muốn
Hạnh Phổ Hiền đã luống thâm sâu
Bồ Đề Phép Phật nhiệm mầu
Siêng năng tinh tấn tìm cầu Như Lai

5. Trong tương lai có ai dọc tụng
Kinh Pháp Hoa biết đúng người hiền
Chẳng lâu sẽ đủ thiện duyên
Phá tan ma chướng chuyển luân độ đời

Đánh Pháp cổ váng trời truyền đạo
Thổi Pháp loa thông báo tin lành
Rưới mưa Pháp vũ rành rành
Ngồi tòa sử tử độ sanh trời người

Hỡi Phổ Hiền ở đời sau nữa
Nếu có người từng bữa tụng kinh
Liên Hoa Diệu Pháp kính tin
Chẳng còn ham muốn giường nằm vật nuôi

Nếu có ai khinh người đó bảo:
Thật là điên tu láo làm gì
Tội này chẳng thể nghĩ suy
Thường hằng không mất đọa đày ngàn năm

Nếu có ai ngợi khen người đó
Thời nhãn tiền phước rõ hiện ngay
Nếu ai bày lỗi người này
Cho dù thật giả bị ngay bệnh cùi

Nếu khinh người trì kinh Diệu Pháp
Ắt đời đời chịu tật răng hô
Miêng hôi môi xấu lại to vều vều
Tay chân cong quẹo thân đều hôi dơ

Bị ghẻ lác mắt mờ xương yếu
Bụng thủng hơi lại thiếu chiều cao
Da thời bị nhiễm hắc lào
Mặt đen xám xịt ma nào cũng rên

8. Phật nói phẩm Phổ Hiền Bồ Tát
Có Hằng sa thật rất là nhiều
Vô biên vô lượng bao nhiêu
Thánh tăng Bồ Tát được điều thần thông

Trăm ngàn muôn đặng môn tam muội
Đà-la-ni trên dưới tỏ tường
Vi trần thế giới vô lường
Phổ Hiền đạo hạnh đắc luôn đời này

Đức Như Lai rộng tuyên Diệu Pháp
Các thánh tăng Lợi Phất Thanh văn
Cùng hàng đại chúng vô vàn
Vui mừng trì thọ cúng dường Như Lai

THÍCH NGHĨA

(1) Trên đầu Đức Phật , thịt đùn cao lên như hình búi tóc, 1 tướng tốt trong 32 tướng tốt của thân Phật .

(2) Mỗi vị Phật đều có đủ 10 hiệu này,phải đủ 10 hiệu này mới phải là Phật :

1. Như-Lai: Toàn thể như như bất động, tùy duyên hóa độ mà đến trong muôn loài - đến trong muôn loài mà vẫn như như bất động.
2. Ứng-Cúng: Ruộng phước vô lượng vì lợi quần sanh nên đến thọ sự cúng dường của chín giới.
3. Chánh-Biến-Tri: Hiểu biết suốt thấu khắp tất cả Pháp một cách chơn chánh đúng như thực.
4. Minh-Hạnh-Túc: Minh: trí huệ, Hạnh: công hạnh lợi mình lợi người. Trí huệ và công hạnh đều hoàn bị.
5. Thiện-Thệ: Khéo qua. Qua Niết-bàn nhưng vẫn thường độ sanh, nhưng vẫn không rời Niết-bàn.
6. Thế-Gian-Giải: Rành rẽ tất cả Pháp của thế-gian và xuất-thế-gian.
7. Vô-Thượng-Sĩ: Đấng Vô Thượng, không còn ai trên.
8. Điều-Ngự-Trượng-Phu: Bậc trượng phu hay điều hòa hóa độ chúng sanh nhu hòa, và hay ngự phục hóa độ chúng sanh cang cường.
9. Thiên-Nhân-Sư: Thầy của tất cả trời, người v.v...
10. Phật : Đấng vô-thượng chánh đẳng chánh giác.

" Thế-Tôn" hiệu chung của 10 hiệu trên. Nếu được đủ 10 đức hiệu trên thời là bậc tôn quý của thế-gian và xuất-thế-gian.

(3) Kim-Cang: Một chất rất cứng rắn,không chi phá vỡ được.

(4) Hiệu chung của tất cả người xuất gia.

(5) Năm-Căn: nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân.

(6) Người chủ, người dùng bùa chú thuốc độc để hại người khác.

(7) Ta thường gọi là mưa đá.

(8) Mặt trời trí huệ, ý nói trí huệ sáng chói như mặt trời.

(9) " Lòng bi" là lòng muốn cứu chúng sanh khỏi khổ, răn trừ các độc, như sấm vang làm khiếp vía các ma mị.

" Ý Từ" là muốn chúng sanh được hưởng các sự vui thỏa nên thường đem sự lợi lạc ban cho chúng sanh như mây rưới mưa đượm nhuần cỏ cây muôn vật.

(10) Lòng tham giận, ganh, v.v... làm phiền nhiễu bức rức khổ não thân tâm người như lửa đốt, Bồ-Tát nói Pháp trừ những tánh xấu trên đó làm cho thân tâm người thư thái mát mẻ, như rưới nước cam lồ tắt lửa.

(11) Địa-ngục, ngã-quỷ, súc-sanh.

(12) Bệnh hủi (da tróc sần sùi, tóc mày đều rụng).

(13) Hội lớn rộng rất đông như biển không thể lường biết!

(14) 1) Thuyết-Pháp chu, 2) Thí-dụ chu 3) Nhân-duyên chu.
Phụ.- Bích-chi-Phật : có hai hạng:

> 1) Ra đời không gặp Phật , không gặp chánh Pháp , nhân thấy sự biến đổi trong đời như hoa héo lá khô, v.v... mà tự ngộ lý vô thường, dứt kiến-tưhoặc,
> thoát ly sanh tử luân hồi, gọi là vị: Độc Giác.
> 2) Ra đời gặp Phật , gặp chánh Pháp , tu Pháp " thập-nhị-nhân-duyên" (xem Phẩm " Hoá-Thành-Dụ" thứ 7, quyểnthứ ba), mà chứng ngộ vô sanh, thoát ly
> sanh tử luân hồi gọi là vị " Duyên-Giác", 2 bậc: Độc-Giác cùng Duyên-Giác, cứ quả vị thì ngang với quả A-lahán.

(15) Người xứ Tây-Trúc ép dầu, trước giã nhỏ mè hay đậu v.v... ủ cho sanh trùng rồi sau mới ép. Ép dầu tức làsát hại nhiều trùng nên phải bị ương họa.
(16) Để ví dụ những việc lâu xa khó gặp khó được. Kinh nói: " Như trong biển lớn có khúc cây bọng nổi trên mặt nước 100 năm một lần trôi qua, 100 năm một lần trôi lại; đáy biển có một con rùa đui, 100 năm một lần nổi lên mặt nước đón một bọng cây để chui vào. Biển rộng, cây 100 năm mới một lần trôi qua, rùa đã mù mà 100 năm mới nổi lên 1 lần, chực chui được vào bộng cây, khó lắm!'

(17) Tức là "Đà-la-ni".